

ادعیه

بازرسی شد
۱۶ - ۲۷

بازدید شد
۱۳۱۶

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: هفتاد
مؤلف: ...
مترجم: ...
تاریخ نشر: ۳۷۷۰
شماره ثبت کتاب: ۸۰۹۱۱

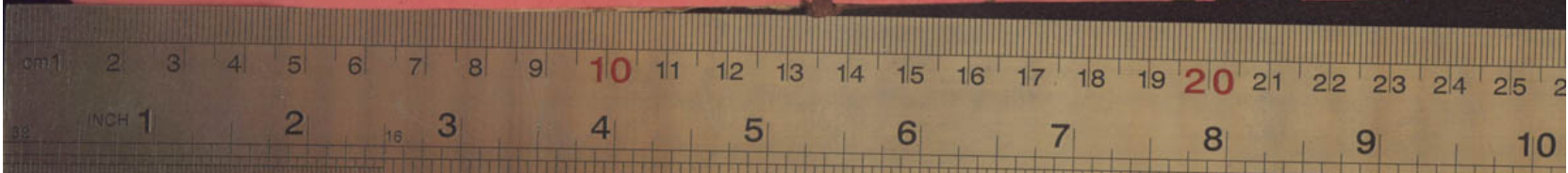
۱۲۸۰۷

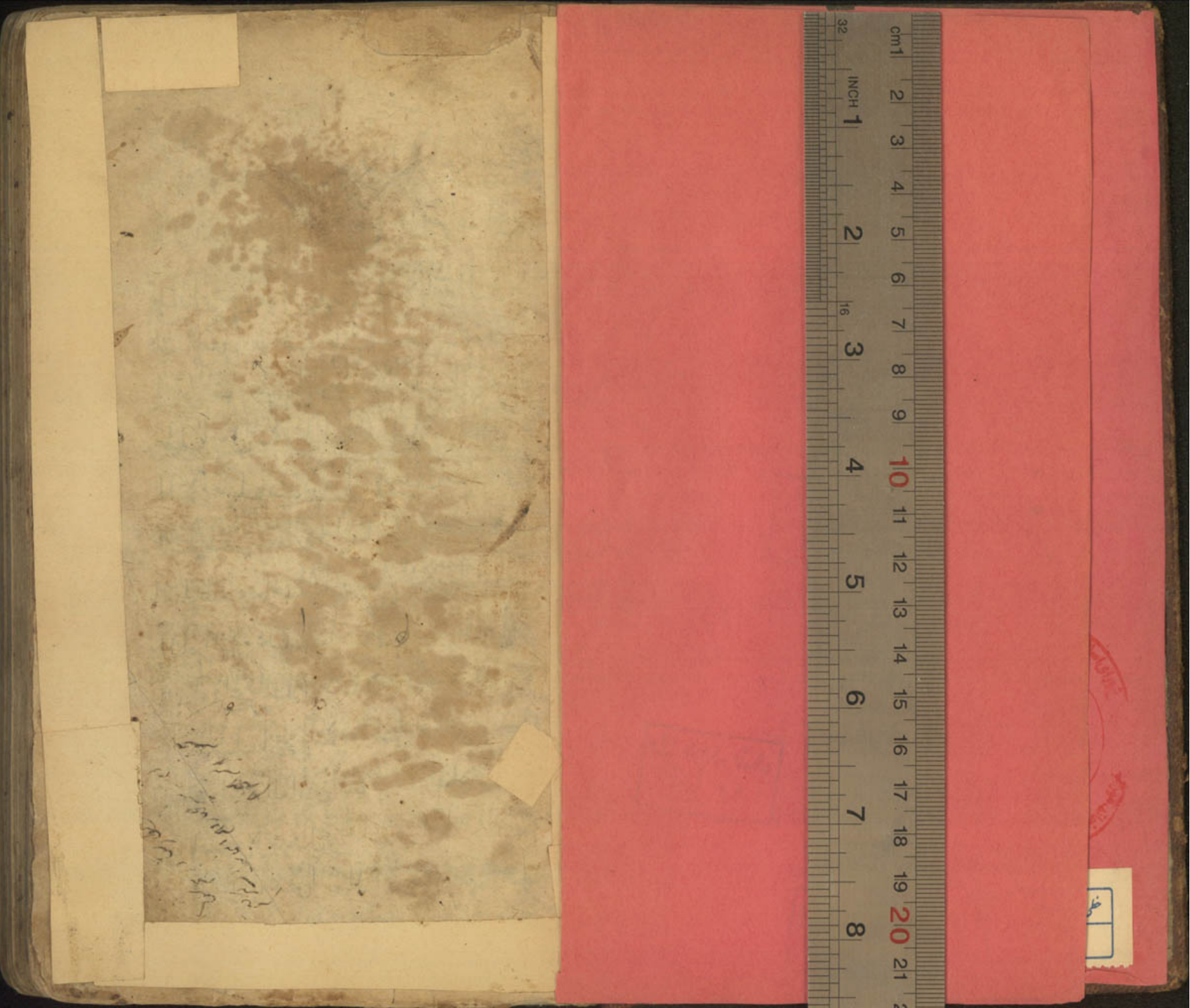
۱۳۱۶

۴۴۵۹

۱۳۸۴

خطی - فهرست شده
۱۲۴۰۷

cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
INCH 1 2 3 4 5 6 7 8

Handwritten text in Arabic script, likely a library or collection stamp, located at the bottom of the page. The text is faint and partially obscured by the ruler and tape.

Red circular stamp or markings on the inside cover, partially visible on the right edge. The text within the stamp is illegible.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام عليك يا سيدي الله السلام عليك يا رسول الله السلام
عليك يا خير خلق الله السلام عليك يا ما سمي الله السلام
عليك يا قاضي الله السلام عليك يا مكي الله السلام
عليك يا مدني الله السلام عليك يا مصطفي السلام عليك
يا محبي السلام عليك يا رضى السلام عليك يا مري السلام
عليك يا معلى السلام عليك يا احمد السلام عليك يا احمد
السلام عليك يا سيد الاولين السلام عليك يا سيد الآخرين
السلام عليك يا سيد الرحمة السلام عليك يا شفيع الامة
السلام عليك يا صاحب الحاج والمعراج السلام عليك يا صاحب
النافع السلام عليك يا صاحب الكور السلام عليك يا صاحب
اللواء في المحشر السلام عليك يا عرف السلام عليك يا ابي
السلام عليك يا بطيخ السلام عليك يا خاتم النبيين السلام
عليك يا رحمة للعالمين السلام عليك يا هادي الضالين
اللهم صل على محمد وال محمد هادي من الضلالة اللهم صل
على محمد وال محمد المحض بالرسالة اللهم صل على محمد

و

في كتاب الدلالة اللهم صل على محمد وال محمد بقوت التمام
اللهم صل على محمد وال محمد شفيع الشفيع يوم القيمة اللهم صل على
محمد سيد المرسلين اللهم صل على محمد وال محمد سيد المرسلين اللهم
صل على محمد وال محمد سيد القانتين اللهم صل على محمد وال محمد
سيد المؤمنين اللهم صل على محمد وال محمد سيد القانتين
اللهم صل على محمد وال محمد سيد الراضين اللهم صل على محمد
سيد الزاهدين اللهم صل على محمد وال محمد سيد المكرمين اللهم
صل على محمد وال محمد سيد المرسلين اللهم صل على محمد وال
محمد سيد الواهدين اللهم صل على محمد وال محمد سيد الموفين
اللهم صل على محمد وال محمد سيد الاستخمين اللهم صل
صل على محمد وال محمد سيد العارفين اللهم صل على محمد
ال محمد سيد الصديقين اللهم صل على محمد وال محمد سيد المرسلين
اللهم صل على محمد وال محمد سيد المرسلين اللهم صل على
محمد وال محمد سيد المؤمنين اللهم صل على محمد وال محمد
ال كتابين اللهم صل على محمد وال محمد سيد الموفين اللهم
صل على محمد وال محمد سيد الظاهرين اللهم صل على محمد وال
محمد سيد القانتين اللهم صل على محمد وال محمد سيد الحاكيم
اللهم صل على محمد وال محمد سيد الغائبين اللهم صل على محمد
ال محمد سيد الغائبين اللهم صل على محمد وال محمد سيد الجاهدين

مكتبة

مكتبة

خطي

المصطفى اللهم صل على محمد وال محمد السيد النبي الامي اللهم صل على محمد
وال محمد السيد النبي التهامي اللهم صل على محمد وال محمد السيد النبي
البحاري اللهم صل على محمد وال محمد السيد النبي العربي اللهم صل
على محمد وال محمد السيد النبي العربي اللهم صل على محمد السيد النبي
الابنعي اللهم صل على محمد وال محمد السيد النبي العربي اللهم صل على محمد
وال محمد السيد النبي النبي اللهم صل على محمد وال محمد السيد النبي
اللهم صل على محمد وال محمد رسول رب العالمين اللهم صل على محمد
وال محمد اكرم الخلق على الله اعظم اللهم صل على محمد وال محمد من
اصبب اللهم صل على محمد وال محمد من الشمس اذا طلعت اللهم صل على
محمد وال محمد من الشمس اذا انزلت اللهم صل على محمد وال محمد من
كونت اللهم صل على محمد وال محمد من الشمس اذا انفتت اللهم صل على محمد
وال محمد من الشمس اذا امت اللهم صل على محمد وال محمد من الوحوش اذا
خربت اللهم صل على محمد وال محمد من الكواكب اذا انشرب اللهم صل على محمد
على محمد وال محمد من الكواكب اذا انشرب اللهم صل على محمد وال محمد
مع الشمس اذا اذرت اللهم صل على محمد وال محمد من الارض اذا دكت
اللهم صل على محمد وال محمد من السماء اذا انفطرت اللهم صل على محمد
وال محمد من الشمس اذا انفتحت اللهم صل على محمد وال محمد من السماء
اذا اسبرت اللهم صل على محمد وال محمد من السماء اذا انطت اللهم
صل على محمد وال محمد من الجبال اذا انفتت اللهم صل على محمد وال
محمد من العشا اذا اعطت اللهم صل على محمد وال محمد من الوحوش
اذا اخرجت اللهم صل على محمد وال محمد من القبور اذا انفتحت
اللهم صل على محمد وال محمد من الصدفة اذا حصلت اللهم صل على

محمد وال محمد من الكتب اذا قرأت اللهم صل على محمد وال محمد من
المحسان اذا اظهرت اللهم صل على محمد وال محمد من الشبان اذا
بدلت اللهم صل على محمد وال محمد من الحياض اذا اصبحت اللهم
صل على محمد وال محمد من الجنة اذا انزلت اللهم صل على محمد وال
محمد من الدجاج اذا رفعت اللهم صل على محمد من السماء اذا
ارفعت اللهم صل على محمد من الشمس اذا اخرجت اللهم صل على
محمد وال محمد من الشمس اذا اخرجت اللهم صل على محمد من الشمس
اذا اخرجت اللهم صل على محمد من الشمس اذا اصبحت اللهم
صل على محمد من النهار اذا اجلي اللهم صل على محمد
وال محمد من الليل اذا اقبض اللهم صل على محمد من من ام
وانقضى اللهم صل على محمد وال محمد من سج وصلى اللهم صل على
محمد وال محمد من كل من صدقت واهتدي اللهم صل على محمد
وال محمد من التورم وعند كواكبها اللهم صل على محمد وال محمد بعد
المطر قطرها اللهم صل على محمد وال محمد بعد الشجر وورقها اللهم
صل على محمد وال محمد بعد الحار وعنفها اللهم صل على محمد وال محمد
بعد الزلزال والزلزلة اللهم صل على محمد وال محمد بعد الحصى والحصى
اللهم صل على محمد وال محمد بعد النبات واصنافها اللهم
صل على محمد وال محمد بعد الطيور ووجوهها اللهم صل على محمد
وال محمد بعد الجن والانس اللهم صل على محمد وال محمد بعد الانا
وسايفها اللهم صل على محمد وال محمد بعد الائمة وتبنيها
اللهم صل على محمد وال محمد من النكود العشا اللهم صل على محمد وال

وال محمد

جميعه ايام ليا لها اللهم صل على محمد وال محمد بعد الحج والعمرة
 صل على محمد وال محمد بعد الخلق في الحار اللهم صل على محمد بعد
 من سبح وصلى اللهم صل على محمد وال محمد بعد الخلق وانفاسها
 اللهم صل على محمد وال محمد بعد الكواكب من لها اللهم صل على
 محمد وال محمد بعد البر والبحر اللهم صل على محمد وال محمد بعد النور
 و ايامها اللهم صل على محمد وال محمد بعد من صلى عليك من خلقك
 اللهم صل على محمد وال محمد كما صليت وسلمت وترحمت على ابراهيم
 ال ابراهيم ربنا انك حميد مجيد وصل على جميع الانبياء والمرسلين
 وعلى ملائكتك المقربين وعلى عبادك المقربين وعلى عبادك الضالين
 وعلى اهل طاعتك اجمعين وان حننا معهم ورحمتك يا ارحم الراحمين
 اللهم اني اسئلك بهذه الصلوات التي على نبيك
 وجميكت ورسولك ان تغفر لنا سيئاتنا وان
 تقض عجزنا في الدنيا والاخرة وان
 تكفي هممنا وهمنا بجمع
 المؤمنين والمؤمنات
 اللهم صل على
 محمد وال محمد
 يا ارحم الراحمين

والله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

جَدَّثَنَا السَّيِّدُ الْأَجَلُ بْنُ جَعْفَرٍ الدِّينِيُّ بِهَا

روایت کرده است سید زکریا کواری ستاره دین بجلیل

الشَّرِيفُ أَبُو الْحَسَنِ مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ

بررسی

أَحْمَدَ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عُمَرَ بْنِ

يَحْيَى الْعَلَوِيِّ الْحَسِينِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ

بسم خداوند بخشنده مهربان

أَخْبَرَنَا الشَّيْخُ السَّيِّدُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ

له خبر داده است سید زکریا کواری

أَحْمَدَ بْنِ شَهْرِبَارِ الْخَارِزْمِيِّ كُنِيَ أَبُو لَا نَا

محمد بن شهریار خوارزمی کنیتش ابو لانا

مِيرَ الْقَوْمِ مَسِيرٌ عَلَى بْنِ طَالِبٍ عَلَيْهِ

امیر القوم مسیر است بر بنی طالب علیه

السَّلَامُ فِي شَهْرِ رَجَبِ الْأَوَّلِ مِنْ سَنَةِ

در ماه رجب اول سال الف

سِتِّ عَشْرٍ وَخُمْسِمِائَةِ قِرَاءَةِ عَلَيْهِ

وست صد و پنجاه بار و تلاوت آن بر او

وَإِنَّا سَمِعُ قَالَ سَمِعْتُهَا عَلَى الشَّيْخِ الضَّعِيفِ

و من شنیدم که شنیدم آن را از شیخ ضعیف

أَبِي مَنْصُورٍ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ

عَبْدِ الْعَزِيزِ الْعُكَبَرِيِّ الْمَعْدِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ

ابو منصور محمد بن محمد بن احمد بن عبد العزیز العکبری المعدی رحمت خدا بر او باد

عَنْ أَبِي الْمُفَضَّلِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ

المطلب الشيباني قال حدثنا الشريف

ابو عبد الله جعفر بن محمد بن جعفر بن

الحسن بن جعفر بن الحسن بن الحسن بن

أمير المؤمنين علي بن أبي طالب عليهم

السلام قال حدثنا عبد الله بن عمر بن

خطاب الزيات سنة خمس وستين

ومائتين قال حدثني خالي علي بن النعمان

الأعلم قال حدثني عمير بن متوكل

الثقفى البلخي عن أبيه متوكل بن هرون

الزبيرى

قال لقيت يحيى بن زيد بن علي عليه

السلام وهو متوجه الى خراسان فسكنت

عليه فقال لي من اين اقبلت قلت

من الحج فسنلتني عن اهل بيته

بالمدينة واحفى السؤال عن جعفر بن محمد

عليهما السلام فلخبرته بخبره وخبرهم

وخبرهم علي ابيه زيد بن علي عليه السلام

فقال لي قد كان عمي محمد بن علي عليه

السلام اشار علي ابي يترك الخروج وعرفه ان هو

المراد به

كفت متوكل كذا قلت كذا

كفت به الفضل كذا روايت كذا

كفت ان خرف كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عبد الله كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت متوكل كذا قلت كذا

كفت به الفضل كذا روايت كذا

كفت ان خرف كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عبد الله كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

كفت عمه كذا روايت كذا

خَرَجَ وَفَارَقَ الْمَدِينَةَ مَا يَكُونُ إِلَيْكَ

خروج کند و جدا شود از مدینه کجا خواهد رسید

مُصِيرًا مِّنْ فَهْلِ الْقَيْتِ بْنِ عَمِيٍّ جَعْفَرِ بْنِ

مال او پس آیا ملاقات کردی بر عسم را

مُحَمَّدِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ فَهَلْ

گفتم آری گفت پس یا شنیدی

سَمِعْتَهُ يَذْكُرُ شَيْئًا مِّنْ أَمْرِي قُلْتُ نَعَمْ

شنیدی از او که تذکر سازد چیزی از حال من گفتم آری

قَالَ لِمَ ذَكَرْتَنِي خَيْرًا قُلْتُ جُعِلَتْ

گفت بچو یادم کرد مرا خیره مرا گفتم بگویم فدای تو

فِدَاؤُكَ مَا لِحُبِّكَ أَنْ أَسْتَقْبِلَكَ بِمَا سَمِعْتَهُ

فدای تو دوست نیدارم که بگویم فدای تو آنچه شنیده ام از

مِنْهُ فَقَالَ يَا لِمَوْتٍ تُخَوِّفُنِي هَاتِ مَا

از حضرت گفت ای بگریز مرا بسیار آنچه

سَمِعْتَهُ فَقُلْتُ سَمِعْتُهُ يَقُولُ إِنَّكَ

شنیده از این گفتم شنیدم خفت را که می فرموده درستی تو

تَقْتُلُ وَتُصَلِّى كَمَا قَتَلَ أَبُوكَ وَصَلَّى

شنیدی سویی در بار شنیده می شودی چنانچه شنیده شد چهرت و از او شنیده

فَقَتَّرَ وَجْهَهُ قَوْلًا يَحْوِي اللَّهُ مَا يَشَاءُ

پس متغیر شد روی او پس گفت مجموع کند خدای آنچه را میخواهد

بِتُّ وَعِنْدَهُ أَمُّ الْكِتَابِ يَا مُتَوَكِّلُ

و وقت مسا زد و زود است ای مسکن کتاب ای متوکل

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ آتَى هَذَا الْأَمْرَ بِنَا وَجَعَلَ

بدستی که خدای تعالی تقویت کرده این امر را بنا و کرد انیدیت

لَنَا الْعِلْمَ وَالسَّيْفَ فَجَمَعْنَا لَنَا وَخَصَّنَا

برای مسلم و شمشیر را پس جمع شده است برای و خصص

بِنُوعَيْنَا بِالْعِلْمِ وَحَدُّهُ فَكُلْتُ جُعِلَتْ

پس آن عسم بمسلم شما و گفتم بگویم

فِدَاؤُكَ إِنِّي رَأَيْتُ النَّاسَ إِلَى ابْنِ عَمَّتِكَ

فدای تو بدستی که دیدم مردم را بسوی بر عسم تو

جَعْفَرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَمِيلٌ مِنْهُمْ إِلَيْكَ

یا میتر از ایشان بسوی تو

وَالِي أَيْكَ فَقَالَ إِنَّ عَمِّي مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ

و بسوی پدر تو گفت بدستی که عسم من امام محمد باقر

وَأَبْتَهُ جَعْفَرَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ دَعَا إِلَيْكَ

و پسر او امام جعفر صادق علیه السلام را

إِلَى الْحَيَاةِ وَنَحْنُ دَعَوْنَاهُمْ إِلَى الْمَوْتِ فَقُلْتُ
 بوی حیات و ما خواندیم ایشان را بیری مرگ گفتند
 يَا بَنَ رَسُولَ اللَّهِ أَهْمُكُمْ أَمْ أَنْتُمْ فَأَطْرَقَ
 ای پسر رسول خدا یا ایشان دانا ترند یا شما پس گفتند چشمها
 إِلَى الْأَرْضِ مِيلًا ثُمَّ رَفَعُ رَأْسَهُ وَقَالَ
 بر زمین زمانه از زمین بر آورد و سر خود را و گفت
 كُنَّا لَعْلَعٌ غَيْرَ لَتِهِمْ يَعْلَمُونَ كُنَّا
 همه ما را علم بست الا اینکه ایشان میدانند سر آنچه
 نَعْمَ وَلَا نَعْلَمُ كَمَا يَعْلَمُونَ ثُمَّ قَالَ
 اییدیم و نمیدانیم همه آنچه میدانند ایشان پس گفت
 لِي أَكْتُبْتُ مِنْ بَيْنِ عَمْرٍ شَيْئًا قُلْتُ نَعَمْ
 مرا آن نوشته از دیر غم من چیزی گفتند آری
 قَالَ أَرِنِي فَأَخْرَجَتْ إِلَيْهِ وُجُوهًا مِنْ
 گفتند بیا همین از این بر آوردم بوی نوعی چند از
 الْعِلْمِ وَأَخْرَجَتْ لَهُ دُعَاءَ أُمَّلَاءِ عَلِيٍّ
 علم و پرده آوردم برای او دعای را که املا کرده اند
 أَبُو عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ وَحَدَّثَنِي أَنَّ أَبَاهُ مُحَمَّدًا
 یعنی امام جعفر صادق علیه السلام گویند که در روزی و گفتند بوی را که بر سر

عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ أَمَلَاءُ عَلَيْهِ وَ
 املا کرده بود این را بر او
 أَخْبَرَنَا أَنَّهُ مِنْ دُعَاءِ أَبِي عَلِيٍّ الْحُسَيْنِ
 خبر داده بود او را که این از دعای پدر بزرگوار امام زین العابدین
 عَلَيْهِمَا السَّلَامُ مِنْ دُعَاءِ الصَّغِيْفَةِ الْكَامِلَةِ
 از دعای صحیفه کامله
 فَظَفَّرَ فِيهِ يَحْيَى حَتَّى لَمِيَ إِلَى الْآخِرِ وَقَالَ
 پس نظر کرد در آن بوی تا رسید به آخران و گفت
 لِي أَنْ تَذُرُّ فِي نَسِجِهِ فَقُلْتُ يَا بَنَ رَسُولَ اللَّهِ
 مرا که آیا نخت میدی در نشتن این بوی پس ای پسر رسول خدای
 اسْتَأْذِنُ فِيْمَا هُوَ عَنْكُمْ فَقَالَ لِمَا الْآخِرِينَ
 آیا نخت مطلبی را آنچه از شماست بر گفت که آگاه باشم که این بوی
 إِلَيْكَ صَغِيْفَةٌ مِنَ الدُّعَاءِ الْكَامِلِ مَمْلُوحَةٌ
 بوی تو صحیفه از دعای کامل از آنچه حفظ کرده
 أَبِي عَمْرٍاءَ وَإِنْ ابْنِي وَصَانِي بِصَوْنِي وَ
 پدرم از پدرش و بدست کسی پدرم وصیت کرد در این بوی
 مَنَعَهَا غَيْرَ هَلْهَا قَالَ عَمِيرٌ قَالَ لِي فَهَيْتُ
 باز داشتن این از غیر اهل آن گفت عمیر که گفت پدرم که پس بفرم

إِلَيْهِ فَتَبَلَّتْ رَأْسَهُ وَقُلْتُ لَهُ وَاللَّهِ يَا بَنِي
 سبوی او پس بوسیدم سر او را و گفتم مراد را بجا نمی آید
 رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَأَدِينُ اللَّهَ بِحُجَّتِكُمْ وَ
 رسول فدای بدستی کس من برآید و این را میگویم خدا را بدستی شما
 طَاعَتِكُمْ وَ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يُسْعِدَنِي فِي
 فرمانبرداری شما و بدستی کس من برآید امید میدارم که نیکبختی به من برآید
 حَيَاتِي وَمَمَاتِي بِوَلَايَتِكُمْ فَرَمَى صَاحِبِي لِي
 زندگی خود و مرگ خود بدستی شما پس از نجات دعای مرا کرد
 دَفَعَهَا إِلَيْهِ إِلَى غَلَاكِ كَمَا مَعَهُ وَقَالَ لَهُ
 داده بودم با او بسوی سر که بود با او و گفت مراد
 اَكْتُبْ هَذَا الدُّعَاءَ بِحُضْرَتِي حَسَنِ
 که بنویس این دعا را بجز نظر سر حواری
 وَأَعْضُفُهُ عَلَى لِحْيَةِ أَحْفَظُهُ فَإِنِّي كُنْتُ
 و عرض کن از این شاید که حفظ کنم از این بدستی کس من
 أَطْلُبُهُ مِنْ جَعْفَرٍ حَفِظَهُ اللَّهُ فَيَمْنَعُنِي
 می طلبیدم این را از حضرت جعفر که او را فدای من میدادند
 قَالَ مُتَوَكِّلٌ لَوْ نَدِمْتُ عَلَى مَا فَعَلْتُ
 گفت متوکل پس بشما قسم بر آنچه کرده بودم از این را نتوانم و لیکن

وَلَمْ أَدْرِمَا أَصْنَعُ وَلَمْ يَكُنْ أَحْسَبُ أَنَّ اللَّهَ
 و ندانستم که بکنم و نبود اینکه حضرت
 عَلَيْهِ السَّلَامُ تَقْدَمُ لِي أَنْ لَا أَدْفَعَهُ
 بیشتر بمن گفته باشد که نه هم این
 إِلَى أَحَدٍ ثُمَّ دَعَا بَعِيْبَةَ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهَا
 کسی پس بجای طلب کرد جانم را پس بیرون آورد از آن
 صَاحِبَةً مُتَقَلِّدَةً مَحْتَمُومَةً فَظَنَرَ إِلَى الْحَائِمِ
 صحیفه قفل زده مهر کرده پس نظر کرد بسوی آن
 وَقَبْلَهُ وَبَكَى ثُمَّ فَضَّضَهُ وَفَتَحَ الْقِفْلَ ثُمَّ
 و بوسید از او گرفت پس شکست را در قفسه قفل را پس
 كَثَّرَ الصَّحِيفَةَ وَوَضَعَهَا عَلَى عَيْنَيْهِ وَاقْرَأَهَا
 داکر و صحیفه را و گذشت از آن بر پیش خود و مالید
 عَلَى وَجْهِهِ وَقَالَ وَاللَّهِ يَا مُتَوَكِّلُ لَوْ لَا
 بر روی خود و گفت بخدا قسم ای متوکل اگر نبود
 مَا دَكَّرْتُ مِنْ قَوْلِ بْنِ عَمْرٍو إِنِّي أَقْتُلُ
 آنچه ذکر کردی از گفته پسر عم من بدستی کس من
 وَأَصْلَبُ لِمَا دَفَعْتُهُ إِلَيْكَ وَلَوْ كُنْتُ
 بردار میشدم تو را بر آنچه میدادم این را نتوانم و لیکن

بِهَا ضَيْقًا وَلَكِنِّي أَعْلَمُ أَنَّ قَوْلَهُ حَقٌّ
 أَخَذَ عَنِ الْبَاءِ وَأَنَّهُ سَيَصِحُّ فَخَفْتُ أَنْ
 يَقَعَّ مِثْلُ هَذَا الْعِلْمِ إِلَيَّ أَمِيَّةٌ
 فِيكُمْ مَوٌّ وَيَخْرُوهُ فِي خُرَائِمِهِمْ وَلَا نَفْسِهِمْ
 فَأَقْبَضُهَا وَأَكْفِيهَا وَتَرْتَضِبُهَا فَإِذَا
 قَضَى اللَّهُ مِنْ أَمْرِي وَأَمْرَهُمْ لِأَيِّ الْقَوْمِ مَا
 هُوَ قَاضٍ فَهِيَ أَمَانَةٌ لِي عِنْدَكَ حَتَّى
 تَوْصِلَهَا إِلَيَّ لِنَجْعَلَ عَنِّي مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ
 عَبْدُ اللَّهِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ

من میدانم که گفته او حقیقت

فراگفته است از از پیمان خود و اینکه بزودی میشود پس تسلیم

که نیت مانند این علم بدست بی امیة

پس نماند کند از او ذخیره سازد از در خزانهای عثمان

پس بگیر از او کفایت کن و منتظر باش از این نگاه

س که کند خدای از کار این قوم یعنی بی امیة آنچه

او کم کند است پس این صحیفه ای است از من نزد تو تا اینکه

برسانی از ابوی پیران عسمن محمد و ابراهیم پیران

عَلَيْهَا

عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَإِنَّهُمَا الْقَائِمَانِ فِي هَذَا
 الْأَمْرِ بَعْدِي قَالَ الْمُتَوَكِّلُ فَقَبَضْتُ
 الصَّحِيفَةَ فَلَمَّا قِيلَ لِيحْيَى بْنُ زَيْدٍ صِرْتُ
 إِلَى الْمَدِينَةِ فَلَقَيْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ
 فَحَدَّثْتُهُ الْحَدِيثَ عَنْ يَحْيَى بْنِ فَكِي
 وَأَشْتَدَّ وَجْدًا وَقَالَ رَحِمَ اللَّهُ ابْنَ عَمِّي
 وَالْحَقُّهُ يَا بَابِيَّةُ وَالْجَدَّادُ وَاللَّهُ يَا مُتَوَكِّلُ
 مَا مَنَعَنِي مِنْ دَفْعِ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ إِلَّا الَّذِي
 خَافَهُ عَلَى صَحِيفَةِ آيَةٍ وَإِنَّ الصَّحِيفَةَ

پس بدستی ایشان قائم مقام منند از من

امر بعد از من گفت متوکل که پس گرفتم آن

صحیفه را پس چون گشته شد یحیی بن زید رفت

بسوی مدینه پس ملاقات کردم

بفصل کردم شماره را از یحیی پس کریمت

و شدید شد اندوه او بجا که گفت یا مرد خدای پسر عسمن ا

و برسد مذاورا با او و اجداد او و بخدای ای متوکل

باز داشته بودم از دادن دعا یحیی کریمانی

که می رسید از آن صحیفه پیرش و گما است آن صحیفه

از نیت که بعد از آن گشته
 شوم بن صحیفه ایست که
 از ابوی پیران عسمن محمد و ابراهیم پیران

یعنی می ترسم که مبادا بدستی
 امیة افتد

یعنی صحیفه ای که یحیی بن زید
 گرفت

فَقُلْتُ يَا هِيَ فَتَحَهَا وَقَالَ هَذَا وَاللَّهِ خَطٌّ

پس گفت من است آن مجذوب را که خود را او گفت من بخدا خط

عَبْدِ زَيْدٍ وَدَعَا جَدِّي عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ

عسم من زید است و دعای جد من

عَلَيْهِمَا السَّلَامُ ثُمَّ قَالَ لِابْنَةِ قَوْمٍ يَا سَمْعِيلُ

پس فرمود پیشش را که بر خیز ای سمعیل

فَاتِنِي بِالذُّعَاءِ الَّذِي أَمَرْتُكَ بِحِفْظِهِ

پس بیار از دعای را که امر کرده بودم ترا بحفظ آن

وَصَوْنِهِ فَتَمَّ اسْمَعِيلُ فَأَخْرَجَ صَحِيفَةً

و نگاه داشتن آن پس بخواست سمعیل پس بیرون آورد صحیفه را

كَانَتْهَا الصَّحِيفَةُ الَّتِي دَفَعَهَا إِلَيَّ يَحْيَى

که گویا همان صحیفه است که داده بود از من یحیی

زَيْدٍ فَتَبَّلَّهَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

زید پس بوسید از حضرت ابو عبد الله علیه السلام

وَوَضَعَهَا عَلَى عَيْنَيْهِ وَقَالَ هَذَا خَطِّي

و گذاشت از او بر چشم مبارک خود و گفت این خط پدر است

وَأَمَّا جَدِّي عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِمَشْهَدٍ

و حضور من

مَنْ قُلْتُ يَا بِنِ رَسُولِ اللَّهِ أَنْ رَأَيْتَ

من پرسیدم ای پسر رسول خدای اگر رخصت نمائید

أَنْ أَعْرِضَ بِمَعِ صَحِيفَةَ زَيْدٍ وَيَحْيَى فَاذِنَ

مقاله کنم این صحیفه را با صحیفه زید و یحیی رخصت دادند

لِي فِي ذَلِكَ وَقَالَ قَدْ رَأَيْتَكَ لِدَيْكَ أَهْلًا

مراد درین معنی و فرمود تحقیق دیدم من ترا اهل بای این امر

فَنَظَرْتُ وَذَاهُمَا أَمْرًا وَاحِدًا وَلَمْ أَحَدُ

پس نگاه کردم دیدم که این دو صحیفه یکی اند و نیافتم

حَرْفًا مِنْهَا يَخَالِفُ مَا فِي الصَّحِيفَةِ الْأُخْرَى

حرفی از آنها که مخالف باشد با آنچه در صحیفه دیگر است

ثُمَّ اسْتَأْذَنْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

پس رخصت طلبیدم از حضرت ابی عبد الله علیه السلام

فِي دَفْعِ الصَّحِيفَةِ إِلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ

در دادن صحیفه به پسران

الْحُسَيْنِ فَتَالَ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَوَدَّوْا

پس فرمود بر شما که خدای تعالی امر میکند شما را که بر شتر

الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا نَعَمْ فَادْفَعُهَا

امانتها را بهوی اهل آنها آری پس بده

*یعنی آن صحیفه را که یحیی مستور نگاه داشت
بود و وصیت کرده بود
که بعد از او بیاورد به پدر*

إِلَيْهِمَا فَلَمَّا نَهَضَتْ لِقَائِهِمَا قَالَ لِي
 ايشان پس چو برخواستم برای دیدن ایشان فرمود مرا
 مَكَانَكَ ثُمَّ وَجَّهَ إِلَى مُحَمَّدٍ وَأَبِيهِمَا فَجَاءَ
 بجای خود پیش من بطریق ایشان فرستاد پس آمدن
 فَقَالَ هَذَا مِيرَاثُ ابْنِ عَمِّكَ مَا يَحِقُّ
 پس فرمود این صحیفه میراث پسر عم شما
 مِيرَاثِي قَدْ خَصَّكُمْ بِهِ دُونَ إِخْوَتِهِ وَبِحُجْنِ
 از پدرش تحقیق که مخصوص ساخته است شما را نه برادران خود را و ما
 مُشْتَرِطُونَ عَلَيْكُمْ مَا فِيهِ شَرْطًا
 شرطی نیستیم بر شما در باب صحیفه
 فَقَالَ لَأَرْحَمَكَ اللَّهُ قُلْ فَقَوْلُكَ الْمَقْبُولُ هَذَا
 گفتند ما هرگز در خدای بگوییم قول تو پسندیده است پس فرمود
 لَا تَحْتَاجُ إِلَيْكَ الضَّعِيفَةُ مِنَ الْمَدِينَةِ
 که برون میرد این صحیفه را از مدینه
 قَالُوا لَوْ ذَلِكَ قَالَ لَأَنَّ ابْنَ عَمِّكَ مَا
 گفتند بر آنچه میست فرمود بدستگرم پسر عم شما
 خَافَ عَلَيْهَا أَمْرَ الْخَافَةِ أَنَا عَلَيْكُمْ مَا
 میترسید بر این صحیفه امری را که میترسید از این بر شما

کتب معتبره
 در حدیث
 از امامان
 علیهم السلام

قَالَا إِنَّمَا خَافَ عَلَيْهِمَا جِنِّ عِلْمٍ أَنَّهُ يُقْتَلُ
 گفتند پس ترسیدیم بر آن بنگامی که می ترسید از اینکه کشته شود
 فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْتُمَا
 پس فرمود که شما نیز
 قَالَا تَأْمَنَّا فَوَلَّى اللَّهُ ابْنَ لَعْلَمٍ أَنْتُمْ اسْتَحْرَجَانِ
 این میباشید پس بخدا قسم که مرا نینداید که شما بزودی خروج کنید
 لَمْ يَخْرُجْ وَسُقُتْ لَانِ كَمَا قُتِلَ فَمَا
 چنانچه خروج کرد و بزودی کشته میشود چنانچه کشته شد پس بر تو
 وَهِيَ يَقُولُ لَانَ لِحَوْلٍ وَلَا فِقْرٍ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 و حال آنکه ایشان میگویند که نیست قدرتی و نه قوتی مگر با الهی
 الْعَظِيمِ فَلَمَّا خَرَجَا قَالَ لِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ
 بزرگ پس چون برون رفتند گفت مرا
 السَّلَامُ يَا مَتَوَكَّلْ كَيْفَ قَالَ لَكَ
 ای متوکل ای چگونه گفت ترا
 يَحْيَىٰ إِنَّ عَنِّي مُحَمَّدٌ بَرٌّ عَلِيٌّ وَابْنُ جَعْفَرٍ
 یحیی که عسمن
 دَعَا النَّاسَ إِلَى الْحَيَوَةِ وَنَحْنُ دَعَوْنَاهُمْ
 خواندند مردم را بپوی زندگی و ما خواندیم ایشان را

إِلَى الْمَوْتِ قُلْتُ نِعْمَ صَلَّكَ اللَّهُ قَدْ قَالَ
بوی مرگ گفتسم آری صلاح دم کار ترا خدای بدین
لِيُزِعَنَّكَ يَحْيَى ذَلِكَ فَتَالَ بِرَحْمِ اللَّهِ يَحْيَى
مراد بر خشم تو یحیی این حرف پس فرمود یا مرزد خدا یحیی را
إِن لِي حَدِيثِي عَنْ أَبِي عَنْ جَدِّكَ عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ
بدینستی بدم روایت کردم از پدرش از جدهش
السَّلَامُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
که رسول خدا رحمت کند خدای بر او و آل او
أَخَذَتْهُ نَعْسُهُ وَهُوَ عَلَى مَنبَرٍ فَرَأَى فِي مَنَابِقِ
گرفت پیشگی و حال آنکه بالای منبر بود پس بین در میان در
رِجَالِهِ لَا يَزُونَ عَلَى مَنْبَرِهِ نَزْوًا فَرَدَدَهُ يَرُدُّونَ
مردمی چند آمدی جند را بالای منبر او مانند جنته بود زمینگان
النَّاسَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ الْقَهْقَرَى فَاسْتَوَى
و میکردند مردم را بر پشتهای پای خود و او رو نیفرمود و این نیز
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَالِسًا وَ
حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله را نشستند و حال
الْحُزْنِ يَعْرِفُ فِي وَجْهِهِ فَإِنَّا هُجْرَتُهُ جَبْرَيْلُ
اثر اندوه یافتی شد در روی مبارکت پس او در حضرت جبرئیل

و قال علی بن ابی طالب
که فرمودم پس بیخنده ماندند و در میان
و مرد را قهری بود که از آن
و شی که در قرآن لغت کرده
که مراد از آن جالیست که در
از ایشان در دعوت که در
که بپایند که از این بپایند
که ثابت قدم بیستند

عَلَيْهِ السَّلَامُ بِهَذِهِ الْآيَةِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا
این آیه را و نکرد اندیم ما آنرا
الَّتِي أَرَيْنَاكَ الْآفِئَةَ لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
که نمودیم تو مکر از پیش برای مردمان و آن درختی که
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَخَوْفُهُمْ قَائِمٌ زَيْدُهُمُ الْأَنْبَاءُ
لغت کرده شد در قرآن و میترسانیم ما مردمان را و می افزایند
طُعْيَانًا كَبِيرًا يَعْنِي بِنَيْ أُمِّيَةَ قَالَ يَا جَبْرَيْلُ
مگر گشتی عظیم میخواید می آید را گفت پیغمبرای جبرئیل
أَعْلَى عَهْدِي يَكُونُونَ وَفِي زَمَانِي قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا
ای و در عهد من خواهد بود و در زمان من گفت و لیکن
تَدُورُ رَحَى اسْلَامٍ مِنْ مَهَاجِرِكَ فَتَلْبَسَتْ
بیکر دو سیاهی اسلام از جهت گردن تو و می ماند
بِذَلِكَ عَشْرًا ثُمَّ تَدُورُ رَحَى الْإِسْلَامِ عَلَى رَأْسِ
بین گردش ده سال پس بیکر گوش می آید سیاهی اسلام بر سر
خَمْسٍ وَتَلْبَسُ مِنْ مَهَاجِرِكَ فَتَلْبَسَتْ بِذَلِكَ
سی و پنجسم از سبزه تو پس میسازد بان
خَمْسًا ثُمَّ لَا يَدْرِي رَحَى ضَلَالَةٍ هِيَ قَائِمَةٌ
پنج سال پس از آن میبارشند از سیاهی برای که ایستاده

این آیه را و نکرد اندیم ما آنرا
تقطیع اهل بیت است که بسیار
میکردند
را در آن وقت آن تو بر سر آن ایستاده
توجه به لغت در این باب
بدرستی بدم روایت کردم از پدرش از جدهش
که رسول خدا رحمت کند خدای بر او و آل او
گرفت پیشگی و حال آنکه بالای منبر بود پس بین در میان در
مردمی چند آمدی جند را بالای منبر او مانند جنته بود زمینگان
و میکردند مردم را بر پشتهای پای خود و او رو نیفرمود و این نیز
حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله را نشستند و حال
اثر اندوه یافتی شد در روی مبارکت پس او در حضرت جبرئیل
این آیه را و نکرد اندیم ما آنرا
تقطیع اهل بیت است که بسیار
میکردند
را در آن وقت آن تو بر سر آن ایستاده
توجه به لغت در این باب
بدرستی بدم روایت کردم از پدرش از جدهش
که رسول خدا رحمت کند خدای بر او و آل او
گرفت پیشگی و حال آنکه بالای منبر بود پس بین در میان در
مردمی چند آمدی جند را بالای منبر او مانند جنته بود زمینگان
و میکردند مردم را بر پشتهای پای خود و او رو نیفرمود و این نیز
حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله را نشستند و حال
اثر اندوه یافتی شد در روی مبارکت پس او در حضرت جبرئیل

صلوات محمدیه بر ائمه و فرزان
سابق و در وقت که ایشان
توجه به لغت در این باب
بدرستی بدم روایت کردم از پدرش از جدهش
که رسول خدا رحمت کند خدای بر او و آل او
گرفت پیشگی و حال آنکه بالای منبر بود پس بین در میان در
مردمی چند آمدی جند را بالای منبر او مانند جنته بود زمینگان
و میکردند مردم را بر پشتهای پای خود و او رو نیفرمود و این نیز
حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله را نشستند و حال
اثر اندوه یافتی شد در روی مبارکت پس او در حضرت جبرئیل

قطبها نام ملک الفراعنة قال واكثر
بر قطب خود کرد و پس از آن پادشاهی فرعون است گفت حضرت محمد

عَلَى قُطْبِهَا تَمُّ مَلِكُ الْفِرْعَوْنَةِ قَالَ وَكَثُرَ
اللَّهُ تَعَالَى فِي ذَلِكَ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ
الْقَدْرِ وَمَا أَدْرِيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ يَمْلِكُهَا
بَنُو أُمَيَّةَ لَيْسَ فِيهَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ قَالَ
فَأَطَاعَ اللَّهُ نَبِيَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْبِي
أُمِّيَّةَ تَمَلَّكَ سُلْطَانَ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَ
مُلْكُهَا طَوَّلَ هَذِهِ الْمَدَّةَ فَلَوْ طَاوَسَتْهُمْ
الْجِبَالُ لَطَالُوا عَلَيْهِمْ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ تَعَالَى
كُوَهْمَا مَرَانِيَه بِنْدِي كِرْد بِلَان كُوَهْمَا تَامَا مَلِك رَضِيَتْ دِي مَدَاي تَعَالَى

بر قطب خود کرد و پس از آن پادشاهی فرعون است گفت حضرت محمد
فوستا و خدا تعالی در این باب که ما فرستادیم قرآن از شب
قدر و چه میدانی تو که چه است شب قدر
شب قدر بهتر است از هزار ماهی که ما پادشاه بنده
بنو امیه و نیست در آن هزار ماه شب قدر که حضرت
پس طبع لرا نید خدای پیغمبر خود را عیبه السلام که نبی امیه
امیه مالک پادشاهی و سلطنت این امت خواهند
درین مدت هزار ماه پس اگر کسی کند ایشان
کوهها مرانیه باندی کیرد بلان کوهها تامله رخصت دیم مدای تعالی

برزوا

بِرِوَالِ مُلْكِهِمْ وَهُمْ فِي ذَلِكَ لَيْسَتْ شِعْرٌ
عَدَاوَتَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ وَبُغْضَنَا أَخْبَرُ
اللَّهُ نَبِيَّهُ مَا يَلْقَى أَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلُ
مُؤْتَمِرِهِمْ وَشَيْعَتِهِمْ مِنْهُمْ فِي أَيَّامِهِمْ
وَمُلْكِهِمْ قَالَ وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِمْ
الْمُتْرَى إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَةَ اللَّهِ كُفْرًا
وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا
وَيَنْسُ الْقَرَارُ وَنِعْمَةُ اللَّهِ مُحَمَّدٌ وَأَهْلُ بَيْتِهِ
جَهَنَّمَ أَمَّا أَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ وَيُبْغِضَهُمْ
دوستی ایشان ایاست که داخل میگردند بهشت و دشمنی ایشان

برزوال پادشاهی ایشان و ایشان در این مدت در دل در
دشمنی ما اهل بیت را و کینه ما را خبر دل
خدا تعالی پیغمبر ما آنچه مرسد اهل بیت پیغمبر و
دوستان را و پیروان ایشان از دنیا میبرد در ایام دو
و پادشاهی ایشان گفت حضرت محمد که فرستاد خدای تعالی در نبی امیه
ایمانی گری بوی انکسانی که تبدیل کردند نعمت خدای تعالی را بکفران
و فرود آوردند قوم خود را برای هلاک که جهنمت درمی آیند
و باران کامی است و نعمت خدای محمد است اهل بیت را
دوستی ایشان ایاست که داخل میگردند بهشت و دشمنی ایشان

مرا در بخت که در این ایام است
موسی را علیه السلام در این ایام است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

السلم فذكر الحديث بتمامه الى رؤيا
بشكركم في الحكايات راها لانا
الشيء صلى الله عليه وآله التي ذكرها
بغير مسلمي الله
جعفر بن محمد عن ابائه صلوات الله
حضرت امام جعفر عليه السلام از پيران خود صلوات الله
عليهم وفي رواية المطهر في ذكر
دور روايت مطهری
الابواب وهي دعاء لله عز وجل دعاء
ابواب دعاء وان انيت اول سپاس کردن بر خدای عزوجل
علي محمد وآله دعاء على حمله العرش دعاء
در روز ستادان بر حمال اوس
علي مصدق الزبير دعاء ونفسه وخاصته
صلوة بر تصديق كشدگان پيران دعاء حضرت بران خود و خويشتن
دعاء عند الصباح والمساء دعاء في المساء
دعای حضرت زرد سباح و شام ۷ دعای حضرت در ماه
دعای الاستعاذه دعای الاستياض
دعای حضرت در پناه بخداي از خرقه دعای حضرت در از زود مندر از زود

في الجاء الى الله تعالى دعاء خواتم الخير دعاء
دعای حضرت بجای خدا از شيبه و بزرگ دعای حضرت در طلب قرب بخدي دعای حضرت
في الاعتراف دعاء في طلب الجواب دعاء
در اعتراف بخدا دعای حضرت در طلب اجابت دعای حضرت
في الظلمات دعاء عند الرض دعاء
در شكوتها دعای حضرت در زود پيامبري دعای حضرت
في الاستقالة دعاء على الشيطان دعاء
در استقالت از كذبان دعای حضرت بر شيطان بغير فزون دعای حضرت
في الحد و ريت دعاء في الاستسقاء دعاء
در وقوع بلا دعای حضرت در طلب باران دعای حضرت در
مكاره الاخلاق دعاء في الاستسقاء دعاء
در طلب نواق مستوده دعای حضرت هرگاه اندو بگيرد مسافت او را
اذا حزته امرطو عند الشدة دعاء العافية
دعای حضرت در وقت سختی
دعاء لابويهم دعاء لولدين دعاء لحيه و اوليائه
برای پدر و مادر برای اولاد برای همسایگان و دوستداران
دعاء لاهل الشفور دعاء في التفرغ دعاء
برای گناهان از سرمد در رسول الهی

دَعَاؤُ إِذَا اقْتَرَعْتَ عَلَيْكَ الرِّزْقُ عَاوِيَةَ فِي الْعَوْنَةِ

هرگاه روزی شکسته بر تو در طلب آری از خدا

عَلَى قَضَاءِ الَّذِينَ عَاوِيَةَ فِي التَّوْبَةِ عَاوِيَةَ

در پس دادن تو در طلب توبه

صَلْوَةِ اللَّيْلِ عَاوِيَةَ فِي الْاِسْتِخَارَةِ عَاوِيَةَ

نماز شب در طلب خیر از خدا

إِذَا بَسَلْتَنِي وَرَأَيْتَنِي بِفَيْضَةٍ يَدْنِي

در هنگامی که می بینم تو را در نزدیکی من

دَعَاؤُ فِي الرِّضَا بِالْقَضَاءِ عَاوِيَةَ عِنْدَ تَجَاعٍ

در رضا بقضای پروردگار نزد شیطان

الرَّعْدِ دَعَاؤُ فِي الشُّكْرِ عَاوِيَةَ فِي الْاِعْتِدَارِ

رعد در شکر از حق در عذرخواهی

دَعَاؤُ فِي طَلَبِ الْعَفْوِ عَاوِيَةَ عِنْدَ ذِكْرِ الْوَيْتِ

در طلب عفو از گناهان نزد یاد کردن آیه

دَعَاؤُ فِي طَلَبِ السُّتْرِ وَالْوَقَايَةِ عَاوِيَةَ عِنْدَ

در طلب پوشیدن بره و نگاه داشتن از زنا نزد

خَتْمَةِ الْقُرْآنِ عَاوِيَةَ إِذَا نَظَرَ إِلَى الْهَلَالِ عَاوِيَةَ

تمام کردن قرآن مجید هرگاه نظر بگرداند به ماه نو

دَعَاؤُ لِدُخُولِ شَهْرِ رَمَضَانَ عَاوِيَةَ لَوَدَّ اشْتَرَى

برای آمدن ماه مبارک رمضان برای دوای ماه

رَمَضَانَ عَاوِيَةَ لِلْعَبِيدِينَ وَالْجَمْعَةَ عَاوِيَةَ

در عیدین و جمعه

فِي يَوْمِ عَرَفَةَ عَاوِيَةَ لِالْاِخْتِطَاءِ وَالْجَمْعَةَ عَاوِيَةَ

در روز عرفه در عید قربان و جمعه

فِي كَيْدِ فَيْكِدِ الْاَعْدَاءِ عَاوِيَةَ فِي الرَّهْبَةِ

در دفع کید دشمنان از عقوبت پروردگار

دَعَاؤُ فِي التَّضَرُّعِ وَالْاِسْتِكَانَةِ عَاوِيَةَ

در تضرع و زاری درگاه الهی

دَعَاؤُ فِي الْاِحْلَاحِ عَاوِيَةَ فِي التَّدَلُّلِ لِلَّهِ عَاوِيَةَ

در مبالغه کردن در طلب حق در فروتنی نمودن درگاه حق

دَعَاؤُ فِي اِسْتِثْنَاءِ الْهَمِّ وَبِاقِي

در طلب دفع غمها و باقی

الْاَكْوَابِ بِلَفْظِ اَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ رَحِمَهُ

باها بلفظ ابی عبدالله حسنی زهت رحمت

اللَّهُ حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ

اه روایت کرده ما را

الْحَسَنِ قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ

كُفَّ رَوَيْتُ كَرَمًا

حَطَابِ الزِّيَّاتِ قَالَ حَدَّثَنِي خَالِي عَلِيُّ بْنُ

كُفَّ رَوَيْتُ كَرَمًا خَالِي مِّنْ

النُّعْمَانِ الْأَعْمَى قَالَ حَدَّثَنِي عَمِيرُ بْنُ

كُفَّ رَوَيْتُ كَرَمًا

مُتَوَكِّلِ التَّقْفِيِّ الْبَلْخِيُّ عَزَائِبُ مَتَوَكِّلِ

تَقْفِي بُلْخِي

بْنِ هُرُونَ قَالَ مَلَ عَلَى سَيْدِ الضَّادِ

كُفَّ مَتَوَكِّلِ كُفَّ رَوَيْتُ كَرَمًا خَالِي مِّنْ

أَبُو عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ مَلَاحِدِي

كُفَّ مَتَوَكِّلِ كُفَّ رَوَيْتُ كَرَمًا خَالِي مِّنْ

عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَى أَبِي مُحَمَّدٍ عَلِيِّ عَلَيْهِمُ

بِرِ بَدْر مِّنْ عَفْرَتِ إِمَامِ مُحَمَّدٍ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ

الْجَمْعِينَ السَّلَامُ مَشْهُدِي مَنِي وَكَانَ

مَكِّي بَدْر مِّنْ عَفْرَتِ إِمَامِ مُحَمَّدٍ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ

مَرِ غَاةِ عَلَيْهِمُ إِذَا ابْتَدَأَ بِالدُّعَاءِ بَدَأَ بِأَبَا

أَزْدِ عَامِي كُفَّ رَوَيْتُ كَرَمًا خَالِي مِّنْ

يعني ان متوكل از تقفي
تقف بوده

لِيُحْمَدَ عَزَّ وَجَلَّ وَالشَّاءَ عَلَيْهِ فَقَالَ

يَعْنِي مَرَضِي بِسَبَاسِ مَرَضِي عَزَّ وَجَلَّ وَشَتَّ كُفَّ رَوَيْتُ كَرَمًا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ بِأَوَّلِ كَارِقِبَلَهُ

سَبَاسِ مَرَضِي بِرَأْسِ كَرَمًا خَالِي مِّنْ

وَالْآخِرِ بِالْآخِرِ كَوْنُ بَعْدَ الذَّمِّ

دَاخِرِ مَرَضِي بِرَأْسِ كَرَمًا خَالِي مِّنْ

قَصْرَتْ عَنْ رُؤْيَيْهِ أَبْصَارُ النَّاسِ

كُفَّ رَوَيْتُ كَرَمًا خَالِي مِّنْ

وَعَجَزَتْ عَنِ نَعْتِهِ أَوْهَامُ الْوَصِيفِينَ

دَاخِرِ مَرَضِي بِرَأْسِ كَرَمًا خَالِي مِّنْ

ابْتَدَعَ بِقُدْرَتِهِ الْخَلْقَ ابْتِدَاعًا وَآخِرَهُمْ

بِرَأْسِ كَرَمًا خَالِي مِّنْ

عَلَى مَشِيئَتِهِ اخْتَرَا عَائِمٌ سَلَكَ بِهِمْ

بِرِ بَدْر مِّنْ عَفْرَتِ إِمَامِ مُحَمَّدٍ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ

طَرِيقًا رَادَتَهُ وَيَعْتَمِدُ فِي سَبِيلِ مَحَبَّتِهِ

بِرِ بَدْر مِّنْ عَفْرَتِ إِمَامِ مُحَمَّدٍ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ

لَا يَمْلِكُ كُونَ تَأْخِيرًا عَتَا قَدَمَهُمُ إِلَيْهِ

بِرِ بَدْر مِّنْ عَفْرَتِ إِمَامِ مُحَمَّدٍ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ

تاریخ خانی خالی
کتابت شد
کتابت شد
کتابت شد

کتابت شد
کتابت شد
کتابت شد
کتابت شد

بعضی مرقم که اراده کرد
بدر این کتابت
کتابت شد
کتابت شد

وَلَا يَسْتَبْعُونَ تَقَدُّمًا إِلَىٰ مَا آخِرَهُمْ
 وَتَوَانِيهِمْ يَوْمَئِذٍ بِسْوَءِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 عَنْهُ وَجَعَلَ لِكُلِّ رُوحٍ مِنْهُمْ قُوَّةً
 مَعْلُومًا مَقْسُومًا مِنْ رِزْقِهِ لَا يَنْقُصُ
 مِنْ زَادِهِ نَاقِصٌ وَلَا يَزِيدُ مِنْ نَقْصِ مَنْهُمْ
 زَائِدٌ ثُمَّ ضَرَبَ لَهُ فِي الْجَنَّةِ أَجْلًا
 مَوْقُوتًا وَنَصَبَ لَهُ أَمْدًا مَحْدُودًا يَتَخَطَّاهُ
 إِلَيْهِ يَأْتِيهِمْ عَمْرٌ وَبِرَهْقَةٍ بِأَعْوَامٍ
 دَهْرٌ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَقْصَىٰ أَثَرِهِ وَأَشْرَبَ
 حَسَابَ عَمْرٍ قَبَضَهُ إِلَىٰ مَا نَدَبَهُ

و توانایی ندارند پیش بسوی آنچه مؤخر است از ایشان

از ان و گردانید است برای هر صاحب حیوانی از ایشان

معلوم قسمت شده از روزی خود کم نمیکند

هرگز از یاد کرده است از کم کننده و زیاد نمیکند هرگز کم کرده است از ایشان

زیاد کننده پس تعیین کرده است برای او در زندگی مدت

معلومی و بر یاد داشته است برای او نهایت معینی کلام نبرد

بسوی آن نهایت روزهای زندگی و نزدیک شود آن بسایه

روزگارش تا چو رسید نهایت تلاش و تمام شد

شمار از زندگی را فرا کشیده او را بسوی آنچه خوانده است

بسی عمر را بر او در یاد داشت
 که صاحب خود را امر در یاد داشت
 از برای بسوی هر چه در یاد داشت
 نیز نشانه را حکم در یاد داشت
 حیات سوار است بر آن
 دینش باطن این عبارت در یاد داشت
 فصاحت و بلاغت است

الِيهِ مِنْ مَوْفُورٍ تَوَالِيَهُ أَوْ مَحْذُورٍ عِقَابِهِ
 لِجَنَّةِ الَّذِينَ آسَأُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِي الَّذِينَ
 أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ عَذَابًا مِنْهُ تَقَدَّسَتْ
 أَسْمَاؤُهُ وَتَظَاهَرَتْ الْأَنْعَامُ لَا يَسْتَلْعَمَانِ
 يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 لَوْ جَسَّ عَرَبٌ جَادَةٌ مَعْرِفَةَ حَمْدِنَا عَلَا
 مَا أَبْلَاهُمْ مِنْ مَنِينَةِ الْمُشْتَابِعَةِ وَأَسْبَغَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ نِعْمَةِ الْمُتَظَاهِرَةِ لِتَصَرُّفَاتِهِ
 مِنْهُ فَلَمْ يَحْمَدُوهُ وَتَوَسَّعُوا فِي رِزْقِهِ

بسوی آن از ثواب بیار خود یا عتاب مذکر شده خود

تا اینکه جزا بد آن کسانی را که بگردد اند بسبب آنچه کرده اند و جزا و پند

که نیکی کرده اند بسوی کسی از عدل خود پاک است

انامهای او و بی در پی است نعمتهای او سؤال کرده نمیشود

میکنند و ایشان سؤال کرده میشوند و سپاس بخدا را که

باز شدت از بندگانش شناختن سپاس خود را بر

آنچه عطا کرده است از از نعمتهای بی دریغ خود و تمام شدن

برایشان از نعمتهای بی بوسته خود هر آنکه تصرف کردند در

نعمتهای او پس سپاس بخشدی او را در آنچه یافتندی در روزی

دعوت کردن خداوند تعالی بسوی عتاب
 مجازت هر چه از خود بخواهد
 که کسی بخواهد عتاب بخشد
 و عاقبت خود را بخواهد بداند
 او را دعوت کرده است بسوی عتاب

با تشکر از اینکه هر چه در یاد داشت
 نوشت و در آن وقت در یاد داشت
 بسوی آن

مردان

فَلَمْ يَشْكُرُوهُ وَلَوْ كَانُوا كَدَالِكَ
 پس شکر کردند او را و هرگاه بودندی چنین
 نَخْرَجُوا مِنْ جُدُودِ الْإِنْسَانِيَةِ إِلَى جَدِّ
 بر ایند بیرون فشدی از حد های آدمیت بسوی حد
 الْبَهِيمِيَّةِ وَكَانُوا كَمَا وَصَفَ
 چهار ای بس بودندی چنانکه وصف کرده
 فِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ إِنَّهُمْ الْأَكَا لَا أَنْعَامِ
 در کتاب محکم خود ستند ایشان که مانند انعام
 بَلْ هُمْ رَضُلٌ سَيِّئٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا عَفَا
 بلکه ایشان از انعام که راه نبرد سپاس مرفدا بر آنچه شناخته
 مِنْ نَفْسِهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بَشَرًا مَكْرُومًا
 از ذات خود و علم ساخته است بر ایشان که خود را بشود
 كَمَا مِنْ أَبْوَابِ الْعِلْمِ بِرُبُوبِيَّتِهِ وَدَلَّنَا
 برای ما از درهای علم بر ربوبیت او دلگشا
 عَلَيْهِ مِنَ الْإِخْلَاصِ لَهُ فِي تَوْجِيهِ
 بر آن از اخلاص و زیندگی برای او در یکا ننگد
 وَجَنَّبَنَا مِنَ الْإِلْحَادِ وَالشُّكِّ فِي أَمْرِهِ
 و دور کرده است ما را از انحراف و شک در امر او

یعنی علم برورد کاری و حاصل کرده ایچو یکو بس برورد کار نگو ما با کرامت کرده است
 یعنی علم برورد کاری و حاصل کرده ایچو یکو بس برورد کار نگو ما با کرامت کرده است
 یعنی علم برورد کاری و حاصل کرده ایچو یکو بس برورد کار نگو ما با کرامت کرده است
 یعنی علم برورد کاری و حاصل کرده ایچو یکو بس برورد کار نگو ما با کرامت کرده است

بسی شکر از حق

حَمْدًا نَعْتَرِبُهُ فِيمَنْ حَمَدًا مِنْ خَلْقِهِ
 سپاسی که زبیرتیمیم آن در میان هر که حمد کرد ما و را از او دوگان
 وَنَسْبِقُ بِهِ مَنْ سَبَقَ إِلَى الرِّضَاءِ وَ
 و پیشی بگیریم بان هر که پیشی گرفته بسوی خشنودی او و
 عَفْوٍ حَمْدًا يُضِي لِنَا فِي ظُلُمَاتِ
 عفو او سپاسی که روشن گرداند برای ما آن تاریکیهای
 الْبُرْخِ وَيَسِّرُ لِعَلَيْنَا سَبِيلَ
 قهرا و آسان گرداند بر ما آن راه
 الْمُبْتَغَى وَيَتَرَفُّ بِهَذَا مَنَّا زَلْنَا عِنْدَ
 محشرا و مشرف سازد بان جاها برای ما نزد
 مَوَاقِفِ الْأَشْهَادِ يَوْمَ تَحْجِي كُلِّ نَفْسٍ
 جایی ایستادن شهادت روزی که جزا داده شود هر کس
 بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ يَوْمَ لَا يُغْنِي
 آنچه کسب کرده است و سزاگانیان هم کرده می شود روزی که دفع نمیکند
 مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُصْرُونَ
 دوستی از دوستی چیزی را
 حَمْدًا يَرْفَعُ مَنَّا إِلَى أَعْلَى عِلِّيِّينَ فِي
 سپاسی که بالا رود از ما بسوی اعلی علیین که گشته شود

در عاقبت دوستی که در میان ما و او است
 در عاقبت دوستی که در میان ما و او است
 در عاقبت دوستی که در میان ما و او است
 در عاقبت دوستی که در میان ما و او است

در عاقبت دوستی که در میان ما و او است
 در عاقبت دوستی که در میان ما و او است
 در عاقبت دوستی که در میان ما و او است
 در عاقبت دوستی که در میان ما و او است

منا

مَلَأَتْكُمْ إِلَيْهِ وَأَكْرَمُ خَلْقَتِهِ
 فرشتگان او بسوی او و گرامیترین خلقانش
 عَلَيْهِ وَأَرْضِي حَامِدِيهِ لَدَيْهِ حَمْدًا
 برو و پسندیده ترین ستایش کنندگان نزد او سپاسی
 يُفْضِلُ سَائِرَ الْحَمْدِ كَفَضْلِ رَبِّنَا عَلَي
 که زیاده باشد مانند زیادتی پروردگار را بر
 جَمِيعِ خَلْقِهِ ثُمَّ لَهُ الْحَمْدُ مَكَانَ كُلِّ بَغْيَةٍ
 همه بندگان او پس هر اور است پس بجای هر بغیستی که
 لَهُ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ عِبَادِهِ الْمَاضِينَ
 مراد است بر او بر جمیع بندگان او از فرشتگان
 وَالْبَاقِينَ عَدَدُ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ مِنْ
 و مانند گان بشماره آنچه احاطه کرده است بان علم او از
 جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ وَمَكَانَ كُلِّ وَاحِدَةٍ
 همه چیزها و بجای همه یک
 مِنْهَا عَدَدُهَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً
 از چیزها شماره آنها در حالتی که چندین برابر شود
 أَبَدًا سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ حَمْدًا لَامْتَهًا
 همیشه و جاوده تا روز قیامت سپاسی که نهایت نباشد

یعنی آفریده شده باشد

لِحَدِّهِ وَلَا حِسَابَ لِعَدَدِهِ وَلَا مَبْلَغَ
 مرا خزانها و شمارای نباشد مرعد آنرا و رسیدنی نباشد
 لِعُنَايَتِهِ وَلَا انْقِطَاعَ لِامْدِنِ حَمْدًا يَكُونُ
 مرغایت آنرا و انقطاعی نباشد مرعدت آنرا سپاسی که بود
 وَصَلَةٌ إِلَى طَاعَتِهِ وَعَفْوٌ وَسَبَبٌ
 باعث رسیدن بفرمانبرداری او و عفو او و سببی باشد
 إِلَى رِضْوَانِهِ وَذَرِيعَةٌ إِلَى مَغْفِرَتِهِ وَطَبِيعًا
 بسوی خوشنودی او و وسیله بشود بسوی آمرزش او و راهی
 إِلَى الْحِجَّتِ وَخَفِيمًا مِنْ نِقْمَتِهِ وَأَمْنًا مِنْ
 بسوی بشتاب و نیامی از انتقام او و آمانی از
 غَضَبِهِ وَظَهِيرًا عَلَى طَاعَتِهِ وَطَجْرًا
 غضب او و یاوری بر فرمانبرداری او و دمانی
 عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَعَوْنًا عَلَى تَادِيَةِ حَقِّهِ وَ
 از نافرمانی او و مددکاری بر گذاردن حق او و
 وَظَافًا حَمْدًا سَعَدَ بِهِ فِي السُّعَادِ
 و شرایط او و آنکس سپاسی که بکنج شوقیم بان در میان شادمان
 مِنْ أَوْلِيَائِهِ وَنَصِيرًا فِي نَظْمِ الشُّهُدَاءِ
 از دوستان او و یکریم بستان در سلسله شهیدان

و کلمت بر آفرینش او و احیای او است
 از او تالیف است

یعنی از زنده بکنج شادمان
 در میان شادمان
 از آنکه سعادتی که در حق او است

سَيُوفِ اَعْدَائِهِ اِنَّهُ وَلِيُّ حَمِيْدٍ
بشیرهای دشمنان او بدستی گاویری دهند و سوار شوند

وَكَانَ مَرَجَ غَائِبًا لِمَعْدُودِ الْحَمْدِ
و بود از دعای آنحضرت علیه السلام بعد از این تمجید

الصَّلَاةِ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
صلوة بر رسول الله صلی الله علیه و آله

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَرَّ عَلَيْنَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ
و سپاس مر خدا را که انعام کرد بر ما با وجود حضرت محمد پیغمبر

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ دُونَ الْاُمَمِ الْمَاضِيَةِ
رحمت خداوندی بر او و اولاد او نه بر امتهای گذشته

وَالْقُرُونِ السَّالِفَةِ يَقْدِرُهُ الْبِيْءُ لَا يَخْزُو
و قریبهای پیش رفته بقدرت خود که عاجز نمیشود

عَنْ شَيْءٍ وَاِنْ عَظُمَ وَلَا يَفْوتُهَا شَيْءٌ وَاِنْ
از چیزی و هر چند بزرگش و فوت نمیشود از آن چیزی که

لَطَفَ فَحَتَّمْنَا عَلٰى جَمِيعٍ مِّنْ ذُرِّيَّتِنَا
خورد و بارگش با پس ختم کرد با جمیع آنچه آفریده و گردانید

شَهَادَةً عَلٰى مَنْ حَمَدَ وَكَثَّرْنَا بِمَنِّهِ
گواهان بر هر که انکار کردیم و بسیار می آید از آنست که

عَلٰى مَنْ قَلَّ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ اَمِينِكَ
بر آنیکه اندک بود بار خدا یا پس رحمت بفرست بر محمد که امین است

عَلٰى وَجْهِكَ وَتَجَمُّدِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَفِيكَ
بر وجهی تو و برگزیده هست از خلق تو و پسندیده هست

مِنْ عِبَادِكَ اِمَامِ الرَّحْمَةِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ
از بندگان تو پیشوای رحمت و کشنده خیر

مِفْتَاحِ الْبَرَكَاتِ كَمَا نَصَبَ لِامْرُكٍ
و کلید برکات چنانکه نصب فرمود برای امر تو

نَفْسُهُ وَعَرَضَ فَيْكِ لِلدُّكْرُوهِ بَدَنُهُ
نفس خود را و فرا پیش داشت در راه تو برای از آن جن خود را

وَكَاشَفَ فِي الدُّعَاءِ اِلَيْكَ حَامَتَهُ وَجَانَهُ
و آشکار کرد ریشی را در خوانمان بسوی تو با خویشان خود و کارزار کرد

فِي رِصَالِكَ اَسْرَتَهُ وَقَطَعَ فِي اِحْيَاءِ
در خشنودی تو باقیست در خود و بریده در زنده داشتن

دِينِكَ رَحْمَةً وَاَوْصَى اَلذَّنْبِيْنَ عَلٰى حُجُوْمِهِ
دین تو از آنرا برای خود و دور کرد ایشان از دین خود را با انکار

وَقَرَّبَ الْاَقْصِيْنَ عَلٰى اسْتِجَابَتِهِمْ لَكَ
و نزد یک ساختند دور از آنجا بر قبول کردن ایشان حکم را

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

عَلٰى مَنْ قَلَّ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ اَمِينِكَ
بر آنیکه اندک بود بار خدا یا پس رحمت بفرست بر محمد که امین است

عَلٰى وَجْهِكَ وَتَجَمُّدِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَفِيكَ
بر وجهی تو و برگزیده هست از خلق تو و پسندیده هست

مِنْ عِبَادِكَ اِمَامِ الرَّحْمَةِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ
از بندگان تو پیشوای رحمت و کشنده خیر

مِفْتَاحِ الْبَرَكَاتِ كَمَا نَصَبَ لِامْرُكٍ
و کلید برکات چنانکه نصب فرمود برای امر تو

نَفْسُهُ وَعَرَضَ فَيْكِ لِلدُّكْرُوهِ بَدَنُهُ
نفس خود را و فرا پیش داشت در راه تو برای از آن جن خود را

وَكَاشَفَ فِي الدُّعَاءِ اِلَيْكَ حَامَتَهُ وَجَانَهُ
و آشکار کرد ریشی را در خوانمان بسوی تو با خویشان خود و کارزار کرد

فِي رِصَالِكَ اَسْرَتَهُ وَقَطَعَ فِي اِحْيَاءِ
در خشنودی تو باقیست در خود و بریده در زنده داشتن

دِينِكَ رَحْمَةً وَاَوْصَى اَلذَّنْبِيْنَ عَلٰى حُجُوْمِهِ
دین تو از آنرا برای خود و دور کرد ایشان از دین خود را با انکار

وَقَرَّبَ الْاَقْصِيْنَ عَلٰى اسْتِجَابَتِهِمْ لَكَ
و نزد یک ساختند دور از آنجا بر قبول کردن ایشان حکم را

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است
بعضی و ادب است و ادب است

وَوَلِيَّ فَيْكَ الْبَعْدِينَ وَعَادِي فَيْكَ الْآخِرِينَ
 و دوستی کرده و در راه تو از دورتران دشمنی کرده و در راه تو از نزدیکان
 وَآذَابَ نَفْسِهِ فِي تَبْلِيغِ رِسَالَتِكَ وَ
 و تعب فرمود نفس خود را در رسانیدن پیام تو و
 اتَّعِبَهَا بِالِدُّعَاءِ إِلَى مِلَّتِكَ وَشَغَلَهَا
 برنج انداخته او را بسوی من بسوی من تو و مشغول ساخت او را
 بِالنَّصْرِ لِأَهْلِ دَعْوَتِكَ وَهَاجَرَ إِلَى
 پدید آوردن مراصل دعوت ترا و دوری کرد بسوی
 بِلَادِ الْغُرْبَةِ وَحَمَلَ النَّهْيَ عَنِ مَوْطِنِ
 بلاد غریبت و حمل دوری از جایگاه
 رَحْلِهِ وَمَوْضِعِ رِجْلِهِ وَمَسْقَطِ رَأْسِهِ
 اصل خود و موضع قدم تو و محل فرود آمدن خود
 وَمَا نَسِيَ نَفْسَهُ إِزَادَةً مِنْهُ لِإِعْزَازِ
 و آرام گاه نفسی که خود بسبب او داد و عزت فرستاد
 دِينِكَ وَاسْتَنْصَرَ عَلَى أَهْلِ الْكُفْرِ
 دین ترا و یاری خواست بر اهل کفر
 بِكَ حَتَّى اسْتَنْبَحَ لَكَ مَا حَاوَلَ فِي عَيْدِكَ
 بنو تا اینکه راست شد برای او آنچه قصد کرده بود در باره تو

یعنی این است از اسلحه
 بر کف راه
 یعنی کلمه اسلام
 یعنی خودی که زمین از او سخن
 اراده بود
 یعنی خودی که زمین از او سخن
 اراده بود
 یعنی خودی که زمین از او سخن
 اراده بود

داستم

یعنی این است از اسلحه

وَأَسْتَمْتُمْ لَهُ مَا دَبَّرْتُمْ أَوْلِيَاءَ نِكَ فَهَدَدَ
 و تمام کرد برای او آنچه توطئه کرده بود در حق دوستان تو پس برخواست
 إِلَيْهِمْ مُسْتَفْتِحًا بِعَوْنِكَ وَمُتَّقِيًا عَلَيَّ
 بسوی کفار توجیه کننده بممددکاری تو و تقوی با وجود
 ضَعْفِهِ يَنْصُرُكَ فَغَاوَهُمْ إِلَى عَقْدِ دِيَارِهِمْ
 ضعف خود نصرت تو پس جنگ کرد با ایشان در میان زمینهای
 وَهَمَّ عَلَيْهِمْ فِي مَجْبُوحَةٍ قَرَّاهِمُ حَتَّى
 و هجوم آورد بر ایشان در وسط قرارگاه ایشان تا اینکه
 ظَهَرَ امْرُؤٌ وَعَلَتْ كَلِمَتُكَ وَلَوْ كُنَّ
 ظاهر ایان شد امر تو و بلند گردید کلمه تو و اگر چه خواهی
 الْمَشْرُوكُونَ اللَّهُمَّ فَارْفَعْهُ بِمَا كُنَّ
 میدهند مشرکان بار خدا ای این بندگ را ان سبب ان بوسیله
 فَيْكَ إِلَى الدِّجَّةِ الْعُلْيَا مِنْ جَنَّتِكَ
 در راه تو بدرج بالا ترین از بهشت تو
 حَتَّى لَا يَسَاوِي مُنْزَلَةَ وَلَا يَكْفِي
 تا کسی مساوی نباشد با او در منزلتی و همسوی نکند با او
 فِي مَرْتَبَةٍ وَلَا يَوَازِيهِ لَدَيْكَ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ
 در مرتبتی و برابر نباشد با او نزد تو فرشته مقرب

یعنی این است از اسلحه
بر کف راه

یعنی کلمه اسلام

وَلَا نَبِيَّ مُرْسَلٌ وَعَرَفَهُ فِي أَهْلِ الظَّاهِرِ
 و در پیغمبری مرسل و بشناسان و زاد در پیکان اهل اد
 وَ أُمَّتِهِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ حَسْبِ الشَّفَاعَةِ
 و مؤمنان امت او از نیکی شفاعت او
 أَجَلٌ مَا وَعَدْتَهُ يَا نَافِذَ الْعِدَّةِ يَا وَكِيَّ
 زبانه بر آنچه وعده کرده اورای رود کنند وعده ای وفا کنند
 الْقَوْلِ يَا مُبْدِلَ السِّيَئَاتِ يَا صَاعِقَ فَمَا
 بگفتار ای بدل کننده بدیها بچندین برابر آن
 مِنَ الْحَسَنَاتِ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
 از خوبها بدستی که تو صاحب فضل و احسانی
 وَ كَانَ مِنْ عَائِدَاتِ الْإِسْلَامِ الْعَصَاةُ الْكَبِيرَةُ
 و بود از دعای احوال عیسی السلام در مسدود فرستادن بزرگ
 الْعَرْشِ وَاللَّهُ وَجْهٌ كَمَا فَكَّرْتُ
 کبردارنده عرش بار خدا و بزرگ در کمان و سرملی مغربی
 عَرْشِكَ الَّذِينَ لَا يُفْتَرُونَ مِنْ سَبْحِكَ
 عرش تو آنانی که سست نمیشوند از تسبیح کردن تو
 وَلَا يَسْأَلُونَ مِنْ بَقْدِيدِكَ وَلَا يَسْتَحْزِنُونَ
 و لمول نمیکنند از منزله ساختن تو و مانگی ندارند

و در پیغمبری مرسل و بشناسان و زاد در پیکان اهل اد
 و مؤمنان امت او از نیکی شفاعت او
 زبانه بر آنچه وعده کرده اورای رود کنند وعده ای وفا کنند
 بگفتار ای بدل کننده بدیها بچندین برابر آن
 از خوبها بدستی که تو صاحب فضل و احسانی
 و بود از دعای احوال عیسی السلام در مسدود فرستادن بزرگ
 کبردارنده عرش بار خدا و بزرگ در کمان و سرملی مغربی
 عرش تو آنانی که سست نمیشوند از تسبیح کردن تو
 و لمول نمیکنند از منزله ساختن تو و مانگی ندارند

و در پیغمبری مرسل و بشناسان و زاد در پیکان اهل اد
 و مؤمنان امت او از نیکی شفاعت او
 زبانه بر آنچه وعده کرده اورای رود کنند وعده ای وفا کنند
 بگفتار ای بدل کننده بدیها بچندین برابر آن
 از خوبها بدستی که تو صاحب فضل و احسانی
 و بود از دعای احوال عیسی السلام در مسدود فرستادن بزرگ
 کبردارنده عرش بار خدا و بزرگ در کمان و سرملی مغربی
 عرش تو آنانی که سست نمیشوند از تسبیح کردن تو
 و لمول نمیکنند از منزله ساختن تو و مانگی ندارند

مِنْ عِبَادَتِكَ وَلَا يُؤْتُونَكَ التَّقْصِيرَ عَلَى الْحَدِّ
 از پرستش تو و اختیار نمینمایند تقصیر را بر گوشش تو
 فِي أَمْرِكَ وَلَا يَغْفُلُونَ عَنِ الْوَلَاةِ إِلَيْكَ وَ
 در کار تو و غافل نمیشوند از حیرانی بسوی جناب تو
 لَسْتُ فَيْلٌ صَاحِبُ الصُّورِ لِشَاخِصٍ الَّذِي
 اسرافیل که صاحب صورت چشم کشوده و
 يَنْتَظِرُ مِنْكَ الْإِذْنَ وَحُلُولَ الْأَمْرِ فَيَنْبِهُهُ
 انتظار میرد از جانب تو و فرود آمدن فرمان را پس آگاه گرد
 بِاللَّحْمَةِ صَرَخِي رَهَائِنَ الْقُبُورِ وَمَيْكَ أَيْلُ
 بهمیدن آقا و کار که کرد قبر بایند و میکائیل
 ذُو الْجَاهِ عِنْدَكَ وَلِلْكَانِ الرَّفِيعِ مِنْ طَاعَتِكَ
 صاحب جاه و منزلت زد تو و مقام مکان بلند از طاعت تو
 وَ جِبْرِيلَ الْأَمِينِ عَلَى وَحْيِكَ الْمُطَاعِ فِي
 و جبرئیل امین بر وحی تو و منطاع در میان
 أَهْلِ السَّمَاوَاتِ الْمَكِينِ لَدَيْكَ الْمُقَرَّبِ
 اهل آسمانهای تو صاحب قدرش تو مقرب
 عِنْدَكَ وَالرُّوحِ الَّذِي هُوَ عَلَى مَلَكِكَةٍ
 زد تو و روح که او موکلست بر ملائکه

یعنی شایخی که با او بیرون میدهد
 یعنی چون فرمان در رسد دم
 در صورت پس آگاه گرداند
 مراد از کفر بودن بچندین نوع
 بقره ذنوب بودن در آنجا است
 در ذنوب که در اعمال خود
 بفرمان آسمانها فرمان و مقربند

بِتَقْدِيرِكَ وَأَسْكَنْتَهُمْ بَطُونَ أَطْبَاقٍ
 بَسِجٍ وَتَقْدِيرِ خُودٍ وَسَاكِنٍ سَاخَتْهَا شَارِدَارِ اذْوَ نَ طَبَقْمَايِ
 سَمَوَاتِكَ وَالَّذِينَ عَلَى أَرْجَائِهَا إِذَا نَزَلَ الْأَمْزُجُ
 آسْمَانِهَامَايِ خُودٍ وَأَنَامِي كَمَا يَتِمَادُهُ اذْ بَرَكْنَا رَأْيِي أَن سَمَكَايِ فُؤَادِي
 بِتَمَامٍ وَعَدِكَ وَخُزَانِ الْمَطَرِ وَزَوَاجِرِ السَّحَابِ
 تَمَامِ شَدْنِ وَعَدَدِهِ تُو وَبِرْخَرَانِهِ دَارَانِ اذْ بَرَنْدَانِ اذْ بَرِ
 وَالَّذِي بِصَوْتِ زَجْرِ يَسْمَعُ زَجَلَ الزُّعُودِ
 وَأَنْفَرْتَهُ كَمَا إِذَا وَازِ رَاذَنْ اذْ شَتِيدُهُ مِشُودِ اذْ اذْ رَعْدَا
 وَإِذَا اسْبَحْتَ بِهِ خَفِيفَةُ السَّحَابِ التَّمَعْتُ
 وَهَرَاكِهِ رَوَانِ مِثُوبِي اذْ بَرِي كَمَا صَاحِبِ اذْ اذْ رَسَبْتُ
 صَوَاعِقُ الْبُرُوقِ وَمَشِيعِي الشَّلْحِ وَالْبَرْدِ
 دَرُخْشَنَدُهُ مِشُودِ بَرَقْمَايِ اذْ لَكُ كَنْفُهُ وَأَنَامِي كَمَا يَتِمَادُهُ اذْ بَرِ اذْ مِثُودِ بَرْدِ
 وَلَهَا رِطِينَ مَعَ قَطْرِ الْمَطَرِ إِذَا نَزَلَ وَ
 وَبِأَمِينِ اذْ بَرْدِهِ اذْ بَرَقْمَايِ اذْ بَرَانِ هَرَاكِهِ كَمَا فَرْدُ اذْ اذْ
 الْقَوَامِ عَلَى خَزَائِنِ الرِّيحِ وَالْمُوكَلِّينَ
 بَرَايَتَا دَاكِنِ بَرِخَرَانِهَامَايِ اذْ بَرَاكِهِ وَبَرْمُوكَلَانِ
 بِالْجِبَالِ فَلَا تَرُؤُا وَالَّذِينَ عَرَفْتَهُمْ قَبْلًا
 كَوَهْبٍ كَمَا تَمَّا اذْ اذْ جَايِ خُودِ اذْ a

اینجی کلشنه باران و تقصیر
 اندازنه باران بخت
 آرزوست
 مراد از آن روز قیامت که
 آن وعده فرموده است یعنی روز
 که در روز قیامت برنگارای
 باشند و این آیه است
 قرآن مجید قیامت که در روز قیامت
 آسمانها شکافته میشود و باران
 اوقات بر بخارهای آسمانها

الْمِيَاهِ وَكَئِيلٍ مَا تَحْتَوِيهِ لَوَاعِحُ
 اَبْرَأِ وَتَقْدِيرِ اذْ اذْ اذْ اذْ اذْ اذْ اذْ اذْ اذْ a
 الْأَمْطَارِ وَعَوَالِجِهَا وَرُسُلِكَ مِنْ
 سَخْتِ وَبِرْهَمِ نَشْتَهُ وَبِرْ رَسُولَانِ تُو اذْ a
 الْمَلَائِكَةِ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ مَكْرُوهٍ
 مِیَانِ اذْ اذْ اذْ اذْ اذْ اذْ اذْ اذْ a
 مَا يَنْزِلُ مِنَ الْبَلَاءِ وَمَحْجُوبِ الرِّخَاءِ
 كَمَا نَزَلَ اذْ اذْ اذْ اذْ اذْ اذْ a
 وَالسَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ وَالْحَفِظَةِ
 دِرْ اذْ اذْ اذْ a
 الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَمَلِكِ الْمَوْتِ
 دِرْ اذْ a
 وَأَعْوَانِهِ وَمَنْكِرٍ وَكَيْرٍ وَمُنْتَهِي
 اذْ a
 وَيَكْتَبُونَ رُؤُوسَ النَّاسِ وَالْقُبُورِ وَ
 دِرْ a
 الظَّالِمِينَ بِالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَمَالِكِ
 طَوَافِ كَشْدَانِ بَيْتِ مَعْمُورٍ وَبَرْمَالِكِ

اینجی کلشنه باران و تقصیر
 اندازنه باران بخت
 آرزوست
 مراد از آن روز قیامت که
 آن وعده فرموده است یعنی روز
 که در روز قیامت برنگارای
 باشند و این آیه است
 قرآن مجید قیامت که در روز قیامت
 آسمانها شکافته میشود و باران
 اوقات بر بخارهای آسمانها
 اینجی کلشنه باران و تقصیر
 اندازنه باران بخت
 آرزوست
 مراد از آن روز قیامت که
 آن وعده فرموده است یعنی روز
 که در روز قیامت برنگارای
 باشند و این آیه است
 قرآن مجید قیامت که در روز قیامت
 آسمانها شکافته میشود و باران
 اوقات بر بخارهای آسمانها

وَالْحَزَنَةَ وَرِضْوَانَ وَسَدَّةَ الْجَنَانِ
 و خازن انجمن و رضوان و خادمان بهشت
 وَالَّذِينَ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَ
 و آنانی که نافرمانی نمیکند خدا را آنچه فرموده است
 يَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
 میکنند آنچه مامور باشند و بر آنانی که میگویند
 سَلَامٌ عَلَيْكُمْ مِمَّا صَبَرْتُمْ فَعَرَفْتُمْ
 سلام باد بر شما بسبب نصبری که کردید در صبرگوشی
 عُنُقِي الدَّارِ وَالزَّيَابِ إِنَّ الَّذِينَ إِذَا
 انجام برای ایشان در زیارت که هر گاه
 قِيلَ لَهُمْ خُذُوا صُورَتَكُمْ فِي الْحَجِّ
 گفته شود در ایستادن که بگردانید و در ایستادن در پیش
 صَلُّوا ابْتَدَأُوا سِرَاعًا وَلَمْ يُخَافُوا
 اندازید و او را می شناسند با بزدلی و همت نمیدهند
 وَمَنْ أَوْهَمْنَا ذِكْرَهُمْ فَلَمْ نُبَيِّنْ لَهُ
 و بر هر فرشته که ترک کردیم ذکر او را و ندانستیم
 مَكَانَهُ مِنْكَ وَيَأْتِي أَمْرًا وَكَانَتْ
 منزلت او را نزد تو باینکه چه کار موكل کرده او را

یعنی فرشتگان که در بهشت
 بنشینان میگویند
 یعنی نصبری که در برابر ملامت
 کردن طاقت و کوران معاصی
 یعنی ایستخان این
 یعنی دست او را بر گردن
 او بپسندیده

وَسَكَانَ الْهَوَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْمَاءِ وَمَنْ
 و بر فرشتگان که ساکن هوا و زمین و آبند و بر هر که
 مِنْهُمْ عَلَى الْخَلْقِ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ يَوْمَ
 از ایشان بگو گسست بر خلق پس رحمت بفرست بر ایشان روز
 تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَ
 که می آید هر نفسی و با دست رساننده و
 شَهِيدٌ وَصَلِّ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ تَزِيدُهُمْ
 کواستی و رحمت بفرست بر ایشان رحمتی که بفرزادشان را
 كِرَامَةً عَلَى كَرَامَتِهِمْ وَطَهَارَةً عَلَى
 کرامت بگرامتشان و پاکیزگی
 طَهَارَتِهِمْ اللَّهُمَّ وَإِذَا صَلَّيْتَ عَلَى
 پاکیزگیشان با خدا یا در هر گاه رحمت فرستادی
 مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ وَبَلَغْتَهُمْ
 فرشتگان و بر رسولان و رسانیدی به
 صَلَاتًا عَلَيْهِمْ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ بِمَا فَتَحْتَ
 صلواتی که مافراستیم بر ایشان پس رحمت کن بر ایشان بسبب آنکه
 لَنَا مِنْ حَسَنِ الْقَوْلِ فِيهِمْ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ
 بر روی از لافتن نیکی در حق ایشان برستی که تو بخشنده و بزرگوار

از روزی تا شنبه و بر هر که در آن روز
 با دست که میزدند و علی مرتضی
 میداد بر افعال او و بعضی گفته اند که از روز شنبه تا روز
 مکتوبت بگذرانند و آنست که

چو یاد کردن نونان کسی باینکوی
 میشود و بعضی سخن عین است باینکوی
 یعنی هر گاه عفت فرستادی بر او
 و صلوات بر او فرستادی بر او
 باینکوی است از آنکه

وَقَاتِلُوا الْآبَاءَ وَالْأَبْنََاءَ تَنَاهَيْتُمْ
 وکشیدیدان داد خود را در محکم کردن
 بَنُو تَيْبَةَ وَاتَّصَرُوا بِهٖ وَمَنْ كَانُوا مُنْطَوِينَ
 بغیری او داد خود را بستیدیدان و آن اصحاب که در دل و تن
 عَلَى مَحَبَّتَيْهِ يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ عَلَى
 محبت او را در حالتی که میدیدیدان تجارانی که هرگز کلاه
 مَوَدَّتِهِ وَالَّذِينَ هَجَرْتَهُمُ الْعَشَائِرُ إِذْ
 دوستی او و آن اصحاب که دوری کردند از ایشان قبیله‌های
 تَعَلَّقُوا بِعُرْوَتَيْهِ وَانْتَفَتَّ مِنْهُمُ الْقُرَائِمُ
 دست زدند بعهده آنحضرت و بر طرفت از ایشان خویشیها را
 إِذْ سَكَنُوا فِي ظِلِّ قَرَابَتَيْهِ فَلَا تَنْسَ
 چون ساکن شدند در سایه نزدیکی او پس ترک مکن
 اللَّهُمَّ مَا تَرَكْتُكَ وَفِيكَ وَ
 برای ایشان با رضای آنچه را ترک کردی برای من و در راه تو و
 أَرْضِهِمْ مِنْ رِضْوَانِكَ بِمَا جَاسُوا لِحَقِّ
 خشنودی با رضایت از رضای خود و بسبب آنچه جرم کردند خلق را
 عَلَيْكَ وَكَانُوا مَعَ رَسُولِكَ دُعَاةً
 بر دین تو و بود با رسول تو خواستند

عروه بسته بود کوزه و
 اینست در این مقام
 مجاز است

لَكَ إِلَيْكَ وَاشْكُرْهُمْ عَلَى هَجْرِهِمْ
 برای بخشای تو بسوی تو و جزا ایشان را بر دوری کردن ایشان
 فِيكَ دِيَارَ قَوْمِهِمْ وَخَرُوجِهِمْ مِنْ سَعَةِ
 در راه تو ديار قوم خود او برون آمدن ایشان از فراخی
 الْمَعَاشِ إِلَى ضَيْقِهِ وَمَنْ كَثُرَتْ
 معاش تنگی آن که بسیار گردانندی
 فِي غَزَاؤِ دِينِكَ مِنْ مَظْلُومِيهِمُ اللَّهُمَّ
 در اغزاز دین خود دستم رسیدگان ایشان را بر خدا
 وَأَوْصِلْ إِلَى التَّابِعِينَ لَهُمْ يَا حَسَنُ
 و برسان
 الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
 آنانی که میگویند پروردگارا ما را با ما را و برادران ما
 الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ خَيْرَ جَزَائِكَ
 که سبقت گرفتند ایمان بهترین جزای خود را
 الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِكَ وَتَحَرَّوْا فِي حَمَتِكَ
 آنکه کشته شدند در راه تو و در جبهه خود
 وَمَضَوْا عَلَى شَاكِكِ أَسْمِهِمْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ
 و رفتند بر سجده که مشایخ حال ایشان بود بزرگواران ایشان

یعنی بستان ایشان رسیدن از برای
 عزیزان است که از ایشان دین تو

یعنی بستان باین پروردگار
 بهترین جزای خود را

رَبِّ فِي بَصِيرَتِهِمْ وَلَمْ يَخْتَلِفْ فِيهِمْ شَيْءٌ
 شبه در پناهی ایشان و مضطرب ساخت ایشان را
 فِي قَمُونََاتِهِمْ وَالْإِيمَانِ بِهَدَايَةِ مَنَارِهِمْ
 در پیروی آثار حجاب و در اقتدای نمودن به هدایت نشانهای حجاب
 مُكَانِفِينَ وَمُؤَازِرِينَ لَهُمْ يَدِينُونَ
 در حالتی که یاری دهند و تقویت کننده هم صحابه را و در پیروی
 يَدِينُهُمْ وَيَهْتَدُونَ بِهَدْيِهِمْ يَقْتَفُونَ
 بین ایشان و راه می یابند از روی سیرت ایشان تقاضای
 عَلَيْهِمْ وَلَا يَتَّبِعُوهُمْ فِيمَا آذَوْا لِيَهُمْ
 با ایشان و مشتم نمیدارند صحابه را در آنچه رسانده اند با ایشان
 اللَّهُمَّ وَصَلْ عَلَى السَّابِقِينَ مِنْ
 بار خدایا و رحمت کن بر پیروان حجاب
 يَوْمَ نَاهِذِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ
 این روز تا روز قیامت و بر زنان ایشان
 وَعَلَىٰ ذُرِّيَّتِهِمْ وَعَلَىٰ مَنْ أَطَاعَكَ
 و بر اولاد ایشان و بر هر کس اطاعت کرده است از آن
 مِنْهُمْ صَلِّ عَلَىٰ تَعْصَمُهُمْ بِهَا مِنْ
 از ایشان رحمتی که نگاهداری ایشان را بسبب آن از

یعنی ایشان را شایسته
 رسید در پناهی آن

یعنی روایات و احادیث که
 بایشان نقل کرده اند از احکام
 و دست میدهند و صحابه را این
 سوره هم نیز که از راه مدح
 باشند این توفیقی داده است

یعنی بس جان حجاب
 بر جان یعنی
 حالتی که چنین
 اند

معصیت

مَعْصِيَتِكَ وَتَقْصَحْ لَهُمْ فِي رِيَاضِ جَنَّتِكَ
 معصیت تو و وسعت دهی برای ایشان در باغهای بهشت خود
 وَتَمْنَعَهُمْ بِهَا مِنْ كَيْدِ الشَّيْطَانِ وَ
 و نگاهداری ایشان را بسبب از رحمت از کید شیطان و
 وَتَعِينَهُمْ بِهَا عَلَىٰ مَا اسْتَعَاثُواكَ عَلَيْهِ
 و مدد دهی ایشان را بفرست بر آنچه مدد جستند از تو بر آنچه
 مِنْ بَرٍّ وَتَقِيهِمْ طَوَارِقَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِلَّا
 از تکیوی و نگاهداری ایشان را از حوادث شب و روز که
 طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ وَتَبِعْتَهُمْ بِهَا عَلَىٰ
 ماست که مادت شود بخیر در تکیوی ایشان را بسبب از رحمت این
 اعْتِقَادِ حُسْرِ الرَّجَاءِ لَكَ وَالطَّمَعِ فِيهَا
 اعتقاد که نیکوست امید داشتن تو و طمع کردن در آنچه
 عِنْدَكَ وَتَرَكِ الثَّمَةَ فِيمَا حَوَىٰ أَيْدِي
 نزد داشت و ترک تهمت در آنچه فرا گرفته از دستهای
 الْعِبَادِ لِتُرَدَّهُمْ إِلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ
 بندگان تا آنکه بگردانند این را بسبب از رحمت بجان خود
 وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ وَتُرْهِدَهُمْ إِلَى سَعَةِ
 و بسوی ترس از خود و بفرستی برای ایشان را در رحمت

یعنی آن تقاضا که کرده اند از ایشان
 بگردانند ایشان را

یعنی برانگیز ایشان را بر ترک
 تهمت یا بر اعتقاد بخوبی ترک
 تهمت

یعنی ای کس که این اعتقاد
 و در آن نیست که احوالی را که در میان

یعنی ای کس که این اعتقاد
 و در آن نیست که احوالی را که در میان
 یعنی ای کس که این اعتقاد
 و در آن نیست که احوالی را که در میان

العاجل و تحب اليهم العمل الاجل
 دين دوست کردانی بسوی ایشان کار کردن برای اوست
والاستعداد لما بعد الموت و تهون
 و تسهیل کردن برای بعد از مرگ و آسان کنی
عليهم كل كرب يحل بهم
 برایشان هر اندوهی که فروی آید ایشان
يوم خروج الانفس من ابدانها و تفكها
 روز بیرون رفتن جانها از بدنها و عاقبتی ایشان
مناقعه به الفتنه من محذوراتها و
 از آنچه واقع بان آید ایشان از آرزوهای حسد کرده شده
ركبة النار و طول الخلود فيها و نصيب
 از شدت آتش و درازی ماندن در آن و بزرگواری
الي امن من مقبل المتقين و كان فرجة
 بجل منتهی که آن موضع استراحت بر میر کار است و بود از چای
عليكم انفسهم و اهل ولايتهم
 علی سیدان از برای خود و اهل محبت و دوستان خود
يا من لا تقضي عجايب عظمته صل
 ای اگر نهایت نمیرد عجایب بزرگواری او و عظمت

على محمد و آله و اوجبنا عن الاحاد
 بر محمد و آل او و بزرگواران او از عدول از حق
في عظمتك و يا من لا تنتهي مدة
 در بزرگواری تو و ای آنکه آخر نمیرد زمان
ملكه صل على محمد و آله و اعترق
 پادشاهی او رحمت بفرست بر محمد و آل او و از او بگریز
رقابتنا من يقينك و يا من لا تقني خزان
 که در نهایت را از عقاب خود و ای آنکه غایب نباشد خزانهای
رحمته صل على محمد و آله و اجعل لنا
 رحمت او رحمت بفرست بر محمد و آل او و بگردان برای ما
نصيبا في رحمتك و يا من تقطع دون
 بر سره در رحمت خود و ای آنکه منقطع میشود نزد
رؤيته الابصار صل على محمد و آله
 دیدن او چشمها رحمت بفرست بر محمد و آل او
و ادننا الى قريبك و يا من تصغر عند
 و نزدیک کردی ما را بساحت تو و ای که کوچکست نزد
خطره الاخطار صل على محمد و آله
 قدر تو قدرها رحمت بفرست بر محمد و آل او

در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

وَأَكْفِنَا وَإِنَّمَا يُعْطَى الْمُعْطُونَ مِنْ فَضْلِ
 وَأَفَايِتْ كُنْ بَارًا وَعَطَى يُكْتَبُ عَطَا كَسْتَدَانِ كَمَا زِيَادَتِي
 جِدَّتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْظِنَا
 عَطَى تُو سِي رَحْمَتِ نَفْسَتِ بِرَحْمَةِ وَالِاهِ وَعَطَا كُنْ بَارًا
 وَإِنَّمَا يَهْتَدِي الْمُهْتَدُونَ بِنُورِ وَجْهِكَ
 وَرَاهِ نِيَابَتِ رَاهِ إِفْتِكَانِ كَمَا نُورِ ذَاتِ تُو
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاهْدِنَا اللَّهُمَّ
 سِي رَحْمَتِ نَفْسَتِ بِرَحْمَةِ وَالِاهِ وَرَاهِنَا بَارًا خَدَا وَرَاهِ
 إِنَّكَ مَنْ وَالَيْتَ لَمْ يَضُرَّ خَلْقَانُ
 بِرَحْمَتِي تُو هَكَرَا بَارِي دَادِي ضَرْفِي سَانِدَا وَرَا خَوَارِ كَرُونِ
 الْخَازِلِينَ وَمَنْ أَعْطَيْتَ لَمْ يَنْقُصْهُ
 خَوَارِ كَسْتَدَانِ وَهَكَرَا عَطَا نَفُودِي نَقْصِي نَفْسَانِدَا وَرَاهِ
 مَنَعَ الْمَانِعِينَ وَمَنْ هَدَيْتَ لَمْ يَعْوَجْ
 بَارَهَشْتَرِ بَارَوَانِدَانِ وَهَكَرَا رَاهِنُودِي كَمَا نَفْسَانِدَا
 اضْلاَلُ الْمُضْلِينَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 كَمَا كَرُونِ كَمَا كَسْتَدَانِ سِي رَحْمَتِ نَفْسَتِ بِرَحْمَةِ وَالِاهِ
 وَأَمْنَعْنَا بِعَبَادِكَ مِنْ عِبَادِكَ وَأَغْنِنَا
 وَبَارَوَانِ بَارِي نَفْسَتِ تُو اَزْ بَسْتَدَانِ وَبِي سَانِدَانِ

عَنْ غَيْرِكَ بِإِزْفَادِكَ وَأَسْأَلُكَ بِسْمَا
 اَزْ غَيْرِ تُو بَعْطَى تُو وَبِسْمِ بَارَا
 سُبُّبِ الْحَقِّ بِإِزْفَادِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 بَرَاهِ حَقِّ بَرَاهِنَمَا يِ تُو بَارَوَانِ رَحْمَتِ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ سَلَامَةً قُلُوبِنَا
 بِرَحْمَةِ وَالِاهِ وَبِكَرُونِ سَلَامَتِي وَطَهَارَتِي
 فِي ذِكْرِ عَظَمَتِكَ وَقَرَأْ أَيْدَانِنَا فِي
 دَرِيَا وَكَرُونِ بَرَكَاوَارِي تُو وَبِكَرُونِ نَفْسَتِ بَرَاهِنَا
 شُكْرِ نِعْمَتِكَ وَإِنْ طَلَقَ السِّتِنَا
 شُكْرَكَ ذَارِي نَفْسَتِ تُو وَبِكَرُونِ تِيرِ زَبَانِ بَارَا
 فِي وَصْفِ مِثْلِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَرَوْصَفِ كَرُونِ نَفْسَتِ تُو خَدَا وَرَاهِنَا رَحْمَتِ نَفْسَتِ بِرَحْمَةِ
 وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ دُعَاؤِكَ الدَّاعِي إِلَيْكَ
 وَآلِاهِ وَبِكَرُونِ بَارَا اَزْ خَوَانِدَانِ تُو كَمَا نَفْسَانِدَا كَانِدِي
 وَهَدَاتِكَ الذَّالِينَ عَلَيْكَ وَمِنْ خَاصَتِكَ
 وَرَاهِنَمَا يِ تُو كَرُولَاتِ كَسْتَدَانِ بَرُودِي وَرَاهِنَا صَانِ
 الْخَاصِينَ يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ
 كَمَا نَفْسَانِدَا اِي بَخْشَانِدَا تِيرِ بَخْشَانِدَا كَانِ

لَدَيْكَ

وَكُلَّ مَرِيضٍ غَاوٍ عَلَيْهِ الْمَرِيضَةُ وَالْمَسَاءُ

و بود از دعای رحمت علیه سلام نزد مسیحا و شام

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

سپاس مرخصی را که آفرید شب و روز را

بِقُوَّتِهِ وَمَيَّزَ بَيْنَهُمَا بِقُدْرَتِهِ وَجَعَلَ

بقوت خود و جدایی داد میان آنها بقدرت خود و کرد ایند

لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا حُدُودًا

برای هر یک از آنها نهایت معین

وَأَمَدًا مَمْدُودًا يُؤْتِي كُلَّ وَاحِدٍ

وزمانی کشیده و اصل میازد هر یک

مِنْهُمَا لِكُلِّ صَاحِبِهِ وَيُؤْتِي صَاحِبَهُ

ازین شب و روز را در مصاحب آن و اصل میازد مصاحب آنرا

فِيهِ بِتَقْدِيرٍ مِنْهُ لِلْعِبَادِ فَمَا يَعْتَدُونَ

در آن بتقدیر و اندازه که از جانب دست برآورد آن خداوند

بِهِ وَيُنْشِئُهُمْ عَلَيْهِمْ فَلَخَلَقَهُمُ اللَّيْلَ

بان و نشو و نما میفرماید ایشان را بر آن پس فرید برای ایشان شب

لِيَسْكُنُوا فِيهِ مِنْ حَرَكَاتِ التَّعَبِ وَ

تا یار آمدن در آن از حرکتهای که سبب تعب و

یعنی آنرا که از خواب بیدار شود و بیدار شود

یعنی آنرا که از خواب بیدار شود و بیدار شود

یعنی آنرا که از خواب بیدار شود و بیدار شود

نَهَضَاتِ النَّصَبِ وَجَعَلَ لِبَاسًا

جلبتهایی که باعث راحت و کرد ایند شب را جامد

يَلْبَسُونَ مِنْ رَاحَتِهِ وَمَنْ أَمَامَهُ فَيَكُونُ

تا پوشند از آسایش و خواب آن پس بوده شد

ذَلِكَ لِكُلِّ جَسَامًا وَفَوْقَ وِلْيَانِ الْوَالِيَةِ لَدُنَّ

این معنی برای ایشان رحمتی و توانایی و تا رسد بسبب آن لذت

وَشَهْوَةٍ وَخَلَقَ لَهُمُ النَّهَارَ مُبْصِرًا لِيَتَبَغَّوْا

و شهوت و آفرید برای ایشان روز را روشن تا طلب کنند

فِيهِ مِنْ فَضْلِهِ وَلِيَسْتَبِيحُوا إِلَى رِزْقِهِ

در آن از فضل او پس دو سید جویند بسوی روزی او

وَيَسْرَحُوا فِي أَرْضِهِ طَلَبًا لِمَا فِيهَا

و سیر نمایند در زمین او برای طلب کردن هر آنچه در آن

يَسْتَلِ السَّاجِدِ مِنْ دُنْيَاهُمْ وَدَرَكُ

بر رسیدن نفع حاضر از دنیا شان و در یافتن نفع

الْأَجِلِ فِي آخِرِهِمْ بِكُلِّ ذَلِكَ

آیند در آخر شان بجهت اینها

يُصَلِّحُ شَانَهُمْ وَيَسْلُو الْخَبَارَهُمْ وَ

اصلاح میکند حال ایشان را و آفریند خبرهای ایشان را

شب را جامد و در آن شب را جامد و در آن شب را جامد

یعنی آنرا که از خواب بیدار شود و بیدار شود

مراد از این خبر است مطهر

طلب آنچه نفع دنیوی در آن است

یعنی آنرا که از خواب بیدار شود و بیدار شود

نَهَضَاتِ

يَنْظُرُ كَيْفَ هُمْ فِي أَوْقَاتِ طَاعَتِهِ
 و نظر میکند که چگونه در وقتهای طاعت او
 وَمَسَائِلِ فُرُوضِهِ وَمَوَاقِعِ أَحْكَامِهِ
 و جاهای واجبات او و مواقع احکام او
 لِيُخَيِّرَ الَّذِينَ آسَأُوا بِمَا عَمِلُوا وَ
 نماید که در آنکه ساز که برگردد از بسبب آنچه کرده اند
 الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى لِلَّهِ
 و جزا دهد آنرا که نیک کرده اند بجزای نیک خداوند
 فَالْحَمْدُ عَلَى مَا فَلَقتَ لَنَا مِنَ الْأَصْبَاغِ
 پس مرتبه است پس بر اینکه شکافی برای صبح را
 وَمَتَعْتَنَا بِهِ مِنْ ضَوْءِ النَّهَارِ وَبَصُرْتَنَا
 و بهره مند کردید از بسبب آن از روشنایی روز و بیناستی ما
 مِنْ مَطَالِبِ الْأَقْوَابِ وَوَقَيْتَنَا فِي
 بجای طلب روزها و نگاه داشتی ما در آن
 مِنْ طَوَارِقِ الْأَقْلِبِ أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحْتَ
 از آنهایی که حادث میشود صبح کردیم و صبح کردی
 الْأَشْيَاءَ كُلَّهَا لَكَ بِمَا وَهَّأَ وَارْتَضَاهَا
 چیزها همگی را بتمام برای تو آسمان آنها در بین آنها

بعضی نظر میکند در وقت طاعت
 میکند با او و آنچه فرض کرده است
 و لازم است که بعضی از اینها را
 در آنچه خداوند تعالی فرموده است
 در آن سبب که در آنچه فرموده است

در صبح با در روزها

وَمَا بَشَأْتَ فِي كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا لِكَيْتَ
 و آنچه بر آنکه بخواهد در هر یک از آسمان زمین که آن
 وَمُتَّخِرَكَ وَمُقِيمَهُ وَشَاخِصَهُ
 و جنبنده آن و آید داده آن و رونده آن
 وَمَاعِلَا فِي الْهَوَاءِ وَمَا كُنْتَ تَحْتَ
 و آنچه بالا رفته است در هوا و آنچه پنهانست زیر خاک
 الثَّرَى أَصْحَابِنَا فِي قَبْضَتِكَ يَحْيِيْنَا مَمْلُوكًا
 خاک صاحب کردیم در آنچه اقتدار تو فرمودی با ما پادشاهی
 وَسُلْطَانًا وَتَضَمَّنَا مَشِيَّتِكَ وَتَبَصَّرْنَا
 و سلطنت تو و جمع میکند ما را بنویست تو و تفرقت میکنیم
 عَنْ أَمْرِكَ وَتَتَقَلَّبُ فِي تَدْبِيرِكَ لَيْسَ
 در کار ما بجز تو و میکردیم از حال بیگالی در آنچه تو برگزید و نیست
 لَنَا مِنَ الْأَمْرِ إِلَّا مَا قَضَيْتَ وَلَا مِنْ الْخَيْرِ إِلَّا
 ما را از کار خود مگر آنچه فرموده و نه ازین که بجز
 مَا لَقَطَيْتَ وَهَذَا يَوْمٌ حَادِثٌ جَدِيدٌ
 آنچه بچسبیده و این روزیست نو آمده تازه
 وَهُوَ عَلَيْنَا شَاهِدٌ عَتِيدٌ لِحُسْنِنَا
 و او بر ما گواهیست حاضر اگر نیک کنیم

شخصی نظر میکند در وقت طاعت
 میکند با او و آنچه فرض کرده است
 و لازم است که بعضی از اینها را
 در آنچه خداوند تعالی فرموده است
 در آن سبب که در آنچه فرموده است

شخصی نیست که در اسلام او است و اینها
 نیست بلکه در آن نیست که در آن است
 و در آن است و در آن است و در آن است
 و در آن است و در آن است و در آن است
 و در آن است و در آن است و در آن است
 و در آن است و در آن است و در آن است

در بعضی احادیث واقع شده است که بگوید بر بنی آدم هر که شکم گوید یا از روز
 که ای فرزند آدم من روزی تازه ام و من بر تو گواهم پس بگو درین سخن خیر که او ای سیدم
 از برای تو روزی قیامت پس برستی که خواهی و دیگر بعد ازین هرگز یعنی تا روز قیامت

إِلَى طَاعَتِكَ مُسْتَعْمِلًا لِحَبَّتِكَ اللَّهُمَّ
 بسوی طاعت تو کار فرموده شد و اما برای دوستی تو با خدا
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَوَقِّفْنَا فِي يَوْمِنَا
 رحمت بفرست بر محمد و آل او و توفیق ده ما را درین روز
 هَذَا وَلِيَكُنَّا هُنَا فِي جَمِيعِ أَيَّامِنَا
 و این شب و در همه روزهای ما
 لَا اسْتِعْمَالَ الْخَيْرِ وَهَجْرَانَ الشَّرِّ وَشُكْرَ
 برای کردن کار خیر و دوری کردن از شر و شکرگذاری
 التَّعَمُّ وَاتِّسَاعَ السَّنَنِ وَمُجَانَبَةَ الْبِدْعِ
 تقوی و پیروی کردن طریقهای نیک و ترک کردن بدعتها
 وَالْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 و امر کردن بپسندی و نهی کردن از ناشایست
 وَحِيَاطَةَ الْإِسْلَامِ وَاتِّقَاصَ الْبَاطِلِ
 و محافظت کردن مسلمانان و کم نمودن باطل
 وَإِذْلَالَهِ وَنُصْرَةَ الْحَقِّ وَاعْتِزْلَهُ وَارْتِدَادَ
 و خوار کردن آن و یاری دادن حق و کرامت کردن آن و ورتاد نمودن
 الضَّالِّ وَمُعَاوَنَةَ الضَّعِيفِ اللَّهُمَّ
 گمراه و یاری کردن ضعیف

از اراد کار نمودن حفظ از برای
 نماز است که آدمی خود را کار فرماید
 از آنچه موجب خداست چه کار فرماید
 حفظ گوید کار نمودن حفظ از برای
 و کسب نیت و در بعضی نیت عمل
 کسب نیت و دست یعنی کار فرماید
 و بار باری علی طاعت است

یا غالب خست آن

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ أَيْمَنَ
 و بگردان این روز را ایمنترین
 يَوْمَ عَهْدِنَا وَافْضَلِ صَاحِبِ
 روزی که در سابقه ایم آنرا و کاملترین مصاحب
 صَحْبِنَا وَخَيْرَ وَقْتٍ ظَلَلْنَا فِيهِ
 که صحبت استند با او و بهترین وقتی که بسر بردیم در آن
 وَاجْعَلْنَا مِنْ أَرْضِي مَنْ مَرَّ عَلَيْكَ
 و بگردان ما را از حدیثی که گذشت است برو
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنْ جُمْلَةِ خَلْقِكَ
 شب و روز از جمله آفریدهای تو
 اشْكُرْهُمْ لِمَا أَوْلَيْتَ مِنْ نِعْمِكَ وَ
 شکرکننده تیرین ایشان را آنچه را عطا کرده از نعمتهای خود
 اقْوَمَهُمْ بِمَا شَرَعْتَ مِنْ شَرَائِعِكَ
 جا کمترین ایشان را آنچه مشرووع ساخته از شریعتهای خود
 وَأَوْقِفْهُمْ عِنْدَ مَا حَذَرْتَ مِنْ نَهْيِكَ
 و بایستاده بگردان ایشان از آنچه ترسید از آن در نهی من خو
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَكَفَى بِكَ
 بپرستی که من گواه بگیرم ترا و بسوی تو برای

یعنی از جمله شما هم که بقضای تو را
 نزد از مخلوقان یعنی آن باشد که
 بگردان مرا از جمله انما که از انما
 بپرستی

وكان فينا الاخبين عليهما السلام
و بود از دنا حج و را امينين عليهما السلام هرگاه عاين شده

لهم تا فرشتگي ملت و عند الكعبه

اورا همي يا نازل ميشد با و تا فرزند و زود آمده

يا من تحل به عقد الكاره و يا من

اي الكه شوي و با و كههاي ناخوشيها و اي الكه

يفتأ به حد الشدايد و يا من يلمس منه

ساكن ميشود با و تدي سختيها و اي الكه طلب كرده ميشود از

المخرج الي روح الفرج ذلك لقد تيك

بر شدن از شكلي بوي رحمت كه و كي آسان شده امر قد

الصعاب و تسببت بلطفك

دشوارها و سبب كرده است بلطف تو

الاسباب و جرى قد تيك القضاء

سببا و جاري شده است بقدرت تو حكم

ومضت علي ارادتك الاشياء فهي

ذروان شده است بروفق خواست تو چيزها

عميتك دون قولك مؤمن و يا رادتك

بمخض خواست تو بے گفتن تو فرمانبردارند و بجز دارا و

ارام شده است مرتقد
ترا سر شيباه

يعني سببها را كوتاه
بمض خوده

حكمت كه معني آن شد كه
چيزها بر حسب خواهش تو رفتند
و امر كردن تو فرمانبردارند
و مخض اراده تو تو زود نهي كردن
تو نموده و منزه گردانده

دون نهيك منرجه انت المدعو

بنی نهی تو ممنون تویی خواننده شده

للمهات وانت المفرع في الممات

برای کارهای سخت و تویی پشاه در بلا که نازل میشود

لا ترفع منها الاما دفعت ولا ينكشف

رفع نمیشود از بلا مگر آنچه دفع کنی تو و برطرف نمیشود

منها الاما كسفت وقد نزل بي ارب

از انجا مگر آنچه برطرف کنی تو و بتحقيق كه فرد آمده است بر این

ما قد ذك ادني ثقله و لثني ما

امری كه بتحقيق دشوار است بر من كرا في آن و نازل شده است بر من

قد بهظني حمله و يقدرتك اوردته

تحقيق كردن كراهت بر دشمن آن و بقدرت خود وارد ساختند

علي و كسلظانك و جهته الي فلا

بر من و بسطنت خود متوجه گردانیده از بسوی من

مصدبنا اوردت ولا صارف

باز گرداننده مرا آنچه را وارد ساختند و نیت گرداننده

لما وجهت و لا فاتح لما اغلقت و لا

مرا آنچه را متوجه گرداننده و نیت نگاه مرا آنچه را بسته و نیست کسی

يعني کارهای سخت که عاين ميشود
و در بطن پشاه

مُغْلَقٌ لِمَا فَتَحَتْ وَلَا مَيْسِرٌ لِمَا عَسَرَتْ

که بنده مرا آنچه بر آشوبه نیست آن گشوده مرا آنچه بر دشواری

وَلَا نَاصِرٌ لِي خَذَلْتُ فَصَلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

و نیست یاری و بنده مرا ز آنکه غایب کرده

وَاللهِ وَافْتَحَ لِي يَا رَبِّ بَابَ الْفَرَجِ بَطْوَالِكَ

و گشاید برای من ای پروردگار من در رحمت خود را بفضول خود

وَكَسِرَ عَنِّي سُلْطَانَ الْقَوْمِ بِجَوْلِكَ

و شکست از من سلطنت اندوه را بقوت خود

وَأَلْبَنِي حُسْنَ النَّظْرِ فَمَا شَكَوْتُ

و برسان مرا آنچه خوب دیدن در آنچه شکوه کردم

وَأَذَقَنِي حَلَاوَةَ الصَّنْعِ فَمَا سَأَلْتُ

و بچشان مرا شیرینی کار در آنچه طلب کردم

وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرَجًا

و بخشش مرا از نزد خود رحمت و راحت

هَيْئًا وَاجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ فَجْرًا

بی تعب و کمبودان برای من از جانب خود بر شدن

وَحَيًّا وَلَا تَتَغَلَّبَنِي بِالْإِهْتِمَامِ عَرَبًا هَادٍ

زود و آرزین و لا و مشغول گردان مرا تب اندوه از رعایت خود

*بغی ایسان کن در آنچه طلب کردم
و شیری از او دیدیم*

فُرُوضِكَ وَأَسْتَعْمَالَ سُنَّتِكَ فَقَدْ

واجبات تو و کردن سنتهای تو

ضَقْتُ لِمَا تَزَلَّ فِي يَارَبِّ ذُرْعًا وَمَثَلَاتُ

که عاقبت ندارم این برای که ناز شده بین ای پروردگار من پر شده ام

بِحَمْلِ مَا حَدَّثْتَ عَلَيَّ هَمًّا وَأَنْتَ الْقَادِرُ

بسبب برداشتن آنچه عاقبت شده بین تو و حال آنکه تو قادری

عَلَى كَشْفِ مَا مُنِيتُ بِهِ وَدَفْعِ مَا وَقَعْتُ

بر رفع آنچه بسته شده ام بان و دفع آنچه افتاد ام

فِيهِ فَافْعَلْ فِي ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ اسْتَجِبْهُ

در آن پس کن بامن این کار را و اگر خیرتیم مستوجب آن

وَكَانَ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ عَلِيمًا

و بود از تمامی از جانب ای صاحب عرش بزرگ اعلمی ام

فِي الْأَسْتِعَاذَةِ بِالْمَكَانِ وَسُمِّي الْأَخْلَاقِ

در پناه گرفتن از کم و منها و خوبهای

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَيْبَانِ الْحَرِصِ

خدایا من پناه میبرم تو را از بلای گریختن حرص

وَسُورَةِ الْغَضَبِ وَغَلْبَةِ الْحَسَدِ

و از شدی خشم و از غلب کردن شک

و از غلب کردن شک

*بغی ایسان کن در آنچه طلب کردم
و شیری از او دیدیم*

*و معارف نفس
و کرد گاهی ای پندیده*

*صفت عبادت از آنکه گاهی از او
و از غلب کردن شک*

در غلب کردن شک

تخلف قدرت از قوت کلمات
شماره از طلب از باره

تَسْأَلُ الْإِسْرَافِ وَمِنْ فَتْدَانِ الْكُفَا
فرا گرفتن اسراف و از نامقن کفاف
وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ فَقْرِ
و پناه میگیرم تو از شامت دشمنان و از احتیاج
الْأَكْفَاءِ وَمِنْ مَعِيشَةٍ فِي شِدْقِ
امثال خود و از زیستن در سختی
وَمَيْتَةٍ عَلَى غَيْرِ عِدَّةٍ وَنَعُوذُ بِكَ مِنَ
و از مردن بی تنگلی و پناه میگیرم تو از
الْحَسْرَةِ الْعُظْمَى وَالْمُصِيبَةِ الْكُبْرَى
حسرتی که بزرگترین حسرتهاست و از مصیبتی که بزرگترین مصیبتهاست
وَأَشْقَى الشَّقَاءِ وَسَوْءِ الْمَنَابِ وَحِرْمَانِ
داز بترین بدبختیها و از بدی بارگشت و از نوبستون
الثَّوَابِ وَحُلُولِ الْعِقَابِ اللَّهُمَّ صَلِّ
از ثواب و فرود آمدن عقاب
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِذْ بِي مِنْ كُلِّ ذَلِكَ
و پناه ده مرا از همه اینها
بِرَحْمَتِكَ وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
برحمت خود و همه مؤمنین و مؤمنات

سختی
از شامت شادی کردن
بلیه انیکس

یعنی تیره و دوزخ برای اوست که
از اعمال او بدست آید

وَمَنْ مَرَّ بِغَايَا الرَّحْمِ الزَّاحِمِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
و بود از دعای ای مهربان مهربان علیه السلام
فِي الْأَمْتِيَاقِ وَالطَّلِبِ الْغَفْرَةَ وَلِلَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ
در استیاق بطبع امریش از خدای جل جلاله
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَيِّرْنَا
خداوند ما رحمت بفرست بر محمد و آل او و بگردان ما را
إِلَى مَحْبُوبِكَ مِنَ التَّوْبَةِ وَارْزُقْنَا عَن
محبوبی او و رزقش شده از خود که آن توبت و دور گردان ما از
مَكْرُوهِكَ مِنَ الْأَضْرَارِ اللَّهُمَّ وَمَتَّى
ناخوش داشته خود که آن اضرار است بکنایه خداوند او هر گاه
وَقْنَا بَيْنَ تَقْصِيرِ فِي دِينِ أَوْ دُنْيَا
ایستیم ما میان دو تقصیر یکی در دین و یکی در دنیا
فَأَوْقِعِ النِّقْصَ بِأَسْرَعِهِمَا قَنَاءً وَاجْعَلِ
پس واقع سازان نقص را بر آنچه زودتر فایده میشود و بگردان
التَّوْبَةَ فِي أَطْوَلِهَا بَقَاءً وَإِذَا هَمَمْنَا
توبه را در آنچه درازتر باشد تعالی آن و هر گاه قصد کنیم
بِهَمَّتِي بِرُضِيكَ أَحَدُهُمَا عَنَّا وَبِئْسَ خَطُّكَ
به هر چه که خستیم و نماند ترا یکی از آنها از ما و بدست آورد

در استیاق بطبع امریش از خدای جل جلاله
یعنی هر که که توبت و آن نقصان ضروری باشد

دین بسیار
توبت بسیار آن مقدار نقصان ضروری
سختی از خدای

یعنی تقصیر در دین یا دنیا
دو چیز را قصد داشته ایم
نظام تر است

عَلَيْنَا
بِأَمْرِهِ

الْآخِرُ قِيلَ بِنَا إِلَى مَا يُرْضِيكَ عَنَّا وَأَوْهِنُ

دیگری پس بیل ده ما را بسوی آنچه خوشنود سازد ترا از ما دوست گردان

قُوَّتِنَا عَمَّا يُسْخُطُكَ عَلَيْنَا وَلَا تَحِلَّ لَنَا

قوت ما را از آنچه می بخشد می رود ترا بر ما و او مگذار در

ذَلِكَ بَيْنَ نَفْسِنَا وَاخْتِيَارِهَا فَإِنَّهَا

این صفت میان نفسهای ما و میانه اختیار ایشان پس چربی

مُخْتَارَةٌ لِلْبَاطِلِ الْأَمَّا وَقَفَّتْ أَمَارَةٌ

اختیار کننده اند مراد باطل را مگر اینکه توفیق بر می تو بسیار کند

بِالسُّوءِ الْأَمَّا رَحِمَتِ اللَّهُمَّ وَإِنَّكَ مِنَ الضَّعِيفِ

بسی مگر اینکه رحم فرمایی خداوند او بدست می توان از توانا

خَلَقْتَنَا وَعَلَى الْوَهْنِ بَيْنَتْنَا وَمِنْ مَاءٍ

آفریده ما را و برستی نهاده بنای خلقت ما را از آب

مَهِيْرٍ ابْتَدَأْتَنَا فَلَا حَوْلَ لَنَا إِلَّا بِقُوَّتِكَ

خوار و حقیر ابتدا کرده ما را پس نیست حرکتی ما را مگر بقوت تو

وَلَا قُوَّةَ لَنَا إِلَّا بِعَوْنِكَ فَإِنَّكَ نَابِتُوفِيكَ

و نیست قوتی ما را مگر به دکاری توفیق تو ده ما را بتوفیق خود

وَسَدِّدْ نَابِتْسُدِّدِكَ وَأَعْمِ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا

و توفیق حقان ما را بتوفیق دادن خود و پنا گردان بر ای دلهای ما

عَمَّا خَالَفَ مَحَبَّتَكَ وَلَا تَجْعَلْ لِسُنَّةِ

از آنچه مخالفت کرده است محبت او مگردان برای چیزی

مِنْ جَوَارِحِنَا نَفُودًا فِي مَعْصِيَتِكَ اللَّهُمَّ

از اعضای ما فرورفتن در معصیت تو خداوند ما

فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ هَمَّاتِ

و گردان او را از ما بر زبان

قُلُوبِنَا وَحَرَكَاتِ أَعْضَائِنَا وَلِحَاثِ

دلهای ما و جنبشهای عضوهای ما را و کلماتهای

أَعْيُنِنَا وَهَلْجَاتِ السِّنِّتِنَا فِي مَوْجِبَاتِ

چشمهای ما در چیزهای رحمت

ثَوَائِكَ حَتَّى لَا نَفُوتَ نَا حَسَنَةً وَكَسْتَحِقُّ

ثوابت ما فوت نشود از ما کار نیکی که سزاوار شویم

جَزَاءَكَ وَلَا يَبْقَى النَّاسِيَةَ كُنْتُ حُجُبِ

جزای نیک ترا و باقی نماند برای ما کنایه مستوجب تویم

و كَانِ بِهَا عِقَابُكَ مِنْ عَائِدَةٍ عَلَيْكَ

و بود بان عقوبت ترا از دعای آنحضرت صلوات

فِي الْهَجَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

در پند کردن برون بجدای تعالی

ظاهر امر او آنست که هرگاه است که در دل
دری به از فکر ما و دنیاها

اللَّهُمَّ إِنَّ لَنَا نَعْمَ عَنَّا فِضْلَكَ
 خداوند اگر خواهی در مگذری از ما پس این بفضل است
 وَإِنْ لَنَا تَعْدِبْنَا فِ عِدْلِكَ فَسَهِّلْ لَنَا
 و اگر خواهی عذاب کنی ما را پس این بعدل است پس آرزوی ما را
 عَفْوِكَ بِمَنِّكَ وَاجْرْنَا مِنْ عَذَابِكَ بِجَاوِزِكَ
 مغفورت از انعمت خود و رهای ده ما را از عذاب خود بر گذشتن
 فَإِنَّهُ لَا طَاقَةَ لَنَا بِعِدْلِكَ وَلَا نَجَاةَ لِأَحَدٍ
 پس کسی که نیست طاقت از ابعادل تو و نیست رهای برای هیچ
 مِتَادُونَ عَفْوِكَ يَا غَنِيَّ الْأَغْنِيَاءِ هَذَا
 از ما بی غفرت تو ای بسیار غنیان
 مَخْرُجُ عِبَادِكَ بَيْنَ يَدَيْكَ وَأَنَا أَفْقَرُ الْفُقَرَاءِ
 اینک بندگان تو ای پیش تو ای شاه و من محتاجترین محتاجانم
 إِلَيْكَ فَاجْبُرْ فَاغْتِنَا بِوَسْعِكَ وَلَا تَقْطَعْ
 بسوی تو ای بیس کن احتیاج ما را اشو اگر می خود و بس
 رَجَاءَ نَأْمَعِدَكَ فَتَكُونَ قَدْ أَشْفَيْتَ مِنِّي
 امید ما را بس از آن خود پس خواهی که تحقیق برتر کنی که ما را
 اسْتَسْعِدْ بِكَ وَحَرَمْتَ مِنِّي اسْتَرْفِدْ
 که طلبت کنی کرده باشی و تو امید ساخته باشی کسی که طلبت کنی

فضلک

فَضْلِكَ فَإِلَى مَنْ حَسَدْنَا مِنْ قَلْبِنَا عَنكَ
 فضل ترا پس بسوی که خواهد بود در زهرت کام کشت از جنابت
 وَإِلَى آيِنٍ مَذْهَبِنَا عَنَّا بِأَبْلِكَ سُبْحَانَكَ
 و کجا خواهد بود رستن ما از درگاه تو بیایگی یاد میکند ترا
 مَخْنُ الْمُضْطَرُّونَ الَّذِينَ أَوْجِبَتْ اجَابَتَهُمْ
 ما آن فرودمانه کانییم که واجب کرده انده اجابت ما را
 وَأَهْلُ السُّوءِ الَّذِينَ وَعَدْتَ الْكُشْفَ
 و آن اهل بیخیم که وعده فرموده که رفع کنی
 عَنْهُمْ وَأَشْبَهُ الْأَشْيَاءِ وَمَشِيَّتِكَ وَ
 از ایشان و شبیهترین چیزها مجوسه تو و
 أَوْلَى الْأُمُورِ بِكَ فِي عَظَمَتِكَ رَحْمَةً مِنْ
 سزاوارترین امرا تو در بزرگواری تو رحمت کردن
 اسْتَرْحَمَكَ وَغَوَيْتَ مِنْ اسْتِغَاثِ
 که طلبت کرد از تو و فریاد برین کسی که طلب فریاد بر کنی
 بِكَ فَأَرْحَمَ تَضَرَّعْنَا إِلَيْكَ وَعَيْنِنَا إِذْ
 از تو پس هر کس که بزاری ما بسوی تو و بی نیاز از آن چون
 طَرَحْنَا الْفُسْنَ بَيْنَ يَدَيْكَ اللَّهُمَّ إِنَّ
 انداختیم خود را پیش تو خداوند ابراستی

الشَّيْطَانِ قَدْ شِمْتَنَا بِنَاذِرَاتِهِ عَنَّا
شیطان تحقیق که شمت کرد ما چون برای تویم و را
عَلَىٰ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ
بر از برای تو پس رحمت بفرست بر محمد و آل او
وَلَا تَنْمِتْهُ بِنَابِعْدَتِكُنَا إِنَّا هَلْكَ وَ
و شمتت مغرما و را با پس از و اگر شمت ما و را برای تو و
رَغْبَتِنَا عَنَّا إِلَيْكَ
رغبت کردن از و بسوی تو

و كما ورد في الحديث
و بود از دعای حضرت عیسیٰ سلام از برای عاقبت خیر

يَا مَنْ ذَكَرُهُ شَرُّهُ لِلذَّاكِرِينَ
ای آنکه یاد اوری او شرفیت برای یاد آورندگان
و يَا مَنْ شَكَرُهُ فَوَزُّهُ لِلشَّاكِرِينَ وَ
و ای آنکه شکر گذاری او برت کاریت برای شکر کنندگان و
يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلطَّاعِينَ صَلِّ
ای آنکه فرمانبرداری او راه نجات برای فرمانبرداران و رحمتت
عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاشْغَلْ قُلُوبَنَا بِذِكْرِكَ
بر محمد و آل او و مشغول ساز و طای ما را بسوی تو و خوا

عَنْ كُلِّ ذِكْرٍ وَالسُّنَنَاتِ شُكْرِكَ
از هر یادی و از بانمای ما را بشکر خود
عَنْ كُلِّ شُكْرٍ وَجَوَارِحِنَا بِطَاعَتِكَ
از هر شکر و عضوهای ما را بطاعتت خود
عَنْ كُلِّ طَاعَةٍ فَإِن قَدَرْتَنَا فَرَاغًا
از هر طاعتی پس اگر مقدر کرده باشی برای ما باز روختن
مِنْ شُغْلٍ فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا سَلَامَةً لَا
از کارها پس بگردان این فراغ را فراغ سلامتی کرد
تَذَرِكُنَا فِيهِ تَبَعًا وَلَا تَلْحَقْنَا فِيهِ
نیاید ما را از پی این فراغ مظلوم و نزد ما در آن فراغ
سَامَةً حَتَّىٰ يَنْصُرِفَ عَنَّا كُتَابُ
سلامتی تا آنکه برگردد از پیش ما نویسندگان
السُّنَنَاتِ بِصَحِيفَةٍ خَالِيَةٍ مِنْ ذِكْرِكَ
به بنامی صحیفه خالی از ذکر
سُنَنَاتِنَا وَيَتَوَلَّىٰ كِتَابَ الْحَسَنَاتِ
به بهای ما و برگردد نویسندگان حسنات
عَنَّا مَسْرُورِينَ مِمَّا كَتَبُوا مِنْ حَسَنَاتِنَا
از پیش ما شادمان آنچه نوشته اند از اعمال نیکوی

ووفد بحسب ظنه اليك اذ جميع احسانك
و بيا به بجان سكون زد تو
تفضل و اذ كل نعمك ابتداء فها
تفضلت وجهم نعمتهای تو ابتداست انك
انا ذایا الهی واقف بباب عزتك و وقوف
منم این ایضای من استاده برگاه عزت تو است دران
المستسلم الذلیل و سائلك على الحياء
فرمانبردار خوار و سؤال کننده ام با شرمساری
مبني سؤال البائس المعيل مقربك
از من سؤال محتاج فقیر اقرار کننده
یا بنی لم استسلم وقت احسانك الا
با نیک من فرمانبردار می گویم هنگام احسان تو مگر
بالاقلاع عن عرصياتك و لم اخل في
بیا زان استادن از عرصیان تو و خالی بوده ام از همه
الحالات كلها من امتنانك فهل
حالتها عافا از نعمت دادن تو پس ای
یتفعنی یا الهی قراری عندك لیسوء
سود مید هر امر ایضای من قرار کردن من نزد تو بسیدی

یعنی عباد استحقاق است
یعنی عباد استحقاق است

یا مراد نیست که سؤال کننده
با وجود شرمساری از خود یعنی
خود شرمنده ام

یعنی من از عرصیان از استاده
کار دیگر کرده ام دستم از تمام چیز
بست لیکن سطلی از روی
بیت

مَا كَسَبْتُ وَهَلْ يُحِبُّنِي مِنْكَ اعْتَرَفِي
آنچه کسب کردم و آیا رهایی می بینی مرا از عذابت که دران
لَكَ يَقْبَلُ مَا زُتَّكَتُ أَمْ أَوْجِبَتْ لِي
برای تو برشته آنچه از تکاب نموده ام یا اینکه واجب گردانیده
فِي مَقَامِي هَذَا سَخَطُكَ أَمْ لَزِمَنِي فِي
درین مقام من خشم خود را یا لازم شده است
وَقَتِ دُعَايَ مَقْتِكَ سُبْحَانَكَ لَا
وقت دعا کردن من کیست تو ایگی تو نامید
أَيْتُرُّ مِنْكَ وَقَدْ فَتَحْتَ لِي بَابَ التَّوْبَةِ
نیشوم از تو و حال آنکه تحسین کرده برای من در تو بردا
إِلَيْكَ بَلْ أَقُولُ مَقَالَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ
بسوی خود بلکه گفتیم من بسنده خوار
الظَّالِمِ لِنَفْسِهِ الْمُسْتَخْفِ بِجُرْمَةِ رَبِّهِ
ستمکار بر خود استخفا کننده بجرمت پروردگار
الذِي عَظُمَتْ ذُنُوبُهُ فَجَلَّتْ وَادَّيَّرَتْ
که بزرگ شد گنهای من پس بزرگ شد و برشت
أَيَّامُهُ قَوْلِكَ حَتَّى إِذَا رَأَى مِنْكَ الْعَمَلَ
روزگار او پس برشت تا اینکه دیدت عمل را

قَدَانْقَضَتْ وَغَايَةَ الْعَمْرِ قَدَانْتَهَتْ

که تحقیق منقضی شد و غایب عمر که تحقیق منتهی شد

وَأَيْقِنَنَّ أَنَّهُ لَا مَحِيصَ لَهُ مِنْكَ وَلَا مَهْرَبَ

و یقین دهنند که نیست کناره مراد از تو و پناهی

لَهُ عَنْكَ تَلْقَاكَ بِالْإِنَابَةِ وَأَخْلَصَكَ

مراد از تو روی آوردن تو بسبب بازگشت و خالص گردانیدن

التَّوْبَةَ فَتَأْمِنَ إِلَيْكَ بِقَلْبٍ طَاهِرٍ نَقِيٍّ

تو به راس بر وجهت تو گردانید تو بادل پاکیزه

ثُمَّ دَعَاكَ بِصَوْتٍ حَائِلٍ خَفِيٍّ فَذَطَّاطَا

پس خواند ترا با آواز نغیس یافته آهسته تحقیق کوفی کرد

لَكَ فَانْحَنِي وَنَكَّرَ رَأْسَهُ فَانْتَنِي قَد

برای تو آغوش شد و پیشش انگذ سر خود را داد و تشنه تحقیق کرد

أَرْعَشَتْ خَشِيَّتُهُ رِجْلَيْهِ وَعَرَقَتْ

بر عرشه انداخته است بر سر او هر دو پای او را و غرق کرد او را

دُمُوعُهُ خَذَابُهُ يَدْعُوكَ بِمَا أَرْحَمَ

اشکهای او مرد و صفح روی او را میخواند ترا با نیکو بخشاننده ترین

الرَّاحِمِينَ وَيَا أَرْحَمَ مِنْ أَنْتَ لَهُ الْمُسْتَرْجُونَ

بخشایندگانی و ای بخشنیدار تر از هر که بدرگاه او میخواند در پیشان

وَيَا أَعْظَمَ مِنْ أَطَافٍ بِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ

و ای مهربانتر از هر که نزد او شده اند آمرزش خواهان

وَيَا مَنْ عَفْوُهُ أَكْثَرُ مِنْ نِقْمَتِهِ وَيَا مَنْ

و ای آنکه عفو او بیشتر است از انتقام او و ای آنکه

رِضَاؤُهُ أَزْفَرُ مِنْ سَخَطِهِ وَيَا مَنْ تَجَدَّدَ إِلَى

خشنودی او زیاده است از خشم او و ای آنکه منتهی است به

خَلْقِهِ بِحَسْبِ التَّجَاوُزِ وَيَا مَنْ عَوَّدَ

خلق خود بسوی درگذشتن و ای آنکه عادت فرموده

عِبَادَهُ قَبُولَ الْإِنَابَةِ وَيَا مَنْ اسْتَصَلَّ

بندگان خود را بسوی رفتن بازگشت ایشان و ای آنکه طلب

فَأَسَدَهُمْ بِالتَّوْبَةِ وَيَا مَنْ رَضِيَ مِنْ

توبه شده ایشان کرده است توبه و ای راضی شده است از

ضِيْلِهِمْ بِالْيَسِيرِ وَيَا مَنْ كَانَتْ

کردار ایشان باندگی و ای آنکه جزا داده است

قَلِيلَهُمْ بِالْكَثِيرِ وَيَا مَنْ ضَمِنَ لَهُمْ إِجَابَةَ

کار اندک ایشان را با کثرت و ای آنکه ضمانت است برای ایشان

الدُّعَاءِ وَيَا مَنْ وَعَدَهُمْ عَلَى نَفْسِهِ بِتَفْضِيلِهِ

دعای او و ای آنکه وعده فرموده است بر نفس خود بقبول

و ای آنکه عفو او بیشتر است از انتقام او و ای آنکه منتهی است به خشنودی او زیاده است از خشم او و ای آنکه عادت فرموده خلق خود بسوی درگذشتن و ای آنکه عادت فرموده عباد او قبول انابت و ای آنکه طلب فساد آنها را با توبه و ای آنکه راضی شده است از توبه آنها و ای آنکه ضمانت است برای آنها و ای آنکه وعده فرموده است بر نفس خود بقبول دعای او

اشاره بدان ای که در اول این سوره است که میفرماید و ای آنکه عفو او بیشتر است از انتقام او و ای آنکه منتهی است به خشنودی او زیاده است از خشم او و ای آنکه عادت فرموده خلق خود بسوی درگذشتن و ای آنکه عادت فرموده عباد او قبول انابت و ای آنکه طلب فساد آنها را با توبه و ای آنکه راضی شده است از توبه آنها و ای آنکه ضمانت است برای آنها و ای آنکه وعده فرموده است بر نفس خود بقبول دعای او

حَسَنُ الْجَزَاءِ مَا أَنَا بِأَعْصَى مَرَعَصَاكَ
 نیکوی جزا را نیست من کجا بکار از آنکه نافرمانی کردی
 فَعَفَرْتُ لَهُ وَمَا أَنَا بِالْيَوْمِ مَرَعَتَكَ
 پس آمرزیدی مرا و او را نیست من لایست زده ترا که عذر خوا
 إِلَيْكَ فَقَبِلْتُ مِنْهُ وَمَا أَنَا بِأَظْلَمَ
 از تو پس بر منی عذر او را نیست من ستمکارتر
 مَرَبَابِ إِلَيْكَ فَعُدْتُ عَلَيْهِ أَنْتُوبُ
 از آنکه بگشت کرد بسوی تو ای جان کردی بر او باز میگردد
 إِلَيْكَ فِي مَعَامِي هَذَا تَوْبَةٌ نَادِمٌ عَلَى
 بسوی تو در میقامی که بستم بگشتن پشیمان بر
 مَا فَرَطَ مِنْهُ مُشْفِقٌ مِمَّا اجْتَمَعَ عَلَيْهِ
 آنچه ترسنده از آنچه جمع شده است بر او
 خَالِصُ الْحَيَاءِ وَمِنَ وَقْفِهِ عَالِمُ بَاتٍ
 شرمسند و محض از آنچه افتاده است در آن دانایان
 الْعَفْوُ عَنِ الذَّنْبِ الْعَظِيمِ لَا يَتَعَاظِمُكَ
 عفو کردن از گناه بزرگ بزرگ نمیشناسد
 وَأَنَّ التَّحَاوُزَ عَنِ الْإِثْمِ الْجَلِيلِ لَا يَسْتَجِيبُكَ
 و با نیک در گذشتن از گناه بزرگ دشواریست بر تو

یعنی نیست که توبت
 ۵

وَأَنَّ أَحْمَالَ الْجُنَايَاتِ الْفَاحِشَةِ
 و با نیک برایشان جرما
 لَا يَتَكَادُكَ وَإِنَّ أَحَبَّ عِبَادِكَ
 و با نیک دوستین بندگان تو
 إِلَيْكَ مَنْ تَرَكَ الْأَسْتِكْبَارَ عَلَيْكَ
 بسوی تو گشت که ترک داد بهت کبرشی را بر تو
 وَجَانِبَ الْأَضْرَارِ وَلِزِمَ الْأَسْتِغْفَارَ وَأَنَا
 و دوری کرد بهت از استخوان رخاه و لازم شد بهت طلب آمرزش
 أَبْرؤُ إِلَيْكَ مِنْ أَنْ أَسْتَكْبِرَ وَأَعُوذُ بِكَ
 پزیری میجویم بسوی تو از آنکه شکری تویم و من میجویم تو
 مِنْ أَنْ أَضُرَّ وَأَسْتَغْفِرُكَ مَا أَقْصَرْتُ
 از آنکه ایستای کنم و طلب آمرزش میکنم از تو برای آنچه نقص کرده ام
 فِيهِ وَأَسْتَعِينُ بِكَ عَلَى مَا عَجَزْتُ عَنْهُ
 در آن و یاری میجویم تو بر آنچه عاجزانه ام از آن
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي مَا
 و بخش من آنچه
 يَحِبُّ عَلَى لَكَ وَعَافِي مِمَّا اسْتَوْجِبُهُ
 و طیبست بر من برای تو و عافیت مرا از آنچه مستوجب است

یعنی غنیمت دوستی و از او بدی نماند
 ۵

یعنی عذاب و عقوبت
 ۵

مِنْكَ وَاجْرِي مِمَّا يَخَافُهُ أَهْلُ الْأَسَاةِ

از جانب تو و پناه ده مرا از آنچه میترسند از آن بگرداران

فَأَنْتَ مَلِكٌ بِالْعَفْوِ مَرْجُوٌّ لِلْغَفْرَةِ مَعْرُوفٌ

پس برستی که تو کمال قدرت می بر خود امید داشته باشی برای آمرزش

بِالتَّجَاوُزِ لَيْسَ لِحَاجَتِي مَطْلَبٌ سِوَاكَ

بدرگذشتن از نگاه نیست برای حاجت من محل مطلبی سواي تو

وَلَا لِدُنْيِي غَافِرٌ غَيْرُكَ حَاشَاكَ وَلَا

و نیست برای دنیای من آمرزنده غیر از تو حاشا که چنین باشد

أَخَافُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا إِيَّاكَ أَنْتَ أَهْلُ

نمیترسم بر خود مگر از تو بدستی که تو اهل

التَّقْوَى وَاهْلُ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

تقوی و سزاوار آمرزشی

وَالرَّحْمَنُ دَائِمٌ حَاجَتِي وَأَبْجَحُ طَلِبَتِي

و روان حاجت مرا و برآور طلب مرا

وَاعْفُ ذَنْبِي وَأَمِنْ خَوْفِ نَفْسِي أَنْتَ

و ایامزگن مرا و ایمنی ترس نفس مرا بدستی که تو

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ

بر همه چیز قدرت داری و آن بر تو آسانست

یعنی امید آمرزش تو دارم

یعنی آمرزنده غیر تو نباشد

یعنی سزاوار آمرزشی که از تو

بهریزم

وَكَانَ مِنْ أَمِيرِ رَبِّ الْعَالَمِينَ دُعَاءَهُ

و بود از ابان بن دعوای امیر پروکار عالمی دعوای حضرت

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَلْبِ الْحَاجَةِ بِقَوْلِهِ تَعَالَى

علیه السلام در طلب حاجت ها از خدای تعالی

اللَّهُ يَا مُتَّهِمٌ مَطْلَبُ الْحَاجَاتِ وَ

خدا ودا ای متهمی طلب حاجت

يَا مَنْ عِنْدَهُ نَيْلُ الطَّلِبَاتِ وَكُلُّ الْأَيْعِ

ای آنکه نزد او دست رسیدن بمطلبها و ای آنکه میسر شود

نِعْمَةٌ بِالْأَثْمَانِ وَيَا مَنْ لَا يُكْدِرُ عَطَايَاهُ

نعمتهای خود را بقیمتها و ای آنکه تیره نمیشازد عطای خود را

بِالْإِمْتِنَانِ وَيَا مَنْ يُسْتَعْفَى بِهِ وَلَا يَسْتَعْفَى

بمنت گذشتن و ای آنکه بی نیاز میشود بان و بی نیاز نمیشود

عَنْهُ وَيَا مَنْ يُرْغَبُ إِلَيْهِ وَلَا يُرْغَبُ

از او و ای آنکه رغبت میشود بسوی او و رغبت واقع نمیشود

عَنْهُ وَيَا مَنْ لَا تَفْنِي خُرَابَتُهُ الْمَسَائِلُ

از او و ای آنکه فانی نمیشازد خرابیهای او را سوالها

وَيَا مَنْ لَا تَبْدِلُ حِكْمَتَهُ الْوَسَائِلُ وَيَا مَنْ

و ای آنکه مبدل نمیشازد حکمت او را وسایلهای او

صاحبی که از دستهای حاجت بود از دستهای

مطلبها حاجت

از دستهای حاجت بود از دستهای

مطلبها حاجت

صاحبی که از دستهای حاجت بود از دستهای

مطلبها حاجت

لَا تَقْطَعُ عَنْهُ حَوَائِجَ الْوُجُوهِ وَ
 بَریده نشو ازو حاجتهای محتاجان و
 بِأَمِنْ لَا يُعَيِّبُهُ دُعَاءُ الدَّاعِينَ تَمَدِّحُكَ
 ای که بعب نمی آید از دعا و او را دعای دعا کنندگان تسود و
 بِالْغِنَاءِ عَنِ خَلْقِكَ وَأَنْتَ أَهْلُ الْغِنَى
 بی نیازی از خلق خود و تو سزاوار بی نیازی
 عَنْهُمْ وَكَسَبَتْهُمْ إِلَى الْفَقْرِ وَهُمْ أَهْلُ
 از ایشان و نسبت داده ایشان را احتیاج ایشان اهل
 الْفَقْرِ إِلَيْكَ فَمَنْ حَاوَلَ سَدَّ خَلْقِهِ
 احتیاجند بسوی تو پس هر که قصد کرد بستن رزق احتیاجش را
 مِنْ عِنْدِكَ وَرَأَى صَرْفَ الْفَقْرِ
 از جانب تو و خواست گردان فقر را
 عَنْ نَفْسِهِ يَكُ فَتَدْتَطَلِبُ حَاجَتَهُ
 از خود بسبب تو پس تحقیق که طلب کرد بهت حاجتش را
 فِي مَظَانِحِهَا وَأَتَى طَلِبَتَهُ مِنْ وَجْهِهَا
 در عیبگاه آن و آمد بهت از پیش روی آن
 وَمَنْ تَوَجَّهَ بِحَاجَتِهِ إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
 و هر که گرداند بسوی کسی از آفریدگان تو

بجای طلب ازو طلبت میکند محتاجان
 یا کسی که مراد این است که کسی که بهت حاجتش را
 تقطع و محروم سازد از اینکه مراد حاجت
 فلاح ازو طلبت نشود و
 او محتاجند

أَوْجَعَكَ سَبَبَ الْجَهَادِ وَنَكَ فَتَدَّ
 یا که از آفریده را سبب بر آمدن آن زینب مقدس است تحقیق که
 تَعْرِضَ لِلْحَرَمَانِ وَاسْتَحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ
 در معرض حرمان در آمده است و سزاوار شده است از جانب
 قُوَّةَ الْإِحْسَانِ اللَّهُمَّ وَوَلِيَّكَ
 نیافتن احسان را خدا و اوست بسوی تو
 حَاجَةً قَدْ قَصَّرَ عَنْهَا جُهْدِي وَتَقَطَّعَ
 حاجتی که تحقیق عاجز است از آن طاقت من و بریده شده است
 دُونَهَا حَيْلِي وَسَوَّلْتُ لِي نَفْسِي رَفْعَهَا
 زدن آن چاره ای من و زینت داده است نظر من بر در حاجت
 إِلَى مَنْ يَرْفَعُ حَوَائِجَهُ إِلَيْكَ وَلَا يَسْتَعْفِي
 بسوی کسی که می آرد حاجتهای خود را بسوی تو و بی نیازیست
 فِي طَلِبَاتِهِ عَنْكَ وَهِيَ زَلَّةٌ مِنْ زَلَلِ
 در طلبهای خود از تو و اینمغی لغو نیست از لغوهای
 الْخَاطِئِينَ وَعَشْرَةٌ مِنْ عَشْرَاتِ الْمُنْذِرِينَ
 خطا کنندگان و سیزدهمین است از سیزده آیههای کفار
 ثُمَّ أَنْتَبَهْتُ بِتَذْكَيرِكَ لِي مِنْ
 پس از آن آگاه شدم بسبب یاد آمدن مرا از

غَفَلَتِي وَنَهَضْتُ بِتَوْفِيقِكَ مِنْ نَلْتِي
غفلت خود و برخواستم بتوفیق تو از آن غفلت خود
 وَكَصَبْتُ بِتَسْدِيدِكَ عَنْ عَثْرَتِي
و رجوع کردم بسبب راست گردانیدن تو از سر در آمدن خود
 وَقُلْتُ سُبْحَانَكَ يَا رَبِّي كَيْفَ
و گفتم که منزهی ای پروردگای من چگونه
 سَأَلْتُ مَحْتَاَجًا وَمَحْتَاَجًا وَأَنْتَ يَا رَبِّي تَرْغَبُ
سؤال کنده محتاجی محتاجی را و کی رغبت نماید
 مُعَدِّمٌ إِلَى مُعَدِّمٍ فَقَصِدْتُكَ يَا إِلَهِي
فقیری بسوی فقیری پس قصد کردم ترا ای خدای من
 بِالرَّغْبَةِ وَأَوْفَدْتُ عَلَيْكَ رَجَائِي
از روی رغبت و وارد ساختم بر تو امید خود را
 بِالثِّقَةِ بِكَ وَعَلِمْتُ أَنَّ كَثِيرًا مَا أَسْأَلُكَ
از روی اعتماد تو و دانستم که بسیار آنچه سؤال کنم ترا
 لَيْسَ بِرُكْنِي وَجُدُكَ وَإِنَّ خَطِيرَ مَا
اندکیست در جنب تو آنگری تو و اینکه عظیم آنچه
 أَسْتَوْهَبُكَ حَقِيرًا وَسُعْيًا
خواهش آن ناچیز از تو حقیرت در غرور و سعادت تو

وَإِنَّ كَرَمَكَ لَا يَضِيقُ عَنْ سُؤْلِ أَحَدٍ
و اینکه ساحت کرم تو تنگ نمیشود از سؤال کسی
 وَإِنَّ يَدَكَ بِالْعَطَا يَا أَعْلَى مِنْ كُلِّ
و اینکه دست تو بعبطاء بالاتر است از هر
 يَدٍ اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ وَاجْعَلْنِي
دستی و بار کن مرا
 بِكَرَمِكَ عَلَى التَّقْضِيلِ وَلَا تَحْمِلْنِي بَعْدَكَ
بسبب کرم خود بر تقضیل و بار کن مرا از روی عمل
 عَلَى الْإِسْتِحْقَاقِ فَإِنَّا يَا أَوَّلَ رَاغِبٍ
بر استحقاق پس منمین اول رغبت کننده
 رَغِبَ إِلَيْكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَهُوَ يَسْتَحِقُّ
که رغبت کرده باشد بسوی تو پس عطا کرده ما او را و حال آنکه او سزاوارتر
 الْمَنْعَ وَلَا يَأْوُلُ سَائِلٍ سَأَلَكَ فَأَفْضَلُ
منع را و نه اول سوال کننده که سؤال کرده باشد پس اول سائلان
 عَلَيْكَ وَهُوَ يَسْتَوْجِبُ الْحَرَمَانَ اللَّهُمَّ
برو و حال آنکه او سزاوار بوده باشد حرمان را صفات
 صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ وَكُنْ لِدُعَائِي مُجِيبًا
رحمت بفرست بر محمد و آل او و باش برای دعای من اجاب کننده

چرا تقضیل بار شود در اینجا می خواهد
 و اگر بر استحقاق بار شود و او را از خود
 بجای خود هم سزاوارتر است از او
 و تقضیل و بار استحقاق بر او باشد
 و تقضیل استحقاق بر او باشد

وَمِنْ بَدَائِي قَرِيْبًا وَلِيَضْرَعِي رَاحِمًا وَ
 و بندا کردن بن نزدیک و مرزاری مرا رحم کنند
 لِصَوْتِي سَامِعًا وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي عَنْكَ
 مراد از مرا شنونده و مبر امید مرا از خود
 وَلَا تَبْتَ سَبَبِي مِنْكَ وَلَا تَوَجِّهْنِي
 و قطع کن سبب مرا از خود و مگردان روی مرا
 فِي حَاجَتِي هَذِهِ وَغَيْرِهَا إِلَى سِوَاكَ
 درین حاجت من و در غیر این بسوی غیر خود
 وَتَوَلَّنِي سِجِّحَ طَلِبَتِي وَقَضَاءِ حَاجَتِي
 و متولی شو کار مرا بر آمدن طلب من و رو کردن حاجت من
 وَنَيْلِ سُؤْلِي قَبْلَ زَوَالِي عَنْ مَوْقِفِي
 و رسیدن خواسته شده من پیش از رفتن من از جایگاه من
 هَذَا تَيْسِيرًا لِي الْعَسِيرِ وَحَسْرَةً
 باسان کردن ایندک تو برای من دشوار را و نیکویی
 تَقْدِيرًا لِي فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ وَصَلِّ
 تقدیر کردن تو برای من در جمیع کارها و رحمت بر
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْهِ صَلَّى عَلَيْهِ دَائِمَةً نَامِيَةً
 بر محمد و آل او رحمتی پیوسته افزاین کنند

لا انقطاع

لَا انْقِطَاعَ لِأَبْدِهَا وَلَا مَنْتَهَى لِمَدِّهَا
 که انقطاعی نباشد مر زمان او را و انتهای مرده آنرا
 وَاجْعَلْ ذَلِكَ عَوْنًا لِي وَسَبَبًا لِلخِجَابِ
 و گردان این را به دکاری برای من و سببی برای برآمدن
 طَلِبَتِي إِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ وَمِنْ حَاجَتِي
 مطلب من برستی تو و وسیع کریمی و از جمله حاجتهای
 يَارَبِّ كَذَا وَكَذَا وَتَذَكُّرُ حَاجَتِكَ
 ای پروردگازین چنین و چنین و یاد می کن حاجت خود را
 تَمْ تَسْجُدُ وَتَقُولُ فِي سُجُودِكَ فَضْلَكَ
 پس سجده میکنی و میگوی در سجود خود فضل تو
 السَّنِي وَأِحْسَانَكَ دَلَنِي فَاسْأَلُكَ بِكَ
 آرام دادته ام و احسان تو را اینهای کرده ام و اینها را
 وَبِحُجَّتِكَ وَالْهِ صَلَّى عَلَيْهِمْ إِنَّ لَكَ
 و بجهت تو و آل او رحمتی تو برایشان بود که برگردان
 وَكَانَ مِنْ عَالَمِ تَرَدُّدِي خَائِنًا عَلَيْهِ السَّلَامُ
 و بود از دعای حاجت مرا از تو علیه السلام
 لَأَعْتَدُ عَلَيْهِ أَوْلَى مِنَ الظَّالِمِينَ مَا لَا يَحِبُّ
 هرگاه هستی واقع میشد بر او یا میدیدم از ستمکاران آنچه دوستی آن

واسع کریمی تو ای پروردگاز
 برستی تو و وسیع کریمی
 و از جمله حاجتهای

يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَنْبَاءُ الظَّالِمِينَ
 ای آنکه پنهان نیست بر او خبرهای شکوایندگان
 وَيَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ فِي قِصَصِهِمْ إِلَى شُهَادَاتِ
 وای آنکه محتاج نیست در حکایت ایشان بگوای دادنها
 الشَّاهِدِينَ وَيَا مَنْ قَرُبَتْ نَصْرَتُهُ مِنْ
 گواهان وای نزدیکست یاری دادن او
 الظُّلْمِ وَيَا بَعْدَ عَوْنِهِ عَنِ الظَّالِمِينَ
 بستم رسیدگان وای آنکه دور است مددکاری او از ستمکنندگان
 قَدْ عَلِمْتَ يَا اللَّهُ مَا نَالَنِي مِنْ فُلَانِ بْنِ
 تحقیق که دانستی ای خدای من آنچه رسیده است بمن از فلان بن
 فُلَانٍ مِمَّا حَظَرْتَ وَأَنْتَ كَرِيمٌ مَنِي مِمَّا
 فلان از آنچه کرم کرده بود و آنچه را نکرده است از این
 حَجَزْتَ عَلَيَّ بِطَرَفِكَ وَنِعْمَتِكَ
 منع کرده آنرا بر آن از روی طغیان او در نعمت تو
 عِنْدَكَ وَاعْتَرَأْ أَرَأَيْتَ كَيْفَ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ
 نزداد و غفلت تو از انکار تو بود خداوند
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخُدَّ ظَالِمِي وَعَدِّ
 پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و بگیر ظالم مرا و بترسان مرا

آنچه مباحتر کرده است و این
 از حرمتها می باشد

معنی در این سوره

عَنْ ظُلْمِي بِقُوَّتِكَ وَأَفْلَحَ حَدُّ عَنِّي بِقُدْرَتِكَ
 از ستم کردن من ببقوت خود و بشکون تندی او را از من بقدرت خود
 وَأَجْعَلْ لَهُ شُغْلًا فِيمَا يَلِيهِ وَعَجْزًا
 و بگردان برای او شغلی در نزد خودش و عجزی
 عَمَّا يَأْتِيهِ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 از آنکه دشمنی میکند با او خداوندا و رحمت بفرست بر محمد
 وَاللَّهِ وَلَا تَسُوِّغْ لَهُ ظُلْمِي وَأَحْسِنْ عَلَيْهِ
 و الله و رحمت ده او را بر ستم کردن من و بر غلبه برو
 عَوْنِي وَأَعْصِمْنِي مِنْ مِثْلِ أَفْعَالِهِ
 مددکاری مرا و نگاهدار مرا از مانند کارهای او
 وَلَا تَجْعَلْنِي فِي مِثْلِ حَالِهِ اللَّهُمَّ
 و مگردان مرا در مثل حال او خداوندا
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِدْنِي عَلَيْهِ
 رحمت بفرست بر محمد و آل او و یاری ده مرا برو
 عَدُوِّي حَاضِرَةً تَكُونُ مِنْ غِيْظِي بِهِ
 یاری دادن حاضری که بوده بشتم از خشم من برو
 شِفَاءً وَمَنْ حَقَّقِي عَلَيْهِ وَفَاءً اللَّهُمَّ
 شفا می و اگر آئین من برو وفا می خداوندا

یا در این سوره در بعضی از سوره ها
 کارهای کوبین پوز دارد

معنی غیظ خود را دشمن خود را بمراد است
 که او را عجزی به ما از این کارها
 میسازد یعنی دشمنی بظلم من بر او

یعنی چنین کارها کنیم

معنی یاری دادن کردن است
 و معنی اینجاست که دشمن من
 و او را در این مواقع

یا شتم من بوده

وَإِنْ كَانَتْ الْخَيْرَةُ لِي عِنْدَكَ فِي تَأْخِيرِ
 وَالرَّحْمَةُ بَدُوهُ آخِرُ مَنْ رَدَّ عِلْمُ تُوْ دَرِ تَأْخِيرِ كَرْتَن
 الْأَخْذِ لِي وَتَرَكِ الْأَنْتِقَامِ مِمَّنْ ظَلَمَنِي إِلَى
 ظَلَمَ بَرَايِ مِنْ وَدَرِ تَرَكِ أَنْتَقَامِ أَرَا لَكِي كَيْ ظَلَمَ كَرَاهِ أَمْرِن
 يَوْمِ الْفَضْلِ وَجَمَعَ الْخَصْمَ فَصَلَ عَلَى
 رُوزِ فَضْلِ وَجَمَعَ جَمَاعَ خَصْمِ بِيْنَ رَمْتِ نَمْرْتِ
 مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ وَأَيْدِي مِيْنِكَ بَيْتٌ صَادِقَةٌ
 مَحْدٍ وَاللَّهِ وَقُوْتِ دَهْمِ رَا جَانِ مَحْدٍ بَيْتِ رَا سْتِي
 وَصَبْرٍ دَائِمٍ وَأَعِدْ لِي مِنْ سُوءِ الرَّغْبَةِ
 وَتَشْكِيْتِ أَيْمِي وَبِيْنَاهُ دَهْمِ رَا خَوَاشِشِ
 وَهَلَعَ أَهْلَ الْحَرَمِ وَصَوَّرَ لِي قَلْبِي
 وَرَا حَرَمِ أَهْلِ حَرَمِ وَنَكَاشْتَكِنِ دَرِ دَلِ بِيْنَ
 مِثَالِ مَا أَدَّخَرْتَ لِي مِنْ نِقَالِكَ وَ
 صُوْرَتِ أَنْجِي دَخِيْرَهُ كَرَاهِ بَرَايِ مِنْ رَا نُوَابِ خُوْدِ
 أَعْدَدْتَ لِي خَصْمِي مِنْ جَزَائِكَ وَعِقَابِكَ
 أَمَا دَهْمِ سَاهِقَةٍ بَرَايِ تَمْنِ مِنْ رَا جَزَايِ خُوْدِ وَعِقَابِ خُوْدِ
 وَاجْعَلْ ذَلِكَ سَبَبًا لِقِتَاعَتِي مَا قَضَيْتَ
 وَبِكِرْدَانِ اِيْنِ مَعْنَى رَا سَبَبِي بَرَايِ قِتَاعَتِي مِنْ اِيْنِجِي طَرْمُ كَرَاهِ

یعنی در قیامت در فضل من
 بگویند که چه بگوید در روز قیامت
 باطل است

وَتَقَتِي

وَتَقَتِي مَا تَخَيَّرْتَ امِيرَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَ بَرَايِ اِيْمَانِ مِنْ اِيْنِجِي اِنْتِقَارِ كَرَاهِ اِيْنِجِي اِيْمَانِ اِيْمَانِ
 إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
 بَدِيْتِ كِي صَاحِبِ فَضْلِ بَرَكِي اَوْ تُوْبِيْ بِرَحْمَتِي
 شَيْءٍ قَدِيرٌ وَكَانَ مِنْ دَعَايِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بَعَاثِ تُوْبَاتِيْ دُوْبُوْرِ اِيْنِجِي اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
 اِنِّ اَمْرِيْ فِيْ رُبِّكَ اِيْنِجِي اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
 مَرَكَاهِ چَا رَشِيْدِيْ اِيْنِجِي اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
 عَلِيٍّ مَا لَمْ اَزَلْ اَتَصَرَّفُ فِيْهِ مِنْ سَبَلِكُمْ
 بَرِ اِيْنِجِي اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
 بَدَدْنِيْ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ مَا اَخْدَثْتَنِيْ
 بِيْنِ مِنْ دَعْوَاتِيْ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
 مِنْ عِلَّةٍ فِيْ جَسَدِيْ فَمَا اَدْرِيْ يَا
 اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
 اَللّٰهُمَّ اَيُّ الْحَالِيْنَ اَحَقُّ بِالسُّكْرِكَ
 خُدَايِ مِنْ كَدَامِ كِي اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
 وَاتَى الْوَقْتُ يَرَوُنِيْ بِالْحَمْدِ لَكَ اَوْقَتُ
 وَ كَدَامِ كِي اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ

این دعا را در روز قیامت بخواند
 و در آن روز خداوند بفرماید
 ای علی! چه میگویند که چه بگوید
 در روز قیامت
 این دعا را در روز قیامت بخواند
 و در آن روز خداوند بفرماید
 ای علی! چه میگویند که چه بگوید
 در روز قیامت

الضَّعَّةُ الَّتِي هَمَّاتِي فِيهَا طِبَابٌ

صحت که کوار اساخته بودی برای همان روزهای
رِزْقِكَ وَكَسَّطُتَنِي بِهَا لِابْتِغَاءِ مَرْغَابِكَ
پاکیز خود را و نشاط بخشیده بودی مرا این برای طلب کردن تو

وَفَضْلِكَ وَقَوَيْتَنِي مَعَهَا عَلَى مَا وَفَّقْتَنِي
و فضل تو و قوت داده بودی مرا این صحت بر آنچه تو قوت داده
لَهُ مُرْطَاعِيكَ أَمْ وَقْتُ الْعِلَّةِ الَّتِي
برای اینگز از عت تو آیا وقت بیماری که

مَحْضَتَنِي بِهَا وَالنِّعَمِ الَّتِي اتَّخَفْتَنِي
خالص ساخته مرا بسبب آنوقت و نعمتهایی که تخفیه فرستاده برای

بِهَا تَحْفِينًا لِمَا نَقُلُ عَلَى ظَهْرِي مِنْ
آنهارا آنچه بسبب کردن مرا بجز آنکه گران شده است بر من از

الْخَطِيئَاتِ وَتَطَهَّرَ لِمَا انْعَمَسْتُ فِيهِ
گناهان و بجهت پاک کردن ایندین از آنچه فرو فرود آمد دران

مِنَ السَّئِيئَاتِ وَتَنِيهَا لِلسَّوَالِ التَّوْبَةِ
از گناهان و تنیده آنها را بخواه کردن ایندین برای تو که توبه

وَتَذَكِيرِ الْحَوَائِجِ بِقَدِيمِ النِّعْمَةِ
و یاد آوردن برای محو کردن نگاه بسبب نعمت قدیم تو

نسخه و نسخی نقل بود
بکار و غیران

مراد از این نعمتها همان کلمات
به علی
کتابت این دعا
یعنی از آن دعا
که از پیش کرده مراد

توبه
تذکره
نیکی

وَلَا خِلَالَ ذَلِكَ مَا كَتَبَ لِي

و هست در اتای این بیماری آنچه نوشته اند برای من
الْكَاتِبِينَ مِنْ زَيْنِ الْأَعْمَالِ
فرستگان نویسنده از اعمال پاکیزنده

مَا لَاقَبْتُ فَكَرَفِيهِ وَلَا لِسَانٍ
آنچه می که نه دلی فکر کرده است دران و نه زبانی

نَطَقَ بِهِ وَلَا جَارِحَةً تَكَلَّفْتُهٖ بَلْ
گویاشده بان و نه عضوی مشقت کشیده از آنکه

أَفْضَا لِأَمْنِكَ عَلَيَّ وَأِحْسَانًا مِنْ
از روی انصافی از تو بر من و احسان از

صَنِعْتَكَ إِلَيَّ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
گرامت تو بسوی من بار خدا یا رحمت بفرست بر محمد

وَالِهِ وَحَبِيبِي إِلَى مَا رَضَيْتَ لِي وَكَثِيرًا
دلیل او و دوست کردن بسوی من آنچه را پسندیده برای من و بسیار

مَا أَحَلَّكَ لِي فِي طَهْرَتِي مِنْ دَنَسٍ
آنچه فرو داده در من دپاک کن مرا از چرک

مَا أَسْلَفْتُ وَأَمْحُ عَنِّي شَرَّ مَا قَدِمْتُ
آنچه کرده ام پیش این محو از من شر آنچه پیشتر کرده ام

مرا دست که در این کتاب
نویسنده از برای تو می
تصحیح این بسیار واقع

وَأَوْجِدُنِي حَلَاوَةَ الْمَافِيَةِ وَادِقُنِي

د فیروز می را بشیرنی عافیت و بختان مرا

بِزْدِ السَّلَامَةِ وَاجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلِيٍّ

سوی سلامت و بگردان پرودن شدن مرا از علی

إِلَى عَفْوِكَ وَمُتَّحِلِي عَنْ صُرْعَتِي إِلَى

سوی عفو تو و گردیدن مرا ازین افتادن من سوی

تَجَاوُزِكَ وَخَلَّاصِي مِنْ كَرْبِي إِلَى

در گذشتن تو و خلاصی ده مرا ازین اندوه من سوی

رَوْحِكَ وَسَلَامَتِي مِنْ هَذِهِ الشَّدَقَةِ

راحت تو و سلامتی ده مرا ازین سختی

إِلَى فَرْجِكَ إِنَّكَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْإِحْسَانِ

سوی شادمانی تو بدستی که تو تقصیل کننده احسان

الْمُتَطَوِّلُ بِالْإِمْتِنَانِ الْوَهَّابُ الْكَرِيمُ

و عطا کننده بسیار بخشنده کریمی

وَكَانَ مِنْ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ *و دعا علیه صلوات*

إِذَا أَمْسَتْ قُلُوبُ النَّاسِ أَوْ تَضَرَّ عَطْفُكَ عَنِّي

هرگاه قلب ببرد در گذشتن از کسان خود یا بر روی ببرد در غم من و از غم من

مراد از قافله ای افتادن
در باریست

یعنی رحمتی که از جانب توست

یعنی شادمانی که از جانب توست

مکنت از جلال صفات تو
مراد شد و از اکرام صفات
غیر تو

*مکتب خط کاران
کتابخانه خط کاران*

اللَّهُ يَا مَنْ بِرَحْمَتِهِ لَيْسَتْ غِيثٌ

خداوندا ای آنکه از رحمت او پناه میگیرند

الْمُدُنِيُّونَ وَيَا مَنْ إِلَى كِرَامَتِهِ

پیارگان و ای آنکه بسوی یاد احسان او

يَفْرَعُ الْمُضْطَرُّونَ وَيَا مَنْ خِفَّتْهُ يَنْتَجِبُ

پناه میبرند پییارگان و ای آنکه از ترس پناهواران بگریزند

الْحَاطِثُونَ يَا لَشَرِّ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ

سیکند خط کاران ای ایس هر رمیده شده

غَرِيبٍ وَيَا فَرَجَ كُلِّ مَكْرُوبٍ كَتِيبٍ

غریب و ای شادمانی هر محزون دلگشته

وَيَا غَوْتَ كُلِّ مَخْذُولٍ فَرِيدٍ وَيَا عَضُدَ

و ای فایس هر خار کرده شده تنهایی و ای تکیه

كُلِّ مَحْتِاجٍ طَرِيدٍ أَنْتَ الَّذِي وَسِعَتْ

هر محتاج رانده شده تویی آنکه کنایش داری

كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا وَأَنْتَ الَّذِي جَعَلْتَ

همه چیز را از روی و علم و تویی آنکه گرداننده

لِكُلِّ مَخْلُوقٍ فِي نِعْمِكَ سَهْمًا وَ

برای هر آفریده شده در نعمتهای خود بهره

*کتابخانه خط کاران
کتابخانه خط کاران
یعنی خط کاران رحمت و جانان
کتابخانه خط کاران*

أَنْتَ الَّذِي عَفَوْتَ أَعْلَى مَرَعَاتِهِ وَ
 تَوَقَّى أَنْتَ الَّذِي عَفَوْتَ أَعْلَى مَرَعَاتِهِ وَ
 أَنْتَ الَّذِي رَحِمْتَهُ أَمَامَ غَضَبِهِ وَ
 تَوَقَّى أَنْتَ الَّذِي رَحِمْتَهُ أَمَامَ غَضَبِهِ وَ
 أَنْتَ الَّذِي عَطَاوَهُ أَكْثَرَ مِنْ مَنَعِهِ وَ
 تَوَقَّى أَنْتَ الَّذِي عَطَاوَهُ أَكْثَرَ مِنْ مَنَعِهِ وَ
 أَنْتَ الَّذِي اشْتَعَى الْخَلَائِقُ كُلَّهُمْ
 تَوَقَّى أَنْتَ الَّذِي اشْتَعَى الْخَلَائِقُ كُلَّهُمْ
 فِي سُعْبِهِ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يُرْعَبُ فِي
 فِي سُعْبِهِ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يُرْعَبُ فِي
 جَزَاءٍ مِنْ عَطَاؤِهِ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يَفْرُطُ
 جَزَاءٍ مِنْ عَطَاؤِهِ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يَفْرُطُ
 فِي عِقَابِ مَرَعَاتِهِ وَأَنَا يَا إِلَهِي عَبْدُكَ
 فِي عِقَابِ مَرَعَاتِهِ وَأَنَا يَا إِلَهِي عَبْدُكَ
 الَّذِي أَمَرْتَهُ بِالذُّعَاءِ فَتَالَ لَبَيْكَ وَ
 الَّذِي أَمَرْتَهُ بِالذُّعَاءِ فَتَالَ لَبَيْكَ وَ
 سَعَدَيْكَ هَا أَنَا ذَا يَا رَبِّ مَطْرُوحُ
 سَعَدَيْكَ هَا أَنَا ذَا يَا رَبِّ مَطْرُوحُ

یعنی تو ای که بزرگوارترین
 و قدرت تو بزرگوارترین

در عتاب کردن کسی از برای در زنده او را و منم ای خداوند
 که امر کردی او را به عتاب کردن پس گفت لبیک و
 سعیدیک اینک منم ای پروردگاری که من را انداخته شدی

بَيْنَ يَدَيْكَ أَنَا الَّذِي أَوْقَرْتِ الْخَطَايَا
 بَيْنَ يَدَيْكَ أَنَا الَّذِي أَوْقَرْتِ الْخَطَايَا
 ظَهْرَهُ وَأَنَا الَّذِي أَقْنَتِ الذُّنُوبُ
 ظَهْرَهُ وَأَنَا الَّذِي أَقْنَتِ الذُّنُوبُ
 عَمْرُؤُا وَأَنَا الَّذِي بَجَهْلِهِ عَصَاكَ وَ
 عَمْرُؤُا وَأَنَا الَّذِي بَجَهْلِهِ عَصَاكَ وَ
 لَمْ تَكُنْ أَهْلًا مِنْ ذَلِكَ هَذَا
 لَمْ تَكُنْ أَهْلًا مِنْ ذَلِكَ هَذَا
 يَا إِلَهِي رَاحِمٌ مَرَدَعَاكَ فَأَبْلَغَ فِي الذُّعَاءِ
 يَا إِلَهِي رَاحِمٌ مَرَدَعَاكَ فَأَبْلَغَ فِي الذُّعَاءِ
 أَمْ أَنْتَ غَافِرٌ لِمَنْ يَكَاكَ فَاسْرِعْ
 أَمْ أَنْتَ غَافِرٌ لِمَنْ يَكَاكَ فَاسْرِعْ
 فِي الْبُكَاءِ أَمْ أَنْتَ مُتَجَاوِزُ عَثَمِ
 فِي الْبُكَاءِ أَمْ أَنْتَ مُتَجَاوِزُ عَثَمِ
 عَفْرُوكَ وَجْهَهُ تَدُلُّلًا أَمْ أَنْتَ مُغْنِي
 عَفْرُوكَ وَجْهَهُ تَدُلُّلًا أَمْ أَنْتَ مُغْنِي
 مِنْ شَرِّكَ الْيَتِيمِ فَتَمَّ تَوْكَلًا
 مِنْ شَرِّكَ الْيَتِيمِ فَتَمَّ تَوْكَلًا

در بعضی نسخا نوشتند تا می رسد
 بر این چه مراد این است که توبه است
 کما ان جوشش عباد را در او ازاد کند
 که تمام مراد از این است که توبه است
 کما ان جوشش عباد را در او ازاد کند
 از آنکه

در این دو نسخه ظاهر است که
 نامی در دو عالم تا من شکوه
 از این است که توبه است
 توبه است که توبه است

الهي لا تخيب من لا يجحد معطيا غيرك

ای خدا ای من تو میدگردان کسی که نمی باید عطا کننده غیر تو

ولا تخذل من لا يستغني عنك باحد

و خار گردان کسی که استغنی نمیشود از تو کسی

دونك الهي فصل على محمد واله ولا

سوا ای تو ای خدا و من

تعرض عنك وقد اقبلت عليك

و گردان از من و حال که تحقیق روی آورده بر تو

ولا تحرمني وقد غبت اليك ولا

و تو میدگردان مرا و حال که تحقیق رغبت نموده ام بسوی تو

تجبهني بالرزق وقد انتصبت بين

مرا و پشانی من دست رد و حال که تحقیق ایستاده ام بین

يديك انت الذي وصفت نفسك

تو تو ای که وصف کرده نفس خود را

بالرحمة فصل على محمد واله وانحمني

بر رحمت پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و رحمت کن مرا

وانت اسميت نفسك بالعفو واغف

و تو ای که نام نهاده نفس خود را بعبودان پس

عني قد ترى يا الهي فيض دمع من

از من تحقیق که می بینی ای خدا و من روان شدن اشک من

خيفتك و وجيب قلبي من خشيتك

ترس تو و اضطراب دل من از بیم تو

واتفياض جوارحي من هيبتك كل

و لرزیدن اندامهای من از هیبت تو همه

ذلك حياء مني بسوء عملي ولذلك خذ

از روی ترس صوری من بسبب بدی کردار من از جهت ترس

صوتي عن الجار اليك و كل لساني

صدای من از غم از زاری کردن بسوی تو و کت شد هست زبان من

عن مناجاتك يا الهي فلك الحمد وكم

از مناجات تو ای خدا ای من سر تراست پس پس

من عايشته سترتها على فلم تقضني

از عیشی که پوشانیدی از من در سوگواری مرا

و كم من ذنب غطيت به على فلم

و چندان گناه که بپوشانیدی بر من پس

شهرتني و كم من شايبة الممت

مشهور نمودی مرا از هر گناه و گناهی که بجا آوردم

مناجات را که گفته است

بِهَافِلْمِ تَهْتِكِ عَنِّي سِتْرَهَا وَكَتَقْلِدِي

انزال پس بر روی در من پرده آنرا دور گردانند

مَكْرُوفِ شَنَارِهَا وَكَتُبِدِ سَوَاتِرِ الْمَلِكِ

ناخوشی عیب آنرا و ظاهرش استحقاق بی نهایتی

يَلْتَمِسُ مَعَايِي مِنْ جِيرَتِي وَحَسَدًا

که جست میبندد عیبهای مرا از عیبایگان من و رشک زندگان

بِعَمَلِكَ عِنْدِي ثُمَّ كَرِهْتَنِي ذَلِكَ

نعمت تو نزد من پس باز داشت مرا این لطفها

عَنْ اَنْ جَرَيْتُ اِلَى سَوْءِ مَا عَهَدْتِ

از روان شدن من بسوی بدی آنچه در پیمان تو بودی

مِنِّي مَنْ اَجْهَلُ مِنِّي بِاللَّهِ يُرْشِدُ

از من هر کس که نادانتر از من ای خدا می بیند از خیر و صلاح

وَمَنْ اَعْضَلُ مِنِّي عَرَضًا وَمَنْ اَبْعَدُ مِنِّي

و کسیت غافلتر از من از غیب خود و کسیت دورتر از من

مِرَاسِ صَلَاحِ نَفْسِهِ حِينَ اَنْفَقُ مَا

از اصلاح آوردن نفس خود هنگامی که صرف میکنم آنچه

اَجْرَيْتَ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ فَمَا نَهَيْتَنِي

جاری ساختن بر من از رزق خود در آنچه نمی کرده مرا

از من هر کس که نادانتر از من ای خدا می بیند از خیر و صلاح

عَنْهُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَمَنْ اَبْعَدُ غَوْرًا

از آن از معصیت خود و کسیت دورتر از غور و زنده

فِي الْبَاطِلِ وَاشْتَدُّ اِقْدَامًا عَلَيَّ السُّوءِ

در باطل و خمر جرات کننده بر بدی

مِنِّي حَيْثُ اَقْبَضُ بَيْنَ دَعْوَتِكَ وَدَعْوَةِ

از من وقتی که می ایستم میان خواندن تو مرا و خواندن

الشَّيْطَانِ فَاتَّبِعْ دَعْوَتَهُ عَلَيَّ غَيْرَ عَمِي مِنْ

شیطان مرا پس بروی تو خواندن در برابر عدم نماند

فِي مَعْرِفَتِهِ وَلَا نَسِيَانٍ مِنْ حِفْظِي لَهُ

در شناخت او و بی فراموشی از یاد داشتن من او را

وَاَنَا حَيْثُ ذُو مَوْقِنٍ يَا مَنْ مَشَى دَعْوَتِكَ

و من درین شکام یقین دارم باینکه منتهی خواندن تو

اِلَى الْجَنَّةِ وَمَنْتَهَى دَعْوَتَهُ اِلَى النَّارِ سُبْحَانَكَ

بسوی بهشت منتهی خواندن او بسوی آتش با منی تو

مَا اَعْجَبَ مَا اشْهَدُ بِهِ عَلَيَّ نَفْسِي اَعْدَدَهُ

چه عجبست آنچه گواهی میدهم بان بر نفس خود و بیشتر از آنرا

مِنْ مَكْتُومِ امْرِي وَعَجَبٌ مِنْ ذَلِكِ

از پوشیده کار خود و عجبتر از این

یعنی در یاد من نیست که او را بگویم است در هر گاهی که مرا آید

یعنی در هنگامی که پیروی او میکنم

خداوند

اَنَا تَاكُ عَنِّي وَابْطَاؤُكَ عَن مَعَاجِلَتِي وَ
 بر داری نشت از من و در کم نمودن نشت از زود کردن من و
 لَيْسَ ذَلِكَ مِنْ كَرَمِي عَلَيْكَ بَلْ تَأْنِيًا
 نیست این از کرامی بودن من بر تو بلکه از نیت
 مِنْكَ لِي وَتَفَضُّلًا مِنْكَ عَلَيَّ لِأَنَّ أَرْبَعًا
 مدارای نشت با من و تفضلتت تو بر من برای این چهار
 عَنْ مَعْصِيَتِكَ الْمَسْخُطَةِ وَأَقْلَعُ عَنْ
 از نافرمانی تو که بغض آورده است و او دارم خود را
 سَيِّئَاتِي الْخُلُقَةِ وَلِأَنَّ عَفْوَكَ عَنِّي
 گناهانم که گناهانده است و برای اینکه عفو کردن تو از من
 أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ عِقَابِي بَلْ أَنَا يَا لَهِي
 دوستتر است بسوی تو از عقوبت کردن من بگناهانم
 أَكْثَرُ ذُنُوبًا وَأَقْبَحُ آثَارًا وَأَضْعَفُ
 بسیار گناهکارترم و قبیح‌ترم و ضعیف‌ترم
 عِنْدَ طَاعَتِكَ تَيْقِظًا وَأَقْلَبُ لَوْعِيدِكَ
 زود طاعت تو و کلمه اکاهمی و کلمه عیبانی هم می‌روم
 انْتِبَاهًا وَرَتِقًا بِأَمْرٍ أَحْصَى لَكَ
 از اینکه بشمارم برای تو

سینه
 بنویسند
 در کتاب
 در حدیث

وَأَسْتَعِزُّ بِاللَّهِ
 و استعینم بفرموده
 فِي الْبَاطِلِ تَهْوِيًا
 اندازم در باطل
 و عید و عید
 است

عِيُونِي أَوْ أَقْدِرَ عَلَيَّ كِرْدُ نُؤْيِي وَ
 نمی‌سپاری خود را یا قادر باشم بر یاد کردن گناهان خود
 إِنَّمَا أُوَسِّخُ بِهَذَا نَفْسِي طَمَعًا فِي أَفْتِكَ
 بدستی که سرزنش میکند باین نفس خود را مگر از روی طمع و تمایل
 الَّتِي هِيَ صَالِحُ أَمْرِ الْمُذْنِبِينَ وَرَجَاءُ
 که با نیت صلاح کار گناهکاران و از روی امید
 لِرَحْمَتِكَ الَّتِي بِهَا فَكَأَنَّكَ رَقَابِ
 برحمت تو که با نیت کرده‌های ربانی
 الْخَاطِئِينَ اللَّهُمَّ وَهَذَا رَقِيبَتِي قَدْ
 خطا کار کنندگان خداوند این کردن منتت
 أَرْقَبَتَا الذُّنُوبِ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ
 که بارک کرده است از گناهان برحمتت بر محمد و آل او
 وَأَعْتِقْهَا بِعَفْوِكَ وَهَذَا ظَهْرِي
 و از او کردن مرا بعبودت خود و این پشتت
 قَدْ أَثَقَلْتَهُ الْخَطَا يَا فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ
 بجمیع که در آن او را خطاها پس برحمتت بر محمد و آل او
 وَخَفِيفٌ عَنِّي بِمَنِّكَ يَا لَهِي لَوْ بَكَيْتُ
 و سبک کردن نشت مرا به نعام خود ای فدای من از گناهانم

إِلَيْكَ حَتَّى تَسْقُطَ أَشْفَارُ عَيْنَيْ

سوی تو تا بیفتند بلبهای چشم من
وَأَنْتَ حَتَّى يَنْقَطِعَ صَوْتِي وَتَمُوتَ
و با تو از بلند بگریم تا منقطع شود آواز من و بایتم
لَكَ حَتَّى تَنْشَرَّ قَدَمَايَ وَرَكَعْتُ
برای تو تا آما کنم قدمهای من در کونج چشم
لَكَ حَتَّى يَخْلَعُ صَلْبِي وَسَجَدْتُ لَكَ
برای تو تا از جای خود برآیمت من و بعبده کنم برای تو
حَتَّى يَنْفَقَ أَحَدُ قَتَايَ وَآكَلْتُ
تا برآم هر دو سایه چشم من و بخورم
تُرَابَ الْأَرْضِ طَوْلَ عَمْرِي وَشَرِبْتُ
فَاك زین را در درازی عمر خود و بیاشامم
مَاءَ الزَّمَادِ الْخَرْدَهْرِي وَذُكَّرْتُكَ
آب خاکستر تمام روزگار و بیاورم ترا
فِي خِلَالِ ذَلِكَ حَتَّى يَكِلَ لِسَانِي
در انتهای این تا کند شود زبان من
تَمْ كَمْ أَرْفَعُ طَرْفِي إِلَى فَاوقِ السَّمَاءِ
بس بالا نگه چشم خود را با طرف آسمان

اسْتَحْيَاءُ مِنْكَ مَا اسْتَوْجِبْتُ بِذَلِكَ

از روی شرمساری از تو سر او دارم بشوم اینها
مَحْسَبَةً وَاحِدَةً مِنْ سَيِّئَاتِي وَأَنْ
محو کردن یک گناه است از گناهان خود را اگر
كُنْتُ تَغْفِرُ لِي حِينَ اسْتَوْجِبُ مَغْفِرَتَكَ
تو بیامری مرا وقتی که سر او دارم باشم آمرزش ترا
وَتَعْفُوا عَنِّي حِينَ اسْتَحِقُّ عَفْوَكَ فَإِنَّ
و عفو کنی از من هنگامی که مستحق شوم عفو ترا پس بیستی
ذَلِكَ غَيْرُ وَاجِبٍ لِي بِاسْتِحْقَاقِ
که آن واجب نشده است برای من بسبب استحقاق
وَلَا أَنَا أَهْلٌ لَهُ بِاسْتِحْقَاقِ إِذْ كَانَ
و نیست من اهل آن از روی استحقاق زیرا که
جَزَائِي مِنْكَ فِي أَوَّلِ مَا عَصَيْتُكَ
جزای من از تو در اول اینکه عصیان کردم ترا
الْمَنَارِ فَإِنَّ تَعَذُّبِي فَأَنْتَ غَيْرُ ظَالِمٍ لِي
آتش بود پس اگر عذاب کنی مرا پس تو ظالم نیستی
اللَّهِ فَإِذَا قَدْ تَعَمَّدْتَنِي بِسُتْرِكَ فَلَمْ
ای خدا پس تحقیق پوشیدی مرا پرده پوشی خود پس

استحقاق نیست و عفو ترا
استحقاق آمرزش ترا
استحقاق بیستادار استحقاق
استحقاق نیست و عفو ترا
استحقاق آمرزش ترا
استحقاق بیستادار استحقاق
استحقاق نیست و عفو ترا

استحیاء

تَقَّصَّنِي وَتَأْتَيْتَنِي بِكَرَمِكَ فَلَمْ

رسوا کردی مرا و مدارا کردی با من بگرم خود پس

تُعَاجِلْنِي وَحَمَلْت عَنِّي بِمَقْضِيكَ

شتاب کردی در عقاب و علم و روزی با من بفضل خود

فَلَمْ تُغَيِّرْ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ وَلَمْ تُكْنِدْ

پس تغییر ندادی نعمت خود را بر من و تیره نداشتی

مَعْرُوفَكَ عِنْدِي فَأَرْحَمُ طَوْلَ تَضَرُّعِي

احسان خود را نزد من بسیار درازی زاری

وَشِدَّتْ مَسْكِنَتِي وَسَوْءُ مَوْقِفِي اللَّهُمَّ

دشخت فقری و خواری مرا و بدی جایگاه مرا خداوند

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَوَقِّنِي مِنَ الْمَعَاصِي

رحمت بفرست بر محمد و آل او و نگاهدار مرا از گناه

وَاسْتَعْمِلْنِي بِالطَّاعَةِ وَأَرْزُقْنِي حُسْنَ

و بکار دار مرا بطاعت و روزی مرا نیکویی

الْإِنَابَةِ وَطَهِّرْنِي بِالتَّوْبَةِ وَأَيِّدْنِي

بازگشت و کمک کردن مرا بتوبه و قوت ده مرا

بِالْعِصْمَةِ وَاسْتَصْلِحْنِي بِالْعَافِيَةِ

نگاهدار مرا از گناه و با صلح و در مرا از گناه عافیت

یاری آوردن بگناه

از بلا و گناهان و از دشمنان

از بلا و گناهان

و ادقتر

وَأَذِقْنِي حَلَاوَةَ الْمَغْفِرَةِ وَاجْعَلْنِي طَلِيقَ

و بچشان مرا شیرینی آمرزش و بگردان مرا را کرده

عَفْوِكَ وَعَيْتِ رَحْمَتِكَ وَكُتِبْ لِي مَانًا

عفو خود و از ادا نموده رحمت خود و بنویس برای من مانایی

مِنْ سَخَطِكَ وَبَشِّرْ بِي بِذَلِكَ فِي الْعَاجِلِ

از غضب خود و بشارت ده مرا این در حاضر

بُشْرِي أَعْرِضْهَا وَعَرِّفْ فِيهَا عَلَمًا تَبَيَّنَ لِي

بشارتی که بشناسم آنرا و بشناسان مرا در حاضر علامتی که ظاهر شود

إِنَّ ذَلِكَ لَا يَصِيبُكَ لِي وَسُعِكَ

بدستی که انچه نیست تنگ بر تو در جنب قوت تو

وَلَا يَتَكَبَّرُ فِي قُدْرَتِكَ إِنَّكَ عَلَى

در شوا نیست بر تو در پیش قدرت تو برستی که تو بر

وَكَانَ مِنْ عَمَلِي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ عَلَيْهِ لِمَا أَخَذَكَ

و بود از دعای هر چیز که بخواهی علیه السلام هر گاه بدو

الشَّيْطَانَ فَأَمَّا تَعَاوَنُهُ وَعَدَاؤُكَ كَيْدُ

سیند شیطان پس پناه و محبت از او و از دشمنی او و لیس داد

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ نَزَاغَاتِ الشَّيْطَانِ

خداوند بدستی که پناه بیهیجیم تو از فساد کردنها شیطان

دو ک الاجل بر نزد آینده

بفرموده بود و در آن

الرَّحِيمِ وَمَكَانِدِنَ وَمَوَالِثِقَةَ بِإِسْمَائِيلَ
 رانده شده و کیمدای او و از عتقاد پروردگاری او
 نیت و مواعیدن و غروره و مصائدین
 و وعده های او و از فریبهای او و داهیهای او
 وَأَنْ يُطْعَ نَفْسَهُ فِي إِضْلَالِنَا عَنْ
 و از اینکه بطبع امانت خود را در گمراه کردن ما از
 طَاعَتِكَ وَأَمْتِهَانِنَا بِمَعْصِيَتِكَ أَوْ
 طاعت تو و خوار ساختن ما بسبب نافرمانی تو یا
 أَنْ يُحْسِنَ عِنْدَنَا مَا حَسَرَ لَنَا أَوْ أَنْ
 اینکه بدست ما شود نزد ما آنچه نیکو گردانیده برای ما یا آنکه
 يَتَقَلَّ عَلَيْنَا مَا كَرِهَ لَنَا اللَّهُمَّ
 گران شود بر ما آنچه او نشت گردانیده بسوی ما خداوندا
 اخْسَاؤُ عَتَابِعِبَادَتِكَ وَأَكْبِتَهُ
 بران او را از پیش ما بسبب برتشی تو و بگریزش از ما
 يَدُؤُنَا فِي مَحَبَّتِكَ وَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَ
 بسبب ما در دوستی تو و بگردان میان ما و
 بَيْنَهُ سِتْرًا لِيَهْتَكُهُ وَرَدُّمَا
 میان او پرده که نبرد از او و سدی

یعنی غیبت
 قبیله

مُصْتًا لَا يَنْفِقُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 میان پر می که نشکافد از خداوندا رحمت بفرست بر محمد
 وَالْهَ وَالشَّغْلَهُ عَنَّا بَعْضَ عَدَائِكَ وَ
 دال او و مشغول ساز او را از بعضی از دشمنان خود و
 اعْصِمْنَا مِنْهُ بِحُسْرِ رِعَايَتِكَ وَ أَكْفِنَا
 نگاهدار ما را از او بخوبی رعایت کردن خود و کفایت
 خَيْرٍ مَوْوَلِنَا ظَهْرَهُمْ وَاقْطَعْ عَنَّا شَرَّ
 گمراه او را و بگردان بسوی ما پشت او را و ببرد از ما اثر او را
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْهَ وَامْتِعْنَا
 خداوندا رحمت بفرست بر محمد دال او و بهره مند ساز ما
 مِنْ الْهُدَى بِمِثْلِ ضَلَالَتِهِ وَزَوِّدْنَا
 از هدایت بمثل گمراهی او و توشه بده ما را
 مِنَ التَّقْوَى ضِدَّ عَوَالِيَتِهِ وَاسْلُكْ بِنَا
 از پرهمرکاری خلاف گمراهی او و بسبب ما را
 مِنَ التَّيِّبِ خِلَافَ سَبِيلِهِ مِنَ الرِّدَى
 براه پرهمرکاری خلاف راه او که راه هلاکت
 اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَ لَهُ فِي قُلُوبِنَا مَدْخَلًا
 خداوندا گردان برای او در دلهای ما محل داخل

بجای نفع گمراه از راه

از نشان تو رحمت و برین آن
 کنی بهت از این که یاد ما پیش

یعنی بقدر آن که گمراه است
 که بجای او از نیت که تقدیر کرد
 گمراه میکند تو را از راه هدایت

این فرقه بگمراهی است خیر سستی

وَلَا تُؤْتِنَنَّا لَهُ فِيمَا لَدَيْنَا مَنَزَلًا اللَّهُمَّ

و وطن کردن برای او در نزد ما منزلی را خداوند

وَمَا سَأَلْنَا مِنْ بَاطِلٍ فَعَرَفْنَاهُ وَإِذَا

و آنچه زینت داده است منظر از اهر باطلی شناسان با آنرا می گاه

عَرَفْنَاهُ هُنَا وَبَصَرْنَا مَا نَكِيدُ

شناسانی با پس نگاهار ما را از آن و چه نیک کردن ما را بچشم

بِهِ وَكَلِمَاتُ مَا نَعِدُّ لَهُ وَأَيُّقُنَا عَنْ

آن و در دل ناز را بر چیزی که آید و کیم از آن بری نماند و پیدار نشود

سِنَةِ الْعَفْوَ بِالرُّكُونِ إِلَيْهِ وَ

خواب غفلت بسبب کردن بسوی او و

أَحْسِنَ بِتَوْفِيقِكَ عَوْنًا عَلَيْهِ اللَّهُمَّ

نیک کن بسبب توفیق خود یاری دادن ما را بر خداوند

وَأَشْرِبْ قُلُوبَنَا انْكَارَ عَمَلِهِ وَالطُّفْ

د آب ده و طهای ما را از انکار کردن کرده او و لطف

لَنَا فِي نَقْضِ حِيلِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

برای در شکن حیل او خداوند رحمت بفرست

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَوِّلْ سُلْطَانَهُ عَنَّا وَقَطِّعْ

محمد و آل او و بگردان تسلط شیطان را از او و ببر

یعنی انکار کرده او در تمام دل
چنانچه آب در اعضا بسوزد

رَجَاءَهُ مِنَّا وَادْرَاهُ عَنِ الْوَلُوعِ بِنَا

امیدوار از ما و دفع کن او را از حرص بودن بسب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ أَبَاءَنَا

خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او و بگردان پدران ما

وَأُمَّهَاتِنَا وَأَوْلَادَنَا وَأَهْلَ لَيْنَا وَذَوِي

و مادران ما و فرزندان ما را و اسلمهای ما و ذوی

أَرْحَامِنَا وَقَرَابَاتِنَا وَجِيرَانِنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

ارحام ما را و خویشان ما را و همسایگان ما را از مؤمنان

وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي حُرْزِ جَارِزٍ وَحِصْنِ

و مؤمنان از شیطان در محل محکم محکم و حصاری

حَافِظٍ وَكَهْفِ مَانِعٍ وَالسُّهُمِ مِنْهُ

محافظت کننده دینش و پنهان کننده ایشان از برای

جُنَا وَأَقِيئَهُ وَأَعْطِهِمْ عَلَيْهِ سَلْمَةً

زهرهای نگاهارنده و بجزش ایشان را برای زود برود سلاهی

مَاضِيَةً اللَّهُمَّ وَأَعْمُ بِذَلِكَ مِنْ

برنده خداوند و ذکر بکن ما را بسبب هر گسری

شَهِدَكَ بِالرُّبُوبِيَّةِ وَأَخْلَصَ لَكَ

که گواهی داده است برای تو بر پروردگاری و اخلص در پروردگاری

یعنی دعای کرده اند از برای
پدران و مادران

بِالْوَحْدَانِيَّةِ وَعَادَاهُ لَكَ بِحَقِيْقَةٍ
 بیکانه دانستن و دشمنی کرده آباد برای تو بسبب حق
 الْعُبُوْدِيَّةِ وَاسْتَظْهَرَ بِكَ عَلَيْهِ فِي
 بنده بجا آوردن دیاری چو هست تو برو در
 مَعْرِفَةِ الْعُلُوْمِ الرَّبَّانِيَّةِ اللَّهُمَّ احْلُلْ
 دانستن علمهای کفریست بر در کار خداوندان
 مَا عَقَدَ وَافَقَ مَا رَقَّ وَأَفْسَحَ مَا دَبَّرَ
 آنچه او کرده زده و بگشاید آنچه او بسته و بگشاید آنچه او پنهان کرده
 وَثَبُّهُ إِذَا عَزَمَ وَانْقُضَ مَا ابْرَمَ اللَّهُمَّ
 و باز دار او را هرگاه عزیم کرد و بشکن هر چه محکم کند خداوند
 وَأَهْمِ جُنْدًا وَأَبْطِلْ كَيْدًا وَ
 شکست ده لشکر او را و باطل کن کید او را و
 أَهْدِمْ كَهْفَهُ وَارْغَمْ أَنْفَهُ اللَّهُمَّ
 خواب کن پناه او را و شکال مال منی او را خداوند
 اجْعَلْنَا فِي نَظْمِ اَعْدَائِهِ وَأَعِزَّنَا
 بگردان ما را در سبک دشمنان او و برکت کن ما را
 عَزِّدْ اَوْلِيَاءَهُ لِأَنَّهُ لَا يَطِيعُ لَهُ إِذَا سَتَّوْنَا
 از شمار دوستان او اطاعت کنیم ما را هرگاه فریبیم ما را

این دعا را در وقت نیکی بخواند
 ایاری او کند و شیطان از او فرار کند
 تواند تحصیل علوم را بر او آید
 علوم را تحصیل کند از حق چه
 در روز قیامت
 در روز قیامت

شکست ده پناه او را
 از سردار او و غیر آن

وَلَا اسْتَجِيبُ لَهُ إِذَا دَعَانَا مُرْمِنًا وَاتِّبَهُ
 و اجابت نکنیم ما را هرگاه بخواند ما را از غیر ما
 مِنْ أَطَاعَ أَمْرَنَا وَنَهَى عَنْ مَتَابَعَتِهِ
 کسی که اطاعت کند ما را و نهد در هم از بر روی او
 مَنْ اتَّبَعَ زَجْرَنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 کسی را که بر روی کند من را خداوند اجرت بفرست بر محمد
 الْخَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَسَيِّدِ الرُّسُلِ
 آل او که آخر پیغمبران و بهترین رسولانست و
 عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ
 بر اهل بیت او که پاکان و پاکیزگانند
 وَأَعِدْنَا وَأَهْلَ بَيْتِنَا وَإِخْوَانَنَا وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ
 و پناه ده ما را و اهلهای ما را و برادران ما را و همه مؤمنان
 وَالْمُؤْمِنَاتِ مِمَّا اسْتَعَدْنَا مِنْهُ وَاجْرِنَا
 و مؤمنات را از آنچه استعدناست از او و در ما
 مِنْهَا اسْتَجْرِنَا بِكَ مِنْ خَوْفِهِ وَاسْمَعْ
 از آنچه زما را خواستیم تو از ترس آن و بشنو
 لَنَا مَا دَعَوْنَا بِهِ وَأَعْظِمْنَا مَا أَعْفَلْنَا
 برای آنچه دعا کردیم ما را و عظم کن ما را آنچه غافل شده ایم ما را

این دعا را در وقت نیکی بخواند
 ایاری او کند و شیطان از او فرار کند

الْمُسْتَأَقِ لِنَبَاتِ أَرْضِكَ الْمَوْقُوتِ فِي
 رانده شده باشد برای گیاه زمین تو که خوش است
 جَمِيعِ الْأَفَاقِ وَلَمَنْزُ عَلَيَّ عِبَادِكَ
 تمام اطراف و انعم هم بر بندگان خود
 بِأَيْبَاعِ الْقَمَرِ وَأَخِي بِلَادِكَ بِبَلُوغِ
 بر سائیدن میوه و زنده کردن لاخود را بر سائیدن
 الزَّهْرِ وَأَشْهَدُ مَلَأْتُكَ الْكِرَامَ
 شکوفه و گواه گیر فرست شکان خود را که گران
 السَّفَرَةَ سَقَمْتُكَ نَافِعٌ دَائِمٌ غَزْرُهُ
 و نویسد گاند آب ادنی از با تو که نفع دهنده باد هم بدی
 وَاسِعٌ دَرَرُهُ وَابِلٌ سَرِيعٌ عَاجِلٌ تَجَمُّعُهُ
 و فراخ باشد رخسار آن سخت و ششانی زنده زنده کرد
 مَاقِدَّمَاتٍ وَتَرَدُّبِهِ مَاقِدَّمَاتٍ وَ
 آنچه تحقق مرده است و باز کردانی بان آنچه تجمع فوت شده است
 تَخْرُجُ بِهِ مَاهُوَاتٍ وَتَوْسِعُ بِهِ فِي الْأَقْوَاتِ
 بیرون آوری بسبب آنچه آن نیست و فراخ می بسبب در روزها
 سَخَابًا مُتْرَاكِمًا هَنِيئًا مَرِيئًا طَبَعًا
 ابری بر روی هم شسته لذت کوارا فروزنده

غیر رسیدن شکوه بسبب
 یا هر اوست که شکان شکوفه

رو به زبان او که او را اینست

مَجْلَجًا غَيْرَ مِلْثٍ وَذَقَهُ وَلَا خَلْبَ بَرَقُ
 با او زرد نباشد و ایمنی بران او و نباشد فریبنده
 اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيئًا
 خداوند ابره ما را رویاننده گیاه و باعث علف بسبب
 عَرِيضًا وَسِعًا غَيْرًا تَرْدِيهِ التَّهْمِضُ وَ
 پهن و فراخ و بسیار که باز کردانی بسبب گیاه آری
 تَجَمُّعُهُ بِهَلْمِضِ اللَّهُمَّ اسْقِنَا سَقِيًّا
 جمع کن بران شکت شده را خداوند ابره ما را آب
 تَسِيلٌ مِنْهُ الظَّرَابُ وَمَمْلَأْنَاهُ الْجَنَابَ
 که روان سازی از آن کو بهار را و پر کنی از آن چاهها
 وَتَفْجُرُ بِهِ الْأَنْهَارَ وَتَنْتِثُ بِهِ الْأَشْجَارَ
 و بکشی بسبب نهرها را و برویانی بان درختها را
 وَتُرْخِصُ بِهِ الْأَسْعَاءَ فِي جَمِيعِ الْأَمْصَارِ
 و از آن کنی بسبب ترخند را در همه شهرها
 وَتَنْعَشُ بِهِ الْهَيَاثِمَ وَالْحَلْقَ وَتُكْمِلُ
 و انعاش بر برای بسبب چهار پایزا و خلق را و کامل کرد
 لَنَا بِهَيْطَاتِ الرِّزْقِ وَتَنْتِثُ لَنَا
 برای بسبب روزیهای پالیزها را و برویانی برای

غیر رسیدن باران نباشد که زمین درم
 آن بطبع باران می نازد و درم گاه باران
 نیاید که او را برسد است

شکان از نفع و لذت
 و غیر آن شکت شده را بان
 درخت که

ایستاده بسبب آب و شکانی است که او را نماند با کشف از آن
 و پر کنی بان بسبب استاده که او را
 برویانی هم

بِهِ الزَّرْعَ وَتُدْهِبُهُ الضَّرْعَ وَتَزِيدُ نَابَهُ
بیدار زراعت و پیر کز بسبب بستن او و بیقراری بسبب
 قُوَّةَ إِلَى قُوَّتِنَا اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ ظِلَّهُ
قوت بر قوت ما را خداوند ما کردن سایه آنرا
 عَلَيْنَا سَمُومًا وَلَا تَجْعَلْ بَرْدَهُ عَلَيْنَا
بر ما سموم و گردان سردی آنرا بر ما
 حُسُومًا وَلَا تَجْعَلْ صَوْبَهُ عَلَيْنَا رُجُومًا
شوم و گردان آمدن آنرا بر ما رجوم
 وَلَا تَجْعَلْ مَاءَهُ عَلَيْنَا اجْلًا اللَّهُمَّ صَلِّ
و گردان آب او را بر ما تلخ و شور خداوند ما را
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنَا مِنْ بَرَكَاتِ
بر محمد و آل او و روزی کن ما را از برکتی
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
آسمانها و زمین بیستگرتو بر همه چیز
 قَدِيرٌ
 وَكَانَ مِنْ عِبَادَتِكَ عَلَى كُلِّ لَمْ يَكُنْ
و بود از عبادت تو ای
 مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ وَفَرْضِي الْأَفْعَالِ
طلب اخلاق ستوده و افعال پسندیده

*بوم جزو است که بر کسی
 از سنگ و پیر و مانند
 آنست*

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْ بِإِيمَانِي
خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او و برسان ایمان
 اكْمَلِ الْإِيمَانَ وَاجْعَلْ يَقِينِي
بکاملترین ایمانی و بگردان یقین مرا
 فَضْلَ الْيَقِينِ وَانْتَهِ بِنَيْتِي إِلَى الْخَسَنِ
بفاضلترین یقینی و منتهی ساز نیت مرا به بدترین
 النِّيَّاتِ وَبِعْمَلِي إِلَى الْخَيْرِ الْأَعْمَالِ
نیتها و عمل مرا به بدترین عملها
 اللَّهُمَّ وَفِّرْ بِلُطْفِكَ نَيْتِي وَصَحِّحْ نِيَّتِي
خداوند و بسپار کن بلطف خود نیت مرا و درست کن نیت مرا
 عِنْدَكَ يَقِينِي وَاسْتَصْلِحْ بِقُدْرَتِكَ
نیت مرا یقین مرا و با صلاح خود بقدرت خود
 مَا فَسَدَ مِنِّي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
آنچه تباه شده است از من خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او
 وَكَفِّنِي مَا اشْتَغَلَنِي لِإِهْتِمَامِي بِهِ وَ
و کفایت کن از من آنچه مشغول میازد مرا اهتمام بان و
 اسْتَعْلَنِي بِمَا اسْتَعْلَنِي غَدَا عَنْهُ وَاسْتَعْلَنِي
بکار دار مرا آنچه سؤال میکند مرا فردا از آن و مشغول

*بمعنی یقین است از آنست که در نیت
 با ایمان است آنچه بر نیت از لطف تو است یقین
 یعنی نیت است نیت من و نیت تو است
 که تو من نیتها و نیتها را درست کن
 باین حدیث است که هر نیت که در نیت
 میز نیتها خیر بسیار کند*

أَيَّامِي فِيمَا خَلَقْتَنِي لَهُ وَأَغْنِنِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ
 روزه کارم در آنچه آفریده مرا برای آن توانگر کردن مرا و فراخ کردن
 فِي رِزْقِكَ وَلَا تَقْتِنِي بِالنَّظْرِ وَالْعَيْنِ
 روزی خود را و دست ساز مرا بنظر کردن و عزیز کردن
 وَلَا تَبْتَلِنِي بِالْكِبَرِ وَعَبْدِي لَكَ
 و حال آنکه بستاند مرا بکبر و بندگی من را برای خود
 وَلَا تَقْسِدْ عِبَادَتِي بِالْعُجْبِ وَاجِدْ
 و تباه کردن بندگی کردن خود را بعیب در روان کردن
 لِلنَّاسِ عَلَى يَدَيِ الْخَيْرِ وَلَا تَحْتَمِهْ
 برای مردمان بر دست من خیر را و باطل کردن در راه
 بِالْمَنِّ وَهَبْ لِي مَعَالِيَ الْأَخْلَاقِ وَ
 بخت نمودن و بخشیدن مرا اخلاق شریفه و
 اعصم مني من الفخر اللهم صل على محمد
 نگاهدار مرا از تفاخر کردن خداوند رحمت بفرست بر محمد
 وَاللَّهُ لَا تَرْفَعَنِي فِي النَّاسِ دَرَجَةً
 و والد و کردن برای من در میان مردم
 الْأَحْطَاطِ عِنْدَ نَفْسِي مِثْلَهَا وَلَا
 مگر اینکه پیش مرا نزد نفس دوم مثل آن بیاورد

یعنی نظر با بوال و بسیار این در بیان
 و حضرت و آستان بیاورد از نظر
 استخار است یعنی استخار
 مرا با بخار روزی شریف

یعنی آن اخلاق
 تا بخواهد که بگوید
 یعنی خیرین که بگویند بخت بران و بخت بران کلام

تَحَدَّثْ لِي عَنِ ظَاهِرِ الْأَحَادِيثِ
 میاورد بر این سخن عزت ظاهری مگر اینکه چه بد آری
 لِي ذِلَّةً بَاطِنَةً عِنْدَ نَفْسِي بِقَدِّهَا
 برای من خواری پنهانی نزد نفس خود بقدرت آن عزت
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَعْنِي
 خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و بهره مند ساز
 بِهُدَى صَالِحٍ لَا اسْتَبْدِلُ بِهِ وَطَرِيقَةً
 براه سبقت شایسته که نکندم از راه بل بغیر آن و طریق
 حَقًّا لَا أَرْبِعُ عَنْهَا وَنِيَّةً رُشِدًا لَا أَشْكُ
 حتی که نگردم از آن نیت صوابی که نکندم شک
 فِيهَا وَعَمْرِي مَا كَانَ عَمْرِي بِذِلَّةٍ
 در آن و زنده دارم را مادام که زندگانی من بکار رود
 فِي طَاعَتِكَ فَإِذَا كَانَ عَمْرِي
 در طاعت تو پس اگر بشود زندگانی من
 مَرْتَعًا لِلشَّيْطَانِ فَأَقْبِضْ بِي إِلَيْكَ
 چراگاه از برای شیطان پس پیش مرا بسوی خود
 قَبْلَ أَنْ يَتَسَوَّأَ مَقْتِكَ إِلَيَّ أَوْ يَسْتَحْكِمَ
 پیش از آنکه پیشی گیرد و دشمنی تو بسوی من یا قوی دستان

غَضَبِكَ عَلَى اللَّهِ لَأَتَدَّخِ خَصْلَةً
 غضب تو برین خداوند را که مقدار خوبی که
 تَعَابُ مِنِّي الْأَصْلَحُهَا وَلَا عَائِبَةٌ
 عیب کرده شود از من کما اصلاح کنی و عیب را که
 لَوْنِبُ بِهَا الْأَحْسَنُهَا وَلَا أَكْرَمَةٌ
 برینش کرده شود باین که اگر آنکه خوبتر از آن و نه خصلت شریفی
 فِي نَاقِصَةٍ إِلَّا أَتَمَّتْهَا اللَّهُ مَصْلُ
 درین که ناقص باشد کما آنکه تمام کنی از آن خداوند را هر چه هست
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَدَلِي مِنْ
 بر محمد و آل محمد و بدل کن برای من از
 بَعْضَةِ أَهْلِ الشَّنَائِ الْمَحَبَّةِ وَمِنْ
 شدت اهل عداوت محبت و از
 حَسَدِ أَهْلِ الْبَغْيِ الْمَوَدَّةِ وَمِنْ طَائِفَةِ أَهْلِ
 رشک اهل بغی را بدوستی و همت نهادن اهل
 الصَّلَاحِ الْبِقَّةِ وَمِنْ عِدَاوَةِ الْأَدْنَى
 صلاح را بوقت و اعتماد و دشمنی نزدیکان
 الْوَلَايَةِ وَمِنْ عَمُوقِ ذَوِي الْأَرْحَامِ الْمَتْرَقِ
 بدوستی و محقوق خویش از آنکه بیگانه‌ها
 موقوف سلوک بر کثرت نسبت پدر و خویشان

این دعا را در روز جمعه بخواند
 هر که در دنیا و آخرت
 حاجت خود را بخواهد
 برآورده کند
 و از دشمنان
 و عداوت
 محفوظ بماند
 و از اهل
 بغی و رشک
 ایمن بماند
 و از اهل
 عداوت
 ایمن بماند
 و از اهل
 محبت
 ایمن بماند
 و از اهل
 صلح
 ایمن بماند
 و از اهل
 برادری
 ایمن بماند
 و از اهل
 دوستی
 ایمن بماند
 و از اهل
 محبت
 ایمن بماند
 و از اهل
 صلح
 ایمن بماند
 و از اهل
 برادری
 ایمن بماند
 و از اهل
 دوستی
 ایمن بماند

وَمِنْ خِذْلَانِ الْأَقْرَبِينَ النَّصْرَ وَمِنْ
 و خاگردان اقربا را نیاری دادن و
 حُبِّ الْمُدَّارِينَ نَصْرَ الْمُقْتَدِرِ وَمِنْ رَدِّ
 دوستی مدارکنند که از بدست گرفتن دوستی و رد کردن
 الْمَلَأِيَيْنِ كَرَمَ الْعَشْرَةِ وَمِنْ
 مصحابان را کرامت کردن و
 مَرَاتِ خَوْفِ الظَّالِمِينَ حَلَاوَةَ الْأَمْنَةِ
 تمنی ترس ستکاران را بشیرینی آفت
 اللَّهُ مَصْلُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي
 خداوند را رحمت بفرست بر محمد و آل او و بگردان برای من
 يَدًا عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَسَيِّئًا عَلَيَّ مِنْ خَطَايَا
 دستی بر آنکه ستم کرده است بر من بانی بر آنکه خصم و دشمن
 وَظَفَرًا مِنْ عَانِدِي وَهَبْ لِي مَكْرًا
 و غیر ذری بر آنکه عناد کرده است بر من و بخشش مرا
 عَلَى مَنْ كَايَدَنِي وَقَدَّرْ عَلَيَّ مِنْ
 بر آنکه کج کرده است بر من و قدرتی بر آنکه
 اضْطَهَدَنِي وَتَكْذِيبًا لِمَنْ قَصَبَنِي
 فر کرده است بر من و تکذیب مرا آنکه کسی که عیب کرده است بر من

این دعا را در روز جمعه بخواند
 هر که در دنیا و آخرت
 حاجت خود را بخواهد
 برآورده کند
 و از دشمنان
 و عداوت
 محفوظ بماند
 و از اهل
 بغی و رشک
 ایمن بماند
 و از اهل
 عداوت
 ایمن بماند
 و از اهل
 صلح
 ایمن بماند
 و از اهل
 برادری
 ایمن بماند
 و از اهل
 دوستی
 ایمن بماند

این دعا را در روز جمعه بخواند
 هر که در دنیا و آخرت
 حاجت خود را بخواهد
 برآورده کند
 و از دشمنان
 و عداوت
 محفوظ بماند
 و از اهل
 بغی و رشک
 ایمن بماند
 و از اهل
 عداوت
 ایمن بماند
 و از اهل
 صلح
 ایمن بماند
 و از اهل
 برادری
 ایمن بماند
 و از اهل
 دوستی
 ایمن بماند

وَسَلَامَةٌ مِمَّنْ تُوَعَّدُنِي وَوَقْفَنِي لِطَاعَتِهِ
 وسلامتی از کسی که وعده داده است مرا و توقیف مرا برای فرمانبرداری
 مِنْ سِدِّدِي وَمُتَابِعَةٍ مِنْ ارشَادِي
 آنکه بر او به پادشاه داده است مرا و پیروی آنکه راه غیر نموده است
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلِّدْ دِينِي
 خداوند ارحمت بفرست بر محمد دال او و توقیف صواب مرا
 لِأَنَّ أَعَارِضَ مِنْ غَشِيَتِي بِالنُّصْحِ وَأَجْرِي مِنْ
 برای آنکه برای کسی که مرا که دروغی کرده است مخالفین و پادشاهان
 هَجْرِي بِالْبِرِّ وَأَتَيْبٍ مِنْ حَرَمِي بِالْبَدَلِ
 که دوری از من بنویسی و عوض به هم کسی را که محرم من است بجهت
 وَأُكْفِي مَنْ قَطَعَنِي بِالضَّلَّةِ وَالْخَالِفِ
 و مکافات دهم کسی را که بریده از من برهنه باد و مخالف من
 مِنْ اِغْتَابَنِي إِلَى حُسْنِ الذِّكْرِ وَإِنْ
 کسی را که بیدی یاد کرده مرا بنسب کسی یاد کردن دانکه
 أَشْكُرُ الْحَسَنَةَ وَأَغْضِي عَنِ السَّيِّئَةِ
 شکر کنم نیکی را و چشم پوشم از بدی
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَلِّفْنِي حَلِيَّةَ
 خداوند ارحمت بفرست بر محمد دال او و اداست من از بیعت

این سخن را در پیشگاه
 پادشاهان و بزرگان
 بخواند

الصَّالِحِينَ وَالْيَسْبَنِي زِينَةَ الْمُتَّقِينَ فِي
 صالحان و یسبانی را زینت را بر بندگان
 لِبَطِّ الْعَدْلِ وَكَظْمِ الْغَيْظِ وَالْطَّهْرِ
 کشیدن عدل و فرو خوردن خشم و نشاندن
 الْمَثَارِقِ وَفِطْمِ أَهْلِ الْفِرْقَةِ وَاصْلَاحِ
 آتش عداوت و جمع کردن گروه متفرق و اصلاح کردن
 ذَاتِ الْبِرِّ وَافْشَاءِ الْعَارِفَةِ وَسَدِّ
 میان مردمان و فاش کردن احسان و پوشاندن
 الْعَائِبَةِ وَبَلِّغِ الْعَرِيكَةَ وَخَفْضِ
 عیب و زنی خوش و پست کردن
 الْجَنَاحِ وَحُسْنِ السَّيْرِ وَسُكُونِ الرِّيحِ
 بال و نیکی سیرت و ساکن بودن باد
 وَطَيْبِ الْحَالِقَةِ وَالسُّبُوكِ الْفَضِيلَةِ
 و خوش خلقی با مردم و پیشی گرفتن بفضیلت
 وَإِيثَارِ التَّفْضُلِ وَتَرْكِ التَّعْيِيرِ وَالْإِفْضَالِ
 و اختیار کردن تفضل و ترک کردن سرزنش مردم و افضال
 عَلَى غَيْرِ السُّتْقِ وَالْقَوْلِ بِالْحَقِّ وَإِنْ عَزَّ
 بر غیر مستحق و گفتن حق و اگر چه اندکی باشد

این سخن را در پیشگاه
 پادشاهان و بزرگان
 بخواند

این سخن را در پیشگاه
 پادشاهان و بزرگان
 بخواند

این سخن را در پیشگاه
 پادشاهان و بزرگان
 بخواند

یا آنکه اگر سخت باشد

وَأَسْتَعْلِلُ الْخَيْرَ وَإِنْ كُنْتُ مِنْ قَوْلِي
 واندک شمردن خیر و اگر چه بسیار باشد از گفتار من
 وَفَعَلِي وَأَسْتِكْثِرُ الشَّرَّ وَإِنْ قَلَّ
 و کردار من و بسیار شمردن شر و اگر چه اندکی باشد
 مِنْ قَوْلِي وَفَعَلِي وَأَكْمِلُ ذَلِكَ لِي
 از گفتار و کردار من و کامل کردن این صفتها را برای من
 بِدَوَامِ الطَّاعَةِ وَالزُّومِ الْجَمَاعَةِ وَرَفِضِ
 پیوسته کردن طاعت و همیشه با جماعت بودن و ترک
 أَهْلِ الْبِدْعِ وَمُسْتَعْلِلُ الزَّايِ الْمَخْتَرَعِ
 اهل بدعت و زاری اختراع کرده شده
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ أَوْسَعَ
 و خداوند از رحمت بر محمد و آل او و بگردان فراخترین
 رِزْقَكَ عَلَيَّ إِذَا كُنْتُ وَأَقْوَى قُوَّتِكَ
 روزی خود را بمن هرگاه پر شوم و قوی ترین قوت خود را
 فِي إِذَا انْصَبْتُ وَلَا تَبْتَلِيَنِي بِالْكَسَلِ
 در من هرگاه بعباسی بتم و مبتلا ساز مرا بکا بهی کردن
 عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا الْعَمَى عَنْ سَبِيلِكَ وَ
 در بندگی تو و در ناپایداری از راه تو و

یعنی هر وقت که بسیار شمرده شود
 از بدی بسیار شمرده شود و این نوبتی

یعنی از وقت پیری خود
 خود را بمن فراختر گردان
 بمنزله وقت تقویت
 غلبه بمن

وَلَا بِالْتَعَرُّضِ لِخِلَافِ مَحَبَّتِكَ وَلَا الْجَمَاعَةِ
 و نه متعرض شدن برخلاف دوستی تو و نه جمع شدن
 مِنْ تَفَرُّقِ عَنكَ وَلَا مَعَارَفَةٍ مِنْ اجْتِمَاعِ
 با کسی که جدا شده از تو و نه بمعارفت کسی که فراموش شده
 إِلَيْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَصُولُكَ عِنْدَ
 بسوی تو خداوند ابرو ان مرا چنانکه جمله کنم بخدمت نزد
 الضَّرُورَةِ وَأَسْئَلُكَ عِنْدَ الْحَاجَةِ وَاتَضَرَّعُ
 ضرورت و سوال کنم از تو نزد حاجت و زاری کنم
 إِلَيْكَ عِنْدَ الْمَسْكَتَةِ وَلَا تَقْتَبِنِي بِالِاسْتِعَانَةِ
 بسوی تو نزد فقر و امتحان فرما مرا بیاری بستن
 بِغَيْرِكَ إِذَا اضْطَرَّرْتُ وَلَا بِالْخُضُوعِ لِسُؤَالِ
 بغیر تو هرگاه بمنظر شوم و نه بفرودتی کردن برای سوال
 غَيْرِكَ إِذَا اقْتَرَبْتُ وَلَا بِالْتَضَرُّعِ إِلَى مَنْ
 از غیر تو هرگاه محتاج شوم و نه زاری کردن بسوی کسی
 دُونَكَ إِذَا رَهَيْتُ فَاسْتَحْوِ بِذَلِكَ خَدَّكَ
 سواي تو باشد وقتی که ترسی و آهسته بشم پس سر را دار تو بمس خوار گردان
 وَمَنْعَكَ وَغَرَضُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 و منع گردانیدن مرا و روی گردانیدن از ای بخشاینده ترین بخشاینده گان خداوند

یعنی بقوت د قدرت تو

اجعل ما يلقي الشيطان في روعي
 بگردان آنچه را می اندازد شیطان در دل من
 من الشقي والتظني والحسد ذكرا
 از آرزو و گمان و رشک یاد کردن
 لعظمتك وتفكرك في قدرتك
 مرز کوازی و تفکر کردن در قدرت تو
 وتدبيراً على عدوك وما أجرى على
 و تدبیر کردن بر دشمن تو و آنچه را جاری می سازد بر
 لساني من لفظه فحش أو هجر أو شتم
 زبان من از سخن فحش یا بدین یا دشنام
 عرضاً أو شهادة باطل أو اغتيال
 ب عرض کسی یا کوازی یا غسل یا غیبت کردن
 مؤمن غائب أو سب حاضر وما
 مؤمن غایب یا دشنام ب حاضر و آنچه
 أشبه ذلك نطقاً بالحمد لك وأغراقاً
 مانند این سخن گفتن بپاس تو و بسیار کردن
 في الثناء عليك و ذمماً بآفي تجديك
 در ستای تو و ذم در حق تو

یعنی آنکه شیطان می اندازد
 در دل من بملکن یا بیچاره

یعنی آنچه شیطان جاری می سازد
 و بر زبان من از زبان و فحش و
 بملکن یا بیچاره

وشكركم بالنعمة واعترافاً بحسانك
 و شکر کردن من نعمت ترا و اعتراف کردن بحسنت تو
 وإحصاء لمنينك اللهم صل على محمد
 و شمردن من نعمتهای ترا خداوند رحمت بجزست بر محمد
 وإله ولا أظلم وأنت مطيق للدفع عني
 و اله و خداوند استمدیده بشوم و حال آنکه تو قدرتی داری در دفع شتم از من
 ولا أظلم وأنت القادر على القبض
 و شتم و حال آنکه تو قدرتی داری بر نگه داشتن
 مني ولا أضلن وقد أمكنك
 من و گمراه نشوم و حال ممکنست ترا
 هديتي ولا أفتقرن ومن عندك
 راهنمایی من و فقیر نیزوم و حال آنکه از نزدتست
 وسع ولا أظعن ومن عندك وسجد
 مال داری من و طغیان نورزم و حال آنکه از نزدتست تو آنکه
 اللهم إلى مغفرتك وقدت وإلى
 خداوند ما بوسی آمرزش تو آمده ام و بسوی
 عفوك قصدت وإلى تجاوزك
 عفو تو قصد کرده ام و بسوی بدگذشتن تو از گناه

مکنست آنچه تو بعبودت من
 خداوند شتم نشوم یا بیچاره
 تو ای خداوند استمدیده بشوم
 یعنی خداوند استمدیده بشوم
 آنکه ضایعست و بیچاره
 بعد از این ترا الهی
 احتمال دارد

اشْتَقَيْتُ وَبِفَضْلِكَ وَتَقَاتُ وَلَيْسَ
 مشتاق شدم و بفضل تو اعتماد کرده ام و نیست
 عِنْدِي مَا يُوجِبُ لِي مَغْفِرَتِكَ وَلَا
 نزد من آنچه واجب کند برای من آمرزش ترا نسبت
 فِي عَمَلِي مَا اسْتَحَقُّ بِهِ عَفْوَكَ وَمَالِي
 در کرده من آنچه سزاوار شوم بآن عفو ترا و نیست مرا
 بَعْدَكَ حِكْمَةٌ عَلَى نَفْسِي الْإِفْضَالُ
 بعد از تو حکم کردم بر نفس خود مگر فضل تو
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَقَضَّلْ عَلَى اللَّهِ
 رحمت بفرست بر محمد و آل او و تقاضا کن بر من خداوند
 وَأَنْطِقْ بِي بِالْهُدَى وَالْهُمْنِي التَّقْوَى
 گو با من مرا بر راهنمایی و در دل انداز مرا بر پرهیزگاری
 وَوَقِّفْنِي لِلتَّهَى أَنْزَكِي وَأَسْتَعِينِي
 و توقف کن مرا بر ای طریقه که پاکیزه تر باشد و بکار دار مرا
 بِمَا هُوَ رَضِيَ اللَّهُ أَنْسَلَكَ بِي الطَّيِّبَةَ
 در آنچه پسندیده است خداوند ما بپسند مرا راه
 الْمَشْأَلِي وَأَجْعَلْنِي عَلَى مِلَّتِكَ آمُونٌ
 بستر و بگردان مرا چنانکه بر دین تو بمیرم

یعنی بعد از این که من اشتراق
 و حکم کنم بر خود این سخن کان
 دیگر از برای من پند و نواهی
 من کند

وَاحِبًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَمَتَّعْنِي
 و زنده باشم خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او و بهره مند کن مرا
 بِالْإِقْتِصَادِ وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ السَّدَادِ
 بپایانزدی و بگردان مرا از اصل صواب
 وَأَدِلَّةِ الزِّنَادِ وَمِنْ صَالِحِي الْعِبَادِ وَ
 و از راههای نادر و از صالح بندهگان و
 ارْزُقْنِي قُوَّةَ الْمَعَادِ وَسَلَامَةَ الْمِرْصَادِ
 روزی کن مرا بر استقامتی قیام و سلامتی صراط
 اللَّهُمَّ خذْ لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي مَا يَخْلُصُهَا
 خداوند بگیر برای خود از نفس من آنچه خالص سازد نفس مرا
 وَأَيُّقْ لِنَفْسِي مِنْ نَفْسِي مَا يَصْلِحُهَا فَارْتِ
 و باز گذار بر نفس من از نفس من آنچه با صلاح می آورد و درست کن
 نَفْسِي هَالِكَةً أَوْ تَعْصِمَهَا اللَّهُمَّ ارْتِ
 نفس من در معرض هلاکت مگردان که با هر ای و خداوند تو
 عُدَّتِي إِنْ حَزَنْتُ وَأَنْتَ مُتَّبِعِي إِنْ
 عده منی هر گاه بشواری پیش آیم و تو من را متبوع منی هر گاه
 حَزَنْتُ وَبِكَ اسْتَعَاثْتِي إِنْ كُرِهْتُ
 محروم شوم و بپشت طلبم پناهنده ای من هر گاه سخت شود بر من دشمنی

این دعا را در روزهای شنبه و سه شنبه
 و پنجشنبه بخواند و در روزهای دیگر
 نیز بخواند و در روزهای شنبه و سه شنبه
 و پنجشنبه بخواند و در روزهای دیگر
 نیز بخواند

این دعا را در روزهای شنبه و سه شنبه
 و پنجشنبه بخواند و در روزهای دیگر
 نیز بخواند و در روزهای شنبه و سه شنبه
 و پنجشنبه بخواند و در روزهای دیگر
 نیز بخواند

یعنی نصفهای میگوید باز که در

عده پیریت که آدمی نیمه دوزخ
 میکند از او برای حوادث
 از مال و سواد هر

این دعا را در روزهای شنبه و سه شنبه
 و پنجشنبه بخواند و در روزهای دیگر
 نیز بخواند

وَعِنْدَكَ مِمَّا فَاتَ خَلْفًا وَاِلَى
 و نزدت از هر حیث فوت شده است عوض و برای هر چه
 فَسَدَ صَلاَحٌ وَفِيهَا اَنْكَرَتْ
 تباها شده است صلاح و در آنچه بد دانسته
 تَغْيِيرًا فَاَمِنْ عَلٰى قَبْلِ الْبَلَاءِ بِالْعَاقِبَةِ
 تغییر آن پس ای نعمت من من پیش از بلا بعاقبت
 وَقَبْلَ الطَّلَبِ بِالْحِجَةِ وَقَبْلَ الضَّلَالِ
 و پیش از طلب بتوالتکری و پیش از گمراهی
 بِالرِّشَادِ وَالْكَفِي مَوْثِقَةً مَعْرَةَ الْعِبَادِ
 براه راست یافتن و کفایت کن مرا مشقت ناخوشی بندگان
 وَهَبْ لِي اَمِنْ يَوْمِ الْمَعَادِ وَامْنِي
 و بخش مرا امنیت روز بازگشت و عطا کن مرا
 حَسَنَ الْاِرْشَادِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
 نیکی ارشاد خداوند رحمت بفرست بر محمد
 وَاللّٰهُ وَاذْرَاعَنِي بِطُغْيِكَ وَاغْدِنِي
 دال او در دفع کن از من لمطف خود و پروردگاری مرا
 بِنِعْمَتِكَ وَاَصْلِحْ لِي بِكِرْمِكَ وَاذْفِ
 نعمت خود و باصلاح از مرا بگرم خود و دوگان

این دعا را در روزهای
 چهارشنبه و پنجشنبه
 بخواند بسیار سودمند است
 و در دفع بلا و آفت
 بسیار مؤثر است

بِصُنْعِكَ وَاظْلِمْنِي فِي ذَاكَ وَجَلِّئْنِي
 بصنعت خود و جای ده مرا در جنب رحمت خود و پروردگاری
 رِضَاكَ وَوَقِّفْنِي اِذَا شِئْتَ كَلْتِ
 نشان خودی خود و توقف کن مرا هرگاه مشتبه شود
 عَلٰى الْاُمُورِ لِاَهْتِدَاها وَاِذَا شِئْتَ هَبْتِ
 بر من کارها برای آنچه صورت برست و هرگاه غلط شود
 الْاَعْمَالِ لِاِنَّكَ اَهْلَاها وَاِذَا تَنَاقَضَتْ
 کردارها برای آنچه یک گزیده است و هرگاه بهر اشتباهی
 الْمِلَلِ لِاِنَّها اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
 یکدیگر برای آنچه پدید آمده است خداوند رحمت بفرست بر محمد
 وَاللّٰهُ وَتَوَجَّعْنِي بِالْكَفَايَةِ وَسَمِّنِي
 دال او و پیشان مرا بتوج کفایت و وارد ساز من
 حَسَنَ الْاَوْلَايَةِ وَهَبْ لِي صِدْقَ الْهَدْيَةِ
 نیکی ولایت و بخش مرا صدق هدایت
 وَلَا تَقْتِرْ لِي بِالسَّعَةِ وَامْنِي حَسَنَ
 و مقنن کردن مرا بتوالتکری و عطا کن مرا نیکی
 الذَّمِّ وَلَا تَجْعَلْ عَيْشِي كَذَا كَذَا
 آرام و مکردان زندگانی مرا سخت سخت

بسیار اندازم از پناه رحمت
 خود و در روزهای
 چهارشنبه و پنجشنبه
 بخواند بسیار سودمند است
 و در دفع بلا و آفت
 بسیار مؤثر است
 این دعا را در روزهای
 چهارشنبه و پنجشنبه
 بخواند بسیار سودمند است
 و در دفع بلا و آفت
 بسیار مؤثر است

وَلَا تُؤَدُّ دُعَائِي عَلَيَّ رَدًّا فَإِنِّي لَا أَجْعَلُ
 لَكَ ضِدًّا وَلَا أَدْعُو مَعَكَ نِدَاءَ الدُّعَاءِ
 صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَأَمْنَعْنِي مِنَ
 الشَّرِّ وَحَضْرِي رِزْقِي مِنَ الشَّلْفِ
 وَوَقْرِي مَلَكَتِي مِنَ الْبَرَكَةِ فِيهِ
 وَأَصِْبْنِي سَبِيلَ الْهُدَايَةِ لِلْبِرِّ فِيمَا
 أَنْقُو مِنْهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ
 وَكَفِّنِي مَوْتَةَ الْأَكْتِسَابِ وَارْزُقْنِي
 مِنْ غَيْرِ احْتِسَابٍ فَلَا اسْتِغْلَالَ عَنْ
 سَبَبِ حِسَابِي

یعنی تا آنکه تو ای تو اعم تر از من باشی
 سیدانم

اسراف زیاد از اندازه
 خرج کردن است

یعنی آنجا که مال خود را
 خوب صرف کنم

یعنی نعمت کسب ازین دور
 کردن و پسین که محتاج
 کسب نیستم در تحصیل روزی

یعنی بسیار که از شمار برآید یا هیچ دریافت نداشته باشم

عِبَادَتِكَ بِالطَّلِبِ وَلَا أَحْتَمِلُ
 إِصْرَ تَبَعَاتِ الْمَكْسَبِ اللَّهُمَّ فَاطِلِينِي
 بِقُدْرَتِكَ مَا اطْلُبُ وَاجْرِي بِعِزَّتِكَ
 مِمَّا ارْتَهَبُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ
 وَصُنْ وَجْهِي بِالْيَسَارِ وَلَا تَبْتَدِلْ جَاهِي
 بِالْإِمْتَارِ فَاسْتَزِقْ أَهْلَ رِزْقِكَ
 وَأَسْتَعِطِي شَرًّا خَلْقِكَ فَافْتِنِ
 بِحَدِّينِ اعْطَانِي وَأَبْتَلِي بَدْنِي مِنْ مَنَعَتِي
 وَأَنْتَ مِنْ دُونِهِمْ وَلِي الْأَعْطَاءِ

عبادت تو *بسیار طلب کردن* و بر نزارم
 کرانی و بجا می کسب کردن *خداوند این را در طلب*
 بقدرت خود آنچه میطلبم *ویناه در امر عزت خود*
 از آنچه میترسم *خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او*
 و نگاهدار قدر مرا *بسیار بگیری و خار کن من را*
 با امتیاز *فراست زرق اهل رزق تو*
 و خواهش عطا نهم از بدان خلق تو *پس گرفتار شوم*
 بسیار کردن *کسی که عطا کند مرا و مستی از من بدمت کردن*
 و حال آنکه تویی *نه ایشان مستولی عطا کردن*

یا نگاهدار آبروی مرا

یعنی منم

وَالْمَنَعِ اللَّهُ صَلَاحَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ وَارِثُ قَرْنِي

و منوع نمودن خداوند از رحمت نبوت بر محمد و آل او و وراثت کردن

صِحَّةً فِي عِبَادَةٍ وَفِرَاقًا فِي رَهَادَةٍ

صحیحی که در عبادت بگذرد و فراقی که ببارک غریب نماید

وَعِلْمًا فِي اسْتِعْمَالٍ وَوَرَعًا فِي اجْتِمَالٍ

و علم که با عمل باشد و پرهیزگاری که با اجتماع باشد

اللَّهُمَّ اخْتِمْ بَعْفُوكَ أَجَلِي وَحَقِّقْ فِي

خداوند اختتم کن بعبودت من مرا و محقق گردان

رَجَاءِ رَحْمَتِكَ أَمَلِي وَسَهِّلْ لِي الْبُلُوغَ

امید رحمت تو از روی مراد من را و آسان گردان بوی رسیدن

رِضَاكَ سُبُلِي وَحَسِّنْ لِي جَمِيعَ أَحْوَالِي

بخشنودی تو راههای مرا و نیک گردان در همه حالها

عَمَلِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَبَنِيهِ

عمل مرا خداوند رحمت نبوت بر محمد و آگاه گردان

لِنِكْرِكَ فِي أَوْقَاتِ الْعَفْوَهِ وَ

برای یاد کردن تو در اوقات عفویت

اسْتَعْلِنِي بِطَاعَتِكَ فِي أَيَّامِ الْمَهْمَةِ

بکار دار مرا در طاعت خود در روزگار محنت

*بغیر زیاد از حد نباشد که
منجر بیدعتما و مشتقما
شود*

*بغیر امیدنی که دارم بچشم
تو در دست شعور*

وَاللَّهُ
وَاللَّهُ

*یعنی مهلت از تشغلا
از چاره ای یا اجل*

وَأَنْهَجْ لِي إِلَى مَحَبَّتِكَ سَبِيلًا سَهْلَةً

و آشکارا کن برای من سبب محبت خود را راه آسانی

وَأَكْمِلْ لِي بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

و تمام کن برای من سبب آینه خیر دنیا و آخرت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ كَأَفْضَلِ

خداوند رحمت نبوت بر محمد و آل او مانند بهترین

مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ قَبْلَكَ

رحمتی که فرستاده بر کسی از خلق خود پیش از او

وَأَنْتَ مُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ بَعْدَكَ وَأَتِنَا

و آنچه خواهی فرستاد بر کسی بعد از او و عطا کن

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

در دنیا عطیة خوبی و در آخرت عطیة خوبی

و كَلِّمْ دِينِي وَأَوْقِنِي بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ

و بود از دین من و نگاه دار مرا بر رحمت خود از عذاب آتش

عَلَيْكَ إِذَا جَزَيْتُنِي بِرَأْسِي وَأَهْمَتُنِي بِأَخْطَائِي

خداوند هرگاه از من بگریزانی بر سر من و غمناک کن مرا بر خطای من

اللَّهُمَّ يَا كَافِيَ الْفَرْدِ الضَّعِيفِ وَوَقِي

خداوند ای کارکننده برای تنهایی من و ضعیف و نگاه دارنده

باب سبب این امور که مذکورند

الامر بالخوف افر دتني الخطايا فلا صاحب
 از چیزی که ترس از او باشد تا که برت مرا خطا باشد پس نیست مصاحبی
 معي وضعفت عن غضبك فلا مؤتدي
 با من وضعفتم ام از غضب تو پس نیست معیوت
 واشرفت على خوف لقتائك فلا مستكن
 و مشرفتم ام بر ترس ملاقات تو پس نیست استگونی
 لروعتي ومن يؤمنني وانت اخفتني
 مر ترس ترا و کسیست که ایمین تواند کرد ایندرا و حال آنکه تو ترسانید مرا
 ومن لسا عدني وانت افر دتني ومن
 و کسیست که یاری تواند داد مرا و حال آنکه تو تنها کرد ایند مرا و که
 يقويني وانت اضعفتني لا يحير يا اله الا
 قوت تواند داد مرا و حال آنکه تو ضعیفتم مرا چنانچه منمده امی ضعیف
 رب على مرئوب ولا يؤمن الاغالب
 پروردگار بر مرئوس ایستد و امان نمیتواند داد مگر ضعیف کننده
 على معلوب ولا يعين الا طالب
 غلب کرده بر شده را و یاری نمیشود داد مگر طلب کننده
 على مطلوب ويديك يا اله جميع ذلك
 طلب کرده شد گارا و برت شدت خطای من است پس این

سببها و بسوی وقت فرار و گریزگاه من از ترس نیست
 بر محمد و آل او و بسا داده گریز مرا و در آن مظهر مرا
 خداوند است کسی تو اگر کردانی از من روی
 میگوی خود ای ایاز داری از من فضل عطا خود را
 یا منع کنی مرا از رزق خود یا بیری از من
 رای که دارم بگفته نمی یابم راه بسوی حسرتی
 از از روی خود بفرز تو و قادر نیستم بر آنچه نزد دست
 بیاری سوای تو پس برستی من بنده تو ام و در
 بنفوسه تو تا صیقل بدست شدت نیست مرا الهی

السبب واليك المفرو والمهرب فضل
 علی محمد و آله واجزه مني وانجح مطلبی
 اللهم انك ان صرفت عني وجهك
 الكرم او منعتني فضلك الجسيم
 او حطرت علي رزقك او قطعت عني
 سبيلك لم اجد السبيل الي شئ
 من امل عيرك ولم اقد على ما عندك
 بمعونت رسواك فاني عندك ولا
 قبضت يدك يا اله جميع ذلك
 قبضت تو تا صیقل بدست شدت نیست مرا الهی

سببها و بسوی وقت فرار و گریزگاه من از ترس نیست
 بر محمد و آل او و بسا داده گریز مرا و در آن مظهر مرا
 خداوند است کسی تو اگر کردانی از من روی
 میگوی خود ای ایاز داری از من فضل عطا خود را
 یا منع کنی مرا از رزق خود یا بیری از من
 رای که دارم بگفته نمی یابم راه بسوی حسرتی
 از از روی خود بفرز تو و قادر نیستم بر آنچه نزد دست
 بیاری سوای تو پس برستی من بنده تو ام و در
 بنفوسه تو تا صیقل بدست شدت نیست مرا الهی

مَعَ امْرُوكَ مَا ضَرَفِي حُكْمَكَ عَدَا
 با امر تو نافذ است در من حکم تو سلطنت
 فِي قَضَاؤِكَ وَلَا فِقْرًا لِي عَلَى الْخُرُوجِ مِنْ
 در بابین قضای تو نیست قوت مرا بیرون رفتن از
 سُلْطَانِكَ وَلَا اسْتِطَاعَ مَجَاوِزَ قُدْرَتِكَ
 سلطنت تو و ندارم یاری بجاوار کردن از قدرت تو
 وَلَا اسْتِمْلَالَ هَوَاكَ وَلَا اَبْلُغَ رِضَاكَ
 و نمیتوانم میل دارم بخواست تو و نمیتوانم رضایت تو
 وَلَا اَنَالَ مَا عِنْدَكَ الْاِطَاعَةَ وَ
 و در نمی یابم آنچه نزدست مگر بطاعت تو و
 بِفَضْلِ رَحْمَتِكَ اَلْهِ اصْبَحْتُ وَاَمْسَيْتُ
 بفضل رحمت تو ای خدای من در اصل صبح و شبم شدم
 عَبْدًا اِخْرَاكَ لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا
 در حالی که بنده خاره و بسیل بودم برای خود نیستم مالک برای خود نیستی را
 وَلَا ضَرًّا اِلَيْكَ اَشْهَدُ بِذَلِكَ عَلَي نَفْسِي
 و نه ضرری را که بسبب تو گواهی میدهم با نفعی بر نفس خود
 وَاَعْتَرَفُ بِضَعْفِ قُوَّتِي وَفَقْلَةِ حِيلَتِي
 و اعتراف میکنم بضعف قوت خود و کمی چاره خود

این استخوان را در جیب خود
 نگه دارید تا روز قیامت
 که در آنجا بیاید

فَاجْرِ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتَمَحَّلِي مَا اَتَيْتَنِي
 پس جان بچیز وعده کرده مرا و تمام کردن برای من آنچه وعده کرده
 فَاقْبَلْ عَبْدَكَ الْمُسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ
 پس بپذیر من را بنده تو را امسکین فرودی کننده
 الضَّعِيفُ الضَّرِيرُ الْحَقِيرُ الْمُهَيَّرُ الْفَقِيرُ
 سست بد حال بی اعتبار حقیر فقیر
 الْخَائِفُ الْمُسْتَجِيرُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
 ترسناک امانت طلبنده خداوند اجرت بفرست بر محمد و
 اَللّٰهُمَّ وَلَا تَجْعَلْنِي نَاسِيًا لِذِكْرِكَ فِيمَا
 او و مگردان مرا فراموش کننده مراد ترا در آنچه
 اَوْلَيْتَنِي وَلَا عَافِيًا لِاِحْسَانِكَ فِيمَا
 عطا کرده من و نه عفا کننده مرا حسن ترا در آنچه
 اَبْلَيْتَنِي وَلَا اِيْسَامًا مِنْ اِجَابَتِكَ لِي وَ اِنْ
 انفسام نمودم من و نه نوسید کننده از اجابت کردن مرا و اگر چه
 اَبْطَأْتُ عَنْكَ فِي سِرِّكَ كُنْتُ اَوْضَرًا
 در آنکه سدا جابت از من در خویشی بوده سست باد در ناخوشی
 اَوْشَقًا اَوْ رَخَاءً اَوْ عَافِيَةً اَوْ بَلَاءً اَوْ يَوْمًا
 یاد دهنده یا در سخت یا در عافیت یا در بلا یا در روز قیامت

بی تو مگردان مرا ای خدای من
 ای حال که باشد هم

اَوْ نَعْمَاءٍ اَوْ جِدَةٍ اَوْ لَآوَاءٍ اَوْ فَقْرٍ اَوْ غِنًى
 یا در غمتا یا در وسعت یا در تنگی یا در فقر یا در ثروت
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ شَأْنِي
 خداوند ارجمت بفرست بر محمد و آل او و غایتی را در این امر
 عَلَيْكَ وَمُدْجِرِ اِيَّاكَ وَحَمْدِكَ فِي كُلِّ
 بر تو و ستودن من ترا و سپاس من بر تو در همه
 حَالَاتِي حَتَّى لَا اَفْرَحَ بِمَا آتَيْتَنِي مِنَ الدُّنْيَا
 حالات من تا نشوم خوشحال با آنچه عطا کرده باشی به دنیا
 وَلَا الْآخِرَ عَلَيَّ مَا مَنَعْتَنِي فِيهَا وَاسْعِدْ
 و نشوم اندوهگین بر آنچه باز داشته باشی مرا در دنیا و پیشان
 قَلْبِي تَقْوَاكَ وَاسْتَعْمِلْ يَدَيَّ فِيمَا تَقْبَلُهُ
 دل مرا بر همه کاری خودت و کار در بدن مرا در آنچه می پذیری
 مِنِّي وَاشْغُلْ بِطَاعَتِكَ نَفْسِي عَنْ كُلِّ
 از من و مشغول ساز بطاعت خودت نفس مرا از هر
 مَا يَرُدُّ عَلَيَّ حَتَّى لَا اُحِبَّ شَيْئًا مِنْ
 چه وارد شود بر من تا نذارم دوست چیزی را از
 سَخَطِكَ وَلَا اسْخَطُ شَيْئًا مِنْ رِضَاكَ
 خشم تو و ناخشنود نیاشم چیزی را از رضای تو

همیشه مشغول غمناک می شوم
 کبریا در دنیا و آخرت و در هر حال
 مرا از دست کسی که من را از حق تو محروم کند
 سبب بشود که آن فرج و نجات
 که مذکور شده است بخورد
 یعنی تقوی را با یکس زانوی
 دل من

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَرِّغْ قَلْبِي
 خداوند ارجمت بفرست بر محمد و آل او و غایتی را در این امر
 لِحُبَّتِكَ وَاشْغُلْ يَدَيَّ بِكَرِّكَ وَانْفُسَهُ
 برای محبت خود و مشغول ساز با کرب و بیهوشی خود و بیهوشی مرا
 بِمَخَوْفِكَ وَبِالْوَجَلِ مِنْكَ وَقَوِّم بِالْتَّقِيَّةِ
 بسبب ترس خود و بیم من از خود و تقویت مرا با سبب است
 إِلَيْكَ وَآمِلْهُ إِلَى طَاعَتِكَ وَآخِرِهِ
 بسوی خود و میل نما او را بسوی طاعت خود و روان کن او را
 فِي أَحَبِّ السَّبِيلِ إِلَيْكَ وَذَلِّلْهُ
 بر دوستترین راهها بسوی خود و رام گردان او را
 بِالرَّغْبَةِ فِيمَا عِنْدَكَ أَيَّامَ حَيَاتِي
 بسبب رغبت در آنچه نزد دلت در روزگار زندگی
 كُلِّهَا وَاجْعَلْ تَقْوَاكَ مِنَ الدُّنْيَا
 تمام و بگردان ترس خود را تو بشه من از دنیا
 زَادِي وَإِلَى رَحْمَتِكَ رِحْلَتِي وَانْفِرْ ضِلَّكَ
 و بسوی رحمت خود رحلت مرا و در اشتباهی مرا
 مَدْخُلِي وَاجْعَلْ لِحُبَّتِكَ مَهْوَا
 داخل شدن مرا و بگردان در بهشت خود جای مرا

بفرست کسی او را بر طرف کن

وَهَبْ لِي قُوَّةَ اِحْتِمَالِ بِهَا جَمِيعٍ
 و بخشش مرا قوتی که بردارم بآن همه
 مَرْضَاتِكَ وَاجْعَلْ فِرَارِي اِلَيْكَ وَتَجَنَّبِي
 آنچه رضای توست بگردان که ز مرا بسوی خود دورت
 فِيمَا عِنْدَكَ وَالْبَسْ قَلْبِي الْوَحْشَةَ
 در آنچه نزد توست و بپوشان دل مرا رسیدن
 مِنْ شَرِّ اِرْخَلِقِكَ وَهَبْ لِي الْاِسْرَافِكَ
 از بدی خلق تو و بخشش مرا اراستگی تو
 وَاَوْلِيَاؤِكَ وَاهْلِ طَاعَتِكَ وَلَا تَجْعَلْ
 در بدستان تو و اهل طاعت تو و گردان
 لِفَاجِرٍ وَلَا كَافِرٍ اَعْلَى مِثْلِهِ وَلَا لَه
 برای بگردداری نه کافری بر من منتهی و زهر اورد
 عِنْدِي يَدَا وَاِلٰهِي اِيْلَهُمْ جَاجَةٌ
 نزد من نعمتی و زهر مرا بسوی ایشان جاستی
 بَلْ اجْعَلْ سَكُونِ قَلْبِي وَاشْرَافِ
 بلکه بگردان سکون دل مرا و اراستگی
 نَفْسِي وَاسْتِغْنَائِي وَكَيْفَايَتِي بِكَ وَتَجَنَّبِي
 جان من و بوی یاری من و کار گذارلی من بسوی دیگران

خلف

خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 خلق تو خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او
 وَاجْعَلْنِي لَهُمْ قُرْبِيًا وَاجْعَلْنِي لَهُمْ نَصِيًّا
 و گردان مرا برای ایشان غشینی و گردان مرا برای ایشان یاری
 وَأَمِّنْ عَلَيَّ بِشَوْرِ اِلَيْكَ وَبِالْعَمَلِ
 و افسام کن بر من بشوق بسوی تو و بعمل کردن
 لَكَ يَمَّا حَبَّبْتَ وَتَرْضَى اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
 برای تو بآنچه دوست داشته باشی و پسندی بر هر چیزی که دوست داشته باشی
 وَكَانَ قَدِيرًا وَذَلِكَ عَلَيْكَ سَيَرٌ وَّعَمَّا
 و بود بگایت توانایی و آن بر تو آسانست از دانایی
 عَلَيْهِ عِنْدَ الشَّدَّةِ وَالجِدَّةِ بِعِزِّ الْاَمْرِ
 علیه السلام بود سختی و مشقت و دشواری کارها
 اللَّهُمَّ اِنَّكَ كَلَفْتَنِي مِنْ نَفْسِي مَا
 خداوند بدستی که تو خواسته از نفس من آنچه را
 اَنْتَ اَمْلِكُ بِهِ مِنِّي وَقَدَّرْتَ عَلَيْهِ
 که تو توانا تری به بان از من و قدرت تو بران
 وَعَلَى اَغْلَبُ مِنْ قُدْرَتِي فَاعْطِنِي
 و بر من غالبتر است از قدرت من پس عطا کن

یعنی تو قدرت بر کارهای من از من در این شرفی که این نفس من
این کارها

مِنْ نَفْسِي مَا يُرْضِيكَ عَنِّي وَخُذْ
از نفس من آنچه خوشتر و مکرر از من بگیر
لِنَفْسِكَ رِضَاهَا مِنْ نَفْسِي فِي عَافِيَةٍ
برای نفس رضای آنرا از نفس در حالت عافیت
اللَّهُمَّ لَا طَاقَةَ لِي بِالْجُهْدِ وَلَا صَبْرًا عَلَيَّ
خداوند منست طاقت مرا بهشت نیست کیایی را بر
الْبَلَاءِ وَلَا تَقْوَى عَلَيَّ عَلَى الْفَقْرِ وَلَا تَحْظُرْ
بلا و نیست قوت مرا بر وقت بیس منع کن
عَلَى رِزْقِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى خَلْقِكَ بَلْ
از من روزی مرا و حواله مکن مرا بخلق خود بلکه
تَفَرِّدْ بِحَاجَتِي وَتَوَكَّلْ كِفَايَتِي وَ
تنهایی برار حاجت مرا و متوکل شو کارگذاری مرا
انظُرْ إِلَيَّ وَانظُرْ لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي
نگاه کن بسوی من و نگاه برای من در همه کارهای من
فَإِنَّكَ إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي عَجَزْتُ
پس بستم که اگر تو حواله کنی بر نفس من عاجز شوم
عَنْهَا وَلَوْ لَمْ يَأْمُرْ بِمَصْلَحَتِهَا وَإِنْ
از او و یا نخواستم بهشت آنچه انصاف است و اگر

یعنی طاعت عبادت تو
یعنی مگر از نفس رضای
نموده یعنی نفس مرا بگری
بدار که رضای تو نیست
و در حالت عافیت
یعنی تعب و بلا

وَكَلْتَنِي إِلَى خَلْقِكَ بِحَقِّهِمْ
حواله نهای مرا بسوی خلق خود برش روی کنند
وَإِنْ أَلْجَأْتَنِي إِلَى قَرَابَتِي حَرَمُونِي وَإِنْ
و اگر دوستی مرا بین خود میان من محروم زنده را و اگر
أَعْطُوا أَعْطُوا قَلِيلًا لَأَنْكَدًا وَمَتَّوًا
عطا کنند عطا کنند اندک اندک بیشتر گذارند
عَلَى طَوِيلًا وَذَمُّوا كَثِيرًا فَيُضِلُّكَ اللَّهُمَّ
بر من منت آزار و ذمت بسیار بر نفس خود خداوند
فَاغْنِنِي وَبِعَظْمَتِكَ فَاغْنِنِي بِسَعَتِكَ
بسیار غنی گردان مرا و بزرگواری خود بمن غنی ساز و بزرگواری
فَأَبْسُطْ يَدَيَّ وَمَا عِنْدَكَ فَكُنْ لِي
گشاده کن دست مرا و آنچه نزد هستت کفایت کن مرا
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنِي مِنَ
خداوند از رحمت رحمت بر محمد و آل او و خلاصه صدمه از
الْحَسَدِ وَأَحْضُرْنِي عَنِ الذُّنُوبِ وَوَعْنِي
رشک و باز دار مرا از کفایتان ص و پر بیزبانه
عَنِ الْحَارِمِ وَلَا تَجْعَلْنِي عَلَى الْمَعَاوِجِ
از حرامها و دلیری مده مرا بر معصیتها و بگردان

هَوَايَ عِنْدَكَ وَرِضَايَ فِيمَا يَرِدُ عَلَيَّ

میسلم را نزد خود و رضای مرا در آنچه وارد میشود بر من

مِنْكَ وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَفِيمَا

از جانب تو و بركت ده مرا در آنچه روزی کرده مرا و در آنچه

خَوَّلْتَنِي وَفِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَاجْعَلْنِي

بخشیده مرا و در آنچه انعام کرده بر من و بگردان

فِي كُلِّ حَالٍ لَاتِي مَحْفُوظًا مَكْلُوفًا

در همه حالهای من نگاه داشته شده پاس داشته شده

مَسْتَوْرًا مَمْنُوعًا مَعَاذَ جَارِ اللّٰهُمَّ

پوشیده و باز داشته شده پناه داده شده خداوند

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْضِ عَنِّي كُلَّ

رحمت بفرست بر محمد و آل او و بجای از من همه

مَا أَلَزَمْتَنِيهِ وَفَرَضْتَهُ عَلَيَّ لَكَ فِي وَجْهِ

آنچه لازم گردانیده بر من بنا و فرض کرده بر من از برای خود و حتی

مِنْ وَجُوعٍ طَاعَتِكَ أَوْ خَلْقٍ مِنْ خَلْقِكَ

از جهت های طاعت خود یا رای خلق از خلقان خود

وَأَنْ ضَعُفَ عَنِّي ذَلِكَ بَدَنِي وَوَهْنَتِ

و اگر چه ضعیف باشد از گردن آنچه بدن من دست برد

عَنْهُ قُوَّتِي وَلِعَوْنَتَهُ مُقَدِّدَتِي وَلِكَيْسَعِهِ

از ان قوت من و نزدبان قدرت من و کنجافش من

مَالِي وَلَا ذَاتَ يَدِي ذِكْرَتَهُ أَوْ

مال من و نزد دست من یاد داشته باشم از ما یا

نَسِيَّتَهُ هُوَ يَارَبِّ مِمَّا قَدْ أَحْصَيْتَهُ عَلَيَّ

فراموش کرده باشم از ما او ای پروردگار من آنرا که شمار کرده ای از برای من

وَأَغْفِلْتَهُ أَنَا مِنْ نَفْسِي فَأَدِّهِ عَنِّي مِنْ

و فراموش کرده ام از من از خود پس بجای از ما از ان من

جَزَائِلِ عَطِيَّتِكَ وَكَثِيرٍ مَاعِنْدَكَ فَإِنَّكَ

بعضای عظیم خود و آنچه نزد دست که بزرگت بر من است

وَأَسْعُ كَرِيمٌ حَتَّى لَا يَبْقَى عَلَيْكَ شَيْءٌ

و اسع کریمی تا آنکه باقی نماند بر من چیزی

مِنْهُ تَرِيدُ أَنْ تَقْضَا صَنِيَّ بِهٍ مِنْ حَسَنَاتِي

از آنکه خواهی تقاضای مرا بآن از حسنات من

أَوْ تَضَاعِفَ بِهٍ مِنْ سَيِّئَاتِي يَوْمَ الْمُنَاكَ

یا زیاد کنی بسببان از سیئات من روزی که ملاقات

يَارَبِّ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي

ای پروردگار من خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او و روزی گردان

یعنی بفضل و بزرگتر از دست

یعنی آنچه از حسنات من که بزرگتر

۵۶

۵۷

لك فيما يحدث في حال
 لا من الرضا والسخط والضيق
 صل على محمد وآله وارزقني
 عند من الحسد حتى لا
 اكون مما يرد على منهما منزلة سواء
 على احدى خلقك في دين او دنيا
 او عافية او تقوى او سعة او رخاء
 الارجوت لنفسي افضل ذلك بك و

یعنی هر چه در این دعا است
 از آن جهت است که در این دعا
 از آن جهت است که در این دعا
 از آن جهت است که در این دعا
 از آن جهت است که در این دعا

منك وحدك لا شريك لك اللهم صل
 على محمد وآله وارزقني التحفظ من الخطايا
 والاحتراس من الزلزل في الدنيا و
 الاخرة في حال الرضا والغضب حتى
 اكون مما يرد على منهما منزلة سواء
 على احدى خلقك في دين او دنيا
 او عافية او تقوى او سعة او رخاء
 الارجوت لنفسي افضل ذلك بك و

یعنی هر چه در این دعا است
 از آن جهت است که در این دعا
 از آن جهت است که در این دعا
 از آن جهت است که در این دعا
 از آن جهت است که در این دعا

یعنی هر چه در این دعا است
 دوست نباشد

وَمِنْ شَرِّ كُلِّ قَرِيبٍ وَبَعِيدٍ وَمِنْ

و از ترس هر نزدیکی و دوری و از

شَرِّ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لِرَسُولِكَ وَ لِأَهْلِ

شتر عس که بر کرده است برای رسول تو و برای

بَيْتِهِ حَرِّ نَارٍ مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ وَمِنْ شَرِّ

بیت او جلای از جن و انس و از شتر

كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ عَلَى

هر جنبه که تو گرفته ناصیه او را برستی تو بر

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

را و برستی خدا رحمت بفرست بر محمد و

وَأَلِهِ وَمَنْ آوَى إِلَيْهِ سُوْعٌ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَ

او او کسی که قصد کرد مرا بسوی من گردان او را از من

ادْخِرْ عَنِّي مَكْرَهُمْ وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّهُمْ وَرُدِّ

دفع کن از من کراورا و دور کن از من شر او را و بازگرد

كَيْدَهُمْ فِي خَيْرٍ وَاجْعَلْ بَيْنَ يَدَيْهِ

کید او را در گردان او و گردان پیش او

سُتْحًا حَتَّى تَقِيَّ عَنِّي بَصَرَهُمْ وَتَضَمَّ

سدی ماکور سازی از من چشم او را و در کنی

*و هر چه بر سر او است
از هر چه بر سر او است
و هر چه بر سر او است*

عَنْ ذِكْرِي سَمِعَهُ وَتَقْفِلْ دُونَ إِخْطَائِي

از شنیدن حرف من گوش او را و قفل کن نزد خطو کردن

قَلْبَهُ وَخُشِّنْ عَنِّي لِسَانَهُ وَتَقَمَّعْ رَأْسَهُ

دل او را و کنگ کن زبانی از من زبان او را و بگویم بر او را

وَتُدْخِلْ عِزَّهُ وَتَكْسِرْ جَبْرُوتَهُ وَتَشْدِكَ

و ظاهر کن عزت او را و در شکستی کبر او را و نرم کنی

رِقَبَتَهُ وَتَقْسِخْ كِبْرَهُ وَتَوَدِّعْ مَنِّي مِنْ جَمِيعِ

کردن او را و شکستی کبر او را و ایمن گردانی مرا از جمیع

ضَرَبٍ وَشَرِّهِ وَغَمِّهِ وَهَمِّهِ وَكَلْبٍ وَ

ضراو و شر او و غم او و هم او و کلب او و

حَسَدِهِ وَعَدَاوَتِهِ وَجَبَائِلِهِ وَمَصَائِدِ

رشک او و دشمنی او و دامهای او و مصاید او

وَرَجْلِهِ وَخَيْلِهِ إِنَّكَ عَزِيزٌ قَدِيرٌ

و پیادگان او و سواران او بدستی تو غالب بسیار توانایی

وَكَانَ مِنْ عَائِلَةِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

و از داری عائی حضرت علی السلام برای پدر و مادر خود علی السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

خداوند رحمت بفرست بر محمد بنده تو و رسول تو

*و هر چه بر سر او است
از هر چه بر سر او است
و هر چه بر سر او است*

خداوند رحمت بفرست بر محمد بنده تو و رسول تو

*و هر چه بر سر او است
از هر چه بر سر او است
و هر چه بر سر او است*

وَأَهْلَ بَيْتِهِ الظَّاهِرِينَ وَأَخْصَصَهُمْ
 واهل بیت او که پاکانند و مخصوص نشان ایشانند
 بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبِرِكَاتِكَ
 بهترین صلواتهای خود و رحمت خود و برکات خود
 وَسَلَامِكَ وَأَخْصِصِ اللَّهُمَّ وَالِدَكَ
 و درود خود و مخصوص ساز خداوند پدر دادگار
 بِالْكَرَامَةِ لَدَيْكَ وَالصَّلَاةَ مِنْكَ
 بگرامی بودن نزد تو و رحمت از جانب تو
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 ای بخشنده ترین بخشندگان خدا رحمت نصیب بر
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْهِمْنِي عِلْمَ مَا يَجِبُ لَهُمَا
 محمد و آل او و در دل انداز مرا علم آنچه وجوبست برای ایشان
 عَلَى الْهَامَا وَأَجْمَعْ لِي عِلْمَ ذَلِكَ
 بر من در دل انداختنی و جمع کن برای من دانستن
 كُلِّهِ تَمَامًا تَمَّ اسْتَعْمَلَنِي بِمَا تَلْهَمَنِي
 همه آنها را تمام بکار بند مرا آنچه ملامت سازد مرا
 مِنْهُ وَوَقَّعْنِي لِلتَّفْوِذِ فِيمَا تَبْصُرُ
 از آنچه با و توقیع ده مرا برای درویشی در آنچه بینایی

بفرموده و مادر
 یعنی آنچه در این کتاب
 ساری از معنی و درود
 در آن غیر از این

مِنْ عَلَيْهِ حَتَّى لَا يَفُوتَنِي اسْتِعْمَالُ شَيْءٍ
 از دانستن آن تا فوت نشود از من کردن چیزی را
 عَلَيْتِهِ وَلَا تَثْقُلْ رِكَابِي عِن
 که علم داده مرا بان در کارن مساز اعطای مرا از
 الْخَوْفِ فِيمَا أَلْهَمْتَنِيهِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 خدمت کردن در آنچه ملامت مرا خداوند از رحمت
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا شَرَفْتَنَاهُ وَصَلِّ عَلَى
 بر محمد و آل او چنانچه شرف داده را با و در رحمت
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا أَوْجَبْتَ لَنَا الْحَقَّ
 محمد و آل او چنانچه واجبست برای ما حق
 عَلَى الْخَلْقِ لَيْسِيهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 بر خلق بسبب او هر خداوند اگر بدان مرا
 أَحَابَهُمَا هَيْبَةَ السُّلْطَانِ الْعَسُوفِ
 چنانچه ترسم از پادشاه زمین پادشاه ستمکار
 وَأَبْرَهُمَا بَرَّ الْأُمِّ الزُّوْفِ وَاجْعَلْ طَاعَتِي
 و مهر با من کنم با ایشان مهر با کردن مهرمان و بگردان طاعت مرا
 لَوْلَدَتِي وَبِزِي بِهِمَا أَقْرَبِعْنِي مِنْ
 برای پروردگارم و نیکویی من با ایشان سردگسندگی ترسیم مرا از

رَقْدَةَ الوَسْطَانِ وَأَثْلَحَ لِصَدْرِي
 خواب و سنان و آرام دهنده ترسیده مرا
 مِنْ شَرِّ تِرَ الظُّمَانِ حَتَّى أَوْثَرَ عَلَيَّ هَوَايَ
 از آبش میدان کشند تا برگزینم بر آرزوی خود
 هَوَاهِبًا وَأَقْدَمَ عَلَيَّ رِضَايَ ضَاهِبًا
 آرزوی ایشان را و مقدم سازم بر رضای خود رضای ایشان را
 اسْتَكْبَرْتُ بِهِمَا بِي وَأَنْ قَلَّ اسْتَقْبَلُ
 بسیار تمامم بنگوی ایشان را بخود و اگر چنانکه باشد و کم تمام
 بَرِي بِهِمَا وَأَنْ كَثُرَ اللَّهُمَّ خَفِضْ
 بنگوی خود بر ایشان و اگر چه بسیار باشد خداوند است
 لَهُمَا صَوْبِي وَأَطِيبْ لَهُمَا كَلَامِي وَ
 برای ایشان او از مرا و خوش برای ایشان کلام مرا و
 أَلِنْ لَهُمَا عَرِيكَتِي وَأَعْطِفْ عَلَيْهِمَا
 نرم کن برای ایشان خوی مرا و مهربان کن بر ایشان
 قَلْبِي وَصَيِّرْ لِي بِهِمَا رَفِيقًا وَعَلَيْهِمَا
 دل مرا و بگردان مرا بر ایشان لایق گردان و بر ایشان
 شَفِيقًا اللَّهُمَّ اشْكُرْ لَهُمَا تَرِيكَتِي وَ
 رستده خداوند جزای بگردد مرا از ایشان در تریکتی و

این دعا را در وقت خواب بخواند
 از آبش میدان کشند تا برگزینم بر آرزوی خود
 از آبش میدان کشند تا برگزینم بر آرزوی خود

أَشْهِمًا عَلَيَّ كَرِمَتِي وَأَحْفَظْ لِي
 توای و ایشان را بر کرامتی من و نگاهدار مرا برای ایشان
 مَا أَحْفَظُهُ مِنْ مَنِي فِي صَغَرِي اللَّهُمَّ
 آنچه نگاهدارم از من در خردی من خداوند او
 مَا مَسَّهُ مِنْ مَنِي مِنْ أَدْنَى أَوْ خَلَصَ
 آنچه رسیدت ایشان را از من از آری یا رسیدت
 إِلَيْهِمَا عَنِّي مِنْ مَكْرُوهٍ أَوْ ضَاعَ قَبْلِي
 بسوی ایشان از من از مکروهی یا ضایع شد پیش من
 لَهُمَا مِنْ حَقِّ فَاجْعَلْهُ حِطَّةً لِدُنُوبِهِمَا
 برای ایشان از حق که گردان از اسبب کنان ایشان
 وَعَلِّمُوا لِي دَرَجَاتِهِمَا وَزِيَادَةَ لِي
 و باندی در درجات ایشان و زیادتی در
 حَسَنَاتِهِمَا يَا مُبْدِي السَّيِّئَاتِ
 حسنات ایشان ای مبدی کننده بدیها
 بِأَضْعَافِهَا مِنْ الْحَسَنَاتِ اللَّهُمَّ
 بچندان برابران از نیکیها خداوند او
 وَمَا تَعَدَّى يَا عَلِيَّ فِيهِ مِنْ قَوْلٍ وَأَسْرَفٍ
 آنچه تعدی کرده اند بر من در آنچه از لغات من یا اسراف

یعنی ز خودی من چیزی نماند
 که در روز از عبادت و کرم و تقوی
 مانند آن تو هم با من
 اینبار حاجت طلبی

یعنی ز خودی من چیزی نماند
 اگر نسبت من بودی
 کردم آنچه

تَجْرِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

که خدا داد شود و نفسی بچیز که کرده است و حال آنکه ایشان ستم کرده اند

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَذُرِّيَّتِهِ

خداوند رحمت بفرست بر محمد دال او و اولاد او

وَإِخْصِ ابْنِي يَا فَضِيلًا مَخْصُوتًا

و مخصوص ساز پسر ما در برابر بهترین آنچه مخصوص ساخته

بِهِ الْآبَاءُ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ وَأُمَّهَاتِهِمْ

بان پدران بندگان مؤمن خود را و مادران ایشان

يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَا تُنْسِنِي

ای بخشنده ترین رحمت بندگان خداوند فراموش کردن

ذِكْرَهُمَا فِي أَدْبَارِ صَلَوَاتِي وَرَحْمَتِي

ای و ایشان را در عقبهای نمازهای من و در

إِنِّي مِنْ أَنَاءِ لَيْلِي وَرَحْمَتِي مِنْ

وقتی از اوقات شب من و رحمتی از

سَاعَاتِ نَهَارِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

ساعاتهای روز من خداوند رحمت بفرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفُ عَنِّي يَا مُجِيبَ دُعَائِي هُمَا

محمد دال او و پسر ما را بسبب دعا من برای پروردگار

وَاعْفُ عَنِّي يَا مُجِيبَ دُعَائِي هُمَا

و یا پروردگارا بخشنده ای من را بسبب دعا من

وَأَرْضَ عَنِّي يَا مُجِيبَ دُعَائِي هُمَا رِضَى

و خشنود شو از ایشان بسبب عفت من برای ایشان خشنودی

عَزْمًا وَبَلِّغْهُمَا بِالْكَرَامَةِ مَوْلَانِ

ثابت و رسان ایشان را بکرامت خود بجایای

السَّلَامَةِ اللَّهُمَّ وَأَنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُكَ

سلامت خداوند و اگر پیشی گرفته باشد امر من تو

لَهُمَا فَسْتَفْعِ عَنِّي يَا مُجِيبَ دُعَائِي هُمَا

ای ایشان را پس شفیع ساز این را در حق من و اگر پیشی گرفته باشد

لِي فَسْتَفْعِ عَنِّي فِيهِمَا حَتَّى يَجْتَمِعَ بِرَأْفَتِكَ

بر این شفیع ساز مرا در حق ایشان تا جمع شود بسبب رحمت تو

فِي دَارِ كَرَامَتِكَ وَمَحَلِّ مَغْفِرَتِكَ

در سرای کرامت تو و محل امر بخشش تو

وَرَحْمَتِكَ أَنْتَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

و رحمت تو بدستی تو صاحب فضل عظیم

وَالْمَلِكِ الْقَدِيمِ وَأَنْتَ رَحِمَ الرَّاحِمِينَ

و پادشاه قدیمی و تو بخشنده ترین رحمت بندگان

بغیر از ایشان

امر زمین تو

بغیر بر امر زمین من

وَعَلَّمَ قُرْآنًا عَلَيْهِ السَّلَامُ لَوْلَا عَلِيمُ السَّلَامِ

و بود از دعای با محبت علیه السلام برای اولاد کشته شده

اللَّهُمَّ وَمَنْ عَلَى بَيْتَاءِ وَلَدٍ وَيَا صِلَا

خداوند ا و انعام کن بر بن خدای اولاد من و بصلوات

لِي وَيَا مُتَاعِي بِهِمُ اللَّهُمَّ اَمْدُدْ لِي

برای من و بهره رون بستان خدای من براری ده برای من

اعْمَارِهِمْ وَزِدْ لِي فِي الْعَالَمِ وَرَبِّ لِي

عمرهای ایشان و زیاد کن بخشش برای من در دنیا و آخرت

صَغِيرِهِمْ وَقَوِّ لِي ضَعْفَهُمْ وَاصْح

خوردایشان را و قوت ده برای من ضعف ایشان را و صحت

اَيْدِيهِمْ وَادْيَانَهُمْ وَاخْلُقْ لَهُمْ وَعَالَمِ

دنیای ایشان را و دنیای ایشان را و خلقی ایشان را و عوالم ایشان

فِي أَنْفُسِهِمْ وَكَفَّ جَوَارِحَهُمْ وَبَنِي كُلِّ

در نفسهای ایشان و در اعضهای ایشان و در هر

مَا عُنَيْتُ بِهِ مِنْ أُمَّرِهِمْ وَادْرُدْ لِي

هر استقام دارم همان از حال ایشان و روان کن برای من

وَعَلَى يَدِي أَرْزَاقَهُمْ وَاجْعَلْهُمُ لِي رِزْقًا

و بر دست من روزیهای ایشان را و گردان ایشان را نیکو کار

یعنی در دنیای حیات ایشان را

أَقْتِيَاءَ بَصْرَاءَ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ

بر بزرگانان بنده گان شنوندگان اطاعت کننده خدگان

لَكَ وَلَا وِلِيَاءَ لَكَ مُحِبِّينَ مُنَاصِحِينَ

برای تو و مرد دوستان ترا دوست داران خالص نصیحت کننده

وَكُلِّبِيعَ عَدَائِكَ مُعَانِدِينَ وَمُبْغِضِينَ

و هر گد و دشمنان ترا غنا و دارنده و گسسته و رزنده

أَمِينَ اللَّهُمَّ اشْدُدْ بِهِمْ عَضُدِي

ایمان کن خدای من از خداوند سخت کن بایشان بازوی مرا

وَاقْمِ بِهِمْ أَوْدِي وَكَثِّرْ بِهِمْ عَدَدِي وَ

و راست کن بایشان محلی و بساز کن ایشان شمار مرا و

زَيِّنْ بِهِمْ مُحَضَّرِي وَاجْعَلْ بِهِمْ ذِكْرِي

زیب ده بایشان مجلس مرا و زنده دار بایشان یاد مرا

وَاجْعَلْ لِي فِي غَيْبِي وَعَيْنِي بِهِمْ

و کفایت کن کار مرا بایشان در غیبت من و یاری ده مرا ایشان را

عَلَى حَاجَتِي وَاجْعَلْهُمُ لِي مُحِبِّينَ وَ

بر حاجت من و گردان ایشان را برای من دوستداران

عَلَى حَدِيدِينَ مُقْتَلِينَ مُسْتَقِيمِينَ لِي

و بر من مهربان روی آورندگان راستان برای من

اللَّهُمَّ

اللَّهُمَّ

اللَّهُمَّ

مُطِيعِينَ غَيْرِ عَاصِدِينَ وَلَا عَاقِبِينَ وَلَا
 مُخَالَفِينَ وَلَا خَاطِعِينَ وَأَعِزَّنَا عَلَى
 تَرْبِيَتِهِمْ وَتَأْدِيبِهِمْ وَبَرَّهْمُ وَهَبْنَا لِي
 مِنْ لَدُنْكَ مَعَهُمْ أَوْلَادًا ذَكَرُوا
 وَأَجْعَلْ ذَلِكَ خَيْرًا لِي وَأَجْعَلْهُمْ
 لِي عَلَى مَا سَأَلْتُكَ وَأَعِزَّنِي وَذَرِّبْنِي
 مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ فَإِنَّكَ خَلَقْتَنَا
 وَأَمَرْتَنَا وَنَهَيْتَنَا وَرَغَبْتَنَا فِي ثَوَابِ
 مَا أَمَرْتَنَا وَرَهَبْتَنَا عِقَابَهُ وَجَعَلْتَ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَا نُرِيدُ مِنْكَ حُجُوبًا

فرمانبرداران نه عصیان کنندگان و نه بد کنندگان
 مخالف کنندگان و نه خطا کنندگان و یاری ده مرا بر

تربیت ایشان و ادب نمودن ایشان و تنگوی کن ایشان و بخشش مرا
 از نزد خود ایشان اولاد دیگر زین

و بگردان آنرا خیر برای من و بگردان ایشان را
 برای من بر آن سحر که طلب کردم و پناه ده مرا و فرزند من را
 از شیطان لعین پس برستی کردی آفریدی ما را

ما امر کردی ما را و نهی کردی ما را و ترغیب کردی ما را در ثواب
 آنچه امر کرده ما را و ترسانندی ما را از عقابان و گردانیدی

ما امر کردی ما را و ترغیب کردی ما را در ثواب
 آنچه امر کرده ما را و ترسانندی ما را از عقابان و گردانیدی

ما امر کردی ما را و ترغیب کردی ما را در ثواب
 آنچه امر کرده ما را و ترسانندی ما را از عقابان و گردانیدی

یعنی در این دعا از شیطان لعین پس برستی کردی آفریدی ما را
 ما امر کردی ما را و نهی کردی ما را و ترغیب کردی ما را در ثواب
 آنچه امر کرده ما را و ترسانندی ما را از عقابان و گردانیدی

عوالم
 یاری کننده
 یعنی خواهشهای ما را برآورده

لِنَاعِدُوكَ بِمَا كُنْتَ تَعِدُنَا
 لِنَسْأَلُكَ بِمَا نَسَأَلُكَ مِنْهُ
 لِنَعُوْذُ بِكَ مِنْهُ
 لِنَسْأَلُكَ بِمَا نَسَأَلُكَ مِنْهُ
 لِنَعُوْذُ بِكَ مِنْهُ
 لِنَسْأَلُكَ بِمَا نَسَأَلُكَ مِنْهُ
 لِنَعُوْذُ بِكَ مِنْهُ
 لِنَسْأَلُكَ بِمَا نَسَأَلُكَ مِنْهُ
 لِنَعُوْذُ بِكَ مِنْهُ

برای دشمنی که گفتم بیا تسلط و ادبی در ارازم بر آنچه
 که تسلط و ادب علیه من است که گفتم

تسلط نداده ما را بر آنچه از تو و ساکن است نزد تو
 صد و زنا و اجریته مجاری دما منا

در سینه های و روان گرداننده در رکبندگی خونی
 لا یغفل ان غفلنا ولا ینسی ان لیسنا

غافل نمیشود اگر غافل شویم و فراموش نمیکند اگر فراموش
 یومنا عتابک و یخوفنا بغيرک ان

این بسیار ما را از عقاب تو و میترساند ما را بغير تو اگر
 هم ما بفا حشته شجعنا علیها و ان همنا

تقدیم کنیم بخواهیم و دل بسیار ما را بر آن و اگر تقدیم
 بعمل صالح تبطناعنه یتعرض لنا

تعرض نشود ما را با الشهوای و ینصب لنا بالشبهات ان

خواهشها در ما میکند برای شبهها اگر
 وعدنا کذبنا و ان منا نا اخلقنا

وعده میداد ما را دروغ میگوید ما و اگر از تو میفرماید ما را اخلقنا

یعنی در این دعا از شیطان لعین پس برستی کردی آفریدی ما را
 ما امر کردی ما را و نهی کردی ما را و ترغیب کردی ما را در ثواب
 آنچه امر کرده ما را و ترسانندی ما را از عقابان و گردانیدی

یعنی خواهشهای ما را برآورده

وَالْأَتَصَرَّفُ عَنَّا كَيْدٌ يُضِلُّنَا وَإِلَّا
 وَكَرْزَكَ وَانِي اَزْمَا كَيْسَ دَاوَرَا كَمَا يَسَارُ زَمَارَا وَكَرْ
 تَقْنَا خِبَالَهُ كَيْسَ تَزَلْنَا اللَّهُمَّ فَاقْهَرْ
 نگاهنداری را از خدا و او میفرماید ما را خداوند استغویساز
 سُلْطَانَهُ عَنَّا سُلْطَانِكَ حَتَّى تَحْبِسَهُ
 سلطنت او را از ما سلطنت خود تا منع کنی او را
 عَنَّا يَكْثُرُ الدُّعَاءُ لَكَ فَصَبِّحْ
 از ما بسبب بسیاری خواندن هر ترا پس بگویم
 مِنْ كَيْدٍ فِي الْمُعْصُومِينَ بِكَ اللَّهُمَّ
 از کید در زمره کاهشتم شدگان تو خداوند
 اعْطِنِي كُلَّ سُؤْلِي وَأَقْضِ لِي حَوَائِجِي
 بخش مرا هر چه بطلبم و برار برای من حاجتهای
 وَلَا تَمْنَعْنِي لِإِجَابَةٍ وَقَدْ ضَمِنْتَهَا لِي وَلَا
 و باز مرا از من اجابت دعا و اعمال نیکه خود ضامن از برای من
 حَتَّجْ دُعَائِي عَنْكَ وَقَدْ مَرَّتْ بِي
 منع کن دعای مرا از خود و حال نیکه خود مرا فرموده ای بان
 وَأَمْنٌ عَلَيْكَ بِكُلِّ مَا يُضِلُّنِي فِي
 و انعام کن بر من بهر آنچه بضرر او درده مرا اند

۱۰
 یعنی سلطان او را از ما منع کن
 سلطنت او را از ما سلطنت خود تا منع کنی او را

یعنی آنکه فرموده است او حق
 استجب لهم

دُنْيَايَ وَآخِرَتِي مَا ذَكَرْتُ مِنْهُ
 دنیای من و آخرت من آنچه یاد دارم از آن
 وَمَا سَنَيْتُ وَأُظْهِرْتُ وَأُخْفَيْتُ
 و آنچه فراموش کرده ام یا اظهار کرده ام یا مخفی کرده ام
 وَأُعْلِنْتُ وَأُسْرَرْتُ وَاجْعَلْنِي فِي
 یا آشکار کرده ام یا پنهان کرده ام و بگردان مرا در
 جَمِيعِ ذَلِكَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ سُبُوًّا إِلَىٰ أَيْتَاكَ
 همه این احوال از آنهایی که مصلحانند بسبب سب و آزار ترا
 الْمُجْتَبِينَ بِالطَّلَبِ إِلَيْكَ غَيْرِ الْمُتَوَعِّينِ
 و طهارت یافته اند بخاطر طلب کردن سب و آزار ترا
 بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ الْمُتَوَقِّينِ بِالتَّعَوُّدِ
 از تو توکل بر تو و عادت فرموده شده اند بنام تو
 بِكَ الرَّاجِعِينَ فِي التَّجَارَةِ عَلَيْكَ الْجَارِعِينَ
 تو سود برنده اند در تجارت کردن بر تو بنام برنده اند
 بِعَيْتِكَ الْمُوسِعَ عَلَيْهِمُ الرِّزْقَ الْحَلَالَ
 بهر تو فراخ شده است برایشان روزی حلال
 مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ
 از فضل و انعام تو بسبب جود و کرم تو

اینها از باب تقدیر است
 نسیب کردن هر چه بطلبم
 یعنی اصلاح خود میکند یا اصلاح
 دیگر لهم
 یعنی نسیب کردن من خدای
 در فرقه سب است طلب کردن
 ایشان
 یعنی با تو متوکلند
 ایشان بر تو
 ایشان بر تو متوکلند

الْمُغْنَيْنِ مِنَ الذُّلِّكَ وَالْجَارِينَ مِنَ الظُّلْمِ
عزت یافته اند از خواری سبب و پناه برنده اند از ظلم
 بِعَدْلِكَ وَالْعَافِينَ مِنَ الْبَلَاءِ بِرَحْمَتِكَ
بعدل تو و عافیت یافته شده اند از بلا رحمت تو
 وَالْمُغْنَيْنِ مِنَ الْفَقْرِ بِغِنَاكَ وَالْمُفْضِينَ
و توانگر شده اند از فقر بتوانگری تو و نگاه داشته شده
 مِنَ الذُّنُوبِ وَالزَّلِيلِ وَالْخَطَاةِ تَقْوَاكَ
از گناهان و لغزش و خطا بنگاه داشتن تو
 وَالْمُوقِنِينَ لِلْخَيْرِ وَالزُّشْدِ وَالضَّوَابِ
و توفیق یافته شده اند براه غیر و راه راست یقین و صواب
 بِطَاعَتِكَ وَالْمَحَالِ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الذُّنُوبِ
بطاعت تو و مانع درآمده است میان ایشان و میان گناهان
 بِتُدَّتِكَ التَّارِكِينَ لِكُلِّ مَعْصِيَةٍ
سبقت تو ترک کننده اند هر چه معصیت ترا
 السَّاكِنِينَ فِي جِوَارِكَ اللَّهُمَّ اعْطِنَا
ساکنند در جمعی که تو خداوند اعطای کن ما را
 جَمِيعَ ذَلِكَ بِتَوْفِيقِكَ وَرَحْمَتِكَ وَاعْزَا
همه آنها بتوفیق خود و رحمت خود و پناه ده ما را

و بسبب برین گاهوی
 از برای تو

مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ وَاعْطِ جَمِيعَ
از عذاب آتش و عطا کن جمیع
 الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
مسلمین و مسلمات و مؤمنین
 وَالْمُؤْمِنَاتِ مِثْلَ الَّذِي سَأَلْتُكَ
و مؤمنات را مانند آنچه سؤال کردم ترا
 لِنَفْسِي وَلِوَلَدِي فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا
برای خود و برای اولاد خود در حاضر دنیا
 وَاجِلِ الْآخِرَةِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ
و آینده آخرت درستی که تو زود یکی اجابت کننده
 سَمِيعٌ عَلِيمٌ عَفُوٌّ غَفُورٌ رَوْفٌ رَحِيمٌ
شنونده بسیار نامی عفو کننده آمرزنده مهربانی بخشاینده
 وَاتِّبَانِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
و عطا کن بارها در دنیا عطا کن بگو در آخرت
 وَكَانَ حَسَنَةً وَقَدْ عَذَابِ النَّارِ فِي عَاجِلِهَا
و بود عطا کن بگو و نگاه دار ما از آتش عذاب از دعای هر که
 بِحَيْرَانِهِ وَأَوْلِيَاءِ بَنِي كُرَيْشٍ
برای حسنیگان و دوستان او مرگاه یا در میسر بود و بسیار

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَوَلَّ فِي
 خد او خدا رحمت حضرت محمد و آل او و بخود بکار او
 حیرانی و مولی العارفين بحقیقت
 با همساکان من و دوستاران من که شناسانند حق ما
 و المصابین لا عدائنا بافضل ولا ینک
 و جنگ کنندگانند با دشمنان ما بهترین بخوی که کار ما بخوبی
 و وفقهم لا قامة سنتک والاخذ
 و توفیق ده ایشان را برای برداشتن طرقتو تو و فرار کردن
 بحاسر ادبک فی ارفاق ضعیفهم و
 خوبهای طور تو در همواری کردن بعضی ایشان در
 سد خلتهم و عیاده مریضهم و هدایه
 بستن زخم فقر ایشان و دین بیمار ایشان و راه نمودن
 مسترشدهم و مناصحه مستشیرهم
 را محوی ایشان و نصیحت کنند مشورت کنند ایشان
 و تعهد قادمهم و کتمان اسرارهم
 و دین از سفرنامه ایشان و پنهان کردن رازهای ایشان
 و ستر عوراتهم و نصرت مظلومهم
 و پوشاندن عورتهای ایشان و یاری کردن ستمدیدهگان

یعنی طریقت و طوری که تو از
 برای بندگان معتد فرموده

عورت چهره است که باید پوشانید
 از آنها و مانند آن

مواست کردن کسی
 اورا بخود برابر با
 در چیزها

و حسن مواستهم بالماعون والعود
 و خوب مواست کردن ایشان بمذکر کردن نفع رسان
 علیهم بالجد و الافضال واعطاء
 ایشان بعطیه و احسان و عطا کردن
 بما یحبهم قبل السؤال واجعلنی
 آنچه و محبت برای ایشان پیش از سؤال و بگردان مرا
 اللهم اجزی بالاحسان مسیئهم
 خدا و خدا چنانکه باید باشم بهم نیکویی میکند ایشان
 واعرض بالتجاوز عن ظالمهم واستعمل
 و درگذرم بعضی از ستمکار ایشان و بکار دار
 حسن الخیر فی کافهم واتقوا بالبر
 نیکو گامی را در باره همه ایشان و با زرم نیکویی
 عانتهم واعض بصری عنهم عفا
 بجا تمام ایشان و پیشانم خشم خود را از ایشان از روی
 و الین جانبی لهم نواضعاً و ارق علی اهل
 و نرم گنم جانب خود را برای ایشان از روی فروتنی و رقت گنم بر آنها که
 السکاة منهم رحمة و اسرهم بالغیب
 گرفتار بلانید از ایشان از روی رحمت و ظاهر زرم برای ایشان

بعضی گفته اند که موعود صحت نیست
 در آنها میباشند و عاریت در آن
 آنها متعارفست مانند کرب و
 غیر و حاصل میسر است
 خبر ما ایشان مواست گنم
 ایشان را بخود در اینها
 و انهم

مَوَدَّةً وَاحِبُ بَقَاءِ النِّعْمَةِ عِنْدَهُمْ
 دوستی را دوست دارم بقای نعمت را نزد ایشان
 نَصًّا وَأُوجِبُهُمْ مَا أُوجِبُ كِحَامَتِي
 از باب عیب و واجب از من آنچه واجب است بر من برای خودشان
 وَأَرْعَى لَهُمْ مَا رَعَى الْخَاصَّةِ لِلَّهِمَّ
 و رعایت کنم برای ایشان آنچه رعایت کنم برای خاصان خداوند
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي مِثْلَ ذَلِكَ
 رحمت بفرست بر محمد و آل او و روزی کن مرا مانند آن
 مِنْهُمْ وَاجْعَلْ لِي أَوْفَى الْخُطُوبِ فِيهَا
 از جانب ایشان بگردان برای من کاملترین هر که در آنجا
 عِنْدَهُمْ وَزِدْهُمْ بَصِيرَةً فِي حَقِّهِ
 نزد ایشانست و بیفزای ایشان را بینایی در حق من
 وَمَعْرِفَةً بِفَضْلِي حَتَّى تَسْعَدُوا لِي
 و شناسایی بفضلی من تا نیکبخت شوند بسبب من
 وَأَسْعِدَهُمْ أَمِيرَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 و نیکبخت شوند بسبب ایشان ابابن عمای پروردگار عالمیان
 وَكَلِمَةٍ دَعَا عَلَيْهِ السَّلَامُ لِأَهْلِ الْبُغْيَةِ
 و کلمه ای را دعا کرد بر سلام برای اهل بغی
 وَهُوَ دَعَا رَدَّهَا فِي نَفْسِهِ بِسَلَامٍ
 و آن را در دهان خود برگرداند با سلام

این دعا را در هر وقت که بخواند بر او برکت است
 و در روز قیامت از او شکر خواهد کرد
 و در هر وقت که بخواند بر او برکت است
 و در روز قیامت از او شکر خواهد کرد
 و در هر وقت که بخواند بر او برکت است
 و در روز قیامت از او شکر خواهد کرد

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَضِّنْ
 خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او و استوار کن
 تَفْؤُرَ الْمُسْلِمِينَ بِعِزَّتِكَ وَأَيْدِ حِمَايَتِنَا
 سرمدنای مسلمانان را بعزت خود و تقویت ده حمایت
 بِقُوَّتِكَ وَأَسْبِغْ عَطَايَاهُمْ مِنْ جَدَّتِكَ
 تقویت خود و کامل ساز عطاای ایشان را از عطیته خود
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَثِّرْ عِدَّتَهُمْ
 خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او و بسیار کن عدوهایشان را
 وَأَشْحَذْ سِلِحَتَهُمْ وَأَحْرُسْ حُوزَتَهُمْ
 و تیز کن سلاحهای ایشان را و نگهدار اطراف ایشان را
 وَأَمْنَعْ حُومَتَهُمْ وَالْفِجْعَةَ مِنْهُمْ وَدَبْرَهُمْ
 و محکم گردان نواحی ایشان را و جمع کن دشمنان ایشان را و تدبیر کن
 أَمْرَهُمْ وَوَأَثَرِيْنَ مِيْرِهِمْ وَتَوَحَّدْ كَيْفَانِيَّةَ
 کار ایشان را و بی در پی کن از دشمنان ایشان را و تنهایی خود کار کنندگی
 مُؤَنَّهُمْ وَأَعِزَّهُمْ بِالنَّصْرِ وَأَعِزَّهُمْ
 کارهای ایشان را و یاری ده ایشان را بنصرت و مدد کن ایشان را
 بِالنَّصْرِ وَالطُّفُّهُمْ فِي الْكُلِّ اللَّهُمَّ
 بنصرت و لطف کن ایشان را در هر کجا خداوند

این دعا را در هر وقت که بخواند بر او برکت است
 و در روز قیامت از او شکر خواهد کرد
 و در هر وقت که بخواند بر او برکت است
 و در روز قیامت از او شکر خواهد کرد

این دعا را در هر وقت که بخواند بر او برکت است
 و در روز قیامت از او شکر خواهد کرد
 و در هر وقت که بخواند بر او برکت است
 و در روز قیامت از او شکر خواهد کرد

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَرِّفْهُمْ مَا يَجْرُلُونَ
 رحمت بفرست بر محمد و آل او و شناسان آنچه میگردند
 وَعَلِّمْهُمْ مَا لَا يَعْلَمُونَ وَبَصِّرْهُمْ مَا لَا
 و تعلیم کن ایشان آنچه نمیدانند و بنمای ایشان آنچه
 يَبْصُرُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
 می بینند خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او
 أَلْسِنَهُمْ عِنْدَ لِقَائِهِمُ الْعَدُوَّ ذَكَرْنَا
 فراموش کردان ایشان را از در رسیدن دشمن یاد دینشان
 الْخُدَاعَةَ الْغُرُورَ وَمُحَّعَ قُلُوبِهِمْ
 که بسیار میگردانند و فریب میدهد و محو سازد از دلهایشان
 خَطَرَاتِ الْمَالِ الْفِتُونَ وَالْحَعْلَ الْجَنَّةِ
 بخطر آمدنهای مال فتن کننده و بگردان بستن را
 نَصَبَ أَعْيُنِهِمْ وَلَوْحَ مِنْهَا الْأَبْصَارُ
 برابر چشمهای ایشان و خطی که بر آن بر چشمین برود بگوشی ایشان
 مَا أَعَدَّتْ فِيهَا مِنْ مَسَاكِينٍ
 آنچه همبسا ساخته در آن گدازان از مسکینهای
 الْخَلْقِ وَمَنَازِلَ الْكِرَامَةِ وَالْحَوْرِ
 جاوید و منزههای کرامت و حورایان

این سوره همسوز است
و غرض تاکید است بر

یعنی گاهبان سردار

حور حور است و حور بگفت زنی را میگویند که سیاهی سفیدی چشمش از
 درغایت شدت باشد اما در عرف زمانی را میگویند که در شب از
 مردمان آفریده شده اند

الْحَسَانَ وَالْأَنْهَارِ الْمَطْرَدَةِ بِأَنْوَاعِ
 نیکو رویان و نهروهای روان شده با انواع
 الْأَشْرَبَةِ وَالْأَشْجَارِ الْمُتَدَلِّيَةِ بِصُفْرِ
 آتشامیدها و درختهای سرسبز از جهت با صاف
 التَّمْرِ حَتَّى لَا يَهْتَمُّ أَحَدٌ مِنْهُمْ بِالْأَذْيَارِ
 میوه تا قصد کند کسی از ایشان برشتن
 وَلَا يَجِدُ نَفْسًا عَنْ قَوْلِهِ بِيضًا
 و گفتگو کنند با خود از کز نخوت از نماند
 اللَّهُمَّ أَفَلْ بِذَلِكَ عَدُوَّهُمْ وَقَامَ عَنْهُمْ
 خداوند بگویند باین دشمن ایشان را و بگردان ایشان
 أَظْفَارِهِمْ وَفَرَّقَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ أَسْلِحَتِهِمْ
 ناخنهای ایشان را و جدایی افکن میان دشمن و میان سلاحهای ایشان
 وَأَخْلَعَ وَتَأْتِقَ أَفْئِدَتِهِمْ وَبَاعَدَ بَيْنَهُمْ
 و بگشاید دلهاشان را و دور کند میان ایشان
 وَبَيْنَ أَرْوَادِهِمْ وَجَحْرِهِمْ فِي سَبِيلِ
 و میان آرزوهای ایشان و میخساز ایشان را در راه ایشان
 وَضَلَّ اللَّهُمَّ عَنْ وَجْهِهِمْ وَقَطَعَ عَنْهُمْ
 و گمراه کن ایشان را از جهتشان و بران ایشان

از آن اصل شیر و شکر است
 از ایشان نیکو رویان
 از ایشان نیکو رویان

یعنی حرف کز نخوت از نماند
خود بخاطر کز نخوت از نماند

گناه است از اینکه در سوره است
 دشمنان از ایشان گناه است

یعنی آنچه در لهانشان است
 قوی و محکم است و در لهانشان
 بان نسبت از آن گمراه
 ایشان

بهر از این معنی اقصایان در سوره

بیت در شاهنامه

الْمُدَدَ وَانْقُصْ مِنْهُمْ الْعِدَّةَ وَامْلَأْ
 مدورا و کم کن از ایشان عدد را و پر کن
 اَفْعُدْتَهُمُ الرُّعْبَ وَاقْبِضْ أَيْدِيَهُمْ
 و طاشازا از رعب و زواهم از دستهاشازا
 عَنِ الْبَسِطِ وَآخِرُ السِّنْتِمْ عَنِ النَّطِقِ
 از گشادان و خاک کن زبانهشازا از حرف زدن
 وَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلَفَهُمْ وَنَكَرْ لَهُمْ
 و برکنده بسختشان انار که از بی برینند و بی دل با ایشان
 مَنْ وَرَاءَهُمْ وَاقْطَعْ بِحَدِيثِهِمْ أَطْمَاعَ
 و هر که از عقب ایشانست و قطع کن بسختی ایشان طعمهای
 مَنْ بَعْدَهُمْ اللَّهُمَّ عَقِّمْ أَرْحَامَ سَيِّئِهِمْ
 هر که بعد از ایشانست خداوند از زمین بازدار ارحام
 وَيَسْرِ اصْلَابَ رِجَالِهِمْ وَاقْطَعْ نَسْلَ
 و خشک کن پشتهای مردان ایشانرا و قطع کن نسل
 دَوَانِيهِمْ وَانْعَامِهِمْ لَا تَأْذَنَ لِسَمَائِهِمْ
 چهارمانشازا و انعامشازا و دستوری ده آسمان
 فِي قَطْرٍ وَلَا لِأَرْضِهِمْ فِي نَبَاتٍ اللَّهُمَّ
 در باریدن و نه زمین ایشانرا در رویدان خداوند

بیت در شاهنامه

بیت در شاهنامه

یعنی شتر و گاو و کوسفند

یعنی از آسمان چیزی نبارد و از زمین چیزی نرود

و قوی

وَقَوِّدْ لِكَ مِجَالِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَ
 و قوی کردن این قوت اهل اسلام را و
 حَصِّنْ بِهِ دِيَارَهُمْ وَثَرِّبْهُمُ أَمْوَالَهُمْ وَفَعِّمْهُمْ
 محکم ساز باین دیار ایشانرا و بسیار کن باین گناه ایشانرا
 عَنِ مَحَارِبَتِهِمْ لِعِبَادَتِكَ وَعَنْ مِثَالِنَا
 از کارزار ایشانرا و عثمان برای عبادت کردن و از خاک کردن
 لِلْخَلْقِ بِكَ حَتَّى لَا يُعْبِدَنِي بِتَاعِ الْأَرْضِ
 برای خلقت کردن تا کسی نرسیده نشود در بقعهای زمین
 غَيْرِكَ وَلَا تَعْمُرْ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ جِهَةً
 غیر تو و بر خاک مایده نشود برای کسی از ایشان پیشانی
 دُونَكَ اللَّهُمَّ اغْرِبْ كُلَّ نَاحِيَةٍ
 سواي تو خداوند با در بر خاک هر ناحیه را
 مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى مَنْ بَارَأْتَهُمْ مِنْ
 از مسلمانان با آنکه در برابر ایشانند از
 الْمُشْرِكِينَ وَأَمْدِدْهُمْ بِمَلَائِكَةٍ
 کافران و بد و فرست ایشانرا بفرشتگان
 مِنْ عِنْدِكَ مُرْدِفِينَ حَتَّى يَكُفُّوا
 از زدن تو بی تم در آینه تا دفع کنند شمارا

یعنی از آسمان پدید آید

بیت در شاهنامه

بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست

يَسْأَلُ مِنْ بَابِكَ كَفَعْلِكَ يَوْمَ بَدْرٍ

اعضای از عذابات جنگ که کردی روز بدر
تقطع به دایره هم و تخصص به شوکتهم

بِرِّي بَانَ بَخِ ابْنَانَا وَبَدْرِي بَانَ شَوْكَتِ ابْنَانَا
وَتَفَرَّقِي بِهِ عَدَدَهُمُ اللَّهُمَّ وَأَمْرُجْ هَهُمَا

در اکنده کنی آن شهادتینازا خداوند او مخیر کنی بهما شازا
بِالْوَبَاءِ وَأَطْعَمْتَهُمُ بِالْأَدْوَاءِ وَأَرَمْتَهُمُ بِاللَّاهِمِ

بطاعون و خوردن ایشانزاد برود و نیداز بسوی شتر
بِالْخُسُوفِ وَالْحَيْخِ عَلَيْهِمُ بِالْقُدُوفِ

خسوفها و ممالک کن بر بلاد ایشان بذاختنهما
وَأَفْرَعَهَا بِالْمَجُولِ وَأَجْعَلْ مِيرَهُمُ فِي

و مسلط ساز بلاد ایشان جنگی و بگردان از تو قومی القایزاد
أَحْضِرْ أَرْضِيكَ وَأَبْعِدْهَا عَنْهُمْ وَأَمْنِعْ

فالتین زمینت و دورترین زمین از ایشان و بمنوع
حَصُونَهَا مِنْهُمْ أَصْبِهِمُ بِالْجُوعِ الْمُقِيمِ

قلعهای زمین را از ایشان و بسای ایشان را ستم است
وَالسُّقْمِ الْأَكِيمِ اللَّهُمَّ وَأَمَّا غَايِرُهُمْ

و بیماری در دال خداوند او مهر غراکنند و غراکنند ایشان

بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست

سف بر زمین رفتن است
یعنی بلاد ایشانزاد بر زمین فرود

ایزین و کبوسه ایشانزاد
سختی علی قحطی

بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست

بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست

بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست
بسیار از غلبه ای که بر این اوست

مِنْ أَهْلِ مِلَّتِكَ أَوْ جَاهِدِ جَاهِدَهُمْ

از اهل ملت تو یا جها و کننده که جها و کنند ایشان
مِنْ اتِّبَاعِ سُنَّتِكَ لِيَكُونَ دِينُكَ

از پیروان طریق تو تا بود یا شد دین تو
الْأَعْلَى وَحَزْبِكَ الْأَقْوَى وَحِطَّتْ

بلندتر و طاقتور تو قویتر و نصیب تو
الْأَوْفَى فَلْيَقِ الْيَسْرَ وَهَيْئَ لَهُ الْأَمْرَ

تمامتر پس پیش او را آسانی و مهیا ساز برای او کار
و تَوَلَّهُ بِالْبَحْرِ وَتَخَيَّرَ لَهُ الْأَصْحَابَ اسْتَقُوا

و متولی شواصع بغیر ذری و برگزین برای او یاران و قوی گردان
لَهُ الظَّهْرَ وَأَسْبِغْ عَلَيْهِ فِي النَّفَقَةِ وَ

برای او پشت را در تمام من برو در نفقه و
مَتَّبِعْهُ بِالنَّشَاطِ وَأَطْفِ عَنْهُ حَرَّ

بهره مند ساز او از کجری و فرود نشان از او گرمی
الشَّوْقِ وَأَجِرْ مِنْ غَمِّ الْوَحْشَةِ وَالنَّسَبِ

شوق و برهان او را از اندوه و تنهایی و فراموشی
ذَكَرَ الْأَهْلَ وَالْوَالِدَ وَأَتْرَلَهُ حَسَنَ

بدر اهل و فرزند من و اختیار برای او خوبی

بسیار از غلبه ای که بر این اوست

یعنی کار گذاری کن بفرزند تو

یعنی پشت او را قوی گردان

بهره مند ساز تمام کار او بده

یعنی گرمی شوق بال دایره او در غم خودی

النِّيَّةِ وَتَوَلَّاهُ بِالْعَافِيَةِ وَأَصْحِبُهُ السَّلَامَةَ
 نیت و متولی او شو ب عافیت و رفیق او ساز گشت
 وَأَعْفِهِ مِنَ الْجُبْنِ وَالْهَيْبَةُ الْجُرْأَةُ
 و نکاوید او را از ترسناکی و در دل او انداز دلیری
 وَأَرْزُقُهُ الشِّدَّةَ وَأَيُّدٍ بِالنُّصْرَةِ وَعَلَيْهِ
 و روز کن او را سختی و تقویت کن او را بهت و بیاموز
 السَّيْرَ وَالسُّنَّ وَتَسَدَّدُهُ فِي الْحُكْمِ
 طریقها و روشها و راه نما او را ب جواب در حکم کردن
 وَأَعْرِضْ عَنْهُ الزِّيَاءَ وَخَلِّصْهُ مِنَ التَّمَعُّتِ
 و بر کنار کن از او زیا و خلاص ساز او را از تمع
 وَاجْعَلْ فِي كُرْهِهِ وَذِكْرِهِ وَظَعْنِهِ
 و بگردان فکر او را و ذکر او را و زرقن او را
 وَقَامَتَهُ فِيكَ وَلَكِ فَإِذَا صَافَ
 و ایستادن او را در راه تو و برای تو پس هر گاه بر آید
 عَدُوَّكَ وَعَدُوُّكَ فَقَاتِلْهُمْ فِي عَيْنِهِ
 دشمن ترا و دشمن خود را پس گم کن شمارا در نظر او
 وَصَغُرْ شَانَهُمْ فِي قَلْبِهِ وَأَدِلَّ لَهُ مِنْهُمْ
 و کوچک ساز ایشانرا در دل او و غلبه ده او را بر ایشان

یعنی در جنگ

یعنی طریقها و روشهای جنگ
یا طریقها و روشهای شریعت

سختی از بری
تشت که گزنی از بری
ریا نشیند و ستم
انگیزد و ستم
که در دهم

وَلَا تُدْهِمُ مِنْهُ فَإِنْ خَتَمْتَ لَهُ بِالسَّعْيِ
 و غلبه ده ایشانرا برو بس که ختم کنی کار او را بسعادت
 وَقَضَيْتَ لَهُ بِالشَّهَادَةِ فَبَعْدَ أَنْ يَحْتَلِجَ
 و مسکن کنی برای شهادت پس بعد ازین شد که از رخ کند
 عَدُوَّكَ بِالْقَتْلِ وَبَعْدَ أَنْ يَجْهَدِيَهُمْ
 دشمن ترا بس کشتن و پس ازین باشد که نهایت سود ایشان
 الْأَسْرُ وَبَعْدَ أَنْ تَأْمَنَ أَطْرَافُ الْمُسْلِمِينَ
 اسیری باشد و پس ازین شد که امن شد اطراف مسلمانان
 وَبَعْدَ أَنْ يُؤَيُّدَكَ مَدِيرِينَ اللَّهُمَّ
 و پس ازین که برگردد دشمنان تو بسفت برگردند خداوند
 وَأَيُّمًا مُسْلِمٍ خَلْفَ غَازِيَا أَوْ مُرَابِطًا
 و هر مسلمانی که باشی شد غزا کننده را یا مرابطی را
 فِي دَارِهِ أَوْ تَعَهَّدَ خَالِفِيهِ فِي غَيْبَتِهِ
 در خانه او یا بازرسید باز ماندگان او در غیبت او
 أَوْ أَعَانَهُ بِطَائِفَةٍ مِنْ مَالِهِ أَوْ أَمَدَّهُ
 یا یاری کرد او را با پاره ای از مال او یا او را مدد داد
 بَعَثَادٍ أَوْ سَخَدَ عَلَى جِهَادٍ أَوْ تَبِعَهُ
 بساز راه یا تیر کرد او را بر حسب و یا از پی او کرد

یعنی نهایت سود ایشانرا
نیت که خوار و ذلیل کرده شد ایشانرا
اسیری

مرابطیست که برود بر سر راه
از برای محافظت کردن مر
و خبر گرفتن از احوال کفار
خبر کردن مسلمانان

فِي وَجْهِهِ دَعْوَةٌ أَوْ رَعِي لَهُ مِنْ وَرَائِهِمْ
 در آن راه او دعا می یار عبادت کرد برای او از عقب او
 حُرْمَةٌ فَاجْرِهِ مِثْلَ اجْرِنِ وَرَبُّكَ
 حرمتی را پس اجرت مسلمانان را مانند اجرت او سمند
 بِوِزْنٍ وَمِثْلًا مِثْلٍ وَعَوَّضُهُ مِنْ
 به سنگ و مانند مانند و عوض بد او را از
 فِعْلِهِ عَوَّضًا حَاضِرًا لِيَتَّجَلَ بِهِ نَفْعًا مَا
 کرد او عوض حاضری که نزدی باید آن نفع آنچه
 قَدَّمَ وَسَرُّوْ مَا آتَى إِلَى أَنْ يَنْتَهِيَ بِهِ
 پیش کرده است و نشاند ما فی آنچه آید تا آنکه منتهی شود
 الْوَقْتُ إِلَى مَا أُجْرِيَتْ لَهُ مِنْ فَضْلِكَ
 وقت او بسوی آنچه جاری ساخته برای او از فضل خود
 وَاعْدَدْتُ لَهُ مِنْ كِرَامَتِكَ اللَّهُمَّ وَ
 و آماده کرده اند برای او از کرامت خود خداوند بود
 أَيُّهَا مُسْلِمُ أَهْمُ أَمْرٌ لِاسْلَامِ وَأَحْزَنُهُ
 هر مسلمان که اند و بگردد ساختن او را که اسلام و غمگین کرد او را
 تَحْرِيْبُ أَهْلِ الشَّرْكِ عَلَيْهِمْ فِتْنَةٌ عَظِيمَةٌ
 اجتماع اهل شرک بر مسلمانان بسیار عظیم فتنه است از آن

ای مردم آیت که کسی را بخواند
 از برای او را اسم از پی
 آن بجزستد
 یعنی رعایت حق است او کند عیب
 یعنی آن غازی یا بر او

یعنی نزدی زمین نافع است
 که کرده است بهر چه تا آنکه کرد است
 تو ای جایی که از نیایی او بر تو بود
 یا اینکه بس نزد او را در

وَهُمْ بِجَهَادٍ فَقَعْدَ بِهِ ضَعْفٌ أَوْ
 یا آیت که جهاد نمودن ایشان را سستی یا
 بَطَّاتٍ بِهِ فَاقَرَّ أَوْ آخِرُ عَنْهُ حَادِثٌ
 درنگ نمود او را فقری یا پس از باخت او را از این قصد عادت
 أَوْ عَرَضَ لَهُ دُونَ إِرَادَتِهِ مَانِعٌ فَالْكَتُبُ
 یا عارض شد او را نیز اراده او مانعی پس نویسی
 اسْمُهُ فِي الْعَالَمِينَ وَأَوْجِبَ لَهُ تَوَاتُرُ
 اسم او در زمره عبادت کنندگان و واجب کرد آن برای او
 الْمَجَاهِدِينَ وَأَجْمَلَهُ فِي نِظَامِ الشُّهَدَاءِ
 جهاد کنندگان و بگردان او را در سلسله شهدا
 وَالصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 و صالحان خداوند رحمت بفرست بر محمد
 عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَالْمُحَمَّدِ صَلَوةٌ
 بنده تو و رسول تو و آن محمد رحمتی که
 عَالِيَةٌ عَلَى الصَّلَوَاتِ مُشْرِقَةٌ فَوْقَ
 بلند باشد بر رحمتها مشرف است بالای
 التَّحِيَّاتِ صَلَوةٌ لَا يَنْتَهِي مَدُّهَا
 درودها رحمتی که منتهی نشود مد آن

وَلَا يَنْقُطُ عَدَدُهَا كَمَا تَمَّ مَا مَضَى مِنْ
 و منقطع شود شمار آن همچون تمامترین آنچه گذشته است
 صَلَوَاتِكَ عَلَى حَبِيبِ أَوْلِيَاءِكَ إِنَّكَ
 رحمتی تو بر حبیبی از دوستان تو بدستی که تو
 الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ الْمُبْدِيُّ الْمُعِيدُ الْفَعَالُ
 عطا دهنده بسیار ستوده اعاده فراینده کننده هر چه را
 وَكَانَ مِنْهَا تَرْبِيدُ عَائِشَةَ عَلَيْكَ السَّلَامُ
 و بود از او سیرت عایشه علیها السلام
 فَتَقَرَّبَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
 در حالتی که نیاز خداوند برستی کن میرسد بجای تو و جل
 اَخْلَصَتْ بِإِيقَاطِ عَمَلِي إِلَيْكَ وَأَقْبَلَتْ
 مخلص ساختم خود را بسبب بریده شدن بسوی تو و روی کرده ام
 بِكُلِّ عَمَلِي عَلَيْكَ وَصَرَفْتُ وَجْهِي عَنِ
 همه خود بر تو و گرداندم روی خود را از
 يَحْتِاجُ إِلَى رِفْدِكَ وَقَلْبِي مُسْتَلْتِي
 که محتاج است بجفا می تو و برگرداندم ام سوال خود را
 عَمَّنْ لَمْ يَسْتَعْنِ عَنْ فَضْلِكَ وَرَأَيْتُ
 از کسی که نمی نیاز نیست از احسان تو و دیدم
 مَنْ

معنی نقلی

معنی بریده شدن من از تو و آمدن بسوی تو

از بندگان

أَنَّ طَلِبَ الْحَاجِّ إِلَى الْحَاجِّ سَفَهُ
 که طلب کردن محتاج از محتاج سبک است
 مِنْ رَأْيِهِ وَضَلَّةٌ مِنْ عَقْلِهِ فَكَمْ
 از رای او و گمراهی است از عقل او بسیار
 قَدَّيْتُ يَا لَهِي مِنْ أَنَا بِسْ طَلِبُوا الْعِزَّةَ
 تحقیق دیده ام ای خدای من مردمانی را که طلب عزت کردند
 بِغَيْرِكَ فَذَلُّوا وَرَأَوْا مَوَالَئَهُمْ مِنَ سُوءِ
 بگریختن تو بین فرار شدن و قصد تو نکردی کردند از سوا می تو
 فَافْتَقَرُوا وَاحْوَلُوا إِلَى الْإِرْتِقَاعِ فَاتَّضَعُوا
 رفتند و آسنگ شدند کردند
 فَضَحَّ بِمَعَايِنَةِ امْتِثَالِهِمْ حَازِمٌ وَقَفَتْ
 بیست در صفت شد بر این مانند ای آنها و در این صفتی که توفیق داده
 اِغْتِبَارُهُ وَارْتَدَّ إِلَى طَرِيقِ صَوَابِهِ
 عبرت گرفتن او و بر این سویت و راه بسوی راه صواب او
 اِخْتِيَارُهُ فَانْتَ يَا مَوْلَايَ دُونَ كُلِّ
 اختیار او پس تویی ای مولای من
 مَسْئُولٍ مَوْضِعِ مَسْئَلَتِي وَدُونَ كُلِّ
 سوال کرده شده من سوال کردن من و در هر

معنی از بندت

مَطْلُوبٍ إِلَيْهِ وَلِي حَاجَتِي أَنْتَ الْخَصُوصُ

طلب کرده شده بسوی او باز رسند کماست تویی مخصوص

قَبْلَ كُلِّ مَدْعُودٍ عَوْنِي لَا يَشْرُكَكَ

پیش از هر خوانده شده بخواندن من شریک نمیشود او

أَحَدٌ فِي رَجَائِي وَلَا يَتَفَوَّحُ أَحَدٌ مَعَكَ فِي

کسی در امید من و متفق نیست با کسی

دُعَائِي وَلَا يَنْظِمُهُ وَإِيَّاكَ نِدَائِي لَكَ

خواندن و جمع نمیکند او را و ترا ایام ندای من بر است

يَا إِلَهِي وَخَدَائِيهِ الْعَدَدِ وَمَلَكَهُ

ای خدای یگانگی شمار و صفت و زار گرفته

الْقُدْرَةِ الصَّمَدِ وَفَضِيلَةِ الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ

قدرت که بر است و صفت کمالی که قدرت و قوت است

وَدَرَجَةِ الْعُلُوِّ وَالرَّفْعِ وَمِنْ سِوَاكَ

و پای بلندی و رفعت و هر که سوا نیست

مَرْحُومٍ فِي عَيْنِ مَعْلُوبٍ عَلَى أَمْرٍ

رحم کرده شده است در نزد کسی او غلبه کرده شده است بر امر او

مَقْهُورٍ عَلَى شَأْنِهِ مُخْتَلِفِ الْحَالَاتِ

نفر کرده شده است بر حال او مختلف است حالهای او

مُنْقَلٍ فِي الصِّفَاتِ فَتَعَالَيْتَ

کرده است در صفاتها پس تو برتری

عَنِ الْأَشْبَاهِ وَالْأَضْدَادِ وَتَكَبَّرْتَ

از مانندها و ضدها و عظمتی

عَنِ الْأَمْثَالِ وَالْأَنْدَادِ فَسُبْحَانَكَ

از مثلها و دژها پس سبکی تو

وَكَلِمَتِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلِيمٌ بِمَا قَرَّبْتُ إِلَيْكَ

و بود از دستان من نیست خدای مگر تو عیسی سلام هرگاه میشد برود

اللَّهُمَّ إِنَّكَ ابْتَلَيْتَنَا فِي أَرْزَاقِنَا

خداوند ما برستی که تو از پایش نمودی ما را در روزهای ما

لِسُوءِ الظَّرِّ وَفِي أَجَالِنَا بِطُولِ الْأَمَلِ

بدگامی و در عمرهای ما بر رازی امید

حَتَّى لَتَمَسَّنَا أَرْزَاقُكَ مِنْ عِنْدِ الْمَرْزُوقِينَ

تا اینکه طلب کردیم روزهای ما از نزد روزی داده شد

وَصَبَعْنَا بِأَمْثَالِنَا فِي أَعْمَارِ الْمُعْتَرِينَ

و طبع کردیم بسبب امید خود در عمرهای معمران

فَضَّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَاللَّهِ وَهَبْ لَنَا يَقِينًا

پس بخت بخت بر محمد دال او و بخش ما را یقین

یعنی چیزی از اینها نماند و صفت است و این است که از صفتهاست امر او است که یکس بود و اینده

یعنی کما فی روزی و طول الامم عمر او ای از برای از پیش از آن

این مقصود بیان میکند که در روزهای ما نیویخت ای تو ای امانت ما بود و در روزهای ما

یعنی کما فی روزی و طول الامم عمر او ای از برای از پیش از آن

صَادِقَاتُ كُفَيْنَا بِهِ مِنْ مَوْتَةِ الظَّلْبِ

راستی که بازگانی ما را آن از مشقت طلب

وَأَهْمَانَا نَفْسَهُ خَالِصَةً تَعْفِينَا بِهَا

در دول انداز ما را اعتماد خالصی که عافیت دهی را بان

مِنْ شِدَّةِ النَّصَبِ وَاجْعَلْ مَا صَحَّتْ

از سختی نصب و گردان آنچه تصحیح کرده

بِهِ مِنْ عِدَّتِكَ فِي وَحْيِكَ وَاتَّبَعْتَهُ

بان از وعده خود در وحی خود و از پی آن کرده

مِرْقَمَكَ فِي كِتَابِكَ قَاطِعًا لِاهْتِمَامِنَا

از قسم خود در کتاب خود قطع کننده مرا اهتمام ما را

بِالرِّزْقِ الَّذِي تَكَلَّمْتَ بِهِ وَحَسْمًا

بر روزی که تو ضامن آن شده و قطع کننده

لِلْاِسْتِغَالِ بِمَا ضَمِنْتَ الْكِفَايَةَ

مرا مشغول بودن را آنچه ضامن شده کارگزار می

لَهُ فَكُنْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ الْأَصْدَقُ

انرا پس گفتی و گفته تو حقیقت در راسترازی گفته ها و

اقْسَمْتُ وَقِسْمِكَ الْأَبْرَارُ الْأَوْفَى

قسم ای در می و قسم تو راستتر و بونا رسیدگی

این آیه که در قرآن آمده است که خداوند است که در کتاب خود آنچه را که ما را از مشقت طلب عافیت دهد را بان اعتماد خالصی که عافیت دهی را بان در دول انداز ما را اعتماد خالصی که عافیت دهی را بان از سختی نصب و گردان آنچه تصحیح کرده بان از وعده خود در وحی خود و از پی آن کرده از قسم خود در کتاب خود قطع کننده مرا اهتمام ما را بر روزی که تو ضامن آن شده و قطع کننده مرا مشغول بودن را آنچه ضامن شده کارگزار می انرا پس گفتی و گفته تو حقیقت در راسترازی گفته ها و قسم ای در می و قسم تو راستتر و بونا رسیدگی

السَّمَاءِ وَرِزْقِكُمْ وَمَا تَعِدُّونَ ثُمَّ

آسمانهاست روزی شما و آنچه وعده کرده شده بان پس

قُلْتَ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ

گفتمی پس بخداوند آسمان و زمین که هر این

لِحُومِشِكُمْ مَا أَنْتُمْ تَطْبُقُونَ

حسنت انداخته شما حرف میزید

وَمَا مِنْ حَاطَةِ عِلْمٍ إِلَّا لِيُخَوِّفَ

و آنچه از علم است تا بترساند

الَّذِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

که از درین قرص خدا و از رحمت تو بر محمد

وَالِهِ وَهَبْ لِي الْعَافِيَةَ مِنْ دِينِ

وال او بخش مرا استگاری از قرصی

تَخْلُقُ بِهِ وَجْهِي وَيَجَارُفِيهِ ذَهَبًا

که کشی من را روی مرا و جبران میشود در آن زیر من و

يَتَشَعَّبُ لَهُ فِكْرِي وَيَطْوِلُ بِمَارَسَتِهِ

بر کشنده میشود برای فکر من و دراز کشنده

شَعْلِي وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَمِّ الدِّينِ

کار من و پناه میگیرم تو ای پروردگار من از آزاره قرص

این آیه که در قرآن آمده است که خداوند است که در کتاب خود آنچه را که ما را از مشقت طلب عافیت دهد را بان اعتماد خالصی که عافیت دهی را بان در دول انداز ما را اعتماد خالصی که عافیت دهی را بان از سختی نصب و گردان آنچه تصحیح کرده بان از وعده خود در وحی خود و از پی آن کرده از قسم خود در کتاب خود قطع کننده مرا اهتمام ما را بر روزی که تو ضامن آن شده و قطع کننده مرا مشغول بودن را آنچه ضامن شده کارگزار می انرا پس گفتی و گفته تو حقیقت در راسترازی گفته ها و قسم ای در می و قسم تو راستتر و بونا رسیدگی

این آن قسم که بعد از آن واقع شده در کتاب خدا

یعنی چیزی که در آن کتاب است

شکل در آن کتاب است

اینهم که روزی شما در آن است

و بیکر که درین کتاب است

کتاب است از بقدری که در آن

وَفِيكُمْ وَشُعَلِ الدِّينِ وَسَهْرٍ فَضِّلْ
وَفِيكُمْ وَأَشْغَلِ قُرْبِ وَبِجَانِبِ أَنْ رَمَضَانَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَدْنِي مِنْهُ وَأَسْتَعِزُّ

بِمحمد و آل او و پناه دهه مر از ان و ز شغله
بِك يَا رَبِّ مِنْ ذَلَّتْ فِي الْحَيَاةِ وَمِنْ تَبِعَتْهُ
بجو ای پروردگاران از غماری زمین زندگی و از و الی آن

بَعْدَ الْوَفَاءِ فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْرِنِي
بعد از مرگ رحمت به نسبت بر محمد و آل او در ایام او

مِنْهُ بِنُورِ فَاضِلٍ وَكَفَانٍ فَاصِلِ
از ان بگو ای زیادتی یکفای رسانده

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْجِبْنِي
خداوند رحمت به نسبت بر محمد و آل او و باز دار مرا

عَنِ الشَّرَفِ وَالْإِزْدِيَادِ وَقَوْمِي بِالْبَدَلِ
از اشراف و زیادتی نمودن و مستقیم سازم از بخشش کردن

وَالْإِقْتِصَادِ وَعَلَيْكَ حَسَنُ التَّقْدِيرِ وَ
و میانه روی نمودن و بیا موز مرا بیکدی اندازده در خروج
أَقِضْ بِي لَطْفِكَ عَنِ التَّبْدِيدِ وَأَجِدْ
بازگش مرا بلطف خود از تبذیر و روان گردان

بجز از قرض

یعنی بی اندازه جمع کردن

یعنی خوف از غم و بجز برای آن برآید

مِنْ سَبَابِ الْكَلَالِ ارْتَدَائِي وَوَجْهِه
از سبهای طلال روزهای مراد بگردان

فِي أَبْوَابِ التَّرَائِفَاتِي وَأَزْوَعَتِي مِنْ
در ابواب خیر روی نغمه کردن مرا و بازگش از من از

الْمَالِ مَا يَحْدِثُ لِي مَحِيكَةً أَوْ تَأْذِيًا
مال آنچه بر آورد برای من بگرددنی یا رسیدن

إِلَى بَعْغِي أَوْ مَا اتَّعَبْتُ مِنْهُ طَغْيَانًا
بغدی یا پیام در عاقبت آن طغیان و شری

اللَّهُمَّ حَبِّبْ لِي صَحْبَةَ الْفُقَرَاءِ وَ
خداوند دوست گردان بمن هم نشینی در ایشان و

أَعِنِّي عَلَى صَحْبَتِهِمْ بِحَسَنِ الصَّبْرِ وَمَا
یارای مرا بر صحت ایشان بیکوی صبر و آنچه

زَوَيْتَ عَنِّي مِنْ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْفَانِيَةِ
بازگشده از من از متاع دنیای فانی

فَاذْخُرْ لِي فِي خَزَائِنِكَ الْبَاقِيَةَ وَاجْعَلْ
بس که در آن از خزینه برای من خزانهای باقی خود و گردان
مَا خَوَّلْتَنِي مِنْ حَطَامِهَا وَعَجَّلْتَ لِي
آنچه از برای من از حطام دنیا و پیش از آنده برای من

یعنی انقدر از مال که بگشاید و تقوی
دارد و بدین دلیل رفتن شود از من از
دارد و بدین از برای مراد

یعنی بر او غنی است که در دنیا
بسیار است و این است

یعنی آنچه در دنیا بماند
باشد برای من خزانهای
که در آخرت بماند

یعنی معنی خود بگشاید و ریزه شده است
و یک زود فانی شود چنانکه غنی که ریزه شده باشد از خشکی و با بجز ریزه شده

مجلس

مِنْ مَتَاعِهَا بُلْغَةً إِلَى جِوَارِكَ وَ

از متاع آن بسببین بهی که تو

وَصَلَّةَ إِلَى قُرْبِكَ وَذَرِيعَةَ الْجَنَّةِ

پوستن بهترب تو و وسیله بسوی بهشت

إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ الْجَوَادُ

برستی که تو صاحب بزرگی است و تو بخشنده

وَكَلِمَةُ طَائِفَةِ الْكَرِيمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَكَرَّمَتْهُ

و بود از دعای آنحضرت است علیه السلام در یاد کردن تو بهیچ

اللَّهُ يَا مَنْ لَا يَصِفُهُ نَعْتُ الْوَالِجِينَ

خداوند ای که نمیتواند وصف کرد او را وصف و صفت کنندگان

وَيَا مَنْ لَا يَجَاوِزُهُ رَجَاءُ التَّاجِينَ وَيَا

و ای که در نمیگذرد آرزو امیدواران و ای

مَنْ لَا يَضِيعُ لَدَيْهِ أَجْرُ الْحَسَنِينَ وَيَا مَنْ

که ضایع نمیشود نزد او مزد نیکوکاران و ای آنکه

هُوَ مَنْ هِيَ خَوْفِ الْعَالِدِينَ وَيَا مَنْ

اوست منتهای ترس عبادتندگان و ای آنکه

هُوَ غَايَةُ خَشْيَةِ الْمُتَّقِينَ هَذَا مَقَامُ

اوست نهایت بیم پرستگاران این جایگاه است

*بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الطيب الطاهر*

*یعنی پسر از آخر درین بین
عطا کرده*

*لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الخلق
الذليلين
اللهم صل على محمد و آل محمد
صلواتك عليهم في كل وقت
و صلواتك على ابي عبد الله
عليه السلام في كل وقت
و صلواتك على ابي طالب
عليه السلام في كل وقت*

مِنْ تَدَاوَلَتْهُ أَيْدِي الذُّنُوبِ وَقَادَتْهُ

که نبوت گرفته است او را دستهای گناهی و کشیدند او را

أَزْمَةُ الْخَطَايَا وَاسْتَحْوَذَ عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ

مهارای خطایا و غلبه کرده است برو شیطان

فَقَضَّرْنَا مَرَّتَ بِهِ تَفْرِيطًا وَتَغَاطُرًا

پس تقصیر کردیم از آنچه امر کرده ایم تقصیر کردی و تو گرفتاری

مَا نَهَيْتَ عَنْهُ تَغْيِيرًا كَالْجَاهِلِ

از آنچه نهی کرده ایم از روی فریبند خود مانند ابلهان

بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ وَكَلِمَتِكَ فَضْلٌ

بقدرت تو برو یا همیچ که نظر باشد از ادبی

إِحْسَانِكَ إِلَيْهِ وَحَتَّى إِذَا انْفَجَرَ لَهُ بَصَرٌ

احسان ترا بسوی او تا چون شود روشن شود او را دیده

أَلْهَدَى وَتَقَشَّعَتْ عَنْهُ سَحَابٌ

هری و شکافته شد از چشم او ابرهای

الْعَيْنِ أَحْصَى مَا ظَلَمَ بِهِ نَفْسَهُ وَفَكَرَ

گوری شمرده آنچه را پنداشته است این بر خود و اندیشه کرد

فِيمَا خَالَفَ بِهِ رَبَّهُ فَرَأَى كَيْدَ عَصِيانِهِ

در آنچه مخالفت کرده است این پروردگارش را دید که کینهش را

یعنی راه میخشد

*یعنی در دست بزرگی گناهی را
و عظمت مخالفتش را*

كبراً و جليل مخالفتاً جليلاً فاقبل
 بزرگ و عظيم مخالفتش عظيم پس روی آورد
 تخوفاً مؤملاً لك مستحيماً منك
 بجان تو امید دارنده مرا است شرمنازه از تو
 ووجه رغبتك اليك ثقة بك فانيك
 و متوجه ساخت رغبت خود را بسوی تو از روی اعتماد و بویس
 بطبعه يقيناً و قصدك بخوفاً خلاصاً
 باطمینان خود از روی یقین و تو جبر کردی با من خود از روی اضطرار
 قد خلاصته من كل مطوع فيه
 تحقیق که خالی شده است طمع او از هر که طمع کرده بود و در
 غيرك و فرخ روحه من كل محذور
 غیر از تو در اینجا هست ترس او از هر چه خدا کرده بود
 منه سواك فمثل بين يديك متضرعاً
 از و سواي تو پس ایستاد در برابر تو زاری کننده
 و غمض بصير الى الارض متخشعاً و طاماً
 و انداخت دیدگاهش را بسوی زمین فرو تنی کننده و زیر انداخت
 رأسه لغيرتك متدلاً و ابتك من ستر
 سرش را برای غمت تو پستی کننده و اشکارا کرد بهر تو از زانو

و چون در این مقام رسید
 که در این مقام رسید
 که در این مقام رسید
 که در این مقام رسید

ما انت اعلم به منه خضوعاً و عدد
 آنچه تو دانستی بان از او از روی فروتنی و شمر
 من ذنوبه ما انت احصى لها خضوعاً
 از آن گناهان خود آنچه تو شمار از ابرواری از روی
 و استغاثت بك من عظيم ما وقع به
 و طلب فریاد رسی که او از تو از بزرگی آنچه واقع شده است
 في عليك و قبح ما فضحه في حياك
 در علم تو و از زشتی آنچه رسوا کرده است او را در حیا تو
 من دنوباً دبرت لذاتها فذهب
 از گناهانی که پشت کرده است لذت های آن پس رفته
 و قامت تبعاتها فلزمت لا ينكر
 و ایستاده و با الهامی آن پس لازم شده انکار میکند
 يا الهی عدلك ان عاقبتك ولا يستعظم
 خدای من عدل ترا اگر عقوبت کنی او را و عظیم نمیشمارد
 عفوك ان عفوت عنه و رحمتك لانك
 عفو ترا اگر عفو کنی از او و رحمت کنی او را برای آنکه
 رب الكريم الذي لا يتعاضه
 پروردگاری که بزرگ نماید او را

او را
 در این مقام رسید
 که در این مقام رسید
 که در این مقام رسید

بیان آنست که واقع
 شده است برو خدا
 کرده است او را
 بیان آنست که واقع
 شده است برو خدا
 کرده است او را

غُفْرَانِ الذَّنْبِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ فَهَذَا
 بوشان کناه بزرگ خداوند ایزد
 أَنَا ذَا قَدْ جِئْتُكَ مُطِيعًا لِأَمْرِكَ
 منم این محقق آمده ام برکاه تو فرمانبردار مرا مرا
 فِيمَا أَمَرْتَ بِهِ مِنَ الدُّعَاءِ مُتَجَرِّدًا
 در آنچه امر فرموده ایمان از دعا طلب ناکند
 وَعِنْدَكَ فِيمَا وَعَدْتَ بِهِ مِنَ الْجَابَةِ
 وعده ترا در آنچه وعده فرموده ایمان از اجابت
 إِذْ تَقُولُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
 زیرا که میگوی بخوانند مرا اجابت میکنم مر شمارا
 اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْقَبْتِي
 خداوند ایزد رحمت بر محمد و آل او و ملاقات کن مرا
 بِمَغْفِرَتِكَ كَمَا لَقَيْتَنِي بِإِقْرَارِي
 با مرزش خود چنانچه ملاقات کرده ام ترا با قرار خود
 وَدَفَعْتَنِي عَنْ مَصَارِعِ الذُّنُوبِ كَمَا
 و بندساز مرا از جا های افتادن در گناهان چنانچه
 وَضَعْتَ لَكَ نَفْسِي وَأَسْتَرْجِي لَيْسَتِكَ
 پس کرده ام برای تو نفس خود را و بپوشان مرا بپرده خود

یعنی از آنجا که اگر از دست
 مرا در گناهان
 در دنیا و آخرت
 یعنی از آنجا که اگر از دست
 مرا در گناهان
 در دنیا و آخرت

كَمَا تَأْتَيْتَنِي عَنِ الْإِسْتِغْثَاءِ مِنِّي اللَّهُمَّ وَتَبَّتْ
 چنانچه گردی منم با من از انتقام کشیدن از من خداوند ایزد
 فِي طَاعَتِكَ نَيْتِي وَحَكْمِي
 در طاعت خود نیت مرا و استوار کن مرا
 عِبَادَتِكَ بِصَيْرَتِي وَوَقْفَتِي مِنَ الْأَعْمَالِ
 پرستش خود بنیای مرا و توقیف مرا از کارها
 لِمَا تَعَسَّلُ بِهِ دَلَسَ الْخَطَا يَا عَنِي وَتَوَقَّفِي عَلَى
 برای آنچه بشوی بان چرک گناهانرا از من و بمران مرا بر
 مَلِيكَ وَمِلَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا
 دین خود و دین پیغمبر خود محمد بر باد دزد و چون
 تَوَقَّفْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي
 بپیرانی مرا خداوند ایزد غمگینی که من باز نینمایم بسوی تو در مقام خود
 هَذَا مِنْ كِبَائِرِ ذُنُوبِي وَصَغَائِرِهَا
 این مقام از بزرگهای گناهان خود و خوردنهای آن
 وَبِوَاطِنِ سَيِّئَاتِي وَظَوَاهِرِهَا وَسَوَائِفِ
 و پوشیده های گناهان خود و از آشکارهای آن و گذشتهای
 زَلَّاتِي وَجَوَادِهَا تَوَقَّفْتَنِي مِنَ الْإِسْتِغْثَاءِ
 لغزشهای خود و نوبت های آینده آن باز کشش کنی که گفتگو کند

یعنی از آنجا که اگر از دست
 مرا در گناهان
 در دنیا و آخرت

نَفْسَهُ مَعْصِيَةً وَلَا يَضْمُرُ أَنْ يَعُودَ
 با خود از نماز فراموشی و در دل نگذرد از آنکه عود کند
 فِي خَطِيئَةٍ وَقَدْ قُلْتَ يَا لَيْلَى لِي مُحْكَمٌ
 در گناهی و بتحقیق که گفته ای خدای من در کتاب
 كِتَابِكَ إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ
 محکم خود بدستی که توبه می پذیری تو را از بندگان خود
 وَتَغْفِرُ عَنِ السَّيِّئَاتِ وَتُحِبُّ التَّوَّابِينَ
 و در میگذری از گناهان و دوست میداری توبه کننده را
 فَاقْبَلْ تَوْبَتِي كَمَا وَعَدْتَ وَعَافُ
 پس پذیر توبه مرا چنانچه وعده فرموده و درگذر
 عَنْ سَيِّئَاتِي كَمَا ضَمِنْتَ وَأَوْجِبْ
 از گناهان من چنانچه ضامن شده و واجب گردان
 لِي مُحِبَّتَكَ كَمَا شَرَطْتَ وَلَكَ
 برای من محبت خود را چنانچه شرط کرده و مرا راست
 يَارَبِّ شَرَطِي إِلَّا عَوْدِي فِي مَكْرُوهِكَ
 ای پروردگارا من شرطین که برگردم در آنچه ناخوش داری
 وَضَمَانِي إِلَّا رَجْعِي إِلَى مَذْمُومِكَ
 و ضمان من که رجوع کنم در نکوهش کرده تو

این قول خدای تعالی حاصل قول اوست

یعنی اوست از چنانچه فرموده که خدای تعالی دوست میدارد توبه کننده گان را

و در محبت خود را چنانچه شرط کرده و مرا راست یارب شرطی الا عودی فی مکروهی و ضمانی الا رجعی الی مذمومک

وَعَهْدِي أَنْ أَهْجُرَ جَمِيعَ مَعَاصِيكَ
 و عهد من که دوری نمایم از جمیع نافرمانیهای
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ فَاعْفُ
 خداوندا بدستی که تودانامتری با آنچه کرده ام پس بافرمای
 مَا عَمِلْتُ وَأَصْرِفْنِي بِقُدْرَتِكَ إِلَى مَا
 آنچه دوسته و بازگردان مرا بقدرت خود بسوی آنچه
 أَحْبَبْتَ اللَّهُمَّ وَعَلَى تَبِعَاتٍ قَدْ
 دوست داشته خداوندا و بر تبت صحیح و دو بالی چند که بتحقیق
 حَفِظْتَهُنَّ وَتَبِعَاتٍ قَدْ نَسِيتُهُنَّ وَ
 یاد دارم آنها را و صحیح و دو بالی چند که بتحقیق فراموش کرده ام آنها را
 كَلِمَتَيْنِ بَعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَعَلَيْكَ الَّذِي
 بمانند اینها پیش چشم نیست که بخوابد بخورد و در غفلت است که
 لَا يَنْسِي فَعَوِّضْ مِنْهَا أَهْلَهَا وَأَحْطَطْ
 فراموش نمیشد پس عوض ده از حقوق اهل آنها را و بینداز
 عَنِّي وَزِدْهَا وَخَفِّفْ عَنِّي ثِقَلَهَا وَ
 از من گران کن آنها را و سبک ساز از من سنگین آنها را و
 اعْصَمْنِي مِنْ أَنْ أَقَارِفَ مِثْلَهَا اللَّهُمَّ
 نگاهدار مرا از اینکه نزدیکی کنم مثل آن با آنها را خداوندا

وَأَنَّهُ لَا وِفَاءَ لِي بِالتَّوْبَةِ إِلَّا بَعْضَتِكَ
 و برستی که نیست فاکردن مرا توبه مگر نکاه داشتن تو
 وَلَا اسْتِسْكَاءَ بِي عَنِ الْخَطَايَا إِلَّا لِعَن
 نیست چنگ زدن آنچه می از گناهان مگر از
 قُوَّتِكَ فَقَوِّنِي بِقُوَّتِكَ كَافِيَةً وَتَوَكَّلْ
 قوت تو پس قوی گردان مرا بقوتی که بس باشد و یار شو مرا
 بِبَعْضَةِ مَا بَعَاثَكَ اللَّهُ مَا عَمَّا عِنْدَكَ تَابَ
 نکاه برستی که باز دارنده باشد خداوند هر چند که باز گشت
 إِلَيْكَ وَهُوَ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ
 بسوی تو و و حال آنکه در علم غیب که ز دست
 فَاسْخُلْ لَتَوْبَتِهِ وَعَانِدْ فِي ذَنْبِهِ وَخَطِيئَتِهِ
 شکسته است توبه خود را و عود کننده است در گناه خود و خطای
 فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ كَذَلِكَ
 برستی که من نیاه میرم تو از اینکه بوده باشم چنین
 فَاجْعَلْ تَوْبَتِي هَذِهِ تَوْبَةً لَا أَحْتَاجُ
 پس گردان توبه مرا آنچه توبه که محتاج نشوم
 بَعْدَهَا إِلَى تَوْبَةٍ تَوْبَةٍ مُوجِبَةٍ لِمَوْجِ
 بعد از آن توبه دیگر توبه که موجب باشد

یعنی نیست تو ای که بخیری چنگ
 در زد که بسبب آن ربایی
 یا هم از گناهان
 یار کار گذارنده باشد
 یعنی از افعال ناشایسته

لِحَوْمِ مَا سَلَفَ وَالسَّلَامَةَ فِيهَا بَقِي
 برای بخوردن آنچه گذشته است و برای سلامت ماندن در آنچه بقیت
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَدُ رِذْلِكَ مِنْ جَهْلِي
 خداوند برستی که من عذر میخواهم بسوی تو از نادانی خود
 وَأَسْتَوْهَبُكَ سُوءَ فِعْلِي فَأَضْمِنِي
 و در میخواهم از توبه بخشش بی گردان خود را پس تضمین مرا
 إِلَى كَيْفِ رَحْمَتِكَ تَطَوَّلًا وَأَسْتَرْجِعُ
 بسوی پناه رحمت خود از روی چنگ و بیرون
 لِسَبِّ تِعْرَافِيَّتِكَ تَقْضِيًا اللَّهُمَّ إِنِّي
 برده عاقبت خود از روی تفضل خداوند او برستی که
 أَبْتَغِي إِلَيْكَ مِنْ كُلِّ مَا خَالَفَ
 باز گشت میکنم بسوی تو از هر چه خلاف کرده است
 إِزَادَتِكَ أَوْ زَالَ عَنِ مَحَبَّتِكَ مِنْ خَطَايَا
 اراده ترا یا کرده است از محبت تو از اندیشه های
 قَلْبِي وَكَلِمَاتِ عَيْنِي وَحِكَايَا
 دل من و از نگرش های چشم من و از گفتارهای
 لِسَانِي تَوْبَةً تَسْتَلِمُ بِهَا كُلَّ جَارِحَةٍ
 زبان من باز گشتی که سلامت بسبب آن هر عضوی از من

یعنی در آنچه باقی ماند نسبت انبوه است
 جامع از آن مان یا یکدیگر را چنانست
 که آخرت نه سالم با هم از غیب
 در عقوبت است

یعنی توبه بسبب از هر چه خلاف کرده است
 از تقوا و در دنیا و آخرت

عَلَى جِأَلِهَا مِنْ تَبَعَاتِكَ وَتَأْمِنْ مِثْلًا
بر سر خود از عقوبت های تو و ایمن باشد از آنچه
 يَخَافُ الْعَتَدُونَ مِنْ أَلِيمِ سَطْوَاتِكَ
میرسند بسدا و گران از قهر های درونگ تو
 اللَّهُمَّ فَارْحَمْ وَحَدِّثْ بَيْنَ يَدَيْكَ وَوَجِّبْ
خداوند ای رحمت کن بر بنمای من در برابر تو و طیب کن
 قَلْبِي مِنْ خَشْيَتِكَ وَاضْطِرِّ ابْرَأَكَانِي
دل من از ترس تو دلرز و اعضای من
 مِنْ هَيْبَتِكَ فَقَدْ قَامَتْنِي يَا رَبِّ ذُنُوبِي
از بیم تو پس تحقیق که بر پشت من است ترا ای پروردگار کن
 مَقَامَ الْخَزْيِ بَيْنَكَ فَإِنْ سَكَتُ
در مقام رسوایی در ساعت گمراهی تو پس اگر خاموش شوم
 لَمْ يَنْطِقْ عَنِّي أَحَدٌ وَإِنْ شَفَعْتَ
سخن نگوید از جانب من کسی و اگر شفاعت خود کنی
 فَلَسْتُ بِأَهْلِ الشَّفَاعَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ
پسستم از اهل شفاعت خداوند رحمت
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَشَفِّعْ لِي فِي خَطَايَايَ
بر محمد و آل او و شفیع زد در گناهان من

کریم

كَرَمِكَ وَعُدْ عَلَى سَيِّئَاتِي بِعَفْوِكَ
کریم خود را و تفصل کن بر گناهان من بعفو خود
 وَلَا تَجْزِنِي فِي جَزَائِي مِنْ عِقُوبَتِكَ
و یادش من را آنچه پاداش من است از عقوبت تو
 وَأَبْسُطْ عَلَيَّ طَوْلَكَ وَجَلِّلْنِي بِسِتْرِكَ
و بگستران بر من احسان خود را و بپوشان مرا بر در خود
 وَأَفْعَلْ لِي فِعْلَ عَزِيزٍ تَضَرَّعَ إِلَيْهِ
و بکن بمن کردار عزیز می که تزاری کرد بسوی او
 عَبْدٌ ذَلِيلٌ فَرِحَ بِهِ أَوْغَيْتِي تَعْضِي
بند خاری پس رحم کرد او را یا تو انگری که در وقت
 لَهُ عَبْدٌ فَقِيرٌ فَغَشِيهِ اللَّهُمَّ لَا تَخْفَلْ
بند فقیری پس غشیت او را خداوند از نیازمند و بنده
 مِنْكَ فَلْيَخْفَرْ لِي عَيْزُكَ وَلَا تَشْفِعْ لِي
از تو پس باید که نیاه دهم عزت تو و نیست شفیع مرا
 إِلَيْكَ فَلْيَشْفَعْ لِي فَضْلُكَ وَقِدَا وَجَلِّتْنِي
بسوی تو پس باید که شفاعت کند مرا فضل تو و جلالت بسوی من
 خَطَايَايَ فَلْيُوْءِ مِنِّي عَفْوَكَ فَبِأَكْلِ مَا
گناهان پس باید که ایمن کرد مرا عفو تو پس همه آنچه

برای من

نَطَقْتُ بِهِ عَن جَهْلٍ مِنِّي لِسُوءِ اثْرِي
 کویا شدم آن از نادانی من *بیدی کردار من*
 وَلَا لَشِيَانٍ لِّمَا سَبَقَ مِن ذَمِيمٍ فِعْلِي
 و نه از فراموشی من آنچه گذشته است از گنجه کار من
 لَكِن لِّسَمْعِ سَمَاوِكَ وَمَنْ فِيهَا وَارِضِكَ
 بلكه برای شنیدن آسمان تو و آنچه در دست خردین تو
 وَمَنْ عَلَيْهَا مَا أَظْهَرْتُ لَكَ مِنَ التَّدْمِ
 و آنچه بروست آنچه آشکار کردم برای تو از پشیمانی
 وَجَاءتْ لِيكَ فِيهِ مِنَ التَّوْبَةِ فَلَعَلَّ
 دست آوردم بوی تو در آنچه از توبه *بشاید که*
 بَعْضُهُمْ بِرَحْمَتِكَ يَرْجِعُنِي لِسُوءِ مَوْقِفِي
 پاره آنها بسبب رحمت تو رسد کندم از روی بی جا بگاه
 أَوْ تَدْرِيكَهُ الرِّقَّةَ عَلَى لِسُوءِ حَالِي
 یاد آید او را رقت بر من جزای بی حالی من
 فَيُنَالُنِي مِنْهُ بِدَعْوَةٍ هِيَ أَسْمَعُ لَدَيْكَ
 پس رسد مرا از او دعایی که شنیدی ترا باشد نزد تو
 مِنْ دُعَائِي أَوْ شَفَاعَتِي أَوْ كَدِّ عِنْدِكَ
 از دعای من یا شفاعتی که استوار تر باشد پیش تو

یعنی توبه می آورد از آنچه گناه کرده
 از توبه ای که بر او است
 در توبه سابق است آن آنچه
 از توبه کرده و معنی آن توبه ای
 گناه آورده ام بوی تو در آن
 گناه آورده ام در باب توبه ای
 گناه آورده ام این معنی که از آن
 سابقه ام توبه

مِنْ شَفَاعَتِي تَكُونُ بِهَا نَجَاتِي مِنْ
 از شفاعت من بوده باشد بسبب استغاثی من از
 غَضَبِكَ وَفَوْزِي بِرِضَاكَ اللَّهُمَّ
 غضب تو و فیروزی من پیش من بخشندوی تو خدا و خدا را اینک
 يَكُنُ التَّدْمُ تَوْبَةً إِلَيْكَ فَأَنَا التَّدْمُ النَّادِي
 بوده باشد پشیمانی تو بوی تو پس من پشیمانی ترین پشیمانم
 وَإِنْ يَكُنُ التَّرْكُ لِعَصِيَّتِكَ إِنَابَةً
 و اگر بوده باشد ترک معصیت تو بازگشت
 فَأَنَا أَوَّلُ اللَّيْبِينَ وَإِنْ يَكُنُ الْإِسْتِغْفَارُ
 پس من اول بارشنگامم و اگر بوده شد طلب آمرزش
 حِطَّةً لِلذَّنُوبِ فَإِنِّي لَكَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ
 سقوط گناه من پس منی من ترا از طلب آمرزش گناه
 اللَّهُمَّ فَمَا أَمَرْتَ بِالتَّوْبَةِ وَضَمَمْتَ
 خدا و پس آنچه امر کرده توبه و ضامن شده
 الْقَبُولَ وَحَثَّتَ عَلَى الدُّعَاءِ وَوَعَدْتَ
 پذیرفتن آنرا و تحریص کرده بر دعا و وعده کرده
 الْإِجَابَةَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ وَاقْبَلْ
 اجابت آنرا پس صلوات بر محمد و آل او و بپذیر

تَوَيْتِي وَلَا تَرْجِعْنِي مَرْجِعَ الْخَيْبَةِ مِنْ
 تَوَيْتِي ^{توبه مرا و بازگردان مرا از گشتن توبه من}
 رَحْمَتِكَ أَنْتَ التَّوَّابُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ
 رَحمت تو برستی که تویی تو بپذیرنده توبه بر گناهکاران
 وَالرَّحِيمُ لِلْخَاطِئِينَ الْمُنِيبِينَ اللَّهُمَّ
 و بسیار رحم کننده محظوظ کاران از ابار گردندگان خداوند
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ وَ
 رحمت بفرست بر محمد و آل او چنانچه راه منبری ما را بیان و
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا اسْتَنْقَذْتَنَا
 رحمت بفرست بر محمد و آل او چنانچه راه منبری ما را
 بِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً
 بسیار رحمت بفرست بر محمد و آل او رحمتی که
 تَشْفَعُ لَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَوْمَ الْمُنَاقَرَةِ
 شفاعت کند برای روز قیامت و روز احتساب
 أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ
 برستی که توبه بر همه چیز بغایت توانایی و آن بر تو
 وَكَلِمَةُ رَبِّكَ عَابِدٌ لِيَذَكَرَ لِمَا بَعْدَ
 و بود از و است ایستگاری بر هر کس سلام بعد از

الْفَرَاحِ مِنْ صَلَوةِ اللَّهِ لِنَفْسِي فِي الْأَمْرِ بِالذِّ
 فرح از نماز شکر برای خود در امر انکساره
 اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَلِكِ الْمُتَّابِدِ بِالْخُلُودِ
 خداوند ای صاحب پادشاهی باقی بدوام
 وَالسُّلْطَانِ الْمُمْتَنِعِ بِغَيْرِ جُنُودٍ وَلَا أَعْوَانٍ
 و سلطنت تویی غالب بی لشکر و بی مددکاران
 وَالْعِزِّ الْبَاقِي عَلَى مِرَالِ الدُّهُورِ وَخَوَالِي
 و عزت پابنده بر مرور که روز کاران و سالی
 الْأَعْوَامِ وَمَوَاضِي الْأَنْمَانِ وَالْأَيَّامِ عَزَّ
 رفعت و زمانها در روزهای گذشته غالبست
 سُلْطَانِكَ عِزًّا لِأَحَدِهِ بِأَوْلِيَّةٍ وَلَا
 سلطنت تو غنی که نیست مدی حرا در ابولیت و نه
 مُنْتَهَى لَهُ بِأَخْرِيَّةٍ وَاسْتَعْلَى مُلْكُكَ
 منتهای حرا در باخترت و بلند است پادشاهی تو
 عَلَوُ اسْقَطْتَ الْأَشْيَاءَ دُونَ بُلُوغِ أَمْدٍ
 بلندی که افتادند همه چیزها بی آنکه برسند به نهایت
 وَلَا يَبْلُغُ أَدْنَى مَا اسْتَأْتَرْتَ بِهِ مِنْ
 و نمیرسد پایین ترین پایه تهنودی تو بان از

بجای آنکه از آخری زاری

یعنی هیچ چیز با تو نمیرسد و اگر چیزی
 طیران کند بسوی او قتل از دستش
 یا کافی رسیده با وی افتد

ذَلِكَ أَقْصَى نَعْتِ الشَّاعِرِينَ ضَلَّتْ
 نعت نجات وصف کندگان که شده است
 فِيكَ الصِّفَاتُ وَتَقَسَّخَتْ دُونَكَ
 در تو صفتها و باطل شده است نزد تو
 النَّعْوُوتُ وَحَارَتْ فِي كِبْرِيَاءِكَ
 نعتها و حیران شده است در بزرگواری تو
 لَطَائِفُ الْأَوْهَامِ كَذَلِكَ أَنْتَ اللَّهُ
 نازکیهای باکیهای اندیشهها همچون تو تویی خدای
 الْأَوَّلُ فِي أَوْلِيَّتِكَ وَعَلَى ذَلِكَ أَنْتَ دَائِمٌ
 اول در اولیت خود و بر این نحو تو همیشه
 لَا تَزُولُ وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ عَمَلًا
 و زایل نمیشوی و منم بنده ضعیف در عمل
 الْحَسْبِ أَمَّا خَرَجَتْ مِنْ يَدِ اسْبَابِ
 و بزرگ در امید بیرون رفتیست از دست من اسباب
 الْوَصْلَاتِ الْأَمَّا وَصَلَهُ رَحْمَتِكَ وَ
 پیوندها مگر آنچه نبود که رحمت از رحمت تو و
 تَقَطَّعَتْ عَنِّي عِصْمُ الْأَمَالِ الْأَمَّا أَنَا
 بریده شده است از من رستههای امید مگر آنچه من

یعنی آثار صفتها و نعتها یکی است
 برود و برود یعنی تو کسیت و نعتی طاعت
 خود کسیتی تا تو استود و نعتی طاعت
 پیوند بود که خدای تعالی را صفتی
 نیست

مُعْتَصِمٌ بِهِ مِنْ عَفْوِكَ قَلَّ عِنْدِي
 دست در زده ام بان از عفو تو کم است نزد من
 مَا أَعْتَدُ بِهِ مِنْ طَاعَتِكَ وَكَثُرَ
 آنچه بشمارم آنرا از طاعت تو و بسیار است
 عَلَيَّ مَا أَبَوُ بِهِ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلَنْ
 برین آنچه از تو کنم بان از معصیت تو و
 يَضِيقَ عَلَيْكَ عَفْوُ عِبْدِكَ وَإِنْ
 دشوار نیست بر تو عفو کردن از بنده خود و اگر چه
 أَسَاءُ فَأَعْفُ عَنِّي اللَّهُمَّ وَقَدْ أَشْرَفَ
 بر کرده پس عفو کن از من خداوند و تحقیق که مطلقه است
 عَلَى خَفَايَا الْأَعْمَالِ عَلَيْكَ وَأَنْكَشَفَ
 بر نهانی کرده علم تو و آشکارا شده است
 كُلَّ مَسْتُورٍ دُونَ خَيْرِكَ وَلَا تَطْوِي
 هر پوشیده نزد آگاهی تو و از نور دیده نمیشود
 عَنْكَ دَفَائِقُ الْأُمُورِ وَلَا تَعْرِبُ عَنْكَ
 از تو باریکیهای کارها و غایب میگردد از تو
 غِيَابَاتُ السَّرَائِرِ وَقَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْكَ
 پنهانیهای رازها و تحقیق که مستولی شده است برین

عَدُوِّكَ الَّذِي اسْتَنْظَرَكَ لِعَوَاظِي فَانظُرْ
 دشمن تو که مصلحت طلبیده است از تو از برای عوایز من
 وَاسْتَمْهَلَكَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ لِإِضْلَالِي
 و مصلحت طلبیده است از تو تا روز قیامت برای گمراه کردن من
 فَأَمَهَلْتَهُ فَأَوْقَعَنِي وَقَدَّهَرْتَنِي لِيَكُ
 از مصلحت داده او را پس من را باخت مراد از مصلحت و تحقیق که گریختیم بسوی تو
 مِنْ صَغَائِرِ ذُنُوبٍ مُؤَيَّقَةٍ وَكَبَائِرِ
 از گناهان بزرگ من بود مولا گننده و از بسیاری
 أَعْمَالٍ مُرْدِيَةٍ حَتَّى إِذَا قَارَفْتُ
 عملهای بزرگ من گننده تا چون نزدیکی کردم
 مَعْصِيَتِكَ وَاسْتَوْجِبْتَ لِسَوْءِ سَعْيِي
 بمعصیت تو و سزاوار شدم بسبب بی سعی خود
 سَخَطَكَ فَتَلَعَنِي عِدَارُ عَدُوِّكَ
 غضب ترا چید از من عدنان حیل خود را
 وَتَلَقَانِي بِكَلِمَةٍ كُفْرٍ وَتَوَلَّى
 و پیش من را بگفته کفرش و پشیمانی
 الْبِرَاءَةَ مِنِّي وَدَبَّرَ مَوْلِيَاءَ عَنِّي فَأَطْعَمَنِي
 گشت از من و پشت پشت گننده از من پس در راهی

مراد از این سخن خداوند است که مصلحت طلبیده
 تعالی از روز قیامت از برای گمراه کردن
 و خدا تعالی او را مصلحت داد که گریختیم بسوی تو
 قرآن مجید و تورات
 این کلمه بقره یعنی

یعنی کافر شدن گفتن من از
 تو پشیمانی

لِعُضْبِكَ فَرِيدًا وَأَخْرَجَنِي إِلَى فِتْنَاءِ
 غضب تو تنها و بیرون کرده مرا بسوی ساحات
 نَقِمَتِكَ طَرِيدًا لِأَشْفِيعَ لِيَشْفِعَ لِيَلَيْكَ
 اشقام تو را زنده شده نه شفیعیت که شفاعت کند برای من
 وَلَا خَفِيرٌ يُؤْمِنُنِي عَلَيْكَ وَلَا حَصْرٌ
 و نه زنده کننده ایمن که ایمان بر تو و نه جامی محکم است
 يُحْجِبُنِي عَنْكَ وَلَا مَلَأَ ذَا الْجَا لِيَهْ
 که مانع شود مرا از تو و نه پناه بست که پناه بر من بسوی او
 مِنْكَ فَهَذَا مَقَامُ الْعَائِدِينَ وَحُلٌّ
 از تو پس این مقام پناه آورنده است تو و حامی
 الْمَعْتَرِفِ لَكَ فَلَا يَضِيقُنَّ عَنِّي فَضْلُكَ
 اعتراف کننده است برای تو پس ایمن که مملکت کند از من فضل تو
 وَلَا يَقْصُرُنَّ دُونِي عَفْوُكَ وَلَا أَكْرَمُ
 و کوتاهی نماید نزد من عفو تو و نه باشم من
 أَخِيْبَ عِبَادِكَ الثَّائِبِينَ وَلَا أَقْطُرُ
 به بهره ترین بندگان تو که پشیمانان و نه نویسنده ترین
 وَفُودِكَ الْأَمِلِينَ وَأَغْفِرُ لِي أَنْكَ خَيْرٌ
 که نزد تو می آید و امیدوارند و می آید از من بدست می نویسنده ترین

لِعُضْبِكَ

الْغَافِرِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَنِي فَرَكْتُكَ

آمرزنده گان خداوند را و بدستی که امر کردی مرا استیغاث کردم

وَنَهَيْتَنِي فَرَكَيتُ وَسَوَّلَ لِي الْخَطَا

و نهی کردی مرا پس از کتاب کردم و از دست برون خطارا

خَاطِرُ السُّوءِ فَفَرَقْتُ وَلَا أَسْتَشْهَدُ

از خود بی نصیرم و گواه نمیکردم

عَلَى صِيَامِي نَهَارًا وَلَا أَسْتَجِيبُ تَهْمَدِي

بر روزه داشتن خود روزی و پناه نمیبرم به تهمتهای تو

لِيَاكُلُوا تَهْمِي عَلَى يَأْخِذُهَا سِنَّةٌ

و تا نمیکند بر خود من سستی بلب زنده داشتن

حَاشَا فَرُوضِكَ الَّتِي مِنْ ضَيْعِهَا هَلَكُ

مگر فرضهای تو که هر که ضایع کرد از آنها را

وَلَسْتُ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِفَضْلِ نَافِلَةٍ

بسیستم من که وسیعیم بسوی تو بفضیل نافع

مَعَ كَثِيرٍ مَا أَغْفَلْتُ مِنْ وُظَائِفِ

با وجود بسیاری از آنچه غافل شده ام از شرایط

فَرُوضِكَ وَتَعَدَّيْتُ عَنْ مَقَامَاتِ

فرضهای تو و در گذشته ام از مقامهای

و در این مقامها که استغاث کردم و در این مقامها که استغاث کردم

در این مقامها که استغاث کردم و در این مقامها که استغاث کردم

حُدُودِكَ إِلَى حُرْمَاتِ اسْتَهْكَمْنَا وَ

حدود تو بسوی حرمتها می که مباهت کرده ام در دین

كَبَائِرِ ذُنُوبٍ اجْتَرَحْتَهَا كَأَنَّكَ عَافِيَةٌ

گناهانی بزرگی که کرده ام آنها را و بود عافیت تو

لِي مِنْ فَضْلِ عِلْمِ اسْتِزَارِ وَهَذَا مَقَامٌ

مرا از رسواییهای آنها بوده و این مقام

مِنْ اسْتِحْيَا النَّفْسِ مِنْكَ وَسَخِطِ

کسبت که شرانده شد برای خود از تو و خشم کرد

عَلَيْهَا وَرَضِي عَنْكَ فَتَلَقَّاكَ بِنَفْسِ

بفرض خود خوشنود شد از تو پس پیش آمد ترا بنفسی

خَاشِعَةٍ وَرَقَبَةٍ خَاضِعَةٍ وَظَهْرٍ

فروتنی کننده و گردنی پستی نمائنده و پشتی

مُسْتَقِلٍّ مِنَ الْخَطَا يَا وَاقِعًا بَيْنَ الرَّغْبَةِ

که انبار از خطاها ایستاده میان رغبت

إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَأَنْتَ أَوْلَى

بسوی تو و ترس از تو و تو بهتر

مِنْ رَجَاءٍ وَأَحَقُّ مِنْ خَشْيَةٍ وَأَنْتَ أَهْوَى

لست که امید باو شد و سزاوارتری بر ترسند از او و پرهیزناز

فَأَعْطِنِي يَا رَبِّ مَا رَجَوْتُ وَآمِنِي مَا
 حَذَرْتُ وَعَدَّ عَلَيَّ بِعَائِدَةِ رَحْمَتِكَ
 إِنَّكَ أَكْرَمُ الْمَسْئُولِينَ اللَّهُمَّ وَادِّ
 سِتْرَتِي بِعَفْوِكَ وَتَعَمَّدْتَنِي بِفَضْلِكَ
 فِي دَارِ الْفِتَاءِ وَبِحَضْرَتِ الْأَكْفَاءِ
 فَاجْرِنِي مِنْ فِضِيحَاتِ دَارِ الْبَقَاءِ عِنْدَ
 مَوَاقِفِ الْأَشْهَادِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ
 وَالرُّسُلِ الْمَكْرُمِينَ وَالشُّهَدَاءِ
 وَالصَّالِحِينَ مِنْ جَارِكُنْتَ أَكْبَمُهُ
 وَمَا لِحَانِ

پس عطا کن مرا ای پروردگار آنچه امیدوارم آنرا و آمین کن مرا
 حذر میکنم از آن و منفعت رسان بر من منفعت رحمت خود
 بپرستی تو که بهترین سوال کرده شده ای خداوند چون
 پوشاندی مرا بعبودت خود و پنهان کردی مرا بفضول خود
 در سرای فنا بحضور امثال
 پس رهایی ده مرا از رویاهای سرای حقیقت
 ایستادنگاه حاضران از رشتگان مقربین
 در سولهایی گرامی داشته شده و شخصیدان
 پوشانم از آنجا

سَيِّئَاتِي وَمِنْ ذِي رَحْمٍ كُنْتَ أَحْسَنُهُ
 مِنْهُ لَسِرِّ بِرَاتِي لَمْ أَلْتَقُ بِهٖ رَبِّ
 فِي السِّرِّ عَلَيَّ وَوَقَّعْتُ بِكَ رَبِّ فِي
 الْمَغْفِرَةِ لِي وَأَنْتَ أَوْلَىٰ مَنْ وَثِقَ بِهِ
 وَأَعْطَىٰ مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ وَأَرْفَىٰ مِنْ
 اسْتَرْجَمَ فَأَرْحَمْنِي اللَّهُمَّ وَأَنْتَ
 حَذَرْتَنِي مَاءً مَهِينًا مِنْ صُلْبِ
 مِتْصَانِقِ الْعِظَامِ حَرَجِ الْمَسَالِكِ
 إِلَىٰ رَحْمَتِيَّةٍ سَتَرْتَهَا بِالْحُجْبِ

کنا مان خود را و از خویشی که شرم میدهد شرم
 از تو در کارهای پنهانی خود اعتماد داشته باشم ای کارزار
 در پوشانیدن بر من و اعتماد کرده بودم تو ای پروردگار کن
 امر زمین مرا و تو بهترین کسی که اعتماد بر او باشد
 و بخشنده ترین کسی که غنیمت شده باشم سوی او و مهربان ترین کسی
 که طلب جسم او کنند پس رحم کن مرا خداوند و تو
 باین آورده مرا ای نور و حقیر از پشتی
 تنگ رحم دهنده استخوانهای تنگ را مهربان
 بسوی رحمتی که پنهان کرده آنرا بپردان

تَصْرِفُنِي حَالًا عَن حَالٍ حَتَّىٰ انْتَهَيْتَ
 میگردانی مرا از حالی بحالی تا آنکه رسائی
 بِنِي إِلَىٰ تَمَامِ الصُّورَةِ وَانْتَبِتَ فِي الْجَوَارِحِ
 مرا تمام شدن صورت و ثابت گردانیدی در اعضا
 كَمَا بَعَثْتَ فِي كِتَابِكَ نُطْفَةَ نَسَمَةٍ
 چنانچه وصف کرده در کتاب خود اول نطفه را
 مُضَيَّفَةً ثُمَّ عَظْمًا ثُمَّ كَسَوْتَ الْعِظَامَ
 پاره گشتی پس از آن پاره گشتی پس از آن پوشانیدی استخوانها را
 لِحْمًا ثُمَّ النِّسَابَتِي خَلَقْتَ آخَرَ كَمَا
 گوشتی پس از آن پاره گشتی دیگر چنانچه
 بَشِئْتَ حَتَّىٰ إِذَا احْتَجَّتْ إِلَىٰ رِزْقِكَ
 خواستی تا چون محتاج شدم بروزی تو
 وَلَمْ أَسْتَغْنِ عَنِ غِيَاثِ فَضْلِكَ جَعَلْتَ
 و مستغنی نبودم از فریادرسی فضل تو گردانیدی
 لِي قُوَّتًا مِنْ فَضْلِ طَعَامٍ وَشَرَابٍ
 برای من قوتی از زیادتی خوردنی و آشامیدن که
 اجْرِيته لَامَتِكَ الَّتِي اسْكَنْتَنِي
 جاری ساخته بودی برای گنیز خود که اسکان بخش بودی مرا

جوفها

جَوْفَهَا وَأَوْدَعْتَنِي قَرَارَ رَحِمِهَا وَ
 در شکم و امانت گذاشته بودی مرا در رحم او
 لَوْتَكِ لَنِي يَا رَبِّ فِي تِلْكَ الْحَالَاتِ
 اگر داری میگذشتی مرا ای پروردگاز من در این حالها
 إِلَىٰ حَوْلِي أَوْ تَضَطَّرُّنِي إِلَىٰ قُوَّتِي
 بقدرت من یا مضطرب ساختی مرا بقوت من
 لَكُنَّ الْحَوْلُ عَنِّي مُعْتَزِلًا وَلَكِنْ كَانَتْ
 بر این بودی از من گساره کننده و بر این بودی
 الْقُوَّةُ مِنِّي بَعِيدَةً فَغَدَوْتَنِي بِفَضْلِكَ
 قوت از من دور پس غذا دادی مرا بفضل خود
 غَدَاءَ الْبِرِّ اللَّطِيفِ تَفَعَّلَ ذَلِكَ لِي
 غذا دادی مرا مهربان لطف کننده میکنی اینها را بمن
 تَطَوَّلَ عَلَيَّ إِلَىٰ غَايَتِي هَذَا لَا أَعْدُو
 از تو فضل بر من تا این غایت که رسیدم هرگز کم نمیکنم
 بِرُحْمَةٍ وَلَا يَبْطِئُ بِي حُسْرُ صَنِيعِكَ
 مهربانی ترا در من میکند بیستین من گوی ای احسان تو
 وَلَا تَسَاكُدْ مَعَهُ ذَلِكَ نَفْتِي فَاتَفَرَّغْ
 و محکم نیست با وجود این اعتماد من تا چه دارم

مَا هُوَ أَحْظِي لِي عِنْدَكَ قَدْ مَلَكَ

آنچه او بهره دار ز بهت نزد تو تحقیق که مالک شده است

الشَّيْطَانُ عِنَابِي فِي سُوءِ الظَّنِّ وَ

شیطان عنان مرا در بدگمانی

ضَعْفِ اليَقِينِ فَإِنْ اشْكُو سُوءَ

سستی یقین پس من شکوه میکنم از بدی

مُجَاوِرَتِهِ لِي وَطَاعَتِي نَفْسِي لَهُ وَاسْتِعْصَامِي

همسایگی او مرا و فرمانبرداری من را و استعصام مرا

مِنْ مَلَكَتِهِ وَاتَّضَعْتُ إِلَيْكَ فِي

از تسلط او و زاری میکنم بسوی تو در

أَنْ تُسَهِّلَ لِي رِزْقِي سَبِيلًا فَكَالْحَدِيدِ

اینکه آسان کنی بسوی روزی من را سیمی تراست

عَلَى ابْتِدَائِكَ بِالنِّعَمِ الْجَسَامِ وَالْهَامِكِ

بر ابتداء کردن تو ب نعمت های بزرگ و درد اندازنده

الشُّكْرِ عَلَى الْإِحْسَانِ وَالْإِنْعَامِ

شکر بر احسان و انعام را

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَهِّلْ عَلَيَّ رِزْقِي

پرست ب رحمت بر محمد و آل او و آسان گردان بسوی روزی من

بسی از این دعا در روز جمعه

وَأَنْ تُقَيِّمَنِي بِتَقْدِيرِكَ لِي أَنْ تُضَيِّنَنِي

و در اینکه قانع گردانی با اندازه که کرده برای من این که گشته بودی

بِحَصَّتِي فَمَا قَمِئْتُ لِي أَنْ تَجْعَلَ

ب حصص من در آنچه قسمت کرده برای من و در اینکه بگردانی

مَا ذَهَبَ مِنْ جِئَمِي فِي عُمْرِي لِي

آنچه رفته است از بدن من و عمر من در

سَبِيلِ طَاعَتِكَ إِنَّكَ خَيْرُ الرَّاغِبِينَ

راه طاعت تو بدترستی که تو بهترین روزی کننده گان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ تَغْلُظُ

خدایاندا بدترستی که پناه میکنم بتو از آتشی که غلیظ کرده است

بِهَاعَالِي مِنْ عَصَاكَ وَتَوَعَّدْتِ بِهَا

آنرا بر کسی که عصیان کرده است ترا و وعید فرموده بآن

مَنْ صَدَفَ عَنْ رِضَاكَ وَمَنْ نَارِ نُورِهَا

کسی را که گذشته است از رضای تو و از آتشی که نور آن

ظُلْمَةٌ وَهَيْبَتُهَا أَلِيمٌ وَبَعِيدُهَا قَرِيبٌ

تاریکست و آسان او دردناکست و دور او نزدیکست

وَمَنْ نَارِ يَأْكُلُ بَعْضُهَا بَعْضًا وَ

و از آتشی که میخورد بعضی از آنرا بعضی و

*یعنی آنچه از ستم من در حق تو
طاعت تو نباشد از آن حساب است
که خدای تعالی ببلای تو رساند
بجسارت ها*

یعنی از دور هم میخورند

يَصُولُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَمِنْ نَارٍ تَدُّ

حمد میکند بعضی از آنرا بر بعضی و از آتشی که در آن میگذارد

الْعِظَامَ رَمِيمًا وَتَسْقِي أَهْلَهَا حَمِيمًا

استخوانها را پوسیده و آب میدهد به پیش آبی گرم

وَمِنْ نَارٍ لَا تَبْقَى عَلَى مَنْ تَضَرَّعَ إِلَيْهَا وَ

و از آتشی که ابقا نمیکند بر کسی که راز می کند بسوی آن و

لَا تَرْجُمُ مِنْ أَسْطَعْمَهَا وَلَا تَقْدِرُ عَلَى

رحم نمیکند کسی را که طلب مهر با بی گناهان و قادر نیست بر

التَّخْفِيفِ عَمَّنْ خَشَعَهَا وَأَسْتَسَلِمُ

سگ کردن از کسی فرو می کند مر آنرا و فرمان برداری نمیکند

إِلَيْهَا تَلْقَى سُكَّانَهَا بِأَحْرِمِ الدِّيَارِ

آنرا پیش می آورد در ساکنانش را که مژگان آنچه نزد اوست

مِنْ أَلِيمِ النَّكَالِ وَشَدِيدِ الْوَبَالِ

از عقاب دردناک و مصیبت سخت

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عِقَابِهَا الْفَاغِرَةِ

و پناه میگیرم تو از عقربهای آن که در کرده اند

أَفْوَاهُهَا وَحَيَاتِهَا الصَّالِقَةَ بِأَيْبِهَا

دهسنگها را و از مارهای آن که میزنند پیشها را

*یعنی او را با کسی که در آنجا است
کند یا برسم نمیکند بر کسی
که تضرع کند*

وَسَّرَ لَهَا الَّذِي يَقَطَعُ مَعَادَ وَأَفْعَدَ

و آسراش را آن که پاره میکند روده مار را و در لایهای

سُكَّانَهَا وَيَنْزِعُ قُلُوبَهُمْ وَأَسْتَهْدِي

ساکنان آن اور و میکند دلهاش را و او را میجویند

لِأَبَاعِدٍ مِنْهَا وَآخِرُهَا اللَّهُمَّ صَلِّ

بسوی آنچه دور کرد از آتش و مؤخر سازد از آن خداوند ارحم الراحمین

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْزِئْهَا بِفَضْلِ رَحْمَتِكَ

بر محمد و آل او و پاره کن از آتش بفضل رحمت خود

وَأَقْلِبْ عِشْرَتِي بِحَسْرٍ أَقَالْتِكَ وَلَا

و در گذران از من لغزشهایی را که میگردم از تو و

تَخَذَلْنِي يَا خَيْرَ الْخَيْرِينَ إِنَّكَ تَقِي الْكُرْهَةَ

خوار گردان مرا ای بهترین پناه و پندگاران بستی تو نگاه میداری

وَتَعْطِي الْحَسَنَةَ وَتَفْعَلُ مَا تُرِيدُ

و عطا میکنی خوبی را و میکنی آنچه میخواهی و

أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ

تو هر بر همه چیز بقایت توانایی خداوند ارحم الراحمین

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ إِذَا ذُكِرَ الْأَبْرَارُ

بر محمد و آل او هر گاه یاد کرده شوند نیکوکاران

وَصَلِّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ مَا اخْتَلَفَ اللَّيْلُ

وحرمت بفرست بر محمد و آل او مادام که تیره کند شب

وَالنَّهَارُ صَلَاةً لَا يَنْقَطِعُ مَدَدُهَا

و روز رجمتی که بریده نشود مد آن

وَلَا يَحْصِي عَدَدُهَا صَلَوةٌ تَسْتَحَنُّ

و شمرده نشود عدد آن رجمتی که بپسند

الْهَوَاءَ وَمِثْلًا لِلْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ صَلَّى

مهورا و مهورا سازد زمین و آسمان را رجمت

اللَّهُ عَلَيْهِ حَتَّى يَرْضَى وَصَلَّى اللَّهُ

خدای تعالی بر او تا آنکه خشنود شود و حرمت کند خدای تعالی

عَلَيْهِ وَآلِهِ بَعْدَ الرِّضَا صَلَوةٌ لَا

بر او و آل او بعد از رضایت شدن رجمتی که

حَدَّهَا وَلَا مَنَّتْ هِيَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

صدی نباشد آنرا و نه نهایتی ای رحمت کننده ترین هم کنندگان

وَكَلِمَةٍ دَعَاكَ فِيهَا الْأَسْتَحَابَةُ

و بود از دعای آنکه علی سلام در طلب خیر

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعَلِيٍّ فَصَلِّ

خدایا ابد رستی را بر علی بفرست که از تو بسبب علم تو رجمت

یعنی آنچه اختیار کنی از برای ما
و جوئی از برای ما از جهت
علم آنچه بخار و بر ما است

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْضِ لِي بِالْخَيْرَةِ وَلَهْمُنَا

بر محمد و آل او و حکم کن برای من بخیر و در روز آخر

مَعْرِفَةَ الْإِخْتِيَارِ وَاجْعَلْ ذَلِكَ ذَرْعِي

دانشن اختیار را و بگردان این دانش را بسوی

إِلَى الرِّضَا مَا قَضَيْتَ لَنَا وَالسَّلِيمَ مَا

بسوی شومی بنویسی آنچه تقدر بر فرمودی و گردان نماندن را بسوی

حَكَمْتَ فَارْحَ عَشَارِيكَ الْإِخْتِيَارِ

س که کرده پس از ما تمامت شد

وَأَيُّهَا الْيَقِينُ الْمُخْلِصِينَ وَلَا تَسْمُنَا

و تقویت کن ما را ای یقینان اخلصندان و وار مساز ما

عَجْزَ الْعُرْفِ عَمَّا تَحْتَرِبُ فَتَعْمُرَ قَدْرَكَ

عاجز شدن از معرفت آنچه اختیار کرده پس یک شمار هم قدر

وَتَكُنْ مَوْضِعَ رِضَاكَ وَتَجَنَّبْ إِلَى الَّتِي

و خوشتر آریم جایی شومی را و پندار بسوی آنچه

هِيَ أَبْعَدُ مِنْ حَسَنِ الْعَاقِبَةِ وَأَقْرَبُ

آن دورتر است از نیکویی انجام و نزدیکتر

إِلَى ضِدِّ الْعَاقِبَةِ حَبِيبِ السَّنَاءِ مَا تَكُونُ

بضد عاقبت دوست گردان شومی آنچه در احوال

مرا از جهت آنکه است که شکست
قضای حق تعالی است یقین
شمار از کسی که قضای حق تعالی را
سازد ای یقینت و بر تو قوت
نشده

یعنی آنچه نواز پسندیده را بفرست
ایضا پسندیده است علی و آل او
یعنی رضایا و نفعی از آن است
سیار بارها

مِرْقَضَاتِكَ وَسَهْلَ عَلَيْنَا مَا اسْتَصْعَبَ
 از قضای تو و آسان کردن بر ما آنچه را دشوار شماریم
 مِنْ حُكْمِكَ وَهَمْنَا الْاِقْتِيَادَ
 از حکم تو و در دل انداز ما را کردن نهان
 لِمَا اُورِدْتَ عَلَيْنَا مِنْ مَشِيئَتِكَ حَتَّى
 برای آنچه وارد ساخته بر ما از خواست خود تا
 لَا نُحِبَّ تَاخِيرَ مَا عَجَّلْتَ وَلَا نُعْجِلُ
 دوست نداریم پس تا دون آنچه تعجیل کرده و نزد آمدن
 مَا اَخَّرْتَ وَلَا نَكْرَهَ مَا اَحْبَبْتَ
 آنچه تاخیر نموده از ما و نخواستن نمانیم آنچه دوست داشته
 وَلَا نَتَّخِذُ مَا كَرِهْتَ وَاخْتِمْ لَنَا
 و اختیار نمانیم آنچه نخواستن داشته و ختم کن بر ما
 بِالَّتِي هِيَ اِحْدَا قِبَلَهُ وَاكْرَمُ مَصِيْرًا
 آنچه ان پسندیده ترا از روی حق و کرامت طای با کرامتت
 اِنَّكَ تَفِيْدُ الْكَرَمِيَّةَ وَتَعْطِي الْجِسْمِيَّةَ
 برستی تو میدهی جسمی را و عطای میکنی جسمی را
 وَتَقْعَلُ مَا تَرِيدُ وَاَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 و میکنی آنچه میخواهی و تو بر همه چیز بگفت توانایی

کثرت
 معجزات پسندیده و در بار
 کرامت و عبادت باشد

وَكَلِمَةٍ غَائِبَةٍ لِيَسْتَأْذِنَ الْاَبْتَلَاءُ فِي مَشِيئَتِكَ
 و بود از دعای آنحضرت سلام که فرمودند و میدیدند که از کتب
 اَللّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ سَبْرًا بَعْدَ عَمَلِكَ
 بار خدا یا هر تراست پیاس بر پوست من تو بعد از دست تو
 وَمَعَا فَاتِكَ بَعْدَ خَيْرِكَ فَكُنْ لَنَا
 در طاعتت دامن تو بعد از آگاهی تو پس هر که از ما
 قَدْ اَقْرَبْتَ الْعَامِيَّةَ فَلَمْ تَشْهَرْهُ وَارْتَكَبْ
 تحقیق که کتاب کردیم پس مشهور کردی او را و ارتکاب
 الْفَاحِشَةَ فَلَمْ تَقْضِهَا وَكُنْتَ لِمِثْلِهَا
 کار بردا پس بر او ساقی او را و پست می خیم بار
 فَلَمْ تَدِلَّ عَلَيَّ كَمَا نَهَيْتَنِي لَكَ قَدْ اَتَيْتَنَاهُ
 پس راه پستی بر و بسانیدی هر ترا که تحقیق آسان مان
 وَامْرُقِدْ وَقَفْتَنَا عَلَيَّ فَتَعَدَّيْنَاهُ وَ
 و از کج که تحقیق مطلق شده ایم بر آن پس تعدی کرده ایم از آن
 سَيِّئَةَ الْكُتُبِ نَاهَا وَخَطِيئَةَ اَرْتَكَبْنَاهَا
 گناهی که کتاب کرده ایم از او بگنای که ارتکاب نمودیم از
 كُنْتُ الْمُطَّلِعَ عَلَيْهِ اَدْوَنَ النَّاظِرِينَ
 و بود ایم مطلع بر آن نگاه بدون نگاه کنندگان دیگر

بر روی کتب

میزنند که سبب کان

وَالْقَادِرَ عَلَىٰ أَعْلَانِهَا فَوْقَ الْمَشَارِقِ

وَتَوَانًا بِرَأْسِهَا كَالرُّدَىٰ أَيْ مَا لَا تَرَاهُ تَوَانًا بِلَانِ هُوَ
كَانَتْ عَافِيَتُكَ لَنَا جَاءَ بَادُونَ أَبْصَارِ هُوَ

وَرَدُّ مَا دُونَ أَسْمَاعِهِمْ فَاجْعَلْنَا

سَتْرًا مِنَ الْعَوْرَةِ وَأَخْفِيَتْ مِنْ

الْخَيْلَةِ وَأَعْظَا لَنَا وَزَجْرًا عَنِ سَوْءِ

الْخَلْقِ وَقَرِّفِ الْخَطِيئَةَ وَسَعِيًّا إِلَىٰ

التَّوْبَةِ الْمُنَاجِيَةِ وَالطَّرِيقِ الْمَحْمُودَةِ

وَقَرِّبِ الْوَقْتَ فِيهِ وَلَا تَسْمِنَا

الْعَفْلَةَ عَنْكَ إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ

عَفْلَةٌ أَيْ تَوْبَةٌ كَمَا بَوِي تَوْبَتُكَ كَمَا كَلِمٌ

مِنَ الذُّنُوبِ تَائِبُونَ وَصَلِّ عَلَيَّ خَيْرَكَ

اللَّهُمَّ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٌ وَعَتَرَتِي الصَّفْوَةَ

مِنْ بَرِيَّتِكَ الظَّاهِرِينَ وَاجْعَلْنَا لَهُمْ

سَامِعِينَ مُطِيعِينَ كَمَا أَمَرْتَ

وَكَلِمَةً فِيهَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

إِنِّي أَنْظُرُ أَحْمَدُ لِلَّهِ رَضِيَ إِلَيَّ صَاحِبِ الدُّنْيَا

بِحُكْمِ اللَّهِ شَهِدْتُ أَنَّ اللَّهَ قَسِيمٌ

مَعَايِرِ عِبَادِهِ بِالْعَدْلِ وَخَدَعَ الْجَمِيعَ

خَلَقَهُ بِالْفَضْلِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

خَلَقَ خَلْقًا مَخْتَصَرًا

خَلَقَ خَلْقًا مَخْتَصَرًا

Handwritten marginal notes in red ink on the left side of the page, including phrases like 'بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ' and other religious text.

Handwritten marginal notes in red ink at the bottom left of the page.

Handwritten marginal notes in red ink at the bottom of the page, including 'بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ' and other religious text.

وَاللَّهُ وَاللَّعْنَةُ عَلَىٰ مَن آغْرَبَهُمْ وَلَا قَتَلَهُمْ
 وَاللَّهُ وَاللَّعْنَةُ عَلَىٰ مَن آغْرَبَهُمْ وَلَا قَتَلَهُمْ
 مَا مَنَعْتَنِي فَأَحْسَنْ خَلْقَكَ وَأَعْظَمَ
 حُكْمَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَاللَّهُ وَطَيْبٍ بِقَضَائِكَ نَفْسِي وَسِعْ
 بِمَوَاقِعِ حُكْمِكَ صَدْرِي وَهَبْ
 لِي الثِّقَةَ لِأَقْرَبِهَا يَا قَضَائِكَ لَمْ
 يَجْرِ إِلَّا بِالْحَيِّينِ وَاجْعَلْ شُكْرِي
 لَكَ عَلَىٰ مَا زَوَيْتَ عَلَيَّ وَأَوْفَرْتَنِي شُكْرِي
 أَيَّاكَ عَلَىٰ مَا خَوَّلْتَنِي وَعَصَمْتَنِي مِنْ بَرِّ
 مَرْتَابَةٍ أَيْ دَادَةٌ مَرَا وَتَكْمَلَةٌ مَرَا أَرَانِيكَ

این دعا را در هر روز بخواند که حاجت او روا شود
 و در وقت غروب از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت صبح از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت ظهر از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت عصر از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت شام از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت نیمه شب از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت بیدار شدن از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت خوابیدن از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت هر وقتی که خواهد از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند

یعنی رضای بند من بقضای تو

یعنی رضای بند من بقضای تو
 یعنی رضای بند من بقضای تو
 یعنی رضای بند من بقضای تو
 یعنی رضای بند من بقضای تو
 یعنی رضای بند من بقضای تو
 یعنی رضای بند من بقضای تو
 یعنی رضای بند من بقضای تو
 یعنی رضای بند من بقضای تو
 یعنی رضای بند من بقضای تو
 یعنی رضای بند من بقضای تو

أَظُنُّ بِيذِي عَدَمَ خَسَاسَةٍ أَوْ أَظُنُّ
 بِصَاحِبِ ثَرْوَةٍ فَضْلًا فَإِنَّ الشَّرِيفَ
 مَنْ شَرَّفَتْهُ طَاعَتُكَ وَالْعَزِيزَ مَنْ
 اعْتَزَتْهُ عِبَادَتُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ
 وَمَتَعْنَا بِثَرْوَتِكَ لِاشْتِقَادِ وَإِيْدَانِ عِزِّ
 لَا يَفْتَقِدُ وَأَسْرَحْنَا لِمُلْكِكَ الْأَبَدِ
 إِنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الرَّحْمَنُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ
 وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ
 وَكَافِرًا غَائِبًا لَيْسَ لَكَ أَنْ تَنْظُرَ إِلَّا السَّحَابَ وَالسَّحَابُ
 دَوَابُّ أَرْضِيهَا أَسْمَاءُ السَّحَابِ مَرَا نَظَرٌ سَائِرًا بَابُ وَرَبِّ

این دعا را در هر روز بخواند که حاجت او روا شود
 و در وقت غروب از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت صبح از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت ظهر از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت عصر از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت شام از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت نیمه شب از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت بیدار شدن از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت خوابیدن از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند
 و در وقت هر وقتی که خواهد از هر آنچه داده باشد باز او را برنگرداند

سخن از زبان عدول

و سميع صوت الرعد اللهم ان هذين

و می شنیدند آواز رعد خدا و با برستی هر دو

ایتان من ايلتك و هذين عونان من

نشانی از نشانهای تو و این هر دو یاری کننده اند از

اعوانك يبتدان طاعتك برحمة

یاری بندگان می شنایند بفرمانداری تو برحمتی

نافعه او فتمه ضارة فلا تمطرنا بهما

نفع دهنده یا عقوبتی ضرر دهنده پس باران را بر ما

مطر السوء و لا تلبسنا بهما لباس

باران بدی و پوششان ما را با لباس

البلاء اللهم صل على محمد و آله

خداوند رحمت بر محمد و آل او

و انزل علينا نفع هذه السحائب

و فرود آور بر ما نفعت این ابرها

و بركتها و صرف عنا اذاها

و برکت آنها را و بگردان از ما آزار آنها

و مضرتها و لا تصبنا فيها يافز ولا ترسل

و ضرر آنها را و همسان ما را در آنها بافتی و فرود نرسان

سخن از زبان عدول
و سميع صوت الرعد
و می شنیدند آواز رعد
ایتان من ايلتك
نشانی از نشانهای تو
اعوانك يبتدان طاعتك
یاری بندگان می شنایند
نافعه او فتمه ضارة
نفع دهنده یا عقوبتی
مطر السوء و لا تلبسنا
باران بدی و پوششان
البلاء اللهم صل على
خداوند رحمت بر محمد
و انزل علينا نفع هذه
و فرود آور بر ما نفعت
و بركتها و صرف عنا
و برکت آنها را و بگردان
و مضرتها و لا تصبنا
و ضرر آنها را و همسان

على معايشنا عافه اللهم وان

بر معیشتهای ما بپسند خداوند آ و اگر

كنت بعثتها نقمته و ارسلتها اسحطة

اگر بفرستد تو بر ما برای عقوبت و فرستاده از برای

فانا نستجيرك من غضبك و نبتهل

پس ما می گوییم که از زاریها می گوییم از غضب تو و زاری می کنیم

اليك في سؤال عفوك فمهل بالغضب

بجوی تو در طلب عفو تو پس مهل ما را از غضب خود را

الى المشركين و ادر رحمتك

بجوی مشرکان و بگردان آسای عقوبت را

على الملحين اللهم اذهب محل

بر ملحدان خداوند بپسند خشکی

بلادنا بسقيك و اخرج و حصدورنا

شهرهای ما را آب بده و بیرون کن گدازه ما را

بوزقك و لا تشغلنا عنك بغيرك

بروزی خود و مشغول ساز ما را از خود بغير خود

و لا تقطع عن كافتنا مادة برك

و مبر از ما ماده برك خود را

یعنی آنها که از برای تو یک قرار
میدهند
یعنی آنها که عدول میکنند
از حق
سینه های

عافه

يَا نَكَ مُتَفَضِّلٌ عَلَى مَنْ عَافَيْتَ وَكُلُّ مَقْتَدِرٍ
 بِرَبِّكَ تَوْفِيقٌ لَمْ يَكُنْ بِكَ عَافَيْتَ دَاوِدَ وَهُوَ مَعْتَدٌ
 عَلَى نَفْسِهِ بِالْقَصْرِ عَمَّا اسْتَوْجِبْتَ
 بِرَفْعِ عَمَلِهِ بِتَقْصِيرِ *از آنچه تو سزا داری*
 فَلَوْلَا أَنَّ الشَّيْطَانَ يَخْتَدِعُهُمْ عَنْ
 طَاعَتِكَ مَا عَصَاكَ عَائِصٌ وَلَوْلَا أَنَّهُ
 طَاعَتٌ تُوَعِّدُ عَصِيانًا يَكْفُرُ بِعَيْبَانِهِ وَكَرَاهِيَّةِ
 صَوْرَتِهِمُ الْبَاطِلِ فِي مِثَالِ الْحَقِّ مَا ضَلَّ
 كَرَمُكَ فِي مَعَامَلَةٍ مَنِ اطَّاعَكَ أَوْ
 عَصَاكَ تَشْكُرُ لِلطَّاعِ مَا أَنْتَ
 تَوَلَّيْتَهُ لَهُ وَمَثَلُ الْعَاصِي فِي مَا مَلَكَ
 مَتَوَلَّى شَدِيدًا لِرَبِّهِ فِي مَوَاقِفِ عَصِيانٍ شَدِيدًا لِرَبِّهِ مَا لَمْ يَكُنْ

مُعَاجَلَتُهُ فِيهِ أَعْطَيْتَ كَلًّا
که زود بگیری از او را و آنچه دارد تو هر یک
 مِنْهُمَا مَا لَمْ يَجِبْ لَهُ وَتَفَضَّلْتَ عَلَيْهِ
از آنها را آنچه واجبست بر او و تفضل کرده
 كُلِّ مِنْهُمَا مَا لَمْ يَقْصُرْ عَمَلَهُ عَنْهُ وَلَوْ
هر یک از آنها آنچه قصورست کردار او از آن و اگر
 كَانَتْ لَطِيعٌ عَلَى مَا أَنْتَ تَوَلَّيْتَهُ لَا وَشَكَ
مکافات میدادی اطاعت کننده را بر آنچه تو متولی شده از آن تر از آنکه
 أَنْ يَفْقِدَ ثَوَابَكَ وَلَنْ تَزُولَ عَنْهُ نِعْمَتُكَ
که نیاید ثواب ترا و اینکه زایل شود از تو نعمت تو
 وَلَكِنَّكَ بِكَرَمِكَ جَازَيْتَهُ عَلَى الْمَدَّةِ
ولیکن تو بکرم خود بپاداشش داده او را بر مدت
 الْقَصِيرَةِ الْعَاقِبَةِ بِالْمَدَّةِ الطَّوِيلَةِ الْخَالِدَةِ
کوتاهه فانی بمدت دراز جاوید
 وَعَلَى الْعَاقِبَةِ الْقَرِيبَةِ الزَّائِلَةِ بِالْعَاقِبَةِ
و بر نهایت نزدیک زوال یزیده بنهایت
 الْمَدِيدَةِ الْبَاقِيَةِ ثُمَّ لَمْ تَسْمَعْ الْقِصَاصَ
شیده باقی پس لازم نیسازدی بر او عوض

بگویند که در مدت حیوانه کرده است
 که زمانی کوتاهه و فانیست و نهایت
 نزدیک را بداند تو جزای آنها را
 در آخرت بپسندم و مدت بادوان
 دارد و نهایت نزدیک زایل شده است

فَمَا أَكَلُ مِنْ رِزْقِكَ الَّذِي يَقْوَى بِهِ عَلَى طَاعَتِكَ

در آنچه خوردن از روزی تو که قوت یافته است بر طاعت تو

وَلَمْ يَحْمِلْهُ عَلَى الْمُنَاقَشَاتِ فِي الْأَلَاتِ

و حمل نکرد او را بر شک کبریا در آنها

الَّتِي سَبَّبَ بِاسْتِعْمَالِهَا إِلَى مَغْفِرَتِكَ

که وسیله جنت است بکار داشتن آنها از بسوی آمرزش تو

وَلَوْ فَعَلْتَ ذَلِكَ بِهَذَا هَبَّ بِجَمِيعِ مَالِكَ

و اگر میکردی این کار با او هر آنکه همه آنچه ریخته

لَهُ وَجْهَةٌ مَسْعَى فِيهِ جَزَاءٌ لِلضَّرِي

برای او و تمام آنچه گوشه کرده بود در آن برابر پادشاه هر کویترین

مِنْ آيَاتِكَ وَمِنْكَ وَلَبِئْسَ رَهِينًا بَيْنَ

از نعمت تو و عطا تو و هر آنکه بماندی در کرو

يَدَيْكَ لِسَاءِ نِعْمِكَ فَمَتَى كَانَ يَسْتَحِقُّ

تو تو بیاقی نعمت های تو پس کی بودی که جز او بود

شَيْئًا مِنْ تَوَالِكَ لَأَمْتِي هَذَا يَا إِلَهِي خَالِ

چیز را از تو اب تو ز که امت ای خدای خدای من

أَطَاعَكَ وَسَبِيلٌ مِنْ تَعَبْدِكَ فَامَّا

که تو بماند در تو کرده و طریق کسی پرستیده است مرا پس با

*تغیر عوض روزی تو از آن روزی که
میخواستی
مگر آن بگویم
تغییر از حال بنده بر عفو تو
که با داده که بسبب آن تو
و لذت حاصل کرده ای از آن
تنگ گریه او بکنند در آن
عطا کرده از اعضا بسبب آن
انجام میداد بر سر تو
داغوت و التماس و محو با*

الْعَاصِي أَمْرَكَ وَالْمَوَاقِعُ نَهْيِكَ فَمَا تَعَالَى

فرمانبرنده امر تو و مواقع سازنده نهی تو شتاب نکرد با او

بِنِقْمَتِكَ لَكَيْسَ تَبْدِيلِ جِلَالِهِ فِي مَعْصِيَتِكَ

بغضب خود تا آنکه بدل سازد حال خود را در نافرمانی تو

حَالَ الْإِنَابَةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَلَقَدْ كَانَ

بحال بازگشت بفرمانبرداری تو و هر آنکه تحقق بود

يَسْتَحِقُّ فِي أَوَّلِ مَا هُمْ بِبَعْضِيَانِكَ كُلِّ

سزاوار در اول آنکه قصه کرده بفرمانی تو همه

مَا أَعَدَدْتَ لِجَمِيعِ خَلْقِكَ مِنْ عِقَابِكَ

آنچه را مهیا ساخته برای خلقان خود از عقوبت خود

جَمِيعِ مَا آخَرْتَ عَنْهُ مِنَ الْعَذَابِ وَ

همه آنچه باز پس آرزو از عذاب

أَبْطَأَتْ بِهِ عَلَيْهِ مِنْ سَطَوَاتِ النِّقْمَةِ

درنگ کردن بان بر او از قهرهای سخت عقوبت

وَالْعِقَابِ تَرَكُ مِنْ حَقِّكَ وَرَضِيَ

و عقاب و گذشتن از حق تو و خشنود شد

بِدُونِ وَاِحْبِكَ فَمِنْ أَكْرَمِيكَ يَا إِلَهِي

بدون واجب تو پس کبریا از تو ارادت

بغیر از عاقبت

بغیر از عاقبت

*بغیر از عاقبت دادن عاقبت آن که
که شاید که بازگشت کند از آن
بغیبت که حق خود را و امانت
بغیبت از آن او حق نیست
بغیبت بدون آن که از او
از او از آن که از او
بغیبت بدون آن که از او
بغیبت بدون آن که از او
بغیبت بدون آن که از او*

العاصي

وَمَنْ أَسْقَىٰ مِمَّنْ هَلَكَ عَلَيْكَ لِأَمْنٍ

فَتَبَارَكَ تَنْ تَوْصِفَ إِلَّا بِالْأَحْسَنِ
پس بگری از آنکه استوشوی مگر حق و گریزی

وَكَمْ مَتَّانٍ يُخَافُ اغْفَاكَ ثَوَابِ مَنْ
وگر بگریز مگر از آنکه برتند

مِنْكَ إِلَّا الْعَدْلُ لَا يَخْشَىٰ جُورَكَ عَلَىٰ

مَرْعَصَاكَ وَلَا يُخَافُ اغْفَاكَ ثَوَابِ مَنْ
از تو مگر عدل را ترسیده نمیشود مگر تو حق بر

مَنْ أَرْضَاكَ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ
کسی که عیان کرده است و خوف داشته میشود و فرود آمدن تو بر

لِي أَصِلَ وَزِدْنِي مِنْ هَذَا مَا أَصِلُ
هر از روی و ز یاد کج را از راههای خود آنچه برسم

بِهِ إِلَى التَّوْفِيقِ فِي عَمَلِي إِنَّكَ مَنَّانٌ
بآن بسوی توفیق در کردار تو بدست کسی تو نعمت دهنده

کریمی

خبر نیست که تو تقصیر میکنی
که میبوی و در جای تقصیر
بر عیالت و برادرین با برادر

وَكَمْ مِمَّنْ عَلِمْتَ بِالْإِعْتِدَادِ مِنْ تَعَالَى الْعِبَادِ

دو بار در دعای خیر علیه السلام در عدد نخستین از حقوق مردم

وَمَنْ التَّقْصِيرِ حَقِّهِمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَذِرُ
و از تقصیر در حقوق ایشان جدا و ندا برستم که من عدد بخوانم

إِلَيْكَ مِنْ مَظْلُومٍ ظَلِمَ بِحَضْرَتِي فَلَمْ
بسوی تو از استم رسیدم که شکر شده بود در حضور من پس

أَنْصُرُ وَمَنْ مَعْرُوفٍ اسْتَدَىٰ إِلَيْكَ فَلَمْ
یاری نداده باشم او را و از نیوی که کرده شده باشد بسوی من پس

أَسْتَكِينُ وَمَنْ مَسِيَ اعْتَذَرَ إِلَيْكَ فَلَمْ أَعْفُ
شکر کرده باشم از او و از بدگنده که عذر گفته شد بسوی من پس

وَمَنْ ذِي فَاقَةٍ سَأَلَنِي فَلَمْ أُؤْتِنِ وَمَنْ
و از رویی که سوال کرده باشد از من بکنم نه بشم او را و از

حَقِّ ذِي حَقٍّ لَزِمَنِي لِيُؤْمِنَ فَلَمْ أُؤْفِرْهُ
حق صاحب حقی که لازم شده باین با خود نویس زنت باشم با او

وَمِنْ عَيْبٍ مَوْءُ مِنْ ظَهْرِي فَلَمْ أَسْتُرْهُ
و از عیب مؤمنی که ظاهر شده باشد مرا پس نویسانده باشم

وَمِنْ كُلِّ لَأْتَمَّ عَضْلِي فَلَمْ أَهْمُنْ
و از هر گنا هر که عارض شده بمرالین در هر نزد به امالین

و در طلبی که کردی عدالت

بسیاری می خواندند بشم

اَعْتَدِ لِيكَ يَا اَللهُ مِنْهُنَّ وَمِنْ نَظَائِرِ هُنَّ
 نذر بچو ام بسوی تو ای فدای من از اینها و از مانند اینها
 اَعْتَدِ نَارَ نَدَامَةٍ يَكُونُ وَاَعْظَمَ الْمَايِينَ
 عذرخواستنی از در پشیمانی که باشد بید دهنده برای آنچه
 يَدِي مِنْ اَشْيَاءِهِمْ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 که پیش منست از مانند های آنها بیست بخت بر محمد
 وَاللهُ وَاَجْعَلْ نَدَامَتِي عَلَيَّ مَا وَقَعْتُ
 و الله و بگردان پشیمانی مرا بر آنچه افتاده ام
 فِيهِ مِنَ التَّلَاثِ وَعَرَمِي عَلَيَّ تَرْكِ مَا
 در آن از لغزشها و قصدم را بر ترک آنچه
 يَعْرِضُ لِي مِنَ السَّيِّئَاتِ تَوْتَةً تَوْجِبُ
 عارض میشود مرا از گناهان تو به که در آنجا
 لِي مَحْتَبِكَ يَا مُحِبَّ التَّوَّابِينَ
 بر این دوستی ترا از دستار تو بگشایدگان

وَظَهَرَ مِنْهَا عَلَيَّ طَلِبُ الْعَفْوِ الرَّحِيمِ
 و بوزار دعا بچرخت عدل سلام در طلب عفو و رحمت

اللهُ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَاللهُ وَاَكْسِرُ
 خداوند رحمت بخت بر محمد و الله و بشکن

بعضی از غنایانند که در این دعا
 از این دعا بسیار است که حال از نسیب
 بسیار است که از این دعا بسیار است
 این دعا که از این دعا بسیار است
 که نسیب است از این دعا بسیار است
 بجز از نسیب است از این دعا بسیار است
 که از این دعا بسیار است

شَهْوَتِي عَنْ كُلِّ مَحْرَمٍ وَاذِ وَحْرِي عَنْ
 خواجش مرا از هر حرامی و دود را بر من مرا از
 كُلِّ مَا تَنَمَّ وَاَمْنَعْنِي عَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ
 هر گناهی و باز دار مرا از هر مومن
 وَمَوْمِنَةٍ وَمُسْلِمٍ وَمُسْلِمَةٍ اللَّهُمَّ
 و مؤمنه و مسلمان و مسلمانه خداوند
 اِيْمَانًا عَبْدًا لَكَ مَنِي مَا خَظَرْتُ عَلَيْكَ وَ
 هر بنده را که صیغه شد از من آنچه احرام کرده بر تو
 اِنَّهُكَ مِنِّي مَا حَجَرْتُ عَلَيْكَ وَ قَضِي ظُلْمِي
 دریده به شد از من آنچه ممنوع ساخته بر تو پس بچرخ مرا
 مَيِّتًا وَاَحْصَلْتُ لِقَابَهُ حَيًّا فَاغْفِرْ لَهُ
 و مرده را یا حاصل باشد حق من بزد او زنده باین یا مر او را
 مَا اَلَزَمَهُ مِنِّي وَاغْفِرْ لَهُ عَمَّا اَدْبَرْتَهُ عَنِّي
 آنچه فرو داده است از من و عفو کن مرا و از آنچه پشیمانم از من
 وَلَا تَقْبَلْهُ عَلَيَّ مَا تَكَبَّرْتُ فِيهِ وَلَا تَكْشِفْهُ
 و مطلق ساز او را بر آنچه از تکبار کرده است در من در سواکن
 عَمَّا اَكْتَسَبْتَنِي وَاَجْعَلْ مَا سَجَّجْتَنِي
 در آنچه کتاب کرده است من و بگردان آنچه جوایم کرده است

این دعا را از مال غنایانند که در این دعا
 نسیب است از این دعا بسیار است
 از آنچه احرام کرده است

مراد از آنچه فرود آمده است
 مال نیست که بگردد یا در روزگاری
 که او را مال شده است
 مال در زمین غنایانند که در این دعا
 بسیار است از این دعا بسیار است

نیز آن گناه را بر او بارند

در این دعا بسیار است
 که از این دعا بسیار است

اسْتَوْهَبِكَ يَا اَلٰهِي نَفْسِي الَّتِي كَرِهْتَ تَخْلُقَهَا
 در میخواهم تو ای خدای من نفسی را که من نکرده ام و او را
 لَمْ تَسْتَعِبْ بِهَا مِنْ سُوءٍ اَوْ لَمْ تَطَّرِقْ بِهَا اِلَى النِّفْعِ
 برای نیکو شدنش و تو سبب او از بدی یا برای نیکو راه بدی بسوی بدی
 وَلَكِنْ اَنْشَأْتَهَا اِنْشَاءً تَالِقُ قُدْرَتِكَ عَلٰى مِثْلِهَا
 ولیکن آفریدی او را بر اینی ثابت کردی هر قدر تو خورا بر ما نهادی او
 وَاَحْتِجَابًا بِهَا عَلٰى شِكْلِهَا وَاَسْتَجْمَلُكَ
 و محبت گرفتن با او بر تشبیه او و میخواهم که بر کبری
 مِنْ ذُنُوبِيْ مَا قَدَّرْتَ ظَنِّيْ حِمْلَهُ وَاَسْتَعِيْزُ
 از گناهان من آنچه تحقیق میکنی که سبب برودت آن و یار سلیم
 بِكَ عَلٰى مَا قَدَّرْتَ فَدَحْنِيْ نِقْتَهُ فَضَّلْ عَلٰى
 تو بر آنچه تحقیق کردی کرده ای بر من از آن پس بر من توفیق
 مُحَمَّدٍ وَاَلِهِ وَهَبْ لِنَفْسِيْ عَلٰى ظَلْمِهَا وَا
 محمد و آل او و بخشش من نفس مرا برستم کردن او را
 وَكُلَّ رَحْمَتِكَ بِاحْتِمَالِ اِضْرِيْ فَكَمْ
 بجز رحمت خورا بر دستن بر آن پس
 قَدَّرْتَ لِحَقِّكَ رَحْمَتَكَ بِالْمُسْتَعِيْرِ وَكَمْ
 که تحقیق کردی رحمتت بر مستعیر رحمت بر بدکاران و بسا

تفسیر این آیه است
 در این آیه خداوند تعالی فرموده است
 یا اهل بیت من
 خداوند تعالی را
 در این آیه خداوند تعالی فرموده است
 یا اهل بیت من
 خداوند تعالی را
 در این آیه خداوند تعالی فرموده است
 یا اهل بیت من
 خداوند تعالی را

قَدَّرْتَ لِعَفْوِكَ الظَّالِمِينَ فَضَّلْ عَلٰى
 که تحقیق کردی که عفو تو استمکاران را پس بر من
 مُحَمَّدٍ وَاَلِهِ وَاَجْعَلْنِيْ اَسْوَةً مِنْ قَدَاهُضَتِهِ
 محمد و آل او و گردان مرا پیشوای هر آنکه تحقیق بر غیر اندازد
 بِتَجَاوُزِكَ عَنْ مَصَارِعِ الْخَاطِئِينَ وَ
 بعفو خود از افتادند های خطاکاران و
 خَلَصْتَهُ بِتَوْفِيقِكَ مِمَّا وَرَطَّاتِ
 را ای دادی او را بتوفیق خود از ورطهای
 الْجُرْمِيْنَ فَاَصْبَحَ طَلِيْقَ عَفْوِكَ مِنْ
 گناهکاران پس در عصمت را کرده عفو تو از
 اِسَارِ سَخَطِكَ وَعَتِيْقَ صُغْعِكَ مِنْ فِتْنَةِ
 بند عصب تو و از آورده جان تو از بند
 عَذْلِكَ اِنَّكَ اِنْ تَفَعَّلَ ذَلِكَ يَا اَلٰهِي
 عدل تو برستی که تو اگر میکنی این را ای خدای من
 تَفَعَّلَهُ مِنْ لَيْلِ مَجْدٍ اَسْتَحْقُّ عَفْوَتَكَ
 میکنی از استیجابی که انکار کند ترا و از بودن عفو تو
 وَلَا اِيْرِيْ نَفْسِيْ مِنْ اِسْتِجَابِ نِقْمَتِكَ
 و بر نیازم نفس خود از استحقاق عقاب تو

یا از محصل افتادند
 در طبع زمین گویند که
 را بر در آن نباشد

تَفَعَّلْ ذَلِكَ يَا لَهْمِي مِنْ خَوْفٍ مِنْكَ

یعنی آید این را ای خدای من کسی که ترس از تو

أَكْثَرُ مِنْ طَمَعِهِ فِيكَ وَيَمْدُ يَأْسَهُ

بشتر است از طمع او در تو و بکسی که نوبدی

مِنَ الْخِجَاةِ أَوْ كَدَمِ رَجَائِهِ لِلْخَلَاصِ

از دستکاری استوار تر است از امید او برای رهایی

لَأَنَّ يَكُونَ يَأْسَهُ قَنُوطًا أَوْ أَنَّ يَكُونَ

ز آنکه بوده باشد نوبیدی از باب نوبید از جهت آنکه یا نیک بوده

طَمَعُهُ اغْتِرَابًا بَلْ لِقِصَّةِ حَسَنَاتِهِ بَيْنَ

طمع او از غفلت و دوری آن بگردد بجز سببهای او میان

سَيِّئَاتِهِ وَضَعِفَ حُجَّتُهُ فِي جَمِيعِ تَبَعَاتِهِ

بسیای او و برای سستی حجت او در جمیع کنان او

فَأَمَّا أَنْتَ يَا لَهْمِي فَاهْلُ الْأَلَيْفِ تَتَرَبَّصُ

بسیار تو ای خدای من پس زود آری که مغرور نشوند تو

الضَّادِّ يَفْتُونَ وَلَا يَأْسُ مِنْكَ الْجُرْمُونَ

بسیار هستند و نوبید نشوند از تو آن که کاران

لَأَنَّكَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا يَمْنَعُ أَحَدًا

بهتر است که تو آن پروردگار بزرگی که باز نمیدارد از کسی

یعنی کسی که نوبید نشوند از تو و نوبید نشوند از تو

فَضْلَهُ وَلَا يَسْتَقْصِي مِنْ أَحَدٍ حَقَّهُ

فضل خود را و استقصا نکند از کسی حق خود را

تَعَالَى ذِكْرُكَ عَنِ الْمَذْكُورِينَ وَ

برتر است یاد تو از یاد کرده شدگان و

تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ عَنِ الْمَشْهُوبِينَ وَ

مترقیست نامهای تو از نسبت داده شدگان و

فَسَتْ بِعَمَّتِكَ فِي جَمِيعِ الْخَلُوقِ فَلَكَ

بر آنکه شده است نعمت تو در همه آفریدگان پس برتر است

الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

سپاس بر این ای پروردگار عالمیان

وَكَا مَنِّي غَائِبًا عَلَيَّ الْمَلَأَنِ نَعِي إِلَيْهِ مَنِي

و بود از دعای تو غایب بودم برگاه خرمی با تو میرسد

أَفْذَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

یا یا درم خداوند رحمت بر محمد و آل او میفرمودند

وَأَكْفِنَا طَوْلَ الْأَمَلِ وَقَصْرُ عَنَا

و کفایت کن ما را در آرزو رسیدن و کوتاه کن از ما

بِصِدْقِ الْعَمَلِ حَتَّى لَا نُؤْمَلَ اسْتِمَامًا

به راستی گردان تا آنکه امید داشته باشیم تمام کردن

توسعه کند در حقش

مرا دوست که تو برتر از یاد کرده شدگان و تو برتری از یاد کرده شدگان و تو برتری از یاد کرده شدگان

سَاعَةً بَعْدَ سَاعَةٍ وَلَا اسْتِيفَاءَ يَوْمٍ
 ساعتی را با ساعتی و نه استیفاء کردن روزی
 بَعْدَ يَوْمٍ وَلَا اتِّصَالَ نَفْسٍ بِنَفْسٍ وَلَا
 بعد از روزی و نه پیوستگی نفس بِنفس و نه
 لِحُوقٍ قَدَرٍ يَاقُدُّمُ وَوَسَلْنَا مِنْ غُرُوبِ
 رسیدن کامی بجای و سلامت زارهار از غروب
 وَامِنَّا مِنْ شُرُوبٍ وَأَنْصَبُ الْمَوْتِ بَيْنَ
 و امین زارهار از شرابهای آن و بر ما کن حرکت را پیش
 أَيْدِينَا نَصَبًا وَلَا تَجْعَلْ ذِكْرَنَا
 ما بر ما کردنی و مگردان یاد کردن ما را
 لَهُ غِبًّا وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ صَالِحِ الْأَعْمَالِ
 از آرزوی پس از اندوز و مگردان برای ما از شایسته اعمال
 عَمَلًا نَسْتَبْطِئُ مَعَهُ الْمَصِيرَ إِلَيْكَ
 عملی که در شماریم بان با کشتن بسوی ترا
 وَخَرِّصْ لَهُ عَلَيَّ وَسْئِكَ الْخَاقِ بِلَدِّ حَقِّي
 و خردین شویم بر او پس بر روزی رسیدن تو تا
 يَكُونُ الْمَوْتُ مَا نَسْتَأْتِي الَّذِي نَأْتِي
 بوده چند موت محصل ارام ما که ارام گیریم

یعنی از غروب زارهار
 یعنی حرکت پیش چشم باشد
 یعنی روزی زیاد کنیم
 یعنی تو هستیم که باز کردیم بسوی تو
 عمل خود داشته باشیم
 از عمل خود که در روزی رسیدن
 از آنچه خود را
 از او این چند که محصل ارام می گیریم
 و در وقت موت محصل ارام ما که ارام گیریم

بِهِ وَمَا لَنَا الَّذِي نَشْتَأِي إِلَيْكَ وَمَشَقَّ
 بان و محل الفت ما که مشتاق باشیم بچیز و خوشتر
 الَّتِي نَحِبُّ الدُّنْيَا مِنْهَا فَإِذَا أوردَتْهُ
 که دوست داشته باشیم نزدیکی او پس نگاه دارد ساری
 عَلَيْنَا وَأَنْزَلَتْهُ بَيْنَا فَاسْعِدْنَا بِهِ زَائِرًا
 بر ما و فرود آورد از ما پس نیکوخت کرد آن بان را
 وَالسُّنْبَاهِ قَادِمًا وَلَا تَسْتَقْبِلْنَا بِضِيَا فِتْرَةٍ
 دانش ما را بان از راه و پیش رویت زارهار بجهانی آن
 وَلَا تَحْزَنْنا بِزِيَارَتِهِ وَاجْعَلْهُ يَا بَاءُ مِرْآةَ
 و در سو اکن بار زیارت کردن آن و مگردان آزاد در آرزوی
 مَغْفِرَتِكَ وَمِفْتَاحًا مِنْ مَفَاتِيحِ رَحْمَتِكَ
 آمرزش خود و کلید از کلیدهای رحمت خود
 آمِنَّا مُهْتَدِينَ غَيْرَ ضَالِّينَ طَائِعِينَ
 بمران را در حالی که راه و نشان باشیم نه گمراهان فرمان بردار
 غَيْرَ مُسْتَكْرَهِينَ تَائِبِينَ غَيْرَ
 نه گمراهیت از زندگان توبه کنندگان نه
 عَاصِينَ وَلَا مُصْرَبِينَ يَا ضَامِنَ جَزَائِ
 نافرمانان و نه استیادگی زندگان ای همان جزای

یعنی حرکت راه
 یعنی حرکت زیارت است
 یعنی حرکت که از راه رسیدن

المحسنين ومستصلح عمل الفسدين
نیکی کاران و ای اصلاح آورنده کردار تباه کاران

و كان من غايبه علي بن ابي طالب و طالبه و اولادها
و بود از غایب علی بن ابی طالب و طالبه و نگاهداری

اللهم صل على محمد و آله و افرشني
خدایا رحمت بفرست بر محمد و آل او و بکشتن بر من

مهادر كرامتك و اوردني مشارع
فراش گرامت خود را و وارد کن مرا اشجارهای

رحمتك و اخلني بحبوحة جنتك و
رحمت خود و فرو دار مرا در میان بهشت خود و

لا تسمنني بالرزق عنك و لا تخممني
رنج من مرا بر کردن از خود و محروم من مرا

بالخبية منك و لا تقاصني بما اخرجتني
بنویس مرا از تو و درگیر من با آنچه از کتابت

و لا تتناقضني بما اكتسبت و لا تبرز
و مناقشه کن من با آنچه کسب کرده ام و ظاهر ساز

مكتومي و لا تكشف مستوري و لا
پوشیده مرا و آشکارا کن پنهان مرا و

تحمل على ميزان الاضاف عملي و لا
کندار بر ترازوی عدالت عمل مرا و

تقلن على عيون الملا خيري اخف عنهم
آشکارا کن بر چشمهای گروه آفرندگان مال مرا پنهان کن از ایشان

ما يكون شرهم على عاروا و اطوع عنهم ما
آنچه بود شر باشد بر آکنده کردن بر من عار و در رسم نمودن از ایشان آنچه

يلحقني عندك شئنا اشرف درجتي
میرساند من نزد تو شئی بر منی بلند کن درجه مرا

برضوانك و اكمل كرامتي بغفرانك
بخشنوی خود و تمام کن گرامت مرا با مژزش خود

و انظمني في اصحاب اليمين و وجهني
و بخش مرا در رشته اصحاب راست و متوجه ساز مرا

مسالك الامنين و اجعلني في فوج
راهبان ایمین شدگان و بگردان مرا در گروه

الفائزين و اعلمني مجالس الصالحين
استکاران و اباد ساز من مجالسهای صالحان را

و كان امين رب العالمين
و بود امانت گردان از روی کار عالمیان از دعای تو

بایزید کاتب

عنا

عليه السلام ختم القرآن

عليه السلام نزود ختم القرآن

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَعْتَمَتْنِي عَلَى خَتْمِ كِتَابِكَ

الَّذِي أَنْزَلْتَهُ نُورًا وَجَعَلْتَهُ مَهِيْمًا

عَلَى كُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلْتَهُ وَفَضَلْتَهُ

عَلَى كُلِّ حَدِيثٍ قَضَصْتَهُ وَفَرَّقَانَا

فَرَّقْتَ بَيْنَ بَيْنِ حَلَالِكَ وَحَرَامِكَ

وَقَرَأْنَا أَعْرَبْتَ بَيْنَ عَن شَرَايِعِ أَحْكَامِكَ

وَكَتَابًا فَضَلْتَهُ لِعِبَادِكَ تَقْصِيلًا

وَوَحْيًا أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى

بیرگوایر حقیقت و صدق ازنا
مید ۷۵

وَوَحْيًا أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى

عَلَيْهِ وَاللَّهُ تَنْزِيلًا وَجَعَلْتَهُ نُورًا نَهْتَدِي

بِهِ مِنْ ظُلْمِ الضَّلَالَةِ وَالْجَهَالَةِ بِاتِّبَاعِ

وَشَفَاعَةِ مَنْ لَمْ يَنْصَبْ بِهِمُ الصَّدِيقِ

إِلَى اسْتِمَاعِهِ وَمِيزَانِ قِسْطٍ لَا يَحْفِظُ

عَنِ الْخَوَالِيسَانِ وَنُورٍ هَدَى لَا يَطْمَأَنَّ

عَرِ الشَّاهِدِينَ بَرَهَانٍ وَعِلْمِ نَجَاةٍ

لَا يَضِلُّ مِنْ أَمِّ قَصْدٍ سُنَّتِهِ وَلَا

تَنَالُ أَيْدِي الْهَلَكَاتِ مَنْ تَعَلَّقَ

بِعُرْوَةِ عِصْمَتِهِ اللَّهُمَّ فَادِّدْنَا

بِحَسَنَاتِنَا

بر و والی فروخته ای و گردانیده از نور که راه می یاب
بان از تبار کیمای کرامی و نادانی بی روی کردن

و شفای برای هر کوشش است با نصیحت از روی تصدیق

بسوی شنیدن آن و ترازوی عدلی که نمی گردد

از حق زبانه آن در کوشش بیستی که فرو نمی برد

از حاضران دلیل روشن آن در نشانه است کتابی

که گمراه نمیشود هر آنکه قصد کرد بجان طریقیان و

غیر بدستهای پلانی کسب که از نیست

با ندادن با سپردن از روی ما را

نفس نوجوان آید

المعونة على تلاوته وسهلت جواسي

یاری بر خواندن و هموار کردی در شیبهای
الستینا بحسب عبارته فاجعلنا ممن

زبان ما را منیب کنی عبارت آن پس بگردان ما را از کفر
یرعاه خو رعایت و ویدین لك باعقبا

رعایت ترا حق رعایت آن و بندگی کنست ترا با عقاب
التسليم لحيكم اياته و يفرغ الى الافرار

کردن نهادن مرا آیت محمد آن دنیا برد بسوی اقرار
بمستابيه و موضحات بيئنا اللهم

بمشابه آن و واضح کرده شدی روشهای آن بر ما
انك انزلت على نبيك محمد صلى الله

برست که تو فرستادی بر پیغمبر خود محمد رحمت و رحمتها
عليه و اله محمدا و الهسته علم عجايبه

بر و وال او در کار که مجرب بود انداختی بر او و در سن عجايبه
مكملا و ورتنا علمه مفسدا

که بگنج رسانده و میراث ادبی را علم آن تفسیر کرده شده
و فصلت اعلی من جهل علمه و قوتنا

و زیادتی داد ما را بر آنکه نه است علم از او قوت ادبی

این کارهای سختیهای بسیاره

و آنچه که نیست که معنیش ظاهر
و محاسبه آنکه مشبه با خود

نفرین از او فرستاد
و در او آرزو

باید در جنات الاستغیر
و نوح شد با اولاد است
و در آن که اولاد از او فرستاد
و در آن که اولاد از او فرستاد
و در آن که اولاد از او فرستاد
و در آن که اولاد از او فرستاد
و در آن که اولاد از او فرستاد
و در آن که اولاد از او فرستاد
و در آن که اولاد از او فرستاد

عظمت دست و تن آن شیخ
بافت عمل آن شیخ

عليه لترفعنا فوق من لم يطوح حمله

بر آن تا اینکه بر داری را بالای آنکه طاق نهشته شد بر دوش آن

اللهم فكما جعلت قلوبنا له

بار خدا ای پس چنانچه گردانیدی دلهای ما را برای آن
حمله و عرفنا بر حمتك شرف و

بردارنده بر شناساندی ما را بر حمت خود بزرگواری و
فضله فصل على محمد الخطيب به و

فضل آنرا پس بر حمت بفرست بر محمد خطیب خواننده و آن و
على اله الخزان له و اجعلنا ممن يعين

بر ال او گنجانند مرا را و بگردان ما را از آنکه آخر آید
بانه من عندك حتى لا يعارضنا

باشند آن از زلفت تا معارضه کند ما را
الشك ان تصديقك ولا يخلينا

شک در تصدیق آن و در خاطر در نیاید ما را
الزبوع عن قصد طيبه اللهم صل

میکردن از قصد کردن راه آن خداوند را رحمت
على محمد واله و اجعلنا ممن يعصم

بر محمد و ال او و بگردان ما را از آنکه خنک بریزند

خطیب که سبستان یا
کرده شده است آن

بغیر از دست و میانه راه

نفرین از او فرستاد
و در او آرزو

بِحَبْلِهِ وَيَأْوِي مِنَ الْمَشَايِبِ إِلَى حَرْزِ
 به چنان آن دنیا برود از حزمی شسته *بمحل محکم*
 مَعْقِلِهِ وَيَسْكُنُ فِي ظِلِّ جَنَاحِهِ وَيَهْتَدِي
 پناه گاه آن دسکن میشود در سایه بال آن *توسل*
 بِضَوْءِ صَبَاحِهِ وَيَقْتَدِي بِتَبَلِ اسْفَارِهِ
 بروشنی صبح آن و پیروی میکند بر شین روشنی *روشنی*
 وَيَسْتَصِيحُ بِمِصْبَاحِهِ وَلَا يَلْتَمِسُ الْهُدَى
 و چراغ بر محال گردد چراغ آن و طلب کند هدایت
 فِي غَيْرِهِ اللَّهُمَّ وَكَمَا نَصَبْتَ بِهِ
 در غیر آن خداوند و همچنان بر پا داشته ای آن
 مُحَمَّدًا عَلِمًا لِلدَّلَالَةِ عَلَيْكَ وَأَنْهَيْتَ
 محمد را نشانه بر دلالت کردن بر تو و آشکارا
 بِاللَّهِ سُبُلَ الرِّضَا إِلَيْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 بال و راهها نشانی را بسوی تو پس رحمت بفرست
 وَاللَّهِ وَاجْعَلِ الْقُرْآنَ وَسِيلَةً لَنَا إِلَى
 و اله و گردان قرآن وسیله برای ما بسوی
 أَشْرَفِ مَنَازِلِ الْكَرَامَةِ وَسَيِّئًا
 بهترین منزلهای کرامت و زود بانی

این روز شسته تا قرآن را در دست
 داشته باشد بسیار

تَعْرِجُ فِيهِ إِلَى مَحَلِّ السَّلَامَةِ وَسَبَّأُ
 که بالا رویم درو بسوی جایگاه سلامت و سپهر
 بِجَنَبِي بِهِنَّ الْجَاهُ إِلَى عَصَةِ الْقِيَمَةِ
 که یادشان بر جان راست کاری در عرصه قیامت
 وَذَرِيعَةَ تَقْدِيمِ بِهَا عَلَى نَعِيمِ دَارِ
 و وسیله که قدم را بر نیامد آن بر نعمت سرای
 الْمُقَامَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 اقامت خداوند اجمت بر خست بر محمد و آل او
 أَحْطَطُ بِالْقُرْآنِ عَنَّا نَقْشُ الْأَوْزَارِ
 پندار بسبب قرآن از ما سنگینی کن ما را
 وَهَبْ لَنَا حُسْنَ شَمَائِلِ الْأَبْرَارِ وَقِفْ
 و بخش ما را نیکیهای خصلتها را نیکی کاران و پیروی
 بِنَا أَتَارَ الَّذِينَ قَامُوا لَكَ بِهِنَّ أَيْدِي الْكَيْلِ
 ما را نشانهای آنانکه که ایستاده اند بر آبرویان ستمها
 وَأَطْرَافِ النَّهَارِ حَتَّى تَطْهَرَ نَامِرُ كُلِّ
 و کنارهای روز تا آنکه پاک گردانی را از هر
 دَنَسٍ يَتَطَهَّرُونَ وَتَقْفُونَ بِنَا أَتَارَ الَّذِينَ
 چرکین پاک گردانند آن و پیروی ما را نشانهای آنانکه

قدمها را بر نیامد آن بر نعمت سرای
 و پیشش نشست

این روز از ابواب شکر برای تو
 کردن آن باشد ای عزیز
 از برات در حال تسبیح
 قرآن بفرست آن نیز از دست
 از آن ایستادن ما را

اسْتِضَاءُ وَابْنُورِهِ وَكَمْ بِلَهُمْ الْأَمَلُ
 روش خشنود بنوران و غافل ساختن ایشان از آرزو
 عَنِ الْعَمَلِ فَيَقْطَعُهُمْ بِخَدْعِ غُرُوبِ
 از عمل تا قطع کند ایشان را بفریبهای غور آن
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ
 خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او و بگردان
 الْقُرْآنَ لَنَا لِنُظْمَ اللَّيَالِي مُوسَى
 قرآن را برای ما در یک شبها انسخه
 وَمِنْ نَزَغَاتِ الشَّيْطَانِ وَخَطَرَاتِ
 و از فسادهای شیطان و بخطر در آمدن
 الْوَسَاوِسِ حَارِسًا وَلَا قَدَامِنَاعِنُ
 و وسوسهها نگهبانی و برابر قدمها از
 نَقْلَهَا إِلَى الْعَاصِي حَارِسًا وَلَا كَسْبَتَا
 رفتن بسوی گناهان از درنده و برای نماندن
 عَنِ الْخَوْضِ فِي الْبَاطِلِ مِنْ غَيْرِهَا أَقْبَرُ
 از فرو رفتن در باطل بی آفتی
 مُحَرِّسًا وَبِحُجُوجِنَا عَنِ اقْتِرَافِ الْأَثَامِ
 کنگر کننده و برای اعضایی از کسب کردن گناهان

تغیر غرور این هم

علی
 تغیر زانها که است از آن سخن
 بی آفتی

زَاجِرًا وَمَا طَوَّبَتِ الْغَفْلَةُ عَنَّا مِنْ
 منع کننده و باز نگه دارنده بجهت بگری از ما از
 تَصَحُّحِ الْأَعْتَابِ رِثَا حَتَّى تُوَصِّلَ
 نظر کردن در صفیها بجهت گریه تا برساند
 إِلَى قُلُوبِنَا فَهَمَّ عَجَائِبُهُ وَرَدَّ وَاجِدَ
 به لهار ما فهمید عجایب از او و زب کسب کننده
 امِّثَالِهِ الَّتِي ضَعُفَتِ الْجِبَالُ الزَّوَامِي
 مشتملای از آنکه سست شدت کوهها محکم
 عَلَى صَلَابَتِهَا عَنِ احْتِمَالِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 با وجود سختی آن از برداشتن آن خداوند از سختی
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَادِّمِ بِالْقُرْآنِ صَلَاحَ
 بر محمد و آل او و دوایمی دار بقرآن صلاح
 ظَاهِرِنَا وَاجْبِبْ بِهِ خَطَرَاتِ الْوَسْوَسِ
 ظاهر ما را و مانع شو باین بخاطر در آمدن وسوسهها
 عَنْ صِحَّةِ صَمَائِرِنَا وَاغْسِلْ بِهٖ دَرَنَ
 از درستی این شاخها و بشویان چرک
 قُلُوبِنَا وَعَلَاقِقِ أَوْزَانِنَا وَاجْمَعْ بِهِ مَنَشَرَّ
 دلها را و علائق کنان ما و فواید را باین پراکنده

تغیر غمناختن را از غفلت
 و از نظر اینها که است از آن سخن
 بجهت بگری
 زب کسب کننده

تغیر شمشیر زنج کسب کننده از آن
 تغیر نعم مجاهد و مشایخ

تغیر ننگه از آنکه با بدیشمار از کسب
 و وسوسه راه بی آفتی

امورنا وارويه في موقف العرض
 کارهای ما را در پیشگاه بران در موقف عرض
 عليك ضما هو اجرا واكسنا به
 بر تو شکر گزینیم ما را و پیشان ما را بان
 حل الامان يوم الفزع الاكبر
 حلایر امان روز زلزله بزرگ
 في شئورنا اللهم صل على محمد واله
 در بر این سخن ما خداوند رحمت بخت بر محمد و آل او
 واجبر بالقمران خلتنا من عدم الاملا
 و تارک کن بقران در پیشی را از عدم احتیاج
 وسوق الدنيا به رغدا لعيش وخصب
 در روان کن بسوی ما بان فراخی عیش و رفاهیت
 سعة الارزاق وجنبنا به الضرائف
 فراخی روزیها و دور دار ما را بان از خو بهار
 المذمومة ومداني الاخلاق اعصنا
 نکو سپیده و پستیهای خلقها و کاهار
 به من هوة الكفر ودواعي النفاق
 بان از کوه عمیق کفر و دواعی نفاق

این دعا را در روز شنبه
 هر که بخواند میان روز شنبه
 استدا در ماه

این دعا را در روز شنبه
 هر که بخواند میان روز شنبه
 استدا در ماه

حتى يكون لنا في القيمة الضوانية
 تا بوده باشد برای ما در قیامت بسوی خوشنود
 وجنانك قائدا و لنا في الدنيا عن
 و بهشت تو گزیننده بار ما در دنیا از
 سخطك وتعدي حدودك ذائدا
 خشم تو و در گذشتن از حدود تو منع کننده
 و لما عندك تحليل حلاله و تحريم
 و بار تو نزدت بحلال کردن حلال آن و حرام کردن
 حرامها
 حرامها آن گواهی بدهنده خداوند رحمت بخت بر تو
 واله وهون بالقمران عند الموت
 وال او دستان کردن بقران نزد مرگ
 على انفسنا كرب السباق و جهد
 بر نفسهای ما اندوه رفتن روح و مشقت
 الاين و تارد في الحسار اذ بلغت
 ناله کردن و بی درمی شدن غم خیز ما چون بسد
 النفوس التراقي و قيل من راق و تحال
 جانها بچینها سر کردن و گفته شود که گیسو فسون کرده و تحال

این دعا را در روز شنبه
 هر که بخواند میان روز شنبه
 استدا در ماه

این دعا را در روز شنبه
 هر که بخواند میان روز شنبه
 استدا در ماه

مَلِكُ الْمَوْتِ لِقَبْضِهَا مِنْ حُجْبِ الْغُيُوبِ
 ملك موت بر قبضه آنها از پرده غیبها
 وَرَمَاهَا عَنْ قَوْسِ الْمَنَاءِ بِأَسْهُمِ
 و اندازد آنها را از کمان مرگ با تیرهای
 وَحَشَّةِ الْفِرَاقِ وَدَنَا مَتَا إِلَى الْآخِرَةِ
 وحشت بدایی و نزدیک رسد از سوی آخرت
 رَجِيلٌ وَأَنْطَلَا قُوصَارَتِ الْأَعْمَالِ
 کوچ کردن و روان شدن و برگرد کردن
 قَلَانِدِي فِي الْأَعْنَاقِ وَكَانَتْ الْقُبُورُ
 قلاده در گردنهای و باشند قبرا
 هِيَ الْمَأْوَى فِي مِيقَاتِ يَوْمِ التَّلَاقِ
 آرامگاه است وقت روز هم رسیدن
 اللَّهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَارِكْ لَنَا
 خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او و مبارک کن ما را
 فِي حُلُولِ دَارِ الْبَلَى وَطُولِ الْمَقَامَةِ
 در فرود آمدن بنجاه گنجهی و دراز ایستادن
 بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَاجْعَلِ الْقُبُورَ
 میان طبقهای خاک و بگردان قبرا را

غیر روز قیامت که روز ملاقات
 روح است ایستادن در آنجا
 با یکدیگر ایستادن در آنجا
 خدای تعالی ایستادن در آنجا

در روز قیامت ایستادن در آنجا
 در روز قیامت ایستادن در آنجا

بَعْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا خَيْرَ مَنْزِلِنَا وَأَفْضَحِ
 بعد از فراق دنیا بهترین منزلت ما و گشاده
 لَنَا بِرَحْمَتِكَ فِي ضَيْقِ مَا لَحَدِنَا وَلَا
 برای رحمت خود در تنگی که ما را
 تَقْضِنَا فِي حَاضِرِ الْقِيَمَةِ بِمُؤَيِّدَاتِ
 رسوا کن ما در میان حاضران قیامت به یاری کننده های
 اِنَامِنَا وَارْحَمِ بِالْقُرْآنِ فِي مَوْقِفِ
 کن ما را و رحم کن بقرآن در موقف
 الْعَرْضِ عَلَيْكَ ذَلِّ مَقَامِنَا وَتَبَيَّنْ بِهِ
 عرض بر تو خوار مقام ما را و ثابت بمان
 عِنْدَ اضْطِرَابِ جِسْرِ جَهَنَّمَ يَوْمَ الْحَاجِزِ
 نزد لرزیدن در پیچش روز کشتن
 عَلَيْهَا زَلْزَلِ أَقْدَامِنَا وَتَحْتَابِهِ مِنْ كُلِّ
 آبران لرزیدن قدمهای ما و بران را بان از هر
 كَرْبٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَشَدَائِدِ هَوَالِ
 اندوه روز قیامت و از سختیهای هولناکی
 يَوْمِ الظَّامَةِ وَبَيْضِ وَجْهِهَا يَوْمَ تَشْوَدُ
 روز قحطی گشنه و سفید کردن روپهار ما روز که تیره شود

بعضی روز ملاقات
 بعضی روز ملاقات

در روز قیامت ایستادن در آنجا
 در روز قیامت ایستادن در آنجا

ووجوه الظلمة في يوم الحسرة والتندمة
رویهای استکاران در روز حسرت و پشیمانی
 واجعل لنا في صدور المؤمنين ودا
وگردان برای ما در سینها مؤمنان دوستی
 ولا تجعل الحيوة علينا كذا
وگردان زندگی را بر ما رنج
 اللهم صل على محمد عبدك ورسولك
خداوندا رحمت فرست محمد بنده تو و رسول تو
 كما بلغ رسالتك وصدع بآمك
چنانکه رسالتت پیام ترا و آشکارا کرد امر ترا
 ونصع لعبادك اللهم اجعل نبينا
وپیوسته دلونندگان ترا خداوندا گردان پیغمبر ما را
 صلواتك عليه وعلى آله يوم القيمة
رحمت تو بر او باد و بر آل او روز قیامت
 اقرب النبيين منك مجلسا وملكهم
نزدیکترین پیغمبران تو از شستن و جایگاهت
 منك شفاعة واجلهم عندك قدرا
از تو از روی شفاعت و بزرگترین ایشان نزد تو از روی قدر

یعنی وقت شفاعت تو وقت استوار
 است از دیگران و شفاعت با خود تو
 تر از شفاعت تو از او است
 و بزرگترین

ووجههم عندك جاهاً اللهم صل
و روشناشترین ایشان نزد تو از روی منزلت خداوند از حق
 على محمد وآل محمد وشرف بنيانه
بر محمد و آل محمد و بزرگدان بنیان او را
 وعظم برهانه وتقتل ميزانه وتقبل
و بزرگ کن محبت او را و کران کن ترا زوی او را و بپذیر
 شفاعته وقرب وسيلته وبيض
شفاعت او را و نزدیک گردان او را و سفید کن
 وجهه واثم نوره وانفع درجته واجينا
روی او را و تمام کن نور او را و بندگان مرتبه او را و زیاده
 على سنته وتوقنا على ملتة وخذ
بر سنت او و بپیمان ما را بر ملت او و بگیر
 بنا منها جنة واسلك بنا سبيله و
ما را بر راه او و بگیر ما را در طریق او و
 اجعلنا من اهل طاعته واحسننا في
گردان ما را از اهل طاعت او و برانگیز ما را در
 زمرة واوردنا حوضه واسقنا بكاسه
گروه او و دوار ما را حوض او و آب ده ما را بجام او

یعنی ما را بر راه او و بگیر

بِالزِّيَادَةِ وَالنَّقْضَانِ وَالظُّلُوعِ وَالْأَقُولِ
 بزم شدن و کم شدن و بر آمدن و فرو رفتن
 وَالْإِنَانَةِ وَالْكَسُوفِ فِي كُلِّ ذَلِكَ
 و نور افشاندن و سیاه شدن در همه این
 أَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَالِي إِرَادَتِهِ سَرِيعٌ
 تو مراد را فرمان برداری و بخواهی استوار و مشتاقانده
 سُبْحَانَهُ مَا عَجَبٌ مَا دَبَّرَ فِي أَمْرِكَ
 پاکست او چه عجبست آنچه تیر کرده است امور تو
 وَالطَّفَّ مَا صَنَعَ فِي شَأْنِكَ جَعَلَكَ
 و چه لطیفست آنچه کرده است در کار تو که در آید
 مِفْتَاحَ شَهْرٍ جَادٍ لِأَمْرٍ جَادٍ
 کلید ماه تازه برای کار تازه
 فَاسْئَلِ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكَ وَخَالِقِي وَ
 پس بگو از خدای پروردگارت پروردگار تو و آفریننده
 خَالِقِكَ وَمُقَدِّبِي وَمُقَدِّدِكَ وَمُصَوِّرِي
 آفریننده تو و اندازنده من و اندازنده کننده تو و نگارنده
 وَمُصَوِّرِكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 و نگارنده تو این که رحمت کند بر محمد و آل او

اینست که تازه است
 از بار کار تازه تا ترا گفتم
 است از بار کار تازه

وَأَنْ يُجَعَلَ هِلَالٌ بِرَكَّةٍ لَا
 و این که بگرداند ترا هلال بر کتبی کنیت
 تَحَقُّقًا لِأَيَّامٍ وَطَهَارَةً لِأَتَدْتَسُّهَا
 گرداند ترا روزها و پاکیزگی که چون از آنرا
 الْأَثَامُ هِلَالٌ أَمِنْ مِرَالِافَاتٍ وَسَلَامَةٍ
 کنان هلال امنیتی از آنها و سلامتی
 مِنَ الشَّيْئَاتِ هِلَالٌ سَعْدٌ لِأَحْسَرِيهِ
 از بیچاره هلال سعادت که نغمه شد در او
 وَيَمِينٌ لِأَنْكَدَمَعَةٍ وَيُسْرٌ لِأَيْمَارِجِهِ
 و یمنیتی که رنج نباشد با آن و آسایش که نیامیزد از آن
 عَسْرٍ وَخَيْرٌ لِأَيُّوْبِيهِ شُدُّ هِلَالِكِ
 دشواری بر او نیکی که آسایش شود با آن بی هلال
 أَمِنْ وَإِيمَانٍ وَنِعْمَةٍ وَإِحْسَانٍ وَسَلَامَةٍ
 امنیتی و ایمانی و نعمتی و احسان و سلامتی
 وَإِسْلَامٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 و اسلام خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او
 اجْعَلْنَا مِنْ أَرْضِي مَنْ طَلَعَتْ عَلَيْهِ وَ
 بگردان ما را از زمین کسی که طلعت بر او است برود

پس بفرست بر محمد و آل او
 بودن تقاضای صلوات است
 این ماه آنچه در کتب آمده است

وَإِنَّكَ مِنْ نَظَرِ إِلَيْهِ وَأَسْعَدَ مِنْ تَعَبَدِ
 و پانزده تن کسی که نظر کرده است بطن و یکمتر کسی که شکر کرده است
 لَكَ فِيهِ وَوَقَفْنَا فِيهِ لِلثَّوْبَةِ وَأَعْصَمْنَا
 ترا در اینجا و توفیق ده ما را در اینجا برابر توبه و نگاه دار
 فِيهِ مِنَ الْحَوْبَةِ وَأَحْفَظْنَا مِنْ مُبَاشَرَةِ
 در آن از کنا و حفظ کن ما را از کردن نهی
 مَعْصِيَتِكَ وَأَوْزَعْنَا فِيهِ شُكْرَ نِعْمَتِكَ
 نافرمانی تو در دل انداز ما را در آن شکر نعمت تو
 وَالْإِسْنَانِيَةَ جُنَّةً عَافِيَةً وَأَتَمَّهُ
 و پوشش از ما را در آن پرده عافیت و تمام کن
 عَلَيْنَا يَا سُبْحَانَ كَمَالِ طَاعَتِكَ
 بر ما سبب کامل خستین طاعتت تو
 فِيهِ الْمِنَّةُ إِنَّكَ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ
 در آن نعمت را بدستی تو نیست در دیده بسیار تشنه
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ
 و رحمت خدا را بر محمد و آل او که پاکیزگان
 وَكَانَ مِنَ الظَّاهِرِينَ دُعَاءُ عَلَيْهِ السَّلَامِ
 و بود از واکانند دعای اوست علیه السلام

اقوال خلد الحمد لله الذي شهر رمضان
 هرگاه داخل میشد سپاس مریض را که ماه رمضان
 هَدَانَا مُحَمَّدٌ وَجَعَلَنَا مِنْ أَهْلِهِ لِنَكُونُ
 هدایت کرده ما را سپاس و کرد انیدار از جمله آن بایستیم
 لِإِحْسَانِهِ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِيَجْنِبَنَا
 مر آن او را از شکر کنندگان و ناپوشش
 عَلَى ذَلِكَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 بر آن پادشاهش سبب کاران و سپاس مریض را
 الَّذِي جَبَانًا يَدِينُهُ وَأَخْتَصَّنَا بِعَمَلِهِ
 که عطا کرده ما را دین خود و مخصوص ساخت ما را بخدمت
 وَسَبَّلَنَا فِي سَبِيلِ إِحْسَانِهِ لِنَسْلُكَهَا
 و در آورده ما را در راههای احسان خود تا برویم در آن راهها
 بِعَمَلِهِ إِلَى رِضْوَانِهِ حَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا
 بخدمت او بسوزش خودی او سپاسی که پذیرد از ما
 وَيَرْضَى بِهِ عَنَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ
 و راضی شود بان از ما و سپاس مریض را که کرد انید
 مِنْ تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَ شَهْرِ رَمَضَانَ
 از این راهها ماه خود را ماه رمضان

بغیر از این سپاس از این

سپاس

می
 از
 است

شَهْرُ الصِّيَامِ وَشَهْرُ الْإِسْلَامِ وَشَهْرُ

ماه روزه و ماه اسلام و ماه

الظُّهُورِ وَشَهْرُ التَّحْيِصِ وَشَهْرُ الْقِيَامِ

پاکیزگی و ماه یک گردانیدن و ماه استادن

الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ

آنچه که فرود ستاده شده است در آن قرآن است که هدایت مردم را

وَيَنبِئَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَا بَانَ

و دلایل روشن از هدایت و جدا کردن پس روشن

فَضِيلَتُهُ عَلَى سَائِرِ الشُّهُورِ بِمَا جَعَلَهُ

فضیلت آن را بر دیگر ماهها بنا می کند که

مِنَ الْحُرْمَاتِ الْمَوْفُورَةِ وَالْفَضَائِلِ الْمَشْهُورَةِ

از حرمتها بسیار و فضیلتها مشهور

فَحَرَفِيهِ مَا أَجَلَ لِغَيْرِهِ أَعْظَمًا

پس حرمتی که در آن بزرگتر از غیر آن است بزرگترین

وَحَرَفِيهِ لِلطَّاعِمِ وَالشَّارِبِ إِكْرَامًا

و منع کرده در آن خوردن و آشامیدن را بزرگوار می گرداند

وَجَعَلَ لَهُ وَقْتًا بَيْنَنَا لَا يُحْزِنُ حَلْوًا

و کرده است برای آن وقت روشنی که در آن شور و شادمانی است

یعنی از گناه
یعنی استادن بخانه ایستاد
در اینجا زیاد است از ماههای دیگر
و نماز یکشنبه زیاد است از ماههای دیگر
یعنی در آن ایستادن و باطن
یعنی از گناه بفرمان

عَزَّانَ يُقَدِّمُ قَبْلَهُ وَلَا يَقْبَلُ أَنْ يُؤَخَّرَ

و اینند بجز آنکه فرستادن پیش از آن وقت نمی پذیرد و اینکه از پیش

عَنْهُ ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَةَ وَاحِدَةٍ مِنْ

از آن پس زیادتی را که یک شب

لَيَالِيهِ عَلَى لَيَالِي الْفِ شَهْرِهِ

شبهای آن را بر شبهای هر ماه

سَمَّاها لَيْلَةَ الْقَدْرِ تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ

نام نهاد از آن شب قدر فرود آید و نشانی

وَالرُّوحُ فِيهَا يَأْذُنُ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ

روح در آن شب بفرمان پروردگاران ایشان از هر

أَمْرٍ سَلَامٌ دَائِمٌ الْبُرْكَاتِ الْإِطْلُوعِ

امر ای سلامت است که همیشه برکت آن تا طلوع

الْفَجْرِ عَلَى مَنْ يَسْتَأْذِنُ مِنْ عِبَادِهِ بِمَا

صبح بر آنکس که میخواند از بندگانش و بنا می

أَحْكَمَ مِنْ قَضَائِهِ اللَّهُ مَصَلٌ

محکم گرداننده از قضا خود خداوند است و بزرگوار

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْمُسَامَعَةُ فَفَضْلُهُ

بر محمد و آل او و در دل انداز ما را نشان فضل الهی

وَجَلالِ حُرْمَتِهِ وَالتَّحْفِظِ مِمَّا حَظَرْتَ

و بزرگ داشتن حرمت آن و نگاه داشتن خود را از آنچه حرام کرده

فِيهِ وَاعْتِنَا عَلَى صِيَامِهِ بِكَيْفِ

در آن و بیاری ده بار بر روزه داشتن آن ببار داشتن

الْجَوَارِحِ عَنِ مَعْاصِيكَ وَاسْتِعْمَالِهَا

مراغه از گناهان تو و کار فرمودن آنها

فِيهِ بِمَا يُرِضُكَ حَتَّى لَا نَضِغِي بِأَسْمَاعِنَا

در آنها آنچه خوشود سازد تا آنکه نیندازیم گوشه های خود را

إِلَى لَعْنٍ وَلَا نَسْرِعُ بِأَبْصَارِنَا إِلَى هَوٍ

بسیور بوده و نشاییم بدینای خود بسوی باریز

وَحَتَّى لَا نَبْسُطَ أَيْدِينَا إِلَى مَحْظُورٍ وَلَا

و تا نکشیم دستها خود را بسوی حرام و نه

نَخْطُو بِأَقْدَامِنَا إِلَى مَحْجُورٍ وَحَتَّى

کام ننهیم بقدمها خود بسوی منع کرده شده و نه

لَا نَعْبِي بَطُونَنَا إِلَّا مَا أَحَلَّتْ وَلَا

نگاه نداریم بشکمها را مگر آنچه طلال کرده آنرا و

نَتَنَطَّقُ السِّنِينَ إِلَّا بِمَا مَثَلَتْ وَلَا

گویم یا نشود زبانهها را مگر بآنچه تو تصویر کرده و

تَتَكَلَّفُ إِلَّا مَا يُدِينُ مِنْ تَوَالِكَ وَ

زحمت نکشیم در کار مگر آنچه نزدیک گرداند بتو اب تو و

لَا نَتَعَاطَى إِلَّا الَّذِي يَبْقَى مِنْ عَفْصَتِكَ

فرا نگیریم مگر آنچه نگاه دارد از عصب تو

تَمَّ خَاصِرُ ذَلِكَ كُلُّهُ مِنْ رِثَاءِ الْمُرَاتِبِينَ

سختی خاص کردن آنرا همه از ریاضی بر می کنند گان

وَسَمْعَةُ الْمُسْمَعِينَ لَا تَشْرِكُ فِيهِ

و از سمع سمع کننده گان شریک نکرده ایم در آن

أَحَدًا دُونَكَ وَلَا نَبْتَغِي فِيهِ مُرَادًا سِوَاكَ

کس را غیر از تو و نطلبیم در آن مراد سواهی تو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْنَا فِيهِ

خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و واقف ساز ما را در این

عَلَى مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ الْخَمْسِ بِجِدْوَاهَا

بر وقتها نمازهای پنجگانه بجدت های

الَّتِي حَدَّدْتَ وَفَرَّضْتَ الَّتِي فَضَّضْتَ

که تعیین کرده و واجب آن که واجب شده

وَوَضَّأْتِهَا الَّتِي وَضَّغْتَ وَأَوْقَاتِهَا الَّتِي

در شهرها آن که شرط کرده ای و وقتها آن که

ننگار

وَقَتَ وَأَنْزَلْنَا فِيهِ مَنزِلَةَ الْمُصِيبِينَ
 معین شد و فرود آید در آن در منزلت کشت که سینه
 لِمَنَازِلِهَا الْخَافِظِينَ لِأَرْكَانِهَا الْمُؤْمِنِينَ
 بنمازل آنها نگاه دارند لکن از هر از کان آنها بجا آورنده
 هَذَا فِي أَوْقَاتِهَا عَلَى مَا سَنَّهُ عَبْدُكَ وَ
 مرا نهاد در وقتها را بر آنچه که سنت کرده است از آنست که تو
 رَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كَوْنِهَا
 فرستاده تو رحمتها تو بر باد و آل او در کون
 وَسَجُودِهَا وَجَمِيعِ فَوَاضِلِهَا عَلَى اِتِّمَامِ الظُّهُورِ
 و سجود آنها و همه فضیلتها را بر تمامین طهارت
 وَأَسْبَغِهِ وَأَيْتِنِ الْحُشُوعِ وَأَبْلَغِهِ وَوَقْفِنَا
 و کاملترین آن در روشن ترین فروتنی و بنیقرین و توفیق
 فِيهِ لِأَنَّ نَصَلَ رَحْمَتِنَا بِالْبِرِّ وَالصَّلَاةِ
 در آن برابر آنکه بنویسیم خویشان خود را بنیکو
 وَأَنَّ تَعَاهُدَ جِجِرِ النَّبَا بِالْأَفْضَالِ وَ
 و اینکه در سیم مسایک در ابا حن و
 الْعَطِيَّةِ وَلَنْ نُخْلِصَ مَوَالِنَا مِنَ الشُّعْبَةِ
 عطا و اینکه فالص کردیم ما را خود را از حقوق مردم

وَإِنْ نُظِّفَهَا بِإِخْرَاجِ الزَّكَاةِ وَ
 و اینکه پاک کردیم ما را از هر چه درون کردن زکاتها و
 أَنْ يُرْجِعَ مَنْ هَاجَرَ نَا وَأَنْ نُصَفَ مِنْ
 آنچه باز کردیم بسوی خود در هر کز باز ما و یک ششم کنیم بر
 ظَلَمْنَا وَأَنْ نُسَالِمَ مَنْ عَادَنَا حَاشِي
 ستم کرده ما را و آنچه که آشتی کنیم با آنکه دشمنی کرده است با ما
 مِنْ عَوْدِي فِيكَ وَلَكَ فَإِنَّ الْعَدُوَّ الَّذِي
 آنکه دشمنی کرده شده است در راه تو و برای تو پس برستی که دشمنیست که
 لِأَنْوَالِيهِ وَالْحَرْبِ الَّذِي لِأَضَافِيهِ وَ
 دوست میکند برای او را و دشمنیست که صاف نیشویم با او و
 أَنْ تَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ الْأَعْمَالِ
 اینکه نزدیکی جویم تو در اینها از کرد های
 الزَّكَاةِ بِمَا نُظِّفُهَا مِنْ الذُّنُوبِ
 پاکیزه آنچه پاک کردی آن از گناهان
 وَتَعَصُّمِنَا فِيهِ مِمَّا سَتَّافَ مِنَ الْعُيُوبِ
 و نگاه دار ما در آن از آنچه ستم کردیم از عیبها
 حَتَّى لَا يُؤَدَّ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ
 تا آنکه وارد نشازد بر تو یکی از فرشتگان تو

یک کردی آنکه منافق نیشویم با او
 معنی از سوار تکلیف آنست

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطاهرين

الَادُون مَا نُورِدُ مِنْ أَبْوَابِ الطَّاعَةِ لَكَ
مگر باین تر آنچه وارد سازم ما از بابهای فرمانبرداری تو
وَأَنْوَاعِ الْقُرْبَى إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
و نوعهای نزدیکی بسوی تو خداوند ابدی که سئوال
بِحَقِّ هَذَا الشَّهِرِ وَيُحَقِّقُ مَرْبِعَتَكَ فِيهِ
بجای این ماه و بحق آنکه بر سینه ترا در این ماه
مِنْ ابْتِدَائِهِ إِلَى وَقْتِ فَنَائِهِ مِنْ مَمْلَكَ
از ابتدای آن تا وقت آخرت آن از نوشته
قُرْبَتِهِ وَأَنْبِيَّيْهِ أَرْسَلْتَهُ أَوْ عَبْدٍ صَالِحٍ
که نزدیک کرد او را یا پیغمبری که فرستاده او را یا بنده شایسته
أَخْصَصْتَهُ أَنْ تَصِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
که مخصوص خفته او را اینک رحمت که بر محمد و آل او
وَأَهْلِنَا فِيهِمْ لِمَا وَعَدْتِ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ
و شاید که نماز در این ماه بر آنچه وعده کرده جانشین خود را از
كَرَامَتِكَ وَلَوْ حَبِئْنَا مَا أَوْجِبْتَ لَنَا
که است خود و واجب کردن بر ما در این ماه آنچه واجب نیست
لِأَهْلِ الْبُلَاغَةِ فِي طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا
بر اهل مبالغه در طاعت تو و بگردان ما

سایه
بسیار است که کوشش
در رحمت تو

فِي نَظْمٍ مِنْ اسْتَحَقَّ الرَّفِيعَ الْأَعْلَى بِرَحْمَتِكَ
از سلسله کسی که سزاوار جا بر بند اعلی است ب رحمت تو
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجَنِّبْنَا الْإِجْحَامَ
خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او و دور گردان ما از گردید
فِي تَوْحِيدِكَ وَالتَّقْصِيرِ فِي تَجْمِيدِكَ
در یکاگمی تو و تقصیر در بزرگ داشتن تو
وَالشَّكِّ فِي دِينِكَ وَالْعَيْ عَرَسِ سَبِيلِكَ
و شک در دین تو و کورس از راه تو
وَالْإِعْفَالِ لِحُرْمَتِكَ وَالْإِخْدَاعِ لِعَدْوِكَ
و غفلت در زمین حرمت ترا و فریب خوردن از دشمن تو
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
شیطان رانده شده خداوند رحمت بفرست بر محمد
وَآلِهِ وَإِذَا كَانَ لَكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ
و آل او در هر گاه باشد مرترا در هر شب
مِنْ لَيْلِي شَهْرًا هَذَا رِقَابٌ يَعْتَقِلُنِي
از شهبهار ماه ما این ماه گردنها از او براند
عَفْوِكَ أَوْ يَهْبِهَا صَفْحَكَ فَاجْعَلْ لَنَا
عفو تو یا می بخشد آنها را در گذشتن تو پس بگردان گردنها را

مِنْ تِلْكَ الرِّقَابِ وَاجْعَلْنَا شَهْرَنَا
 ازان کردنها و بگردان ما را برای این ماه
 مِنْ خَيْرِ اَهْلِ وَاَصْحَابِ اللّٰهِ صَلِّ
 از بهترین اهل و اصحاب خداوند عزوجل
 عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاُحْسِنْ ذُنُوبَنَا مَعَ اِحْتِاقِ
 بر محمد و آل و کاستن گناهان را با کاستن
 هِلَالِهِ وَاَسْلُخْ عَنَّا تَبِعَاتِنَا مَعَ
 هلال آن و بکن از ما و با لها می را با
 السَّلَاحِ اَيَّامِهِ حَتّٰى يَنْقُضَ عَنَّا
 رفتن روزها آن تا اینکه منقض شود از ما
 وَقَدْ صَفَيْتَنَا فِيهِ مِنْ الْخَطِيَاةِ وَ
 و پاکیزه گشتیم در آن از گناهان و
 اَخْلَصْتَنَا فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ اللّٰهُمَّ
 خالص گشتیم از بدیها خداوندا
 صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَنْ مِلْنَا فِيهِ
 رحمت بفرست بر محمد و آل او و اینکه می کنیم ما در آن
 فَعَدَلْنَا وَاِنْ زَعَمْنَا فِيهِ فَقَوْمُنَا
 پس عدل کردیم را او اگر عدول کنیم در آن پس تقیم کنیم ما را

بیزارت

این فقره تا یک فقره است

۲۰
 وَاِنْ اَشْتَمَلَ عَلَيْنَا عَدُوُّكَ الشَّيْطَانِ
 و اگر فرود گیرد ما را دشمن تو شیطان
 فَاسْتَنْقِذْنَا مِنْهُ اللّٰهُمَّ اشْحَبْهُ
 پس بپوش ما را از او بار خدا یا پر کن آنرا
 بَعَادَتِنَا اِيَّاكَ وَزَيِّنْ اَوْقَاتَهُ بِطَاعَتِنَا
 پرستیدن ما ترا و آراسته کن وقتها را از اطاعت ما
 لَكَ وَاَعِثْنَا فِي نَهَارِنَا عَلٰى صِيَامِهِ وَ
 مر ترا و یاری ما را در روزان بر روزه آن و
 فِي لَيْلِهِ عَلٰى الصَّلٰوةِ وَالتَّضَرُّعِ
 در شب آن بر نماز و زاری کردن
 اِلَيْكَ وَالْخُشُوعِ لَكَ وَالذَّلَّةِ بِرَبِّكَ
 بسوی تو و فروتنی برای تو و غاری پیش تو
 حَتّٰى لَا يَشْهَدَ نَهَارُنَا عَلَيْنَا بِغَفْلَةٍ
 تا گواهی ندهد روزان بر ما بغفلت
 وَلَا لَيْلَهُ تَفْرِيطِ اللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنَا
 و نه شب آن سستی خداوندا و بگردان ما را
 فِي سَائِرِ الشُّهُورِ وَاَلْاَيَّامِ كَذَلِكَ
 در همه ماهها و روزها همچنان

مَاعَمَّرْتَنَا وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ

مادامی که زنده دارا و بگردان ما را از بندگان

الصَّالِحِينَ الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْدَوْسَ

شایستهگان که میراث برند بهشت را

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا

وچون ایشان در آن جا میمانند و آنانکه میدهند آنچه

أَتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ

دهند و دلهاشان ترسند از آنکه بسوی پروردگار

رَاجِعُونَ وَمِنَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ

بازگردانندگان و از آنانکه میشتابند

فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ هَاسِبُونَ اللَّهُمَّ

در خیرات و جانگیران خیرات را بشمارند خداوند

صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي كُلِّ وَقْتٍ وَكُلِّ

رحمت بر محمد و آل او در هر وقت و در هر

أَوَانٍ وَعَلَىٰ كُلِّ حَالٍ عِنْدَ مَا صَلَّيْتَ

بشکلی و بر هر حالی بشمار آنچه رحمت بر

عَلَىٰ مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَاضْعَافَ

بر هر که رحمت برسانده بر او و اضعاف

از زکات و صدقه و...

ذَلِكَ كُلِّهِ بِالْأَضْعَافِ الَّتِي لَا

آن همه باضعافی که تواند

يُحْصِيهَا غَيْرُكَ إِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ

شمارداری غیر تو برستی که تو کنی همه آنچه را خواهی

وَكَاهِ وَعَائِدَةً عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذَلِيعَ شَهْرِ مِصْنَانَ

و بود از دعای حضرت علی السلام در ذریع ماه رمضان

اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا يَرُغِبُ فِي الْجَزَاءِ وَلَا يَنْدُمُ

خداوند ای آنکه رغبت نمیکند در پاداش و پشیمان نشود

عَلَىٰ الْعَطَاءِ وَيَا مَنْ لَا يُكَافِي فِي عِبَادَتِكَ

بر دادن عطا و ای آنکه مکافات نکند بنده خود را

عَلَىٰ السَّوَاءِ مِنْتَكَ ابْتِدَاءً وَعَفْوًا

بر عدل نعمت تو ابتداء و عفو تو

تَفَضُّلًا وَعَقُوبَتِكَ عَدْلًا وَقَضَاؤَكَ

تفضلت و عقوبت تو عدلست و قضای تو

خَيْرٌ إِنْ أَعْطَيْتَ لَمْ تَشِبْ عَطَاؤَكَ

خیرتر است اگر عطا کرده نیامیخته عطا می خود را

بِمَنْ وَإِنْ مَنَعْتَ لَمْ يَكُنْ مَنَعَكَ

بمنست و اگر منع کرده نبوده است منع تو

بیت عطا نیست

عمر از آنکه پاداش در عطا کردن
نمیکند بلکه تفضل با مراد است
مکافات خوبی را باران
بلکه یا در عطا می
باید یا در عطا می

نمیگو عطا کرده

بمنست و اگر منع کرده نبوده است منع تو

قَدْ يَا شُكْرًا مِنْ شُكْرِكَ وَأَنْتَ
 از روی چو بزرگای که میدی هر که شکر تو کرد و حال آنکه تو
 الْهَيْبَةُ شُكْرًا وَتُكَافِي مَنْ حُدَّكَ
 الهام کرده باشا شکر تو خود و مکافات میدی هر که سپاس
 وَأَنْتَ عَلِمْتَ حُدَّكَ شُكْرًا عَلَيَّ
 و حال آنکه تو تعلم نمودی او را سپاس خود می پوشانی بر
 مَنْ لَوْ شِئْتَ فَضَحْتَهُ وَتَجَوَّدَ عَلَيَّ مَنْ
 آنکه اگر خواستی رسوا کردی او را و بخشش میکنی بر آنکه
 لَوْ شِئْتَ مَنَعْتَهُ وَكِلَاهُمَا أَهْلُ مَنِكَ
 اگر خواستی منع کردی او را و هر دو جزاوارند از تو
 لِلْفَضِيحَةِ وَالْمَنَعُ غَيْرُكَ بِنَيْتِ أَفْعَالِكَ
 رسوایی و منع را یکی نیست که تو بنا داشته کارهای خود را
 عَلَى التَّفْضِيلِ وَاجْرَبْتَ قَدْرَتَكَ عَلَى
 بر تفضل و جاری ساخته قدرت خود را بر
 التَّجَاوُزِ وَتَلَقَّيْتَ مِنْ عَصَاكَ بِالْحَلْمِ
 در گذشتن و فرایش آمد آنکه عصیان کرده است ترا بر داری
 وَأَمَهَلْتَ مَنْ قَصَدَ لِنَفْسِهِ بِالظُّلْمِ
 و مهلت داده هر که قصد کرده است مفسد خود را بستمکاری

اینست از آنکه در سراسر احوالت میدی تا از آنکه تو بپوشانی
 چشم و بغض خود کرده
 بیگیت آن

سَتَنْظُرُهُمْ بِأَنَاتِكَ إِلَى الْإِنَابَةِ وَتَتْرَكَ
 مهلت میدی ایشانرا ببارزای خود بسوی باز گردیدن و واسطه
 مُعَاجَلَتِهِمْ إِلَى التَّوْبَةِ لِكَيْ لَا يَهْلِكَ
 شتاب کردن ایشان را بسوی توبه تا آنکه هلاک نشود
 عَلَيْكَ هَا الْكُفْرُ وَلَا يَشْتَقِي نِعْمَتِكَ
 بر تو هلاک شوند ایشان و بدبخت نشود نعمت ایشان
 شَقِيهٌ الْأَعْنُ طَوْلِ الْأَعْدَاءِ إِلَيْهِ
 بدبخت ایشان مگر از درازی عذر جوختن
 وَبَعْدَ تَرَادُفِ الْحُجَّةِ عَلَيْكَ كَمَا
 و پس از باری داشتن حجت برو از روی گم کردن
 مِنْ عَفْوِكَ يَا كَرِيمٌ وَعَائِدٌ مِنْ عَطْفِكَ
 از عفو تو ای کریم و مهربانی کردنی از مهربانی تو
 يَا حَلِيمٌ أَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ
 ای حلیم تویی آنکه کشودی برای بندگان خود
 بَابًا إِلَى عَفْوِكَ وَسَمَّيْتَهُ التَّوْبَةَ وَ
 دری بسوی عفو خود و نام نهادی از توبه و
 جَعَلْتَ عَلَى ذَلِكَ الْبَابِ دَلِيلًا
 گردانیدی بر آن در راهنمای

اینست از آنکه در سراسر احوالت میدی تا از آنکه تو بپوشانی
 چشم و بغض خود کرده
 بیگیت آن

کوی از آنکه از عذر جوختن
 تو پسند خدای تعالی نیست که
 در اعظام کند عفو بی غرضی
 از مهربانی تو
 اینست از آنکه در سراسر احوالت میدی تا از آنکه تو بپوشانی
 چشم و بغض خود کرده
 بیگیت آن

۲ یعنی بطریق وحی و ستادی
بر من نازل شد تا تسلیمه و ال آیه را که
در آنجا گفته بود و امر کرد
آن

مِنْ وَجْهِكَ لِيَلْإِيضُلُوعَتْهُ فَقُلْتُ
از و حی خود تا اینکه گمراه شوند از ان پس فرمودی
تَبَارَكَ اسْمُهُ تَوْبُو إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً
بیشتر است نام تو تو بکنی سبوی خدای تو
نُصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ
خالصی شاید که پروردگارتان بپوشاند
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
از شما گنایان شما را و در آورده شما را
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
باغبانی که می رود از زیر آن نهرا
يَوْمَ لَا يُجْزَى اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا
روزی که رسوا نکند خدای پیغمبر را و آن که ایمان آورده
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
با او نور ایشان می رود پیش پیش ایشان و بجانب راست ایشان
يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا
میگویند ای پروردگارا ما را نور ما را و بیاور ما را
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَاعْذِرْهُمْ
بدست که بر همه چیز تعاقبت توانایی پدید آید

۳ بزرگ است
از برای خدای تعالی توبه
روز که هر کس توبه کند
او میدوزد و توبه بخند

یعنی از برای درخت انهار
میرود و از پای قهرایی
که در آن باغبان است
نور می رود

اغْفَلَ دُخُولَ ذَلِكَ الْمَنْزِلِ بَعْدَ فَتْحِ
که غافل شده از در آمدن آن منزل بعد از گشودن
الْبَابِ وَإِقَامَةَ الدَّلِيلِ وَلَنْتَ الَّذِي
در و بر پای کردن راهها و تویی آنکه
زِدْتَنِي السُّومَ عَلَى نَفْسِكَ لِعِبَادِكَ
زیاده کرده در سودا بر نفس خود برای بندگان
تُرِيدُ بِحُجْمِهِمْ فِي مُتَاجِرَتِهِمْ لَكَ وَ
میخواهم سود ایشان در تجارت کردن ایشان با تو و
فَوَزَّهُمْ بِالْوَفَادَةِ عَلَيْكَ وَالزِّيَادَةِ مِنْكَ
فیروز می افکنی ایشان را با همان نزد تو و زیاده دمی من از تو
فَقُلْتُ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَيْتَ
گفتمست همیشه است نام تو و بلند می تو
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرٌ مِثْلِهَا
هر که بیارد نیکو را پس هر ده است در برابر آن
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الْأَمِثْلَهَا
وهر که بیارد بد را پس پاداش داده نمیشود مگر مانند آن
وَقُلْتُ مِثْلَ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
وگفتم مثل آنکه فقعه میکنند مالها خود را

که آن توبه باشد
یعنی غفلت می کند از آن توبه

که توبه را در آن وقت است بگوید
یا ما در وقت است بجا آورد
واقع شده که توبه بجا آورده

یعنی در سود کردن با بندگان زیاده
بغیر از آن که فی بعضی زیاده
ایشان را آورده و سودی که
بعضی زیاده که در سودی
آن زیاده که در سودی
بزرگ و فرستاده

میان نیست که سود بندگان
میخواهد و زیاده میکند
برایشان در سود

فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَا تَلَّحُّ حَبَّةَ انْتَبِيعِ
 در راه خدا همچون تلالان است که بر روی زمین
 سَنَابِلُ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ
 خوشه در هر خوشه صد دان باشد
 وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِرِيشَاءٍ وَقُلْتُ
 و خدای تعالی تا زیاد میکند برای هر کسینجام و گفتم
 مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
 که گفتم آنکه ^{قرض به} خدای را قرض دادن کیست
 فَيُضَاعِفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرًا وَمَا
 پس زیاده کرده اند برای او زیادتی بسیاری و آنچه
 أَنْزَلْتُ مِنْ نَظَائِرِهِمْ فِي الْقُرْآنِ
 فروخته اند از مانند های آنها در قرآن
 مِنْ قِصَصِ عِيفِ الْحَسَنَاتِ وَأَنْتَ الَّذِي
 از زیاده شده های نیکو بها و تویی آنکه
 دَلَلْتَهُمْ بِقَوْلِكَ مِنْ غَيْبِكَ وَتَرْغِيبِكَ
 دلالت کردی از بگفته خود از غیب تو و برغبست آنکه
 الَّذِي فِيهِ حِظُّهُمْ عَلَى مَا لَوْ سَتَرْتَهُمْ
 که در آنست بهره ایشان بر آنچه می پوشانند از ایشان

مراد از قرض خدای تعالی
 یا قرض دادن بر بندگان
 خدای تعالی است یا
 چیزی دادن در راه
 خدا است
 یعنی تویی آنکه بگفته خود از غیب تو بر غیب تو دلالت کردی از غیب تو و برغبست آنکه
 که غایب و ایشان را دلالت کردی از غیب تو و برغبست آنکه
 از ایشان در غیب تو بافتی و آن دلالت کردی از آن
 که فرود آورده است یا بگویند ما یا میگویند ما یا میگویند ما

لَمْ تَدِدْ كُهُ ابْصَارَهُمْ وَلَقَدْ سَمِعَهُمْ
 در نمی یافت از ا دیه های ایشان و گفتم نمی شنید از گوشه ایشان
 وَلَمْ تَلْحَقْهُ أَوْهَامُهُمْ فَتَلَّحُّ كُرُونِي
 و نمی رسید بان و همه های ایشان پس گفتم تا بگویند میرا
 أَذْكَرُكُمْ وَأَشْكُرُكُمْ وَلَا تَكْفُرُونَ
 یاد میکنم شمارا و شکر میکنم مرا و ناپسندید
 وَقُلْتُ لَنْ شَكَرْتُمْ لِأَزِيدَنَّكُمْ
 و گفتم اگر شکر کنید بر آنکه زیاد میکنم شمارا
 وَلَنْ كُفِّرْتُمْ إِنْ عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقُلْتُ
 و اگر ناپسندید برستی که عذاب من بر آید سختست و گفتم
 ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
 بخوانند مرا اجابت میکنم شمارا برستی آنکه شرعی میکنند
 عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ
 از عبادت من بزودی رومی آید دوزخ را خارجدگان
 فَمَيِّتْ دُعَاؤَكَ عِبَادَةً وَتَرْكُ اسْتِكْبَارًا
 پس نام نهادی خواندن خود را عبادت و ترک از کبر و وزیدن
 وَتَوَعَّدْتَ عَلَى تَرْكِهِ دُخُولَ جَهَنَّمَ
 و ترساندی بر ترک آن داخل شدن دوزخ را

یعنی در حال که غایب باشند

ذَٰخِرِينَ فَذَكَرُواكَ بِمَنِّكَ وَشَكَرُواكَ

خارشدگان پس یاد کردند ترا بنعمت تو و شکر کردند ترا

بِفَضْلِكَ وَدَعَوْكَ بِأَمْرِكَ وَصَدَّقُوا

بفضل تو و خواندن ترا با امر تو و تصدق کردند

لَكَ طَلِبًا لِمَنِّيكَ وَفِيهَا كَانَتْ

برای تو بجهت طلب کن من عزیز دینی او در آنجا بوده است

نَجَاتِهِمْ مِنْ غَضَبِكَ وَفَوْزِهِمْ بِرِضَاكَ وَ

نجاتشان از غضب تو و فیروزگی با حقین ایشان خوشنودی

لَوْلَا مَخْلُوقٌ مَخْلُوقًا مِنْ نَفْسِهِ عَلَى مِثَالِ

اگر لایق نبود آفریده آفریده را از خود برماند

الَّذِي دَلَّكَ عَلَيْهِ عِبَادُكَ مِنْكَ

آنچه دلالت کرده بر آن بندگان خود را از خود

كَانَ مَحْمُودًا فَالْحَمْدُ مَا وَجَدَكَ

میجو ستایش کرده شد پس مرز است پس یافت شود

حَمْدِكَ مَذْهَبٌ وَمَالِقِي لِلْحَمْدِ

سپاس تو راهی و باقی باشد بر اسپان

لَفِظٌ مَحْمُودٌ وَمَعْنَى يَنْصَرِفُ إِلَيْهِ

لفظی که سپاس داده شود بان معنی که منصرف شود بسوی آن

یعنی زیادتی که تو میدی در برابر صدقه

یعنی منصرف شود یعنی بسوی سپاس یا سپاس منصرف شود بسوی آن معنی

يَا مَنْ مُحَمَّدٌ إِلَى عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ وَ

ای آنکه انعام فرموده بر بندگان خود با احسان و

الْفَضْلِ وَعَمَّهُمْ بِالْمَنِّ وَالطَّوْلِ مَا أَفْتَى

فضل و فرد کرد ایشان را بنعمت و عطا چه ظاهرا

فِيْنَا نِعْمَتِكَ وَأَسْبَغَ عَلَيْنَا مِمَّتِكَ وَ

در ما نعمت تو و پدید ماست بر ما منت تو و چه

أَخَصَّنَا بِبِرِّكَ هَدَيْتَنَا إِلَى دِينِكَ الَّذِي

خاص کرده ما را با برکتی خود را نمود ما را برین خود که

أَصْطَفَيْتَ وَمِلَّتِكَ الَّتِي ارْتَضَيْتَ وَ

برگزیده از ما و منت خود که پسندیده از ما

سَبِيلَكَ الَّتِي سَهَّلْتَ وَبَصَّرْتَنَا الزُّلْفَةَ

راه خود که آسان کرده از ما و نیا کرد اندکی ما را بزنگ

لَدَيْكَ وَالْوَصُولَ إِلَى كَرَامَتِكَ اللَّهُمَّ

بسوی تو و رسیدن بسوی کرامت تو خداوند و

أَنْتَ جَعَلْتَ مِنْ صَفَائِكَ الْوِطَائِفَ

تو کرد انیدی از برگزیده های این و طیفها

وَخَصَّائِكَ تِلْكَ الْفُرُوضُ شَهْرٌ وَمَصْنَانٌ

و خاصهای این فرضها ماه رمضان

یعنی عباداتی که مقرر کرده بر ما و واجباتی که بر ما لازم است

الذی اخصصته من سائر الشهور

وختیزته من جمیع الاوقات و
اعتبار کرده از آن همه زمانها و

الدهور و اثرته علی کل اوقات
روزگار و برگزیده از ابرام و وقتها

السنة بما انزلت فيه من القران
سال پس آنچه را فرو فرستاده در آن از قران

والتور و ضاعفت فيه من الايمان
و نور و زیادت خفته در آن از ایمان

و فرضت فيه من الصيام و عتبت
و واجب کرده در آن از روزه و عتبت کرده

فيه من القيام و اجللت فيه
در آن از قیام و بزرگ گردانیده در آن

سبب الف شهرتم اثرتنا به علی سائر
از هزار ماه پس زیادتی در امان بر همه

یعنی ایماز در ایماه کامل
سبب زیادتی عبادات یا
مراد از زیادتی عبادات

الامم و اصفیتنا بفضلها دور اهل
امتها و برگزیدی ما را بفضیلتان نه اهل

الملک فضمننا بامرک نهان وقتنا
علمتای بگزیدن زنده در شوق ما هر تو روزگار از دین خودستیم

بعونک لیکه متعوضین بصیامه
بیاری تو شبها را پیش آیدگان بروزه از

و قیامه لما عرضتنا له من رحمتک
درخواستن آن هر آنچه را فرایش پیده ما بار آن از رحمت تو

و تسببنا الیه من متوبتک و انت
دوسید بختیم بسوی آن از ثواب تو و تو

المک ما رغبت فيه الیک الجواد
توانی ما آنچه رغبت کرده شدی در آن بسوی تو بخشنده

بما سئلت من فضلك القریب
ما آنچه درخواست کرده تو از فضل تو نزدیک

الی من حاول قریبک و قد اقام فینا هذ
بسوی آنکه قصد کرده است را و تحقیق که مقام کرد در میان این

الشهر و مقام حمد و صحبنا صحبه
ماه مقام ستوده و مصاحبت کرد با ما صحبت پندیده

یعنی در حالتی که میبایم قیام
کنیم بویوم آخر که نور در غایت
در آورد ما را که برکت است
طلب است بیکریم

فِي الْقُلُوبِ وَقَلَّتْ فِيهِ الذُّنُوبُ

در آن دلها کم شد در آن گناه

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ نَاصِرِ عَانَ عَلَى

سلام بر تو باد از یاری بنده که یاری تو بد

الشَّيْطَانِ وَمُصَاحِبِ سَهْلِ سُبُلِ

شیطان و مصاحبی که گمراهان کرد راهها

الْإِحْسَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا أَكْثَرَ

همه از سلام بر تو باد بسیار است

عَتَقَاءَ اللَّهِ فِيكَ وَمَا سَعَدَ مِنْ عَمَلٍ

از آدمی خدا در تو چه بگویند کسی که رها کرد

حُرْمَتِكَ بِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ

حرمت ترا بتو سلام بر تو باد چه بود

أَمَّا كَ لِلذُّنُوبِ وَأَسْتَرَكَ لِأَنْوَاعِ

مخوف کننده مرا گناهها و چه پوشاننده مرا انواع

الْعُيُوبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ

عیبها را سلام بر تو باد چه بود

أَطْوَلَكَ عَلَى الْحَرَمَيْنِ وَاهْتَبِكَ
دراز بر گنایگانان و پنداشت

یعنی چنان یاری دادند

*یعنی یاری دادند غمناک
بر شیطان*

*یعنی هر چه بخت بود تو
که رعایت حرمت تو
کرده است*

فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

در سینهای مؤمنان سلام بر تو باد

مِنْ شَهْرٍ لَا تُنَافِسُهُ الْيَوْمَ السَّلَامُ

ای ماهی که بمسرت نماند از آن روزها سلام

عَلَيْكَ مِنْ شَهْرِهِ مِنْ كُلِّ مَرٍّ

بر تو باد از آن ماهی که آن از هر کاری

سَلَامٌ السَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ كَبِيرٍ

سلامت سلام بر تو باد که نه ناخوش است

الْمُصَاحِبَةِ وَلَا ذِمِّمِ الْمَلَائِكَةِ

مصاحبت تو و زنگنه میده است اینها را

السَّلَامُ عَلَيْكَ كَمَا وَفَدَتْ

سلام بر تو باد چنانکه وارد شدی

عَلَيْنَا بِالْبَرَكَاتِ وَغَسَلَتْ

بر ما برکتها و شستنی

عَتَادَتِنَا الْخَطِيئَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

از ما جرم گناهها سلام بر تو باد

غَيْرَ مَوْذِعٍ بَرِّمَا وَلَا مَتْرُوكٍ صِلَامُهُ
ای گنجه دوا که از رویی و ترک شده است روزها آن

*یعنی چنان ماهی که بسیار است
است از سر بلای دنی*

سَامًا السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ مَطْلُوبٍ

از دوستی سلام بر تو باد اذان طلب کرده شده

فَكَرُّوْكَ وَمَحْزُونٍ عَلَيْكَ قَبْلَ فَوْتِهِ

پیش از فوت او و اندوه داشته شده برو پیش از فوت او

السَّلَامُ عَلَيْكَ كَمَا مِنْ سَوْءٍ صُرِفَ

سلام بر تو باد بسا از بی که کرده شده

بِكَ عَسَاوَكُمُ مِنْ خَيْرٍ اِيضًا يَكُ

بسیار از ما و بسا از خیری که بریزان شد بسبب تو

عَلَيْنَا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى لَيْلَةٍ

سلام بر تو باد و بر شبی شب قدری که آن شب قدر بهتر است از هزار ماه

السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ اَحْرَصَنَا

سلام بر تو باد چه بودیم حریص

بِالْاَمْسِ عَلَيْكَ وَاشِدَّ شَوْقَنَا عَدَا

بپروز بر تو و چه محنت شوق ما فردا

اَلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى فَضْلِكَ

ببوی تو سلام بر تو باد صبر فضیلت تو

یعنی آن طلب کرده شده

یعنی چنین کسی که پیش از آنکه او را میطلبید

و پیش از رفتن او اندوه داریم بر رفتن او

الَّذِي حُرْمَتَاهُ وَعَلَى مَا حِضٍ مِنْ بَرَكَاتِكَ

که محروم مانده ایم از آن و بر آنچه گذشته از برکتها تو

سَلْبِنَاهُ اللَّهُمَّ اِنَّا اَهْلُ هَذَا الشَّهْرِ

که رزیده شدیم از خداوند ایستی که ما اهل این ماهیم

الَّذِي شَرَّفْتَنَا بِهِ وَوَفَّقْتَنَا بِمَنِّكَ لَهُ

که مشرف ساخته ما را بان و توفیق دلخواه ما را بنیست خود ما را

حِينَ جَهَلْنَا لَاشْتِقَاءٍ وَقْتَهُ وَحَرَمُوا

وقتی که نداشتند بخت آن وقت از ما و محروم شدند

لِشِقَائِهِمْ فَضْلَهُ اَنْتَ وَلَيْتَ مَا اَلْتَرْتَنَا

ببخت نخواستن از تو و لای نخواستی که بکنده ما را

بِهِ مِنْ مَعْرِفَتِهِ وَهَدَيْتَنَا لَهُ مِنْ

بان از شناختن آن و راه نموده ما را بان از

سُنَّتِهِ وَقَدْ تَوَلَّيْنَا بِتَوْفِيقِكَ صِيَا

طریق آن و تحقیق که متولی شدیم توفیق تو روزه از ما

وَقِيَامَهُ عَلَى تَقْصِيرٍ وَاَدْيَانِيهِ

و بر خوشتن از ما بر تقصیر و گذاردیم در آن

قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ اللَّهُمَّ فَكُلِّمْنَا

الذکی از بسیار خداوند ایستی پس هر چه

یعنی از ماه رزیده شده

یعنی شناختن آنکه ما را نخواستی و طریق آنکه ما را نخواستی و لای نخواستی که بکنده ما را

یعنی بجای آوردیم روزه و قیام و تقصیر و خوشتن از ما

یعنی در آن کشته

مِنَّا أَوْ عَلَىٰ شِيَانٍ ظَلَمْنَا فِيهِ أَنفُسَنَا
 از ما یا بسبب فراموشی گناه کردیم در آن نفسهای خود
 أَوِ انْتَهَكْنَا بِهِ حُرْمَةً مِّنْ غَيْرِنَا فَصَلِّ
 یا در پی اویم بآن حرمتی از غیر خود
 عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَسْتَزِيلُ اسْتِكَرِكَ وَأَعْفُ
 و پریشان ما را ببرد خود و عفو کن
 عَنَّا بِعَفْوِكَ وَلَا تَصْبِنَا فِيهِ لِأَعْيُنِ
 از ما بعبود خود و بر پاک ما را در آن بر آنچه شما
 الشَّامِتِينَ وَلَا تَبْسُطْ عَلَيْنَا فِيهِ
 شماست کسندگان و مکتبی بر ما در آن
 أَلْسُنَ الطَّاعِينَ وَاسْتَعْمَلْنَا مَا يَكُونُ
 زبانهای طاعت کسندگان و کار فرما ما را آنچه حقی است
 حِزْبَةً وَكَفَّارَةً لِّمَا أَنْكَرْتَ
 سبب فرودمانی و پریشان ما را آنچه بر آنکه نفی و شکی
 مِنَّا فِيهِ بِرَأْفَتِكَ الَّتِي لَا تَقْدِرُ فَضْلِكَ
 از ما در آن مهربانی تو که فانی نمیشود فضل تو
 الَّذِي لَا يَنْقُصُ اللَّهُ فَضْلَ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ
 که کم نمیشود خداوند رحمت پرست بر محمد

یعنی در این کاره که کردیم
یا در آنجا

وَاللَّهُ وَاجِبٌ مَّصِيْبَتِنَا لِشَهْرِنَا وَبَارِكْ
 و آید و مدار کن مصیبت ما را باده و برکت ده
 لَنَا فِي يَوْمِ عِيدِنَا وَفِطْرِنَا وَاجْعَلْهُ
 ما را در یوم عید ما و روزه کشیدن و بگردان از روز
 مِنْ خَيْرِ يَوْمٍ مَّرَّ عَلَيْنَا أَجْلِبْهُ لِعَفْوِ
 از بهترین روزی گذشته است بر ما کشته ترین روز مغفورا
 وَأَمْحَاهُ لِدُنْبٍ وَأَغْفِرْ لَنَا مَا خَفِيَ مِنْ
 و محو کند بر ما گناه را بیا مزر برای ما آنچه پنهان است از
 ذُنُوبِنَا وَمَا عَلَنَ اللَّهُ مَا سَلَخْنَا
 گناه مان و آنچه آشکار است خداوند ما را
 بِإِسْلَامِهِ هَذَا الشَّهْرِ مِنْ خَطَايَا نَا
 بیرون آوردن این ماه از گناهان ما
 وَأَخْرِجْنَا مِنْ حُجْرَةِ مَرَسِيئَاتِنَا وَ
 و ببرد ما را از حجره بردمان از بدیهای ما
 اجْعَلْنَا مِنْ أَسْعَادِ أَهْلِهَا وَاجْزِمْ
 بگردان ما را از نیکیترین اهل آنجا بمان و پسران
 قِسْمًا فِيهِ وَأَوْفِرْهُمْ حَظًّا مِنْهُ
 از روی درین ماه و تقاضا کن از روی بهره از آن

بفرصت ما را برین ماه

یعنی در این روزن زمان ما
باز آن که این برود بر ما

یعنی ما را از ارضی از اهل آنجا
ببخشند ما را به مشورت و تقاضای آن
ببشمارست و در این ایش آن از آنجا

اللَّهُمَّ وَمَنْ رَعَى حَقَّ هَذَا الشَّهْرِ
 خداوندا و هر که رعایت کرده است حق این ماه را
 حَقَّ رِعَايَتِهِ وَحَفِظَ حُرْمَتَهُ حَقًّا
 چنانچه رعایت بنیت و نگه داشته حرمت آنرا حق
 حَفِظَهَا وَقَامَ بِحُدُودِهِ حَقًّا قِيَامًا
 نگاه داشته آن و قیام کرده است بحد های آن قیام با آن
 وَاتَّقَى ذُنُوبَهُ حَقًّا تَقَاتِيهَا وَتَقَرَّبَ
 و پرهیز کرده از آن حق پرهیز آنرا یا نزدیک گشته است
 إِلَيْكَ بِقُرْبَةٍ أَوْجَبَتْ رِضَاكَ لَهُ
 بسوی تو نزدیکی که واجب شد رضای ترا برای او
 وَعَطَفَتْ رَحْمَتَكَ عَلَيْهِ فَهَبْ
 و مهربانی کرده رحمت ترا بر او بپوشش ما را
 لَنَا مِثْلَهُ مِنْ وَجْدِكَ وَأَعْطِنَا
 ما را مانند آن از تو انگری تو و عطا کن ما را
 أَضْعَافَهُ مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّ فَضْلَكَ
 اضعاف او از فضل خود پس برستی که فضل تو
 لَا يَغِيضُ وَإِنَّ خَزَائِنَكَ لَا تَنْقُصُ
 نقصان نمی پذیرد و بدستی که خزانه های تو کم نمی شود

یعنی آن کسی که رعایت کرده
 و حفظ کرده

یا مسپل داده

یعنی اضعاف آنچه بود
 میدهد

بَلْ تَقْبِضُ وَإِنَّ مَعَادِنَ إِحْسَانِكَ
 بلکه ریزان میشود و بدستی که گانه های احسان تو
 لَا تَقْنِي وَإِنَّ عَطَاءَكَ لِلْعَطَاءِ الْمُهِنَا
 فانی نمیکرد و بدستی که عطای تو هر آنی عطا نیست کوارنده
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآكْتُبْ
 بجزای خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او و بنویس
 لَنَا مِثْلَ أَجُورِ مَنْ صَامَهُ أَوْ تَعَبَّدَ
 برای ما مانند مزد های آنکه روزه داشته است یا نایه و پیش کرده
 لَكَ فِيهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ
 مرترا در آن تا روز قیامت خداوندا
 إِنَّا نَتُوبُ إِلَيْكَ فِي يَوْمِ فِطْرِنَا الَّذِي
 برستی که ما تو بگنیم بسوی تو در روز روزه کشیدن که
 جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ عِيدًا وَسُرُورًا
 کرده اند آنرا برای مؤمنان عیدی و شادمانی
 وَلِأَهْلِ مِلَّتِكَ مَجْمَعًا وَمُحْتَشِدًا
 و برای اهل مِلت تو جمع و گرد آمده
 مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ أَذْبَنْتَهُ أَوْ سَوَّ
 از همه گنهی که کرده ایم آنرا یا بری

یعنی تو بر همه گنهی که کرده ایم از سر کنی

اسْلَفْنَاهُ اَوْ خَاطِرٍ شَرٍّ اَضْمَرْنَاهُ تَوْبَةً
 از پیش کرده ایم یا اندیشه بدی که در دل داشته ایم از توبه
 مَنْ لَا يَنْطَوِي عَلَى رُجُوعِ الذَّنْبِ
 کسی که در نور دیده نشده بر رجوع بسوی گناهی
 وَلَا يَعُودُ بَعْدَهَا لَخَطِيئَةٍ تَوْبَةٍ
 و باز نگردد پس از آن در خطایی توبه
 نَصُوحًا خَلَصَتْ مِنَ الشَّكِّ وَالرَّيْبِ
 دوزخه که پاک باشد از شک و ریب
 فَقَبِلْهَا مِثْلًا وَارْضَعْنَا وَتَبَتْنَا
 پس بپذیر آنرا از ما و راضی شو از ما و ثابت دار ما را
 عَلَيْهَا اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا خَوْفَ عِقَابِ
 بران بار خدا را روزی که ما را ترس عتاب
 الْوَعِيدِ وَشَوْقِ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ
 و وعید و شوق ثواب وعده دلوشده
 حَتَّى نَجِدَ لَكَ مَا نَدْعُوكَ بِهِ وَكَابَةِ
 تا بیایم لذت آنچه میخواهیم ترا بماند و اندوه
 مَا اسْتَمْرَكَ مِنَّا وَاجْعَلْنَا
 آنچه زینهار میخواستی ترا از آن و بگردان ما را

یعنی رجوع بسوی گناهی در دل او در خاطر او نیست.

یعنی آنچه که بماند بپذیرد او را بجز او توبه با خلصت.

وعید و وعده بپذیرد بر او دانست.

عِنْدَكَ مِنَ التَّوَابِينَ الَّذِينَ اُوجِبَتْ
 نزد خود از توبه کننده گان که واجب کرده
 لَهُمْ مَحَبَّتَكَ وَقِيلَتْ مِنْهُمْ مُرَاجَعَةٌ
 برای ایشان محبت خود را و پذیرفته از ایشان بازگشت
 طَاعَتِكَ يَا عَدْلُ الْعَادِلِينَ اللَّهُمَّ
 اطاعت تو ای عادلترین عدل کننده گان خداوند
 تَجَاوَزْ عَنَّا يَا مَنَّا وَأَقْرَبَنَا وَأَهْلِ
 درگذر از ما و ما دران ما و ما دران ما و ما دران
 دِينِنَا جَمِيعًا مَرْسَلَفٍ مِنْهُمْ
 دین ما همه که هر که گذشته است از ایشان
 وَمَنْ غَبَرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ
 و هر که تا روز قیامت خداوند
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّنَا وَإِلَيْهِ كَمَا صَلَّيْتَ
 رحمت فرست بر محمد پیغمبر ما و آل او چنانچه رحمت
 عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَصَلِّ
 بر فرشتگان تو که مقربانند
 عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
 چنانچه رحمت فرستاده بر

چون زود است که آن توبه کننده
التَّوَابِينَ یعنی توبه کننده
تعالی رحمت بپسندارند توبه
کننده کارها.

بِالْجَلِيلِ وَيَأْمَنُ يَدْنُو إِلَى مَنْ دَنَا
 بزرگ و ای آنکه نزدیک میشود بسوی کسی نزدیک
 مِنْهُ وَيَأْمَنُ يَدْعُو إِلَى نَفْسِهِ
 با او و ای آنکه میخواهد بسوی نفس خود
 مَنْ أَذْبَعْنَهُ وَيَأْمَنُ لَا يَغْتَبِرُ النَّعْمَةَ
 هر که را روده اندازد و ای آنکه تغییر نمیدهد نعمت را
 وَهَيَّا دِرُّ بِالنَّقْمَةِ وَيَأْمَنُ شَرَّ الْحَسَنَةِ
 و پیشی نمیکرد بعد از کردن و ای آنکه با رحمتی آرزوی
 حَتَّى يَنْبِيَهَا وَيَتَجَاوَزَ عَنِ السَّيِّئَةِ
 تا که بپسندد و در بگذرد از بدی
 حَتَّى يَغْفِرَ بِالنَّصْرِ فِ الْإِمَالِ دُونَ
 تا اینکه با پیروزان بر گردین آرزوی نزد
 مَدَى كَرَمِكَ بِالْحَاجَاتِ وَ
 غایت کرم تو بجااستها و
 أَمْكَلَتْ بِفَيْضِ جُودِكَ أَوْعِيَّةَ
 پر شد بریزش جود تو ظرفهای
 الطَّلِبَاتِ فَكَلِّ الْعُلُوَّ الْأَعْلَى
 طلبها پس هر چه است بپذیری بگذرد

اینها را در حدیثی از امام علی علیه السلام
 در وصف حق تعالی مذکور است
 و در حدیثی دیگر آمده است
 که هر که را روده اندازد
 و ای آنکه با رحمتی آرزوی
 تا که بپسندد و در بگذرد از بدی
 تا اینکه با پیروزان بر گردین آرزوی نزد
 غایت کرم تو بجااستها و
 پر شد بریزش جود تو ظرفهای
 پس هر چه است بپذیری بگذرد

فَوْقَ كُلِّ عَالٍ وَجَلَالُ الْأَمَجْدِ
 بالای هر بلند و بزرگی بزرگتر
 فَوْقَ كُلِّ جَلَالٍ كُلِّ جَلِيلٍ عِنْدَكَ
 بالای هر بزرگی هر بزرگی نزدیکتر
 صَغِيرٍ وَكُلِّ شَرِيفٍ فِي جَنْبِ شَرَفِكَ
 خرد است و هر بزرگو در جنب بزرگواری تو
 حَقِيرٌ خَابَ الْوَأْفِدُونَ عَلَى غَيْرِكَ
 غار است نوسید شدن و آرو شوندگان بر غیر تو
 وَخَيْرٌ لِلتَّعَزُّضُونَ الْإِلَاحَ وَضَاعَ
 و زیان کردن پیش آیدگان کمزورتر از وضایع شدن
 الْمَلِئُونَ الْإِلَاحَ وَاجْتَدَبَ الْمُتَجَمُّعُونَ
 فرود آیدگان کمزور و در خطی شریفین نیک خوانان
 الْإِمْنَ اتَّجَعَ فَضْلَكَ يَا بَيْتَ الْبُرْجَانِ
 کمزور آنکه خود هست از فضل تو درگاه تو نشودد برای غایت آیدگان
 وَجُودِكَ مُبَاحٌ لِلشَّائِلِينَ وَغَاثَتِكَ
 وجود تو حلال کرده شده است برای سوال کنندگان و فریاد رسیدن تو
 قَرِيبَةٌ مِنَ الْمُسْتَغِيثِينَ لَا يَخْبِئُ مِنْكَ
 نزدیگت بفریاد رس طلبان نوسید نمیشوند از تو

اینها هر کرده شده است

الْأَمِلُونَ وَلَا يَتَسَّرُ مِنْ عِظَائِكَ
 امیدواران و نا امید نمیشوند از عطای تو
 الْمُتَعَرِّضُونَ وَلَا يَشْفِي بِنِقْمَتِكَ الِاسْتِغْفَارَ
 پیش آیدگان و بچند نمیشوند بعقوبت تو طلبش کنند
 رِزْقَكَ مَبْسُوطًا مِنْ عِصَاكَ وَحِلْمَكَ
 روزی تو گسترده است برای کسی عصیان تو کرده است و حلم تو
 مُعْتَرِضًا لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتَكَ الْإِحْسَانَ
 پیش آیدست هر آن که دشمنی کرده است را عادت تو نیکوی کردن است
 إِلَى السُّبُعِيِّينَ وَسُنَّتَكَ الْإِنْفِتَاءَ
 بسبب کاران و طریقی تو رحم کردن است
 عَلَى الْمُعْتَدِينَ حَتَّى لَقَدْ غَرَّبْتَهُمْ
 بر حدیثت گمان تا که هر آنکه مغرور گرداند اندیشار
 أَنَاثَكَ عَنِ الرُّجُوعِ وَصَدَّهُمْ إِمْرًا لَكَ
 مدار کردن از گشتن و باز نشاندیشار از مصلحت تو
 عَنِ التَّرْوِيعِ وَإِنَّمَا تَأْنَيْتَ بِهِمْ لِيَفِيئُوا
 از باز ایستادن و بدست که مدار آن کردی ایشان را نگه کردی
 إِلَى أَمْرِكَ وَأَمْهَلْتَهُمْ نِقْمَةً بَدَوْنَا
 بسوی فرمان تو و مهلت دادی ایشان را بچند آنگاه و بر پیشانی

مُلْكِكَ فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ
 پادشاهی خود پس هر که هست از اهل
 السَّعَادَةِ خَمَّتْ لَهُ بِهَا وَمَنْ كَانَ
 سعادت ختم کردی بر او را سعادت و هر که هست
 مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ خَذَلَتْهُ هَا
 از اهل شقاوت خار کردی او را برای شقاوت
 كُلَّهُمْ صَابِرُونَ إِلَى حُكْمِكَ وَأَمْرِهِمْ
 همایشان کردند مانند بسوی حکم تو و کارهای ایشان
 آيِلَةٌ إِلَى أَمْرِكَ لَمْ يَهِنَ عَلَى طَوْلِكَ مَتْنُهُمْ
 باز کردند است بسوی امر تو گسست نمیشود برداری بر ایشان
 سُلْطَانِكَ وَلَمْ يَدَّ حُضْرُ لَتْرِكَ مُعَالَجَتَهُمْ
 پادشاهی تو و باطل نمیشود برداری بر ایشان
 بِرَهَائِكَ حِجَّتْ قَائِمَةٌ لَا تَدْحَضُ
 دلیل روشن تو حجت تو ایستاده است
 وَسُلْطَانُكَ ثَابِتٌ لَا يَزُولُ فَالْوَلِيُّ
 پادشاهی تو ثابتست که زایل نمیشود بر خدایت
 الدَّائِمُ لِمَنْ جَنَدَ عِنْدَكَ وَالْخَيْبَةُ
 دائمی امر کسی را که کردی از تو و نومیدی

یعنی نامه کار او را سعادت کردی
 بسوی تو امیدواران و نیکو

الْحَاذِلَةُ مِنَ خَابٍ مِنْكَ وَالشَّقَاءُ

سوا سازنده مرگ کسی را که نومید شد از تو و بیخستی

الْأَشْقَىٰ مِنَ اغْتِرَابِكَ مَا أَكْثَرَ

بیخست تر مرگ کسی را که مغرور شد بتو چه بسیار است

تَصَوُّفُ الْأَعْدَاءِ وَمَا أَطْوَلَ تَرَدُّدَهُ

کردن او در عذاب تو و چه درازست گردش او

فِي عِقَابِكَ وَمَا أَبْعَدَ غَايَتَهُ مِنْ

در عقاب تو و چه دور است نهایت او از

الْفَرْجِ وَمَا أَقْنَطَهُ مِنْ سَهْوَةِ الْمَخْرَجِ

کشایش و چه نومید است از سسانی بیرون آمدن

عَدْلًا مِنْ قَضَائِكَ لَا تَجُورُ فِيهِ وَإِنْصَافًا

از عدالت از حکم تو چه میبکشی در آن و از روی انصاف

مِنْ حُكْمِكَ لَا تَحْفِيفُ عَلَيْهِ

از حکم تو که ستم نمیکند بر او

فَقَدْ ظَاهَرَتْ الْحُجُجُ وَأَبْلَيْتِ الْأَعْدَاءُ

پس تحقیق که ظاهر کرده حجتها را و گمراه کرده عذرا را

وَقَدْ قَدَّمْتَ بِالْوَعِيدِ وَتَلَطَّفْتَ

و تحقیق که پیش داشته ترسانیدن را و مهربان کرده

بیش عذرا را
عذرا را
در عذاب و غیر آن از روی عدالت
نماند روی جور
بیش عذرا را
عذرا را
در عذاب و غیر آن از روی عدالت
نماند روی جور

فِي التَّرْغِيبِ وَضَرَبْتَ الْأَمْثَالَ

در ترغیب کردن و زده مشهرا را

وَأَطَلْتَ الْأَمْهَالَ وَالْحُرْتَ وَأَنْتَ

و دراز کرده مهلت دادن را و باز داشته دجال کو تو

مُسْتَطَعٌ لِلْعَاجِلَةِ وَتَأْتَيْتَ وَأَنْتَ

توانایی است مرگش تا کردن را و تانی کرده و حال آنکه تو

مَلَىٰ بِالْمُبَادَرَةِ لَمْ تَكُنْ أَنْتَ عَجَبًا

قادری پیش من نمی گردن نبوده است مداری تو از روی عجب

وَلَا أَنْتَ ظَارِكٌ مُدَالَّةً بَلْ لِيَكُونَ

و نه مهلت دادن تو مدار کردن بلکه صفا باشد

حُجَّتِكَ أَبْلَغَ وَكَرَمِكَ أَكْمَلَ

حجت تو رساتر و کرم تو کاملتر

وَإِحْسَانِكَ أَوْلَىٰ وَنِعْمَتِكَ أَتَمَّ

و احسان تو رساتر و نعمت تو تمامتر

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ وَلَمْ تَزَلْ وَهُوَ كَائِنٌ

همه این بود و همیشه بود و آن هست

وَلَا تَزَالُ حُجَّتُكَ أَحْلَمَ مِنْ أَنْ تُوصَفَ

و همیشه می شد حججت تو بزرگتر است از اینکه وصف کرده شود

بعضی شهباز برای او زده

و لا امهالک و هتانا
و نه مهلت دادن تو از روی عجب
و لا امساک کل غفلة
و نه باز داشته شدن تو از چیزی

بعضی عذرا را بار داشته
نماند از عذرا

بعضی عذرا را که مذکور شد

یا وصف کرده شود

بِكُلِّهَا وَمَجْدِكَ ارْفَعُ مِنْ اَنْ يَحْدَ
 بهمان و بزرگی تو بلندتر است از اینکه تعریف کرده
 بکنیم و نِعْمَتِكَ اَكْثَرُ مِنْ اَنْ
 بکنیم آن و نعمت تو بیشتر است از اینکه
 نَحْصِي بِاسْمِهَا و اِحْسَانِكَ اَكْثَرُ
 شمرده شود تمام آن و احسان تو زیاده است
 مِنْ اَنْ نَشْكُرَكَ عَلَى اَقْلِهِ و قد قَصُرَ بِي
 از اینکه شکر کرده بوی بر کمتر آن و تحقیق که عاجز است
 السُّكُوتُ عَنْ تَحْمِيدِكَ و فَتَهْنِئِي
 خاموشی از سپاس کردن تو و در مانده کردم
 الِامْسَاكُ عَنْ تَعْجِيدِكَ و قَضَائِي
 از ایستادن تو از بزرگ داشتن تو و نهایت کار من
 الْاَقْرَارُ بِالْحُسُورِ لارْغَبَةٍ يَا اَلْهِى بَل
 اقرار است بماندنکی نه از رفتنی ای ضایعی بلکه
 عَجْزًا فَهِيَ اَنَا ذَا اَوْتِكَ بِالْوَفَادَةِ و
 از عاجزی پس اینکه من این قصد میکنم ترا باطن زود تو و
 اَسْئَلُكَ حُسْنَ الْوَفَادَةِ فَصَلِّ عَلَيَّ
 سپاس میخواهم از تو مینویسم عطارا پس رحمت بفرست

مُحَمَّدٍ وَاِلَيْهِ وَاَسْمِعْ نَجْوَاى وَاَسْتَجِبْ
 محمد و آل او و بشنو راز مرا و اجابت کن
 دُعَاىى و لَا تَحْتَمِ يَوْمِى بِخَيْبَتِي و لَا
 دعای مرا و ختم کن روز مرا بنومیدی من و بر
 تَجَهَّنِّي بِالرَّزِيءِ اَلْمَسْئَلَتِي وَاَكْثَرُ
 پشانی من زمین بر کردن در سوال من و گرامی کن
 مِنْ عِنْدِكَ مُنْصَرِّكٌ وَاِلَيْكَ مُنْقَلِبِي
 از نزد خود بازگردین مرا و بسوی تو بازگشت
 اِتِّكَ غَيْرُ ضَائِقٍ بِمَا تَرُدُّ وَاَلْعَاجِزُ
 برستی تو تنگ نیستی آنچه اراده کنی و نه عاجزی
 عَمَّا سَأَلْتُ وَاَنْتَ عَلَيَّ كَلِّتَنِي
 از آنچه طلب کرده شوی و تو بر همه چیز
 قَدِيرٌ وَاَلْحَوْلُ وَاَلْقُوَّةُ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ
 کمال قدرت دار نیست گردیدم از معصیت و نه قوتی بظاعت که بخدا بماند
 وَاَمَّا مَدْعَا الْعَظِيمِ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ
 و بود از دعای بزرگ علی سلام در روز عرفه
 اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّا
 سپاس میفرمایم از تو پروردگار عالمیانست بار خدا یا مهربان

بسی گرامی دارم با کشتن
 بسوی تو یا معنی نیست که بگوئی
 بازگشتن من

یا مگر که خدا داشته باشد
6

الحمدُ بَدِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْحَمْدُ
سپاسی می آید از زنده آسمانها و زمین ای خداوند بزرگ
وَالْأَكْرَامِ رَبِّ الْأَرْبَابِ وَاللَّهُ
وگرامی کردن پروردگارا و خدای
كُلِّ مَالُوهٍ وَخَالِقِ كُلِّ مَخْلُوقٍ وَ
هر چسبیده شده و آفریننده هر آفریده شده و
وَأَرِثَ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ
میراث برده هر چیزی نیست مانند او چیزی
وَلَا يَعْزُبُ عَنْهُ عِلْمُ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ
و نهان نمیشود از او دانستن چیزی و او همه
شَيْءٍ مُحِيطٌ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ
چیز احاطه کننده است و او بر همه چیز نگهبانست
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ
تویی خدای نیست خدایی مگر تو که یکی
الْمُتَّوَحِّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا
یکانه تنهایی بی همتایی
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَكَبِّرُ
که بزرگوار باکری

الْعَظِيمُ الْمُتَعَزِّزُ الْكَبِيرُ الْمُتَكَبِّرُ
بزرگ با عظمتی بزرگ با کبریایی
وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ
و برتر و سخت عقوبتی
الْمُعَالِ الشَّدِيدُ الْحَالِ وَأَنْتَ اللَّهُ
لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْعَلِيمُ
که بخشنده مهربانی دانایی
الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
درست کرداری
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْقَدِيمُ الْحَبِيبُ وَأَنْتَ
که شنوایی بنیایی بی اولی اکاهایی
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْأَكْرَمُ
که بزرگوار و بزرگتر از همه
الدَّائِمُ الْأَدْوَمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
و همیشه ترا از همه
أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ
اولی پیش از همه کس

الغظه

وَالْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ عَدَدٍ وَأَنْتَ اللَّهُ

و آخری بعد از همه شماری

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْدَّانِي فِي عُلُوقٍ وَ

تو یکی در بندگی خود و

الْعَالِي فِي دُنُوقٍ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

بلندی در نزدیکی خود

أَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْجَدِّ وَالْكَرِيمِ

که خداوند بزرگی و عظمت

وَالْحَمْدُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِي

و سپاس

النَّشَاتِ الْأَشْيَاءِ مِنْ غَيْرِ سَبْخٍ وَصَوْرَتِ

که آفریده همه چیزها را بی مایه و نکاشته

مَا صَوَّرْتَ مِنْ غَيْرِ مَثَالٍ وَأَبْتَدَعْتَ

آنچه نکاشته بی نمونه و نوپدید آورده تو

الْمَبْتَدَعَاتِ بِلَا أَحْتِنَاءٍ أَنْتَ الَّذِي

در پدید آورده را بی اینکه از روی چیزی برآید تو یکی آنکه

قَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيرًا وَكَيْسَرْتَ كُلَّ شَيْءٍ

تقدیر کرده هر چیز را تقدیر کردنی و سب کرده هر چیز را

یعنی با وجود بلندی و نزدیکی خود
تو یکی و بلندی و نزدیکی بلندی
تو یکی و سبکی و بزرگی که با هم
جمع شوند

تَسِيرًا وَدَبَّرْتَ مَا دُونَكَ تَدْبِيرًا

آسان کردنی و تدبیر کرده آنچه را غیرت تدبیر کردنی

أَنْتَ الَّذِي لَمْ يُعْنِكَ عَلَى خَلْقِكَ شَرِيكٌ

تو یکی آنکه یاری نکردی ترا بر آفرین تو انسانی

وَلَمْ يُؤَاوِزْكَ فِي أَمْرِكَ وَزَيْرٌ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ

در کار تو یاری نکرد ترا در کار تو و زیری و نبود دوست ترا

مُشَاهِدٌ وَلَا نَظِيرٌ أَنْتَ الَّذِي أَرَدْتَ

پسندیده و ندانندی تو یکی آنکه خواستی

فَكَانَ حَتْمًا مَا أَرَدْتَ وَقَضَيْتَ فَكَانَ

پس بود و حتم آنچه خواستی و حکم کردی پس بود

عَدْلًا مَا قَضَيْتَ وَحَكَمْتَ فَكَانَ

عدالت آنچه حکم کردی و فرمان دادی پس بود

بِضْفَاءٍ مَا حَاكَمْتَ أَنْتَ الَّذِي

افضای آنچه فرمان دادی تو یکی آنکه

لَا يُجَوِّدُكَ مَكَانٌ وَلَمْ يَقُمْ لِسُلْطَانِكَ

فرانگیزد ترا مکانی و بر نخواست بر سر پادشاهی

سُلْطَانٌ وَلَمْ يُعْيِكَ بُرْهَانٌ وَلَا يَأْنُ

پادشاهی و عاجز نگردد ترا دلیل روشنی و ندیانی

یعنی آفرین تو خلقی را

أَنْتَ الَّذِي أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا
 تویی آنکه شمرده هر چیز را شمرده
 وَجَعَلْتَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمْدًا وَقَدَّرْتَ
 وگردانیده برای هر چیز مدتی و اندازه کرده
 كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيرًا أَنْتَ الَّذِي قَصَّرْتَ
 هر چیز را اندازه کردی تویی آنکه نارس کرده
 الْأَوْهَامَ عَنْ ذَاتِ تَيْتِكَ وَعَجَزْتَ لِأَفْهَامِهَا
 وپیمها از لذات تو دعا خیزده اند فهمها
 عَنْ كَيْفِيَّتِكَ وَلَمْ تُدْرِكِ الْأَبْصَارُ
 از چگونگی تو در نیافته اند دیدها
 مَوْضِعَ آيِنِيَّتِكَ أَنْتَ الَّذِي لَا تُخَدُّ
 جایی که جای ترا تویی آنکه خدای نیست
 فَتَكُونُ مُحَدِّدًا وَلَمْ تَمُتَلْ فَتَكُونِ
 پس باشی حد کرده شده و نگاشته نشده خاطر می پس
 مَوْجُودًا وَلَمْ تَلِدْ فَتَكُونِ مَوْلُودًا
 در یافته شده و زاده کسی را پیش باشی زائیده
 أَنْتَ الَّذِي لَا ضِدَّ مَعَكَ فَيُعَانِدُكَ
 تویی آنکه نیست صدی با تو تا غنا کند ترا

اینی ترا امر نمی کنند
 و صدی از برای ترا زاده
 ۵

وَلَا جِدْلَ لَكَ فَيُكَاتِرُكَ وَلَا يَنْدَلُكَ
 و نیست تمامی مرزا تا غلب کند بر تو و نیست داند
 فَيُعَارِضُكَ أَنْتَ الَّذِي ابْتَدَعْتَ وَاخْتَرَعَ
 پس برابری کند با تو تویی آنکه آغاز کرد و از نو پدید کرد
 وَاسْتَحَدَّثْتَ وَابْتَدَعَ وَأَحْسَنَ صَنْعَ
 و تازه کرد و پدید آورد و نیکو کرد
 مَا صَنَعَ سُبْحَانَكَ مَا أَجَلَ شَأْنِكَ
 آنچه کرد با کسی تو چه بزرگست کار تو
 وَأَسْنَى فِي الْأَمَاكِرِ مَكَانِكَ
 و چه نبدیست در جاها جای تو
 وَأَصْدَعُ بِالْحَقِّ فُوقَانَكَ سُبْحَانَكَ
 و چه ظاهر کرد آید بهت را قرآن تو و هیچ نمیکنم ترا
 مِنْ لَطِيفِ مَا الْطَفِكَ وَرُؤْفِ مَا
 از آن لطف کننده چه لطف کننده و مهربانی چه
 ارُؤْفِكَ وَحَكْمِ مَا اعْرَفَكَ سُبْحَانَكَ
 مهربان و چه شناسایی شناسایی با کسی تو
 مِنْ مَلِكٍ مَا مَنَعَكَ وَجِوَادٍ مَا
 از آن پادشاهی چه غالب دتویی و بخشند چه

اَوْسَعَكَ وَرَفِيعَ مَا اَرْفَعَكَ ذُو الْبَهَاءِ
 تو انگر چو بلند کسی چه بلند *نسا و ذوالجمال*
 وَالْحَمْدُ وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْحَمْدُ سُبْحَانَكَ
 و بزرگی و بزرگواری *وسپاس باری تو*
 بَطَّتْ بِالْخَيْرَاتِ يَدُكَ وَعَرَفَتْ
 کس شده *ببیند و همه* دست خود را و شناخته
 الْهَدَايَةَ مِنْ عِنْدِكَ فَمِنْ التَّمَسُّكِ لَكَ
 هدایت از نزد تو پس هر که طلب کرد ترا *بزرگوار*
 اَوْ دُنْيَا وَجَدَكَ سُبْحَانَكَ خَضَعُ لَكَ
 یا دنیا یافت ترا *باری تو* و فرو می رود ترا
 مِنْ جَرَى فِي عَمَلِكَ وَخَشَعُ لِعَظَمَتِكَ
 هر که روان در علم تو *وستی محمد بزرگوار*
 مَا دُونَ عَمْرٍ شَيْءٍ وَانْقَادَ لِلتَّسْلِيمِ
 آنچه فرودتر از *تو* و گردن نهاد برای فرمانبرداری
 لَكَ كُلَّ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ لَا تَحْسَبُ
 تو هر که از *تو* *باری تو* محسوب نمی شود
 وَلَا تَحْسَبُ وَلَا تَمْسُرُ وَلَا تَكَادُ وَلَا تَلْمِزُ
 و محسوب نمی شود و مس کرده *نمی شود* و کید کرده *نمی شود* و جرعه کرده *نمی شود*

یعنی هر که علم با او دادی که مراد
 هیچ چیز نباشد

یا دور کرده *نمی شود*

وَلَا تَنَازِعُ وَلَا تَجَارِي وَلَا تَمَارِي وَلَا
 و نزاع *نکرده* *نمی شود* و غلبه *نکرده* *نمی شود* و جدال *نکرده* *نمی شود* و
 تُخَادِعُ وَلَا تَمَّاكَ رَسْبَانَاكَ
 فریب *نمی شود* و مکر *نکرده* *نمی شود*
 سَيْبِكَ جَدُّ وَأَمْرُكَ رَشْدٌ وَلَنْتَ
 راه تو *راستست* و امر تو *صوابست* و تویی
 حَى صَمَدٍ سُبْحَانَكَ قَوْلُكَ حَكْمٌ
 زنده *بی نیاز* *باری* *کفایت* تو حکمت
 وَضَعْنَا وَكَ حَمِيمٌ وَإِرَادَتُكَ عَزْمٌ سُبْحَانَكَ
 و قضای تو *لازمست* و اراده تو *جزمست* *باری*
 لَا رَادَ لِمَشِيئَتِكَ وَلَا مَبْدِلَ لِكَلِمَاتِكَ
 نیست *روکنده* *موجوبست* ترا و نه *تبدیل کننده* *مخفف* ترا
 سُبْحَانَكَ بَاهِرَ الْآيَاتِ فَاطِرَ
باری *کافی* *ضادند* *نشانه های روشن* ای *افزیننده*
 السَّمَوَاتِ بَارِي السَّمَاوَاتِ لَكَ
 آسمانها *و آفریننده* *آدمیان* *مرتبش*
 الْحَمْدُ حَمْدًا يَدُومٌ يَدُومٌ بِدَوَامِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ
سپاس *سپاسی* *که همیشه* *باشد* *بهمیشگی* تو *و هر را* *سپاس*

حَمْدًا خَالِدًا بِنِعْمَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ
 سپاسی که جاودید بنیعت تو و مرتبت بسیار
 حَمْدًا يُوَارِي صُنْعَكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
 سپاسی که برابر ای کند کردار ترا و مرتبت بسیار سپاسی
 يَزِيدُ عَلَي رِضَاكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
 که زیاده بر پشت نمودی تو و مرتبت بسیار سپاسی
 مَعَ حَمْدِكِ حَامِدٌ وَشَكَرٌ اِقْصَرُ
 با سپاس و سپاس نده و شکر که قاصر شود
 عَنْهُ شُكْرٌ كُلُّ شَاكِرٍ حَمْدًا
 از آن شکر هر شکر کننده بسیار
 يَنْبَغِي لَكَ وَلَا يَتَقَرَّبُ اِلَّا اِلَيْكَ
 که نمر او نماند مگر برای تو و نزدیک بخونید بان مگر بسوی تو
 حَمْدًا اِسْتَدَامُ بِهِ الْاَوَّلُ وَيُسْتَدْعَى
 سپاسی که طلب همیشه کرده شود بان اول و در خواسته شود بان
 دَوَامٌ الْاٰخِرُ حَمْدًا يَتَضَاعَفُ عَلَي كُرُوْرٍ
 دوام آخر سپاس که مضاعف شود بر گردش
 الْاٰزِمِنَةِ وَيَتَزَايِدُ اَضْعَافًا مَرْتَدِفَةً
 زمانها و زیاد شود زیاده ای بی دری

این شعر که بسیار است
 تمام معنیها بر آن وارد شود
 اول و آخر سپاس بان اول
 بخش و همیشه با آن اول و آخر
 نعمت با اول و آخر نعمت با اول
 و آخر سپاس بنیعت نده

حَمْدًا يَعْجُرُ عَنْ اِحْصَائِهِ الْكِفْظَةُ وَيَزِيدُ
 سپاسی که عاجز اند از شمسان نگاهارنده کان و زبانشود
 عَلَي مَا اَحْصَتْهُ فِي كِتَابِكَ الْكُتَيْبَةُ
 بر آنچه شمرده اند از آن در کتاب تو نویسنده کان
 حَمْدًا يُوَارِي عَرْشَكَ الْمَجْدُ وَيُعَادِلُ
 سپاسی که موازنه کند عرش ترا که بزرگست و برابر ای کند
 كُرْسِيَّكَ الرَّفِيعُ حَمْدًا يَكْمُلُ لَدَيْكَ
 کرسی ترا که بلند است بسیار که کامل شود نزد تو
 ثَوَابُهُ وَيَسْتَفِرُّ كُلُّ جَزَاءٍ جَزَاؤُهُ
 ثواب آن و فرو گیرد هر پاداش را با دانه آن
 حَمْدًا ظَاهِرٌ وَفَوْقَ لِبَاطِنِهِ وَبِاطِنُهُ
 سپاس که ظاهر آن موافق با ظاهر آنرا و باطن آن
 وَفَوْقَ لِبَاطِنِهِ حَمْدًا لَمْ يَخْلُقْ خَلْقًا
 موافق با هر رستی نیست را سپاس که نماند فریه
 مِثْلَهُ وَلَا يَعْرِفُ احَدٌ سِوَاكَ فَضْلَهُ
 مانند آن نماند کسی سواي تو فضل آنرا
 حَمْدًا يُعَانُ مِنْ اجْتِهَادِ التَّعْدِيدِ
 سپاسی که یاری کرده بود هر که کوشش کرده در شمرده آن

مراد است که کوشش در آن
 دادن عدلی می شود و در بدو آن
 نیست با مراد است که کوشش
 در آن عدلی می شود و در بدو آن

وَيُؤْتِي مَنْ غَرِقَ نَزْعًا فِي تَوَفِيْتِهِ حَمْدًا
 و قوت داد خود که تمام کوشیده در تمام بجا آوردن سپاسی
 يَجْمَعُ مَا خَلَقَتْ مِنَ الْحَمْدِ وَيَنْتَظِمُ مَا
 که جمع کند آنچه آفریده از سپاس و درشت کشد آنچه
 أَنْتَ خَالِقُهُ مِنْ بَعْدِ حَمْدِ الْأَحْمَدِ
 تو آفریننده پس از آن سپاسی که نباشد پس
 اقْرَبُ إِلَى قَوْلِكَ مِنْهُ وَلَا أَحَبُّ
 نزدیکتر گفتار تو از آن و نپسندیده
 مِمَّنْ يُحَمِّدُكَ بِهِ حَمْدًا يُوجِبُ بِكَرَمِكَ
 از آنکه سپاس کند تا مان سپاسی که واجب گرداند بکرم تو
 الْمَزِيدَ بِوَفُورِهِ وَتَصِلُهُ مِمَزِيدٍ بَعْدَ زَيْدٍ
 زیاده‌تری را بباری آن و می‌رسد آنرا با افزودنی پس از افزود
 طَوْلًا مِنْكَ حَمْدًا يُجِبُ لِكَرَمِكَ
 از فضل از تو سپاسی که واجب شد از برای
 وَجْهِكَ وَيُقَابِلُ عِزَّ جَلَالِكَ رَبِّ صَلِّ
 ذات تو در برابر می‌کند با عزت بزرگ تو ای پروردگار من
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ النَّجْمِ الْمُصْطَفَى الْكَرِيمِ
 بر محمد و آل محمد که برگزیده و پسندیده و برگزیده و برگزیده

یاد کرد ایندن آن خیره از
 برای خود.

سراسر
 بوی سپاسی
 و سپاسی کند خوانی
 مع کرده باشد.

الْمُقَرَّبِ أَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ
 و نزدیک گردانیده شده بهترین رحمت‌های خود و برکت کن
 عَلَيْهِ وَأَتَمِّ بِرُكَّاتِكَ وَتَرَحَّمْ عَلَيْهِ
 برو تا متمم برکت‌های خود و رحمت کن برو
 أَمْعَ رَحْمَاتِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 بهره‌مندترین رحمت‌های خود ای پروردگار من جوشه‌ست بر محمد
 صَلَوَةٌ زَكَاةٌ لَا تَكُونُ صَلَوَةٌ إِلَّا
 رحمتی افزاینده که نباشد رحمتی افزاینده تر
 مِنْهَا وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَوَةٌ نَامِيَةٌ لَا
 از آن در رحمت نیست برو رحمتی فرایش کند
 تَكُونُ صَلَوَةٌ إِلَّا مِنْهَا وَصَلِّ عَلَيْهِ
 نباشد رحمتی فرایش کند تر از آن
 صَلَوَةٌ رَاضِيَةٌ لَا تَكُونُ صَلَوَةٌ فَوْقَهَا
 رحمتی پسندیده که نباشد رحمتی بالای آن
 رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَةٌ تُرْضِيهِ
 پروردگار من رحمت نیست بر محمد و آل او رحمتی که خوشش آید
 وَتُرِيدُ عَلَى رِضَاهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَوَةٌ
 و زیاده‌تری کند بر خوشش آید و رحمت نیست برو رحمتی

پاکیزه.

یعنی بر خیرت است و الله

تَرْضِيكَ وَتَزِيدُ عَلَي رِضَاكَ لَهُ وَصَلِ
 عَلَيْهِ صَلَوةً لَا تَرْضَى لَهُ إِلَّا بِهَا وَلَا تَرَى
 غَيْرُهَا أَهْلًا رَبِّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 صَلَوةً تَجَاوِزُ رِضْوَانَكَ وَيَتَّصِلُ بِصَلَاةِكَ
 بِقَائِلِكَ وَلَا تَفْجُرْ كَمَا لَا تَفْجُرُ
 كَمَا تَكُ رَبِّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 صَلَوةً تَنْتَظِمُ صَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ
 وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ
 وَتَسْتَمِلُ عَلَي صَلَوَاتِ عِبَادِكَ مِنْ
 مَشْتَمِلِينَ بِرَحْمَتِي

که خوشنود را در او زیاده کند بر ششوی تو مراد او در جمعیت
 برو رحمتی نیستی برای او که از او نیستی
 غیر او را برای از رحمت ترا او را ای پروردگار من رحمت بفرست
 رحمت که در گذر رضای ترا و پیوسته شود بپوشش کن
 بجای تو وفا می شود چنانکه وفا می شود
 سخنان تو ای پروردگار من بر محمد و آل او
 رحمتی که در رشته کشد رحمت های فرشتگان تو
 و پیغمبران تو و رسولان تو و اصل طاعت ترا
 و مشتعل باشد بر رحمت های بندگان تو از

محمدا

حِينَكَ وَالنَّسِكَ وَاهْلِ اجَابَتِكَ وَتَجَمُّعِ
 عَلَي صَلَوةٍ كُلِّ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَبَرَاتِ
 مِنْ اصْنَافِ خَلْقِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَي
 وَاللَّهِ صَلَوةً نَحِيْطُ بِكُلِّ صَلَوةٍ لِفَتَا
 وَمُسْتَأْنَفَةٍ وَصَلِّ عَلَيَّ وَعَلَيَّ
 صَلَوةً مُضِيئَةً لَكَ وَلِيْنِ دُونِكَ وَتَشْفِي
 مَعِ ذَلِكَ صَلَوَاتِ تَضَاعَفَ مَعَهَا
 تِلْكَ الصَّلَوَاتِ عِنْدَهَا وَتَزِيدُهَا
 عَلَي كُرُورِ الْيَامِ زِيَادَةً فِي تَضَاعُفِ
 بِرُكُوشِ رُؤُوسِ كَارِ زِيَادَتِي حُرُورِ يَادِ شَدِيدَتِي

بر بیان تو و اد میان تو و اهل اجابت تو و مجمع
 بر رحمت هر که آفریده و بر می کرده
 از اقسام آفریدگان تو ای پروردگار من رحمت بفرست
 و آن رحمتی که احاطه کند به رحمتی گذشته
 و آینه در رحمت بفرست بر او و بر آل او
 رحمتی که بسندیده شد مرترا و مراد که غیرت و بیایستی
 آن رحمتی که دو چندان شود با آنها
 نزد آن رحمتها و زیاده کنی از او
 بر کوشش روزگار زیادتی در زیاد شدن

یعنی آنانی که قبول غم است

لَا يَعْتَدُوا غَيْرَكَ رَبِّ صَلِّ عَلَا
 تَوَانِدُهُمْ وَأَنْهَارُهُمْ تَوَانِدُهُمْ
 أَطَابَ أَهْلِيَّتِهِ الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ
 بِكَيْزِ كَانِ أَهْلِ بَيْتِهِ أَوْ أَنَا كَمْ بَرَكِيَّةِ بَيْتَانَا
 لِأَمْرِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَزَنَةَ عَلَيْكَ وَحَفْظَةَ
 بَرَايَ امْرُؤِهِ وَكَرَامِيَّةِ بَيْتَانَا خَزَائِنِ دَارَانِ عِلْمِ خُودِ بِنَاكَ
 دِينِكَ وَخُلَفَاءِكَ فِي أَرْضِكَ وَحُجَّجِكَ
 دِينِ خُودِ وَبَانِشِيَانِ خُودِ دَرِزْبِنِ خُودِ وَحُجَّتَيْ خُودِ
 عَلَى عِبَادِكَ وَطَهَّرْتَهُمْ مِنَ الرِّجْسِ
 بَرِنْدِ كَانِ خُودِ وَبَاكِ كَرْدَانِيَّةِ بَيْتَانَا اَزْ بَرِيدِي
 وَالدُّنْسِ تَطَهَّرْتَهُمْ بِأَرَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ
 وَحُرِّكَ يَا كَرْدَانِيَّةِ بَارَادِ خُودِ وَكَرْدَانِيَّةِ
 الْوَسِيلَةَ إِلَيْكَ وَالْمَسْلَكَ إِلَى الْجَنَّةِ
 وَبَسِيَّةِ بَرِيدِي خُودِ وَرَاهِ خُودِ بَرِيدِي
 رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَاتُكَ تَجَلُّ
 اِي رُو كَارِي حَمْدِ بَرِيدِي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَحْمَتِي كَمْ بَرَكِيَّةِ كَرْدَانِيَّةِ
 لَهُمْ بِهَا مِنْ نَحْلِكَ وَكَرَامَتِكَ وَتَكْمُلُ
 بَرَايَ بَيْتَانِ رَحْمَتِ اَزْ عَطَايِ خُودِ وَكَرَامَتِ خُودِ وَكَامِلِيَّةِ

يعني از نگاهان و صفاتش

لَهُمُ الْأَشْيَاءُ مِنْ عَطَايَاكَ وَتَوَفَّاكَ
 بَرَايَ بَيْتَانِ سَبِيْرَا اَزْ عَطَايِ خُودِ وَتَوَفَّاكِ خُودِ
 وَتَوَفَّرَ عَلَيْهِمُ الْحُظْمُ مِنْ عَوَائِدِكَ
 وَبَسِيْرَا كَرْدَانِيَّةِ بَرِيدِي بَرِيدِي اَزْ عَطَايِ خُودِ
 وَتَوَفَّاكَ رَبِّ صَلِّ عَلَيْه وَعَلَيْهِمْ
 وَتَوَفَّاكِ خُودِ
 صَلَوَاتُكَ لَا أَمَدَ لَهَا وَلَا غَايَةَ لِأَمَدِهَا
 كَمْ نَهَائِيَّةِ بَيْتَانِ دَرِ اَوَّلَانِ وَنَهَائِيَّةِ بَيْتَانِ رَايِ
 وَلَا نَهَائِيَّةَ لِآخِرِهَا رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِمْ زِنَةَ
 وَنَهَائِيَّةِ بَيْتَانِ بَرَايِ اَحْرَانِ
 عَرْشِكَ وَمَادُونَهُ وَمِلَّ سَمَوَاتِكَ وَمَا
 عَرْشِ خُودِ وَنَهَائِيَّةِ فَرْوَانِيَّةِ وَبَقْدَرِي اَسْمَانِيَّةِ وَنَهَائِيَّةِ
 فَوْقَهُنَّ وَعَدَدَ أَرْضِيكَ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَمَا
 بَالِي اَسْمَانِ وَبَسْمَانِيَّةِ وَنَهَائِيَّةِ بَرِيدِي
 بَيْنَهُنَّ صَلَوَاتُكَ تَقْبَلُهُمْ مِنْكَ زَلْفِي وَتَكُونُ
 مِيَانِ نَهَائِيَّةِ حَمْدِي كَمْ زَوَكِيَّةِ بَرِيدِي اَزْ بَرِيدِي خُودِ وَنَهَائِيَّةِ
 لَكَ وَهُمْ رَضَى وَمُتَّصِلَةٌ بِنِظَائِرِهِمْ
 بَرَايَ تَوَفَّاكِ بَرِيدِي وَنَهَائِيَّةِ حَمْدِي بَرِيدِي بَرِيدِي اَزْ عَطَايِ خُودِ

انهم بمعنى عطا است
 و تا کید اوست

تا زو کید از او رحمت است
 بتو

اَبَدًا اللَّهُمَّ اِنَّكَ اَيَّدْتَ دِينَكَ فِي كُلِّ
 همیشه خداوند ابرستی که تو قوت دادی این جور در هر
 اَوَانٍ يَا مَإِمُّ اَقْتَمْتُهُ عِلْمًا لِعِبَادِكَ
 زمانی به پیشوایی که بر پای کردی او را نشان برای ندکان خود
 وَمَنَارًا فِي بِلَادِكَ بَعْدَكَ وَصَلْتَ
 و علامتی در شهرهای خود پس از آنکه پوسته کردی
 حَبْلَهُ مَجْبَلِكُ وَجَعَلْتَهُ الذِّبْعَةَ
 ایمن او را بر چنان خود و گردانیدی او را و سید
 اِلَى رِضْوَانِكَ وَفَتَرَضْتَ طَاعَتَهُ وَ
 بوی نشنودی خود و فرض کردی طاعت او را
 حَدَدْتَ مَعْصِيَتَهُ وَامْرَتَ بِامْتِنَالِ
 ترسیدی از نافرمانی او و امر کردی بفرمانبرداری
 اَوَامِرٍ وَاِلْتِمَاءٍ عِنْدَ نَهْيِهِ وَاِلْتِقَاءِ
 امرهای او و باز ایستادن نزد نهی او و اینکه پیش از او
 مَتَقَدِّمٍ وَاِلْتِمَاءٍ عِنْدَ نَهْيِهِ وَاِلْتِقَاءِ
 پیش ایستاده و در پیش رود از او و پس رفته و ایستد
 عِصْمَةَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَكَهْفُ الْمُؤْمِنِينَ وَ
 نگهدارنده پناه گیرندگان و پناه مؤمنان در

عَرَقَ الْمُتَمَسِّكِينَ وَبِهَاءِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 دست آورندگان زندگان و نیکوئی عالمان خداوند
 فَأَوْزَعُوا لِيَاكُ شُكْرًا مَا أَنْعَمْتَ بِعَلَيْكَ
 پس در دل آنکه بر باغی دست خود شکر آنچه انعام کرده باین بر ما
 وَأَوْزَعْنَا مِثْلَهُ فِيهِ وَآتِهِ مِنْ كُنُوزِ سُلْطَانَا
 و در دل آنکه ما را مانند آن در بار داد و عطا کن او را از زنجیر خود
 نَصِيرًا وَافْتَحْ لَهُ قَتَايَسِيرًا وَعَيْنَهُ بِرُكْبِكَ
 یاری دهنده و گشایش دهنده او را گشایش کردن آن یاری کننده او را بجای خود
 الْأَعْرَبِ وَاشْدُدْ أَرْزَهُ وَقَوِّعْ صُدُوقَ دَلْعِهِ
 که غالب است و محکم کن پشت او را و قوت بخش بازوی او را در تنگنا او
 بَعِينِكَ وَأَحْمِهِ بِحِفْظِكَ وَأَنْصُرْهُ بِمَلَكِكَ
 بریده خود و حمایت کن او را ب حفظ خود و نصرت ده او را بشکرگان خود
 وَأَمُدَّهُ بِجُنْدِكَ الْأَغْلَبِ وَأَقْرِبِهِ
 و مدد ده او را ب لشکر خود که غالب ترند و بیای در بار او
 كِتَابِكَ وَحُدُودَكَ وَشَرَائِعَكَ
 کتاب خود را و حدود خود را و شریعت های خود را
 وَسُنَنَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ
 و طریقیهای رسول خود را رحمت های تو خداوند

یعنی امام زمان علی السلام
بجستی

یاری کرده شده

یعنی کتابانی که از او

یعنی از سرشگری

الثَّامِيَاتِ الْغَادِيَاتِ الرَّايِحَاتِ وَ
 فزایش کنندای صبح آیدای شام آیدای و
 سَلِّمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ وَاجْمَعْ
 دور دوست ایشان و بر روحهای ایشان و جمع کن
 عَلَىٰ التَّقْوَىٰ مِنْهُمْ وَأَصْلِحْ لَهُمْ شُؤْنَهُمْ
 بر پرهیزکاری کار ایشان را و تصحیح کن امور ایشان را
 وَتُبَّ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الرَّحِيمُ
 و قبول کن توبه ایشان را برستی که تویی تو یزیزه توبه بسیار
 وَخَيْرُ الْغَافِرِينَ وَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي
 و بهترین آمرزندگان و بگردان ما را ایشان در
 دَارِ السَّلَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 برای سلامت برحمت خود ای مهربانترین مهربانان
 اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمُ عَرَفَةَ يَوْمٌ شَرَّفْتَهُ
 خداوندا این روز عرفه است روزی که شرف کردی
 وَكَرَّمْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ لَنَشْرُتَ فِيهِ
 و گرامی ساختی آنرا و عظمت کردی آنرا پرکنده کردی در آن
 رَحْمَتِكَ وَمَنَنْتَ فِيهِ بِعَفْوِكَ
 رحمت خود را و انعام کردی در آن محفوظ خود را

یعنی بر دوستان اعلیٰ است
 علیهم السلام

وَأَجْرَلْتَ فِيهِ عَطِيَّتَكَ وَتَفَضَّلْتَ
 و بسیار کردی در آن عطا می نمودی و تفضل کردی
 بِهِ عَلَىٰ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَأَنَا عَبْدُكَ
 آن بر بندگان خود خداوندا و من بنده تو ام
 الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ قَبْلَ خَلْقِكَ لَهُ
 که انعام کردی بر او پیش از آفریدن تو او را
 وَبَعْدَ خَلْقِكَ أَيُّهَا فَجَعَلْتَهُ مِنْ هُدَايِكَ
 و بعد از آفریدن تو او را پس گردانیدی او را از انگیختن او را
 لِدِينِكَ وَوَقَفْتَهُ لِحَقِّكَ وَعَصَمْتَهُ
 برین خود و توفیق دادی او را برای حق خود و نگاه داشتی او را
 مِنْ حَبْلِكَ وَأَدْخَلْتَهُ فِي حَزْبِكَ وَأَرْسَدْتَهُ
 بامان خود و در آوردی او را در گروه خود و راه نمودی او را
 لِوَالِيَةِ أَوْلِيَاءِكَ وَمَعَادِ أَعْدَائِكَ
 برستاری دوستان خود و دشمنی دشمنان خود
 ثُمَّ أَمَرْتَهُ فَلَمْ يَأْتِرْ وَزَجَرْتَهُ فَلَمْ يَنْزَجِرْ
 پس امر کردی او را پس نماند و منع کردی او را پس ممنوع نشد
 وَنَهَيْتَهُ عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَخَالَفَ أَمْرَكَ
 و نهی کردی او را از معصیت خود پس مخالف کرد امرت را

یعنی بجا آوردن حق خود

إِلَى نَهْيِكَ لِمُعَانَدَتِكَ وَلَا اسْتِجَارًا
 بِسُوءِ نِيَّتِي تَوْجِيهًا لِمَعْرِفَةِ حَقِّكَ وَتَوَكُّلًا عَلَى رَحْمَتِكَ
 عَلَيْكَ بَلْ دَعَاؤُهُ هَوَاهُ إِلَى مَا زَيْلَتْهُ
 وَالْإِلَى مَا حَدَّثْتَهُ وَأَعَانَهُ عَلَى ذَلِكَ عَدُوُّكَ
 وَعَدُوُّكَ فَاقْدَمْ عَلَيْهِ عَارِفًا بِوَعِيدِكَ
 وَرَاجِيًا إِلَى عَفْوِكَ وَاتَّقِ تَجَاوُزَكَ
 وَكَانَ أَحْوَجَ عِبَادِكَ مَعَ مَا مَنَنْتَ
 عَلَيْكَ وَالْإِفْعَالُ وَهَذَا نَادٍ أَيْ
 يَدِيكَ صَاغِرًا ذَلِيلًا خَاضِعًا خَائِفًا
 خَائِفًا مَعْرِفًا بِعَظِيمِ مَرِّ الذَّنْبِ وَتَوَكُّلًا عَلَى رَحْمَتِكَ
 تَرْسُدُهُ اعْتِرَافًا بِعَظِيمِ مَرِّ الذَّنْبِ وَتَوَكُّلًا عَلَى رَحْمَتِكَ

یعنی امر کرده بجای از آن
 که مرا شیطان باشد
 از آن گناهان باشد
 یعنی شیطان

یعنی او را تشبیه با این
 عطا کرده نزد این بزرگان
 باینکه نماند کار به او

وَجَلِيلٍ مِنَ الْخَطَا يَا جَرْمَتَهُ مُسْتَجِيرًا
 وَبِرُّكَ مِنْ خَطَايَاكَ كَمَا كَرِهْتَ
 بِصَفْحِكَ لِأَنَّ رَحْمَتَكَ مُوقِنًا أَنَّهُ لَا
 يُجِيرُكَ مِنْكَ مَجِيرٌ وَلَا يَمْتَنِعُ مِنْكَ مَانِعٌ
 مَعْدُ عَلَى مَا تَعَوَّدَ بِهِ عَلَى مَنْ اقْتَرَفَ
 مِنْ تَعْتَدِكَ وَجَدَّ عَلَى مَا تَجَوَّدَ بِهِ عَلَى
 مَنْ أَلْقَى بِيَدِكَ مِنَ عَفْوِكَ وَ
 أَمْنٌ عَلَيْكَ بِمَا لَيْتَعَاظُكَ أَنْ تَمُنَّ بِهِ
 عَلَى مَنْ أَمَّلَكَ مِنْ غُفْرَانِكَ وَاجْعَلْ
 لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ نَصِيبًا أَنَا لِي بِحَطَايَايَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا رَحِيمًا

و بزرگی از خطایا که کرده ام از آن زینهار بخواند
 بر کشتن پناه برنده رحمت تو یقین دارنده باینکه
 ایمن نمیدم از تو ایمن دهنده و منع نمیکند مرا از تو منع
 عطاکن بر من آنچه عطا میکنی بآن بر کسی که گناه کرده است
 از پوشاندن خود و بخشش از بر من آنچه بخشش میکنی بآن بر
 کسی که بنیاز خود را بپست خود بسوی تو از عفو تو
 ایمن کن بر من باینکه ایستادگی کنی بر من باینکه ایستادگی کنی
 بر کسی که امید دارد ترا از آمرزش تو و بگردان
 مرا در این روز بپوشش از گناهانم بپوشش تو

مِنْ رِضْوَانِكَ وَلَا تَرُدَّنِي صِفْرًا مِمَّا يَقْبَلُ
 از شنودی تو و باز کردن مرا خالی از آنچه باز بپذیری
 بِهِ الْمُتَعَبِّدُونَ لَكَ مِنْ عِبَادِكَ وَالَّذِينَ
 بان پرشدهگان مر ترا از بندگان تو و بپوشیدن
 لَنْ لَمْ أَقْدِمُ مَا قَدَّمُوا مِنْ الصَّالِحَاتِ
 اگر پیش من تمام آنچه پیش فرستاده از اعمال شایسته
 فَقَدْ قَدَّمْتُ تَوْحِيدَكَ وَتَفْهِيمَ الْأَضْدَادِ
 پیش تو که پیش فرستادم یکا از استن ترا و طرفه کردن
 وَالْأَنْدَادِ وَالْأَشْبَاهِ عِنْدَكَ وَتَلْتِيكَ
 و مانند و مشابها از تو و آید ام بسوی تو
 مِنَ الْبُيُوتِ الَّتِي أَمَرْتُ أَنْ تَوْعَى مِنْهَا
 از درهای که امر کرده که آرد چوئی از آن
 وَتَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ بِمَا لَا يَقْرُبُ أَحَدٌ مِنْكَ
 و نزدیک شدم ام بسوی تو با آنچه نزدیک نشود کسی بسوی تو
 إِلَّا بِالْتَقَرُّبِ بِهِ ثُمَّ اتَّبَعْتُ ذَلِكَ بِالْإِنَابَةِ
 مگر نزدیک شستن بان بسوی تو کرده ام از ما بگشتن
 إِلَيْكَ وَالتَّدَلُّلِ وَالِاسْتِكَانَةَ لَكَ
 بسوی تو و خوار کردن و زار کردن مر ترا ابرار

یعنی طریقی که بسوی تو
 آید تو آید ام و از اینها
 و بسوی خود رفتن ام

یعنی آنجا که استن و بپوشیدن
 مذکور شد و مراد است که از آنجا که
 پس از آن تو به بسوی آید ام

وَحُسْنِ الظَّرِّ بِكَ وَالثِّقَةِ بِمَا عِنْدَكَ
 و نیکی کنی بان تو و اعتماد آنچه نزد دشت
 وَشَفَعَتِهِ بِرَجَائِكَ الَّذِي قَلَّ مَا يَحْيَبُ
 و جفت ساختن ام از آنجا بپوشیدن که گشت که نوبت شود
 عَلَيْهِ رَاجِعًا وَسَأَلْتُكَ مَسْئَلَةً
 بر آن امید دارنده تو و سوال کردم ترا سوال کردن
 الْمُسْتَجِيبِ وَمَعَ ذَلِكَ خِيفَةٌ وَتَضَرُّعًا
 امان نوبتنده و بان این از روی ترس و زاری
 وَتَعَوُّدًا وَتَلَوُّدًا لِامْتِطَائِكَ كَثِيرًا
 و نپناه کردن و پناهن گشتن و کردن شده متکرر
 الْمَتَكَبِّرِينَ وَلَا مَتَعَالِيًا بِدَالَةٍ
 متکبر کنندگان و نه بلند می کننده بنابر
 الْمَطِيعِينَ وَلَا مُسْتَطِيلًا شَفَاعَةَ
 فرمانبرداران و نه کسی کننده شفاعت
 الشَّافِعِينَ وَأَنَا بَعْدُ قَلَّ الْأَقْلِينَ وَ
 شفاعت کنندگان و منم بعد ازین کمترین کمتران و
 أَذِلَّ الْأَذِلِّينَ وَمِثْلُ الذَّلَّةِ أَوْ دُونِهَا
 و خوارترین خواران و مانند موثر یا کمتر از آن

الحقیر الذلیل البائس
 حقیر خوار مجسم شده
 الفقیر الخائف
 درویش ترسنده

یعنی با اینها
 از روی ترس

یا با اعتماد و وثوق ایشان

یعنی با وجود اینها

فَيَا مَنْ لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسِيئِينَ وَلَا يَنْدُبُهُ
 پس ای آنکه تعجیل کرده است با بدکاران و منکر است
 الْمُتْرَفِينَ وَيَأْمَنُ يَمِينُ يَا قَالَةَ الْعَاثِرِينَ
 مترفان را و ای آنکه اذیت نمی کند بدگشتن از لغزشگان
 وَيُفَضِّلُ بِإِنْظَارِ الْخَاطِئِينَ أَنَا الْمُسِيئُ
 و تفضل میکند بهمهلت دادن کند کاران منم بدکار
 الْمُعْتَرِفُ الْخَاطِئُ الْعَاثِرُ أَنَا الَّذِي أَقْدَمُ
 اعتراف کننده خطا کار بر سر آورم منم آنکه اقدام کرد
 عَلَيْكَ مُحْتَرِّمًا أَنَا الَّذِي عَصَاكَ مَتَعَدًّا
 بر تو جزت کننده منم آنکه نافرمانی کردم از تو عمدا
 أَنَا الَّذِي سَتَخَفْتُ مِنْ عِبَادِكَ وَبَارَكَ
 منم آنکه پنهان کردم از بندگان تو و اشکارا کرده
 أَنَا الَّذِي هَابَ عِبَادُكَ وَأَمِينُكَ أَنَا
 منم آنکه ترسیدم از بندگان تو و امین تو منم
 الَّذِي لَمْ يَرْهَبْ سَطْوَتَكَ وَلَمْ يَخَفْ
 آنکه نترسید از هیبت تو و نترسید
 بِأَسَاكَ أَنَا الْخَائِي عَلَى نَفْسِي أَنَا الْمُرْتَهَنُ
 از غصب تو منم کنه کار بر نفس خود منم کرده شده

مترف هرگز کننده
 نعمت

بیلیت

بِبَيْلِيَّةٍ أَنَا الْقَلِيلُ الْحَيَاءُ أَنَا الظُّلْمُ
 بیلای خود منم اندک شرم ۲ منم در آنچه
 الْعَنَاءُ بِحَقِّ مَنِ انْتَجَبْتَ مِنْ خَلْقِكَ
 رنج بحق آنکه برگزیده از خلق خود
 وَمِمَّا صَطَفَيْتَ لِنَفْسِكَ بِحَقِّ مَنِ انْتَجَبْتَ
 و بحق آنکه پسندیده او را برای خود و بحق آنکه اختیار کرده
 مِنْ بَرِيَّتِكَ وَمِمَّا اجْتَبَيْتَ لِسَانِكَ بِحَقِّ
 از آفریدگان خود و آنکه برگزیده او را برای کا خود بحق آنکه
 مَرُوصَلَتِ طَاعَتُهُ بِطَاعَتِكَ وَ
 آنکه پوسته طاعت او را بطاعت خود و
 مَرُجَعَلَتِ مَعْصِيَتُهُ لِمَعْصِيَتِكَ
 آنکه گردانیده معصیت او را همسوی معصیت خود
 بِحَقِّ مَرُقَرَبَتِ مَوْلَاتِهِ وَمَوْلَاتِكَ وَ
 بحق آنکه همسوتر دوستی او بدوستی خود و
 مَرُبُّطَتِ مَعَادَاتِهِ بِمَعَادَاتِكَ
 آنکه بسته دشمنی او را دشمنی خود
 تَعَدَّدْتَنِي فِي يَوْمِي هَذَا بِمَلْتَقَدِيرِهِ
 میوشان مرا در روز من این با آنچه پیشش است این

یعنی از کس

فِيهَا عَلَيَّ مَا ارَدْتِ وَلَا تَحْتَمِي فِيمَنْ
 در آن بر آن سحر که خواسته و نیست کن مرا در میان آنکه
 تَحْتَقُّ مِنَ الْمُسْتَخْفِينَ بِمَا وَاوَعَدْتِ وَلَا
 نیست میکنی از سبکی کندگان آنچه ترسانیده و
 يَهْلِكُنِي مَعَ تَبْلُوكُ مِنَ الْمُتَعْرِضِينَ
 هلاک کن مرا با آنکه می هلاک میکنی از فراموش اندگان
 لِقَتِّكَ وَلَا تَتَّبِرْ فِي فِيمَنْ تَتَّبِرُ مِنَ الْمُتَخَفِينَ
 هر دشمنی ترا د هلاک مساز مرا در میان آنکه هلاک میکنی از گردیدگان
 عَنْ سُبُلِكَ وَيَجْنِي مِنْ عَمْرَاتِ الْفِتْنَةِ
 از راههای تو و رهای ده مرا از سختیهای آشوب
 وَخَلِّصْنِي مِنْ هَوَاتِ الْبَلَوَى وَاجْرِنِي
 و خلاص کن مرا از کامهای بلا و امان مرا
 مِنْ اخْتِلاَمِ الْاَمَلَاءِ وَحَلِّ بِيْنِي وَيَدْعُدِي
 از گرفتار آلاء و در ای میان من و میان دشمن
 يَضْلِي وَهُوَ يُوْبِقُنِي وَمَنْقَصَةٌ
 که مرا میزند مرا و از روی که هلاک میازد مرا و عیبی
 تَرْهَقُنِي وَلَا تَعْرِضْ عَنِّي اِعْرَاضَ مَنْ لَا يَرْجُو
 که فرود میبرد مرا و روگردان از من همچو روگردانان از کسی

فی من تو

کتبت
 امام زین العابدین علیه السلام
 و مراد از این فقره ایست که امان
 مرا از رفتن بطریق احوال تو
 بپاردا نیست که امان مرا از رفتن
 احوال تو مستراح احوال
 مردیست

عَنْهُ بَعْدَ غَضَبِكَ وَلَا تَوَلِّبْنِي
 از تو پس از خشم خود و نایب کن مرا
 مِنَ الْاَمَلِ فِعْلِكَ فَيُغْلِبَ عَلَيَّ الْفِتْنَةُ
 از آرزوی کردن تو پس غالب شود بر من نایبی
 مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَمْتَحْنِي بِمَا لَطَافَةٌ
 از رحمت تو و مده مرا آنچه لطافت است
 لِي بِهَفْتِهِ ظَنِّي مِمَّا تَحْتَمِلُ مِنْ فَضْلِكَ
 مرا بآن پس گمان کنی مرا از آنچه بار می کنی بر من از امان
 مَحَبَّتِكَ وَلَا تُرْسِلْنِي مِنْ يَدِكَ اِرْسَالًا
 محبت تو و سرده مرا از دست خود سردا کن
 مِنْ اَخْيَرِ فَيْهٍ وَلَا حَاجَةَ بِكَ اِلَيْهِ
 کسی که نباشد چیزی درو و نه حاجتی باشد ترا بسوی او
 وَلَا اِنَابَةَ لَهُ وَلَا تَزِمْنِي رَمِي مَرَسَقَطٍ
 و نه بازگشتی باشد مرا و میسنداز مرا از جن کسی که افتاده
 مِنْ عَيْنِ رِعَايَتِكَ وَمَرِاشْتِ عَلَيْهِ
 از چشم رعایت تو و کسی که فرار کرده باشد او را
 الْحَزْمِي مِنْ عَيْنِكَ بَلْ خَذِيْدِي
 رسوایی از زد تو بلکه بجز دست مرا

یعنی او را بسوی
تو ای

مِرْسَقَةٌ الْمُرْتَدِّينَ وَوَهْلَةٌ لِلتَّعْسِفِينَ

از افتادن افتادگان و از خوف پناه کشندگان

وَزَلَّةٌ الْمَغْدُورِينَ وَوَرْطَةٌ الْهَالِكِينَ

و از لغزیدن فریبده شدگان و از بهاک شدن هلاک شدگان

وَغَافِيَةٌ مِمَّا ابْتَلَيْتَ بِهِ طَبَقَاتِ

و غافیت ده مرا از آنچه مستلزم کرده باشی اصناف

عَيْدِكَ وَإِمَائِكَ وَبَلِّغْنِي مَبْلَغَ

بندگان خود را و کنیزان خود را در پستگاه مرا بر سینه کاهها

مَرْعِيَّتِي يَا وَانْعَمْتَ عَلَيْهِ وَرَضِيَتْ

هر که عنایت اری با او و انعام کرده برو و خوشنود

عَنْهُ فَأَعَشْتَهُ حَمِيدًا وَتَوَقَّيْتَهُ

از او پس زندگی داده در استودان و مرا زده او را

سَعِيدًا وَطَوَّقَنِي طَوْقَ الْأَقْلَاعِ عَمَّا

نیکیست و در کردن کن مرا طوق بازار استادان از آنچه

يَحْبِطُ الْحَسَنَاتِ وَيَذْهَبُ بِالْبِرِّ كَاتِ

بر طرف میسازد و نیکوکارها را و میرد بر کتار را

وَأَشْعُرُ قَلْبِي الْأَزْدِ جَارِعًا عَرَقِيًّا رِيحٌ

و در پوستان مرا بازار استادن از ریشتها

السِّيَّاتِ وَقَوَاضِحِ الْحَوْبَاتِ وَلَا

بهرها و رسواییهای گستاخان و

تَشْغَلْنِي بِمِثَالِ أَدْرِكِكُمْ الْإِلِيكَ

مشغول ساز مرا بآنچه در غمی یا بیم از اکر بخوا

عَمَّا لَا يُرْضِيكَ عَنِّي غَيْرٌ وَأَنْزِعْ

از آنچه خوشنود ترا از من غیر آن و بکن

مِنْ قَلْبِي حُبَّ دُنْيَا دُنْيَةٍ تَنْهَى عَمَّا

از دل من دوستی دنیا میست را اگر نهی میکند از آنچه

عِنْدَكَ وَتَصُدُّ عَمَّا ابْتِغَاءَ الْوَسِيلَةِ

ز دوستت و باز میدارد از جستن وسیله

إِلَيْكَ وَتُدْهَلُ عَنِ التَّقَرُّبِ مِنْكَ

سوی تو و غافل میسازد از نزدیک شدن بتو

وَرِيْنٌ لِي التَّفَرُّدِ مِمَّا جَاتِكَ بِاللَّيْلِ وَ

و اگر تنها برائی تنها بودن بمجاات تو در شب و

النَّهَارِ وَهَبْ لِي عَصَمَةً تُدْنِيْنِي مِنْ

روز و بخش مرا نگاهداری که نزدیک گردانم از آن

خَشْيَتِكَ وَتَقْطَعُ عَنِّي عَنْ رُكُوبِ حَمَامِكَ

برس تو و برود مرا از مرتکب شدن حرام کرده باشی

نیرو از آن جهت است که خود را از آن
از آن گران است
بسیار است
بمان که بدو تو از نام از آن
ز برای خودت

ببین را در نظر من نیست

السِّيَّاتِ

وَتَفَكَّنِي مِنْ أَسْرِ الْعِظَائِمِ وَهَبْ لِي
و رها کند مرا از بند بزرگ و بخش مرا
التَّطَهِيرِ مِنْ دَلَسِ الْعِصْيَانِ وَادْهَبْ
پاکیزه گردانیدن از چوکه نافرمانی و پیر بر
عَنِّي دَرَنَ الْخَطَايَا وَسِّرْ لِي سِرِّيَالِ
از من چوکه کنانرا و پوشان مرا به پیران
عَافِيَتِكَ وَرِدِّدْنِي رِءَاؤُءَ مَعَا فَاتِكَ وَجَلِّبْنِي
عافیت دادن و رود کن مرا را روی عافیت دادن و جلابی
سَوَابِغِ نِعْمَاتِكَ وَظَاهِرِ لَدُنْكَ فَضْلِكَ
نعمت های تمام خود را و هم پشت کن از من فضل خود
و طَوْلِكَ وَآيِدْنِي بِتَوْفِيقِكَ وَتَسْدِيدِكَ
و عطای خود را و توفیق ده مرا توفیق خود و تسدید خود
وَاعْنِي عَلَى صَالِحِ النِّيَّةِ وَمَرْضَى الْقَوْلِ
و یاری ده مرا بر قصد شایسته و گفتار سنجیده
و مَسْتَحْسِنِ الْعَمَلِ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى
و کردار منسکو و واگذار مرا
حَوْلِي وَتَوَقَّعْ دُونَ حَوْلِكَ وَتَوَقُّعِكَ وَلَا
بگذر از من و توقع کن نه قدرت تو و توقع تو و

یعنی بی در پی کن
تسدید یعنی توفیق خود را
تو کیست و واقع شده است

وَلَا تَخْزِنِي يَوْمَ تَبْعَثُنِي لِلِقَائِكَ
و رسوا مکن مرا روزی که برانگیزانی مرا برای ملاقات خود
وَلَا تَقْضِحْنِي بَيْنَ يَدَيِ أَوْلِيَاءِكَ وَلَا
و رسوا مکن مرا پیش دوستان خود و
تَشْبِيهِ ذِكْرِكَ وَلَا تَذْهَبْ
فراموشی مساز مرا یاد خود و مبرد
عَنِّي شُكْرَكَ بَلْ الزُّمْنِيهِ أَكْ
از من شکر خود بلکه لازم گردان شکر خود
أَحْوَالِ الشُّهُورِ عِنْدَ غَفْلَاتِ
حالیهای سهو نزد پیچیده های
الْجَاهِلِينَ لِأَلْيَاكَ وَأَوْزِعْنِي
نارادگان مر نعمت های ترا و در دل افکن مرا
أَنْ أَتِي بِمَا أَوْلَيْتَنِيهِ وَاعْتَرَفْ بِمَا
اینکه ثنا گویم آنچه عطا کرده مرا آن و اعتراف کن با آنچه
أَسَدَيْتَهُ إِلَيَّ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي
فرستاده بسوی آن و بگردان خواهش مرا
إِلَيْكَ فَوْقَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ
بسوی خود بالای خواهش خواهش کنندگان

یعنی وقت بجز برای کارهای تو را نگذارد
یا در وسیله کار نادانان غفلت
من غفلت کنم

وَجَمْدِي إِثَاكَ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ

و سپاس من ترا بالا بالا سپاس سپاس کنندگان

وَلَا تَخْذَلْنِي عِنْدَ فَاقَتِي إِلَيْكَ وَلَا

و غار کردن مرا نزد احتیاج من بسوی تو و

بِحَجْمَتِي مَا حَجَمْتَ بِهِ الْمُعَانِدِينَ

بر پیشانی من مرا آنچه بر پیشانی زدی با آن سینه کنندگان

لَكَ فَاقِي لَكَ مُسَلِّمٌ أَعْلَمُ أَنَّ الْحِجَّةَ

مر ترا پس بدستی که مر ترا کردن نموده ام میدانم که حجت

لَكَ وَأَنَّكَ أَوْلَى بِالْفَضْلِ وَالْعُودِ

مر ترا و اینکه تو سزاوارتری بفضل و نفع

بِالْإِحْسَانِ وَأَهْلُ التَّقْوَى وَ

با حسن و اهل برینز کاری و

أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَأَنَّكَ بَانَ تَعْفُو

اهل آمرزشی و اینکه تو باینکه عفو کنی

أَوْلَى مِنْكَ بَانَ تَعَاقِبِ وَأَنَّكَ

سزاوارتری از تو باینکه تعاقب کنی و اینکه تو

بَانَ لَسْتِ بِأَقْرَبَ مِنْكَ إِلَيَّ إِنْ

باینکه بپوشانی نزدیکتر از تو بسوی اینکه

ولا تخذلني فيما
استدته اليك
و استاده ام از از برای تو

یعنی غمگین استوار ابرو حجت
کنی آنهارا ایما و بصیرت

یا عادت کرده تری

یعنی اهلانی که از تو
پرهیزند

شَهْرًا جَنِي حَيُّ طَيِّبَةً

شهرت دی پیش نزدی مرا زندگی

تَنْظُرًا مَا أُرِيدُ وَتَبْلُغُ مَا أَحِبُّ

که بپوشی شود آنچه میخواهم و برسد آنچه دوست دارم

مِرْجِيثَ لَا إِلَهَ إِلَّا مَا تَكُنُّ وَلَا

از آنجا که ایان نکنم آنچه ناخوش داری

أَرْتَكِبُ مَا نَهَيْتَ عَنْهُ

از تکاب نکنم آنچه نهی کرده از آن

وَأَمْتِي مَيْتٌ مَرَّيْسَعِي نَوْرُهُ بَيْنَ يَدَيْهِ

و بپیران مرا مردان کسی که بر شتاب نور او پیش روی

وَعَنِي مَيْتٌ وَذَلَّلَنِي بَيْنَ يَدَيْكَ

و از جانب است او و غار کن مرا پیش خود

وَأَعَزَّنِي عِنْدَ خَلْقِكَ وَضَعْنِي

و عزیز کن مرا نزد آفریدگان خود و دست کن مرا

إِذَا خَلَوْتُ بِكَ وَارْتَفَعْنِي بَيْنَ

چون خلوت کنم بتو و بلند کن مرا نزد

عِبَادِكَ وَأَغْنِنِي عَمَّنْ هُوَ غَنِي

خداگان خود و بی نیاز کن مرا از آنکه او بی نیاز است

یعنی این سخن از تو است
من از جهت شکر از آنان که
تو ناخوش داری

یعنی پیش تو زاری و دست
کنم بی آنکه غار بشم پیش تو

یعنی در ملوت غمخوار و خوش دوزخ گم
عاجز از رسیدن به احوال
و غلبه بر آنست از خود در آن
و فقر در آنست غمخوار
از اصل احوال

عَنِّي وَزِدْنِي إِلَيْكَ فَاقَةً وَفَتْرًا
از من و زیاد کن مرا سوی تو احتیاج و درویشی
وَاعِدْنِي مِنْ شِمَاتِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ
و در پناه گیر مرا از شوخی کردن دشمنان و از
جُلُولِ الْبَلَاءِ وَمِنْ الذَّلِيلِ وَالْعَنَاءِ
فروماندن با و از خاری و رنج
تَعْمَدَنِي فِيمَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي
و بیوشان مرا در آنچه مطلع شده بران از من
بِمَا تَعْدِبُهُ الْقَادِرُ عَلَى الْبَطْشِ
ب آنچه میوشاند بان توانایی به گرفتن
لَوْلَا جِلْمَةٌ وَالْأَخِذُ عَلَى الْحَبْرَةِ
اگر نه علم او باشد و یکسره به کینه
لَوْلَا أَنَا تَهْ وَإِذَا أَرَدْتَ يَقُومُ
اگر نه استوار او باشد و چون اراده کنی بقومی
فِتْنَةٌ أَوْ سَوْفَ فَيَجْنِي مِنْهَا الْوَادِ
آشوبی یا بدی پس بجای ده از آن جهت و از آن
بِكَ إِذْ لَمْ تَقْتَبِنِي مَقَامَ فَضِيحَةٍ
تو و چون بپنداشتی مرا در مقام رسوائی

عاجز معنی نیست که بیوشان را
در آن خندان کن که مطلع شده
بر آن آنچه پیش از آن قادر
نمید یعنی قادری و جسی

یعنی اگر علم او باشد که بد و با وجود علم
بیکدیگر و نیکو بود و وجود علم تو ای بر فتن
دار دولت که اینهم از شوخ و از باب
جانور و علم یعنی فتن خشنی
با وجود آن قدرت بر فتن خشنی

إِنَّ دُنْيَاكَ فَلَا تَقْتَبِنِي مَشْكَةً
در دنیا می خود پس بر ما را مرا مانند آن در
أَخْرَجْتَكَ وَاشْفَعْتَ لِي أَوْلِيَّكَ
آخوت خود و جفت ساز برای من اولهای نعمت را
بِأَوَاخِرِهَا وَقَدِيمِ فَوَائِدِكَ بِجَوَاهِرِهَا
بآخرهای آن و فایده های قدیمت را بنوهای آن
وَلَا تَمْتَدُّ لِي مَدًّا يَقْسُو مَعَهُ
و کشش مرا کشیدنی که سخت شود بان
قَلْبِي وَلَا تَقْرَعْنِي قَارِعَةً يَذْهَبُ
دل من و مغرست مرا مصیبتی که برود
لَهَا بَهَائِي وَلَا تَسْمِنِي خَسِيئَةً
بران نیکویی من و وار و ساز بر من سستی
يَصْغُرُ لَهَا قَدْرِي وَلَا تَقْصِبْهُ لِحْمَلِي
که کوچک شود برای آن قدر من و نه غیبی که نهشته شود
مِنْ أَجْلِهَا مَكَانِي وَلَا تَرَعْنِي رَوْحَةً
بجست آن جای من و مترسان مرا ترسانندنی
أَبْلَسُ بِهَا وَلَا خِيفَةَ أَوْجَسُ
که نا امید شوم بان و نه خوفی که در دل من ترس در آید

یعنی در وقت فروختی
کش جیات مرا

بمعی این بچم و اوان بیست و ششم
و همین از غرض است و در بیان تو
عذر داشته باشم و همین غرض از آن
آیت تو خوف است ششم

دُونَهَا اجْعَلْ هَيْبَتِي فِي وَعِيدِ
نزدان بران بیعت مرا در پیم دادن تو
وَجَدْرِي مِرَاعِدَكَ وَانْدَارِكَ
و صد کردن مرا از غرض خواستن تو و ترسانیدن
وَرَهْبَتِي عِنْدَ تِلَاوَةِ آيَاتِكَ وَ
و خوف مرا نزد خواندن آیتهای تو
اعْمُرْ لِي بِاِقْظَانِيهِ لِعِبَادَتِكَ
آباد کن شب مرا بیدار می کردن مرا دران بایستی
وَقَرْدِي بِاَلْتَّهْجِدِكَ وَتَجَرُّ
و تها بودن من بشت برخواستن برای تو و مجرب بود
سُكُونِي إِلَيْكَ وَانْزَالِ جَوْلِي
آرمیدن من نزد تو و فرود آوردن جوی خود را
بِكَ وَمَنَارَتِي إِلَيْكَ فِي فَكَاكَ
بجو و کمر سوال کردن من ترا در از کردن
رَقَبَتِي مِرَارِكَ وَاجَارَتِي مِمَّا فِيهِ
کردن من از آتش تو و زنده دار دادن من از آنچه در آن است
اهْلَهَا مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تَدْرِنِي
احسان از عذاب تو و واکندار مرا

بمعی اسلالتش

مغنی بنامش از آن
از آن روز و قدر تو را

الطُّغْيَانِي عَامِرًا وَلَا فِي غَمْرَتِي
در طغیان من سرگردان و نه در کوری بی حیرانی
سَاهِيًا حَتَّىٰ حَيْرٍ وَلَا تَجْعَلْنِي
چشمه تار و زکاری و کردن مرا
عِظَةً لِمَا تَعْظُ وَلَا تَكَا لِمَنْ عَتَبَر
بندی برای آنکه بنگرد و نه نکالی برای آنکه بترسند
وَلَا فِتْنَةً لِمَنْ نَظَرَ وَلَا تَمْكُرْ بِي
و نه فتنه برای آنکه نظر کند و مکن مکر با من
فِيمَنْ تَمْكُرُ بِهِ وَلَا تَسْتَبِدْ بِي
در آنکه مکر می کنی با او و بدل کن مرا
غَيْرِي وَلَا تَغَيِّرْ لِي اسْمًا وَلَا تَبَدِّلْ
بغیر من و مه تغییر برای من اسم مرا و مکن بدل
لِي جِسْمًا وَلَا تَخْدِنِي هُرُوءًا
برای من جسم مرا و فراموشی مرا
لِخَلْقِكَ وَلَا تُخْرِجْ بَالِكَ وَلَا تَبْعًا
برای خلق خود و نه سخنری برای تو و زیاده روی
الْأَلْمِضَاتِكَ وَلَا مَمْتَهِنًا إِلَّا بِالْإِنْشِقَاءِ
مگر خشنودی ترا و نه ذمت فرموده مگر برای استقامت

کمال حقست که با بسیار در آن
از کاری که سبب آن شخصیت
بوده است

بمعی در میان آنکه که با کمال
از آن روز و قدر تو را
نقده کالیف که سبب آن است
تا بلیت کالیف که سبب آن است
باید که با کمال در میان آن
و یوان بخت کالیف که سبب آن است
و مانند این و این از آن است
کلی غرض از آن است
مگر از آن است
باید که با کمال در میان آن
و یوان بخت کالیف که سبب آن است
و مانند این و این از آن است
کلی غرض از آن است
مگر از آن است

لَكَ وَأَوْجِدُنِي بَرْدَ عَفْوِكَ وَ
 رَوْحِكَ وَرِيحَانِكَ وَجَنَّةَ نَعِيمِكَ
 وَأَذِقْنِي طَعْمَ الْفَرَاحِ لِمَا تَحِبُّ
 لِسَعَةٍ مِنْ سَعَتِكَ وَلَا جَهَادٍ
 فِيمَا نَزَلُكَ لَدَيْكَ وَعِنْدَكَ
 وَأَجْفِنِي بِحُفَّةٍ مِنْ حُفَّتِكَ
 وَأَجْعَلْ تِجَارَتِي رَاحَةً وَكَرْتِي
 غَيْرَ خَاسِرَةٍ وَأَخْفِنِي مَقَامَكَ
 وَشَوْقِي لِقَائِكَ وَتُبَّ عَلَيَّ
 وَأَرْزُقْنِي مِنْ لِقَائِكَ خُودٍ وَبِنَدِيرِ تَوْبَتِي

اراد از ریحان روزگار
 و بعضی گفته اند که ریحان
 ریحان بهشت است
 و از مردمان و بعضی
 دخول در بهشت است

یعنی آنچه که بندگان می پسندند
 برای حساب

بار آورنده کارهای نیکو

تَوْبَةٍ تَصُوجًا لَا تَبُوعُ مَعَهَا ذُنُوبًا
 صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا تَذُرُّ
 مَعَهَا عَلَانِيَةً وَلَا سِرِّيَةً وَ
 أَنْزِعِ الْغَلَمَ مِنْ صَدْرِي لِلْمُؤْمِنِينَ
 وَأَعْطِفْ بِقَلْبِي عَلَى الشَّعْبِ
 وَكُنْ لِي كَمَا تَكُونُ لِلضَّالِّحِينَ
 وَجَلِّنِي حَلِيَّةَ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْ
 لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْعَابِرِينَ
 وَذِكْرًا نَامِيًّا فِي الْأَخْرَبِينَ

بار آورنده کارهای نیکو

یعنی کسی که مؤمنان را از
 سینم بکنم

یعنی آنکه گمان مرا بخوبی یاد کند

یا تمام بمن عرصه اولین را
۵

وَوَافِي عَرَصَةِ الْأَوَّلِينَ وَتَعِيمُ
و بستر مرا بعرضه اولین و تمام کن
سَبُوعَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَظَاهِرُ
تمامی نعمت خود را بر من و بی درین کن
كَرَامَاتِهَا لَدَيْكَ مُلَامِنٌ فَوَلِّدْ
گرامی نعمتهای خود را نزد من بکن از فایده نوری
يَدِي وَسُقِّرْ لِي مُوَاهِبِيكَ
دست مرا و برسان بخششهای گرامی خود را
إِلَيَّ وَجَاوِرِي الْأَطْيَبِينَ مِنْ
سوی من و همسایه کن مرا با پاکیزه ترانهم از
أَوْلِيَائِكَ فِي الْجَنَّةِ الَّتِي رَتَبْتَهَا
دوستان خود در بهشتهایی که ارادت از آنرا
لِأَصْفِيَائِكَ وَجَلَلَنِي شَرَفُكَ بِحُكْمِكَ
برای برگزیدهگان خود و بپوشان مرا بزرگمای عظمت خود
فِي الْمَقَامَاتِ الْمُعَدَّةِ لِأَجْبَائِكَ
در جایگاهی که آماده شده برای برگزیدهگان خود
وَاجْعَلْهُ لِي عِنْدَكَ مَقِيلًا
و بگردان برای من نزد خود خوابگاهی

أَوْ يَلِيَّهُ مُطْمَئِنًّا وَمَثَابَةً
که بجای گم آن آرام گرفته و محل بایستنی
أَتَّبِعُهَا وَأَقْرَعَيْنَا وَلَا تَقْيَايَسِنِي
که بجای گم آن در روشن کنم بآن شما و مقایسه مرا
بِعَظِمَاتِ الْجِبَالِ وَلَا تَهْلِكُنِي
بخشاید آن بزرگ و هلاک کن مرا
يَوْمَ تَبْلَى السَّرَائِرَ وَأَزِلْ عَنِّي
روزی که از مودود بشود نهانها و زایل سازد زمین
كُلَّ شَكٍّ وَشِبْهَةٍ وَاجْعَلْ
هر شك و شبیه و بگردان
لِي فِي الْحَقِّ طَرِيقًا مِنْ كُلِّ رَحْمَةٍ
برای من در حق راهی از هر محبتی
وَاجْزِلْ لِي قِسْمَ الْمَوَاهِبِ مِنْ
و بساز گردان برای من قسمتهای بخششها از
نَوَالِكَ وَوَفِّرْ عَلَيَّ حُطُوطًا
عطای تو و وافر گردان بر من
الْأَحْسَنَ مِنْ إِفْضَالِكَ وَاجْعَلْ
احسن از افضال خود و بگردان

یعنی با اندازه گشتن آن
عقاب مکن

یعنی بسبب محبتی از نعمتهای برادر
که از برحق از نعمتهای تو ترا کرد
بحق حاصل شود

قَلْبِي وَالثَّمَامِ عِنْدَكَ وَهَسْبِي
 دل مرا اعتماد دارنده آنچه نزد توست و اندیشه مرا
 مُسْتَفْرَعًا لِمَا هُوَ لَكَ وَاسْتَعِجَلْنِي
 کار فرموده شده بر آنچه مرز است و کار فرما مرا
 بِمَا لَسْتُ عَمَلٌ بِهِ خَالِصَتَكَ وَاشْرِبْ
 آنچه کار میفرمای آن ناصان خود را و آنچه سزاوار
 قَلْبِي عِنْدَ ذَهْوِ الْعُقُولِ طَاعَتِكَ
 دل من نزد بهنجردی نفیسا طاعت خود را
 وَاجْمَعْ لِي الْغِنَى وَالْعَفَاكَ
 و جمع کن برای من تو را گری و پاکدامنی
 وَالذَّمَّةَ وَالْمَعَاوَاةَ وَالصِّحَّةَ
 و رحمت و بی نیازی از خلق و صحت
 وَالسَّعَةَ وَالظَّمَانِينَ وَالْعَفَاةَ
 و فراخی و آرام و عافیت
 وَلَا تَجِبْ جِسْمَانِي بِمَا لَيْسَ بِهَا
 و باطل مکن نیگوییهای مرا آنچه امریست شوی
 مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلَا خَلْوَةَ مَا يَعْضُ
 از معصیت تو و خلوتهای مرا آنچه عارض شود

یعنی هر حالی که عقلمان غافل
 میشوند در آن حالت یا اینکه
 عقلمان غافل باشند و دل
 غافل نباشند

باز فرما در این شعر

لِي مِنْ بَرَغَاتِ فَتْنَتِكَ وَصُنْ وَجْهِي
 مرا از فسادهای از ناپیش تو و نگاهدار روی مرا
 عَنِ الظَّلْبِ إِلَى أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ
 از طلب بسوی کسی از عالمیان
 وَدِينِي عَنِ التَّمَاسِ مَاعِنْدَ الثَّقَلَيْنِ
 و منع کن مرا از طلب آنچه نزد فاسقانست
 وَلَا تَجْعَلْنِي لِلظَّالِمِينَ ظَهِيرًا وَلَا
 و مگردان مرا برای ظالمان پشتی و وزیر
 لَهْمًا عَلَى مَجْحُوكِ ثَابِكَ يَدًا وَصِيًّا
 مرا ایشان زار بر محمور کن که دست تو درستی و یاری
 وَحِطْنِي مِنْ حَيْثُ لَا أَعْلَمُ حِيَاطَةً
 و نگاهبانی کن مرا از آنجا که نمیدانم نگاهبانی
 تَقِينِي بِهَا وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ تَوْبَتِكَ
 نگاهباری مرا با آن و بگشایج برای من درهای توبه خود را
 وَرَحِمَتِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرِزْقِكَ
 و رحمت خود و مهربانی خود و روزی خود را
 الْوَأَسْعِ اعْنِي لِيكَ مِنَ الرَّاغِبِينَ
 که فرست برستی من بسوی تو از رغبت کنندگانم

یعنی از آنجا که او افتد کندیدم
 یا نگاهبانی کن او را که نگاهبانی
 نگاهبانی با منی خود را نگاهبانی
 کند و آنچه در آنم

وَأَتَمُّ لِي إِعْطَاكَ إِيَّكَ خَيْرٌ

وتمام کن برای من ای نعم خود را برستی که تو بهترین

الْمُنْعَمِينَ وَأَجْعَلْ بَاقِيَ عُمُرِي فِي

بغیت زندگانی و بگردان باقی عمر را در

الْحَمْدِ وَالْعَمَلِ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ

تجیح و عسره برای طلب ذات تو

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى

ای پروردگار عالمیان و رحمت کند از تو بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

محمد و آل او که پاکان و پاکیزگانند

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى آبَائِهِم

و درود و برایشان با همیشه همیشه

وَكَاذِبًا عَلَى السَّالِمِينَ الْأَمْحَى بِمَجْمَعَةٍ

و بود از دغای محبت سلام روز غدیر و آن روز جمعه

اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مَبَارَكٌ وَمُسْتَبْرَكٌ

خداوند این روز نیست مبارک و مستبران

فِيهِ مَجْتَمِعُونَ فِي أَقْطَارِ أَرْضِكَ

در آن مجتمعند در اطراف زمین تو

لِيَشْهَدُوا السَّائِلُ مِنْهُمْ وَالطَّالِبُ

فاخر شود و خواهند از ایشان و طلب کننده

وَالرَّاعِبُ وَالزَّاهِبُ وَأَنْتَ

و در غیب کننده و ترسنده و تویی

النَّاطِقُ فِي جَوَائِبِهِمْ فَاسْئَلْكَ

نکرده در حاجتهای ایشان پس سوال میکنم ترا

بِحُودِكَ وَكَرَمِكَ وَهُوَ أَنْ

بخشش تو و کرم تو و آنست

مَا سَأَلْتُكَ عَلَيْكَ أَنْ تَصَلِّيَ

آنچه سوال میکنم ترا بر تو با تو در محبتی

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَسْئَلُكَ اللَّهُمَّ

پس محمد و آل او و سوال میکنم ترا بار خدا یا

رَبَّنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَلَكَ الْحَمْدُ

ای پروردگار من با مهربانترین و مهر ترا هست سبیل

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَلِيمُ الْكَرِيمُ

نیست خدایی مگر تو که بردباری و بزرگواری

الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

و مهربان و نعمت دهنده خداوند بزرگی و

الْأَكْرَامِ بِدَعِ السَّمَوَاتِ
 وَاَلْأَرْضِ مَهْمَا قَسَمْتَ بَيْنَ
 عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ خَيْرٍ
 أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ بَرَكَةٍ أَوْ هُدًى
 أَوْ عَمَلٍ بِطَاعَتِكَ أَوْ خَيْرٍ مِنْ
 بِهِ عَلَيْهِمْ تَهْدِيهِمْ بِهِ إِلَيْكَ أَوْ
 تَرْفَعَهُمْ عِنْدَكَ دَرَجَةً أَوْ
 تَعْطِيَهُمْ بِهِ خَيْرًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ أَنْ تُوَفِّرَ حَظِّي وَنُصِيبي

هر چه از این نعمت از آسمان و زمین
 تقسیم کنی که در میان مؤمنان
 عمل کنی هر چه از خیر یا عافیت
 خود را بخیر یا عافیت از آن روزی
 هست از هر چه که از آن روزی
 و از هر چه از روزی که از آن روزی
 نیست اما مقصدت بقریب است

مِنْهُ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا لَكَ
 الْمُلْكُ وَالْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 تَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
 وَجِبَدِكَ وَصِفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ
 مِنْ خَلْقِكَ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ الْأَبْرَارِ
 الظَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صَلَوَاتِكَ لَا تَقْوَى
 عَلَى إِحْصَائِهَا إِلَّا أَنْتَ وَأَنْتَ
 شَرِكُنَا فِي صَلَاحِ مَرْبَعَاتِكَ
 فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ

میخواند یکم این را که رحمت کنی

یا دعای شایسته

يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَهُمْ
ای پروردگار عالمیان و اینکه یا مرزی بار و ایشان را
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
پرستی که تو بر همه چیز نیابت توانایی خداوند
إِلَيْكَ تَعَدَّدْتُ بِحَاجَتِي وَبِكَ أَنْزَلْتُ
لبوی تو قصد کردم حاجت خود و بتو فرود آوردم
الْيَوْمَ فَقَرِيٌّ وَفَاقَتِي وَمَسْكِينٌ وَ
درین روز و بی خودی و احتیاج خود و مسکینی خود و
إِنِّي بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْثَقُ
پرستی که من بامرزش تو و رحمت تو اعتماد دارم
مِنْهُ يَجْعَلُ وَيَمَغْفِرُكَ وَرَحْمَتِكَ
از خود بگردانم و هر آینه امرش تو و رحمت تو
أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
فراختر است از گناهای من پس رحمت بفرست بر محمد
وَأَلِّحْ مُحَمَّدٌ قَضَاءَ كُلِّ
و آل محمد
حَاجَةٍ هِيَ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا
حاجتی که آن مرا هست بقدرت تو بران

این تقدیر و لبوی تو با حاجت خود و یا حاجت خود را قصد نمودم لبوی تو

وَتَسْبِرْ ذَلِكَ عَلَيْكَ وَبِقُرْبِي
و آسان بودن آن بر تو و با مقیاب من
إِلَيْكَ وَغِنَاكَ عَنِّي لَمْ أَصْخِرْ
لبوی تو و بی نیازی تو از من پس درستی که من بجز
قَطْرُ الْأَمْنِكَ وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّي
هرگز مگر از تو و منسکوند از من
وَسَاءَ قَطْرُ أَحَدٍ غَيْرِكَ وَلَا أَرْجُوا
بی بی هرگز کسی غیر از تو و امید ندارم
لَا مَرَّ خَرْتِي وَدُنْيَايَ سِوَاكَ اللَّهُمَّ
برای امر آخرت خود و دنیای خود سواي تو خداوند
مُرْتَهَبًا وَتَعَبِي وَعَدُوًّا سَتَعَدُّ
هر که آماده شده و در میان شده و تهمید کرده و ساز شده
لَوْ فَادَةٌ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءُ رِفْدِكَ وَ
از برای رفتن لبوی آفریده امید صفا و
تَوَافُلِهِ وَطَلَبَ نَيْلَهُ وَجَائِزَتَهُ فَاإِلَيْكَ
عظای او و طلب بخشش او و عظای او لبوی تو
يَا مَوْلَايَ كَأَنْتَ الْيَوْمَ تَهَيَّئْتِي
ای مولای من بود امروز تو میرزای من

وَتَعْبِيَّتِي وَأَعْدَادِي وَأَسْتَعِذُّكَ
 و سازگرن من و آماده ستن من و آماده شدن من
 رَجَاءَ عَفْوِكَ وَرَفْدِكَ وَطَلَبِ
 با امید عفو تو و پسند تو و طلب
 نَيْلِكَ وَجَائِزَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 رسیدن تو و عطای تو خداوند اجرت بفرست
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَخِيبِ الْيَوْمَ
 بر محمد و آل محمد و نوسید محمدان امروز
 ذَلِكَ مِنْ رَجَائِي يَا مَنْ لَا يُخْفِيهِ
 انرا از امید من ای آنکه منعی کند او را
 سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ فَإِنَّ
 سؤال کننده و کم نشود او را عطای بدست کسی
 لِمَاتِكَ ثِقَةٌ مَنِّي بِعَمَلِ صَالِحٍ
 نیامده ام ترا بجهت اعتمادی از من بکردار نیک
 قَدِّمْتَهُ وَلَا شَفَاعَةَ مَخْلُوقٍ
 که پیش فرستاده ام از او شفاعت آفریده که
 رَجَوْتُ إِلَّا شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ وَآهِلِ
 امید داشته ام از آنکه شفاعت محمد و اهل

یعنی سوال سائلان و کثر شدن
 او از عطا منعی نکند

یعنی آن امید هر که گفته بودید
 کردان ۶۰

بَيْتِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ سَلَامٌ
 بیت او بر او و بر ایشان باد درود تو
 أَتَيْتَكَ مُقِرًّا بِالْجُرْمِ وَالْإِسَاءَةِ
 آمده ام ترا اقرار کننده بجناح و بد کرداری
 إِلَى نَفْسِي أَتَيْتَكَ أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ
 بنفس خود آمده ام ترا امید دارم عفو بزرگ ترا
 الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخَاطِئِينَ
 که عفو کردی بدان از گناه کاران
 ثُمَّ لَمْ يَمْنَعْكَ طَوْلُ عُكُوفِهِمْ عَلَا
 پس باز نهشت ترا درازی ایستادن ایشان بر
 عَظِيمِ الْجُرْمِ أَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالْحَجْمِ
 گناه بزرگ از آنکه مهربان شوی بر ایشان بجهت
 وَالْمَغْفِرَةِ فَيَأْمُرُ بِرَحْمَتِهِ وَاسِعَتِهِ
 و امرزش پس ای کسی که رحمت او فراخست
 وَعَفْوِهِ عَظِيمٍ يَا عَظِيمَ يَا عَظِيمَ يَا كَرِيمًا
 و عفو او بزرگست ای بزرگوار
 يَا كَرِيمًا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِهِ
 رحمت بفرست بر محمد و آل محمد

صلواتك
 رحمت تو

یعنی عطا کن بر ایشان

وَعَدَّ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَتَعَطَّفَ عَلَيَّ
 و مهربان شو بر من برکت بخود و شفقت کن بر من
 بِفَضْلِكَ وَتَوَسَّعْ عَلَيَّ بِوَعْفِكَ
 بفضل خود و گشایش بر من با بخشش خود
 اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْمَقَامَ كَخَلْفَائِكَ
 خداوند این مرتبه است که این مقام برای جانشینان
 وَأَصْفِيَاءِكَ وَمَوَاضِعَ امْنَائِكَ
 و برگزیدهگان است و بر کسی این جای امینانست
 فِي الدُّجَى الرَّفِيعَةِ الَّتِي
 در دجی رفیع
 اخْتَصَصْتَهُمْ بِهَا قَدَابَتُهَا وَهَاطَتْ
 مخصوص شد ایشانرا ایمان بچشمی که ریزد آزار و تویی
 الْمَقْدِلُ لِدَلِّكَ لَا يُغَالِبُ أَمْرًا
 تقدیر کننده مر از آن مغلوب نشود امر تو
 وَلَا يَجَاوِزُ الْحَتْمَ مِنْ تَدْبِيرِكَ
 و در گذشته نمیشود آنچه و چه شده از تدبیر تو
 كَيْفَ شِئْتَ وَالْحَمْدُ لَكَ
 هر گویا خواسته و از هر جا خواسته

و در این مقام است که این مقام برای جانشینان
 و برگزیدهگان است و بر کسی این جای امینانست
 در دجی رفیع
 مخصوص شد ایشانرا ایمان بچشمی که ریزد آزار و تویی
 تقدیر کننده مر از آن مغلوب نشود امر تو
 و در گذشته نمیشود آنچه و چه شده از تدبیر تو

یعنی برای آنچه خواسته که تو
 دانستی

وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ غَيْرِ مَتَّهِمٍ عَلَيَّ
 و برای آنچه تو دانستی بان نیستی متهم
 خَلْقِكَ وَلَا لِإِرَادَتِكَ حَتَّى عَادَ
 آفریدگان خود و نه برای اراده خود باینکه گردند
 صِفَتُكَ وَخُلْفَاؤُكَ مَعْلُومِينَ
 برگزیدگان تو و جانشینان تو غلبه کرده شده
 مَقْتُورِينَ مُبْتَلِينَ بِرُؤْيِ حُكْمِكَ
 و فقر کرده شده رزیده شده می بیند حکم ترا
 مَبْدَأُ وَكِتَابِكَ مَنبُودًا
 تبدیل کرده شده و کتاب ترا انگذده شده
 وَقَرَأْتُكَ مَحْرُوقًا عَنْ جِهَاتٍ
 و در ایضای ترا تغییر داده شده از جهت های
 أَسْرَاعِكَ وَسُنَنِ نَبِيِّكَ مَتْرُوكَةً
 شریعت های تو و سنت های پیغمبر ترا ترک کرده
 اللَّهُمَّ الْعِنُ أَعْدَاءُ هُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ
 بار خدا یا لعن کن دشمنان ایشانرا از پیشینان
 وَالْآخِرِينَ وَمَنْ رَضِيَ بِفِعَالِهِمْ
 و پسینان و هر که رضی شود بکردار ایشان

یعنی در این مقام است که این مقام برای جانشینان
 و برگزیدهگان است و بر کسی این جای امینانست
 در دجی رفیع
 مخصوص شد ایشانرا ایمان بچشمی که ریزد آزار و تویی
 تقدیر کننده مر از آن مغلوب نشود امر تو
 و در گذشته نمیشود آنچه و چه شده از تدبیر تو

تغییر یافته جای امینان
 تا اینکه گردند

يُحْيِي مَوَاتِ الْعِبَادِ وَيَهْتَشِرُ

زنده ميگرداند و بندگان را برمي انگيزد

مَيِّتَ الْبِلَادِ وَلَا تَهْلِكُنِي

مردۀ شهرها را و هلاک نکردان مرا

يَا اَللّٰهُ عَمَّا حَتَّى اسْتَحْيِبَ لِيْ وَ

اي خداي من از آنده تا اينكه اجابت کني مرا و

تَعْرِفَنِي الْاِجَابَةِ فِي دُعَائِي وَ

بشناساني مرا اجابت کردن در دعای من و

اِذْ قِي طَعْمُ الْعَافِيَةِ اِلَى مَشْهِي

بچشان مرا مزه عافيت تا نهايت

اَجَلِي وَلَا تَسْمِتْ لِيْ عَدُوِّي وَلَا

مرت من و شاد ساز بمن دشمن مرا و

تَمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقِي وَلَا تَسْلُطْهُ

دست ده او را بگردن من و مسلط مکن او را

عَلَيَّ اَللّٰهُ اِنْ رَفَعْتَنِيْ مِنْ ذَا الَّذِي

بر من اي خداي من اگر بلند کن مرا پس گيت آنکه

يَضَعُنِيْ اِنْ وَضَعْتَنِيْ مِنْ ذَا الَّذِي

پست مرا و اگر پست کني مرا پس گيت آنکه

بفرستد مرا مردۀ زباني را و دشمنان من را تا اينكه پيروز شوم

يَرْفَعُنِيْ اِنْ اَكْرَمْتَنِيْ فَمَنْ

بلند کند مرا و اگر گرامي داري مرا پس گيت

ذَا الَّذِي يُّهَيِّنُنِيْ اِنْ اَهْنَتَنِيْ

آنکه خوار کند مرا و اگر خوار کني مرا

فَمَنْ ذَا الَّذِي يُّكْرِمُنِيْ اِنْ عَذَّبْتَنِيْ

پس گيت آنکه گرامي دارد مرا و اگر عذاب کن مرا

فَمَنْ ذَا الَّذِي يُّرْجِحُنِيْ اِنْ اَهْلَكْتَنِيْ

پس گيت آنکه رحم کند مرا و اگر هلاک کرد اني مرا

فَمَنْ ذَا الَّذِي يُّعْرِضُكَ فِعْبَدِكَ

پس گيت آنکه فرمايش را بر من در باره بنده

اَوْ لَيْسَ لَكَ عَنْ اَمْرِيْ وَقَدْ عَلِمْتُ

يا سوال کندي از امر او و بيقين که دستم

اِنَّهُ لَيْسَ لَكَ فِيْ حُكْمِكَ ظَلَمٌ وَلَا اِنَّ

که نيست در حکم تو ستمي و نه در

تَقْمَتِكَ عَجَلَةٌ وَاِنَّمَا يَجْعَلُ مَنْ

عقوبت تو شتابي و پيروي که شتاب نميکند مگر مني

يَخَافُ الْفَوْتِ وَاِنَّمَا يَحْتِاجُ

که ترسد از فوت شدن و پيروي که محتاج نيست

اِلَى الظِّلِّ الضَّعِيفِ وَقَدْ تَعَلَّمْتُ
 بستم گمرا تو انان و تحقیق که برتری تو
 يَا اَلِهِي عَرِّدْ لِي عُلُوًّا كَبِيرًا
 ای خدای من از این برتری بزرگی
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل محمد
 وَلَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَضًا وَلَا
 وگردان مرا برای بلا نشانه و
 لِنِقْمَتِكَ نَصِبًا وَمَهْلَنِي وَنَفْسِي
 برای عقوبت خود برانداخته و محبت ده مرا و برانده مرا
 وَاَقْلِنِي عَثْرَتِي وَلَا تَبْلِيْنِي بِبَلَاءٍ
 ودر گردان بر در آمان و مبتلا گردان مرا ببلایی
 عَلَيَّ اِلَّا بِبَلَاءٍ فَقَدْتَنِي ضَعْفِي وَ
 بر عقب بلایی پس تحقیق که می بینی سستی مرا و
 قَلَّةَ حِيلَتِي وَتَضَرَّعِي اِلَيْكَ اَعُوْذُ
 کمی چاره مرا و زاری مرا بسوی تو بنام بزرگی
 بِكَ اَللّٰهُمَّ الْيَوْمَ مِنْ غَضَبِكَ فَضِّلْ
 بسوی تو بار خدا امروز از غضب تو تویی

عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعِزَّنِي وَاسْتَجِرْ
 بر محمد و آل او و پناه ده مرا و در پناهی بزرگی
 بِكَ الْيَوْمَ مِنْ سَخَطِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ
 تو امروز از خشم تو پس رحمت بفرست
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجِرْنِي وَاسْأَلْكَ
 محمد و آل او و زینهار ده مرا و بطلب ترا
 اَمَّا مِنْ عَذَابِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 اینست از عذاب تو پس رحمت بفرست بر محمد و
 اَللّٰهُمَّ وَالِيَّ وَمُنِيَّ وَاسْتَهْدِيْكَ
 و آل او و ایمین از مرا و طلب مرا اینست که از تو
 فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاهْدِنِي
 پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و یاری ده مرا
 وَاسْتَنْصِرْكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 و طلب یاری میکنم از تو پس رحمت بفرست بر محمد و آل او
 وَانْصُرْنِي وَاسْتَرْجِمْكَ فَصَلِّ
 و یاری ده مرا و طلب رحمت میکنم از تو پس رحمت بفرست
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمْنِي وَاسْتَكْفِنِي
 بر محمد و آل او و رحمت کن مرا و طلب کفایت کن از تو

فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْنِنِي

پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و کارکنان را کن مرا

وَاسْتَرْزُقْ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و طلب روزی میکنم از تو پس رحمت بفرست بر محمد و آل او

وَارْزُقْنِي وَاسْتَعِينِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ

در روزی در مرا و مدد میخواهم از تو پس رحمت بفرست

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعْنِي وَاسْتَغْفِرْ

مستد و آل او و مدد کن مرا و طلب آمرزش میکنم

لِمَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَيَّ

برای آنچه گذشته است از گناهان من پس رحمت بفرست

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفِرْ لِي وَاسْتَغْفِرْ

محمد و آل او و بیامرزم و طلب بگناهانم میکنم

فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِظْ مِنِّي

پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و بگناهانم در

فَإِنِّي لَنْ أَعُودَ لَشَيْءٍ كَرِهْتَهُ مِنِّي

پس هرگز نمی باز نمیکردم چیزی که نه خوش داشته از از من

إِنْ شِئْتَ ذَلِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

اگر خواهی از آن تو ای پروردگار من

یعنی از گناهان و یا از گناه

یعنی بازگشتن

يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ای مهربان ای نعمت دهنده ای خداوند بزرگی و کرامت کن

وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ لِي

در مستجاب بفرست بر محمد و آل او و اجابت کن بر آنچه

جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ إِلَيْكَ

همه آنچه سؤال کردم ترا و طلب کردم بزرگو

وَرَغِبْتُ فِيهِ إِلَيْكَ وَارْتَدَّ وَقْدِي

و رغبت کردم در آن بسوی تو و بخواب از او تقدیر

وَأَقْضِهِ وَأَمْضِهِ وَخَرِي فِي مَا

و حکم کن از او در روان ساز از او بفرم در آنچه

تَقْضِيهِ مِنِّي وَيَا رَحِيمُ فِي ذَلِكَ وَ

حکم میکنی از من و رحمت ده مرا در آن و

تَفْضُلِي عَلَيَّ بِهِ وَأَسْعِدْنِي بِمَا

تفضل کن بر من بآن و نیکبختی ده مرا با آنچه

تَعْطِينِي مِنِّي وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ

عطا میکنی از من و زیاده کن مرا از فضل خود

وَسِعَتْ مَا عِنْدَكَ إِنَّكَ وَاسِعٌ

وسعت آنچه نزد است بدرستی که تو وسیع

یعنی از آنچه سؤال کردم

*یعنی آنچه سؤال کردم از او
بفرست بر او و بگناهانم بفرست*

كَرِيمٌ وَصَلْ ذَلِكَ بِخَيْرٍ
 و بزرگوار و پیوند کن آنرا بخیر
 الْآخِرَةِ وَبِعِبَادِيَا الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 آخرت و نعمت آن ای هر باترین مهربانان
 ثُمَّ تَدْعُو بِمَا بَدَأَ لَكَ وَتُضَلِّي عَلَى
 پس دعا کن آنچه ظاهر شود مرزا و صلوات بفرستی
 مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ الْفَاعِلُ هَكَذَا يَفْعَلُ
 محمد گوا و هزار بار همچنین میگردد
 وَكَانَ فِيهَا عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 و بود از دنیا ای محمدت علیه السلام علیه السلام
 فِي ذِي قَعْدٍ كَيْدِ الْأَعْدَاءِ وَرِيَاءِ الْمَسْمُومِ
 در دفع است دشمنان و رذیلتی ایشان
 اللَّهُمَّ هِدِّيْ فَلَهِوْتُ وَ
 خداوندا هدایت کردی مرا پس بجز بودم و
 وَعَظَّتْ فِقْسَوْتُ وَأَبْلَيْتُ الْجَمِيلِ
 پند دادی پس سخت دل بودم و عطا کردی بخوبی
 فَعَصَيْتُ ثُمَّ عَرَفْتُ مَا صَدَدْتُ
 پس نافرمانی کردم پس بشناختم آنچه بر گردانی

یعنی شناختم آنچه را که از من پنهان بود
 پس آن چنان شناختم که از من پنهان بود
 آنچه بر گردانی مرا از آن که بر گردانی

إِذْ عَرَفْتُ نَفْسِي فَاسْتَغْفَرْتُ فَقَالَتْ
 چون شناختم من را پس طلب آمرزش کردم پس بگوشتی
 فَعُدْتُ فَسَتَرْتُ فَلَكَ يَا إِلَهِي
 پس باز گشتم پس پوشانندی پس مرزا ای خدای من
 الْجَدُّ تَقَحُّمْتُ أُوْدِيَةَ الْهَلَاكِ وَ
 سسای انداخته ام خود را در وادیهای هلاک و
 جَلَّتْ شِعَابُ تَلْفٍ تَعْرِضَتْ
 فرود آمد نام بشعبا می نیستی فرا پیش آمد
 فِيهَا السُّطُورَاتُكَ وَبَجَلُوهَا عَقُوبَاتُكَ
 در آنها مرقرهای ترا بسبب فرود آمدن در آنها عقوبتهای ترا
 وَوَسَيْلَتِي إِلَيْكَ التَّوْحِيدُ وَ
 و وسیله من بسوی تو یکانه دانستن است
 ذَرِيْعَتِي أَنْ لَمْ أَشْرِكْ بِكَ شَيْئًا
 دست آوردم من نهیت که شریک نشاختم ام تو چیزی را
 وَلَمْ أَخْجَدْ مَعَكَ إِلَّا هَا وَقُدُورُتُ
 و فرا نگرفتم ام با تو خدایی را و تحقیق که گریختم
 إِلَيْكَ بِنَفْسِي وَإِلَيْكَ مَقَرُّ الْمُسِيءِ
 بسوی تو بنفس خود و بسوی است گریزگاه بدکار

در این آیه از زبان خداست

شعرا بگویند که در بیان آن که در این آیه

یعنی بسبب فرود آمدن آن
 در این آیه مراد عقوبتهای ترا

عَلَيْهِ فَرَدَدَتْهُ لَمْ يَشْفِ غِيْظُهُ

برو پس باز گردانید او را شفا نداده خشم خود را

وَلَمْ يَسْكُرْ عَلَيْهِ قَدْ عَضَّرَ عَلَيْهِ

و ساکن نماند بر او کیست خود را تحقیق که برندان گرفت بر او

شَوَاهُ وَذُبْرَمَوْلِيَا قَدْ اخْلَفْتِ الْيَاكُ

دستهای خود را پشت کرد بر کرده تحقیق که وعده های خلاف کرد

وَكَمْ مِنْ بَاغِ بَغَائِيٍّ مِمَّكَانِدِ

و ب ازستم کننده که دستم کرد مرا بگرا می خود

وَنَصَبِي شَرِكٍ مَصَائِدِ وَوَكَلِ

و برای کردی برای من دام مرسید ای خود را و کاشت

بِي تَقَقُدِ رِعَايَتِهِ وَاضْبَائِي

بر من جستجوی رعایت خود را و در کمین نشست بوی

اَضْبَاءِ السَّبْعِ لَطِيْفَتِهِ اَنْتَظَارًا

در کمین نشستن برای شکار خود بجهت انتظار

لَا تَهْأَزِ الْفُرْصَةَ لِفَسِيْتِهِ وَهُوَ

برای یافتن فرصت برای شکار شسته خود و حال او را

يُظْهِرُ لِي سَاشَةَ الْمَلِكِ وَنَظْرِي

ظاهر میکند برای من شاکستی و یا بوی را و نگاه میکند مرا

*بیشتر آریان و مدد کاران و آنچه
با دودنده کرده بود در از زمانه
این خلاف کند و بجا نیاید*

عَلَى شِدَّةِ الْحَنَاقِ قَلْبًا رَأَيْتَ يَا إِلَهِي

با خستی کینه پس چون دیدی تو ای آفرین

تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ دَعَلُ

دایمی تو در برتری تو فساد

سِرِّي تَبَرُّوقِحِ مَا انطوى عَلَيْهِ

پنهانی او را فرشتی آنچه در نور دیده شده است بر آن

اَرَكْسْتَهُ لِمِ رَأْسِهِ اَلْزَيْتِيَّةُ

نموشنا کردی او را از مغز سرش در زیت او

وَرَدَدْتَهُ اِلَى مَهْوِي حِفْرَتِهِ

و باز گردانیدی او را در محس اقادن کو او

فَاَنْقَمِعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ

پس گشت پس از سرکش او

ذَلِيلًا اَلرَّبُّو حِبَالَتِهِ اَلَّتِي

خار در ریسمان دام خود که

كَانَ يُقَدِّدُنَ اَنْ يَرَانِي فِيهَا وَقَدْ كَادَ

بود که تقدیر میکرد که ببیند مرا در آن و تحقیق که نزدیک بود

اَنْ يَحْدِلَنِي لَوْلَا رَحْمَتُكَ حَمَلُ

که فرود آید بمن اگر نه رحمت تو بود آنچه فرود آمد

بغیر از اندرون دار و ده

دیده گویند که سبک است

بِسَاحَتِهِ وَكَرَمِ جَاسِدِهِ

*بمیان سرای او و بس از حد پند
قد شرفی بغضته و شجی منی*

*که در کلک در برای غصه خود را و اندوختن
بغیظه و سلقنی بجد لسانیه و کوه*

*بش خود و از او که در مرا به تیزی زبان خود و طعن زود
يَقْرَفُ عِيُوبَهُ وَجَعَلَ عَرَضِي*

*بهمت زدن عیبهای خود و گردانید ناموس مرا
عَرَضًا لِرَامِيهِ وَقَلَدَنِي خِلَالًا*

*نشانی برای تیرای خود و در کردن اندختن مرا صفتهای
لَمْ تَزَلْ فِيهِ وَوَجَرَنِي يَكِينًا وَ*

*که همیشه بود در و طعن زود مرا بکند و خود را
قَصْدَنِي يَمَكِيدَتُهُ فَنَادَيْتُكَ*

*قصه که در مرا بگر خود بس خوانم ترا
يَا إِلَهِي مَسْتَغِيثًا بِكَ وَثِقًا*

*ای ضایع من فریاد خواننده تو است و کند
بِسُرْعَةٍ لِجَابِتِكَ عَالِمًا أَنَّهُ لَا يُضْطَهُدُ*

بزدوی اجابت تو دان باینکهستم دیده بشود

عصمتی که در کلک در پند

*یعنی عیبهای که خود دارد
مرا هم ساخت بان و طعن
زود با آن*

*یعنی مرا شکر است
بعیبهای که همیشه در است*

مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّكَ نَفِكَ وَلَا

*که کسی جا گرفت در سایه عات تو
يَفْزَعُ مِنْ لَجَائِلِ الْمَعْقِلِ انْتِصَارًا*

*نترسد کسی ناپدید بسوی ناپه کاهم انتقام تو
فَحَصَدْتَنِي مِنْ بَأْسِ بَقْدَرَتِكَ*

*پس نگاهداشتی مرا از شدت آن بقدرت خود
وَكَرَمٍ مِنْ سَجَائِبِ مَكْرُوهٍ جَلِيئِهَا*

*و بس از ایرتای مکر و هوی گشت دی از
عَنْ سَجَائِبِ نِعَمٍ مَطْرَتِهَا عَلَيَّ*

*از من و ایرتای نعمتها که با بارانیدی از این
و جَدَاوِلِ رَحْمَتِ لَشْرَتِهَا وَعَافِيَةٍ*

*و مدد های رحمتی که من کردی از آن و عافیت من
الْبَيْتِهَا وَأَعْيُنِ اجْدَابِ طَسْتِهَا*

*پوشاندهای از آن و چشمهای حادها که بر کردی از آن
و غَوَاشِي كُرَابَاتِ كَشْفَتِهَا*

*و پرد های اندوهها که برداشتی از آن
وَكَرَمٍ مِنْ خُنِّ حَسْرَةِ حَقِيقَتِ وَعَدَمِ*

و بس از کسان ننگ که دست کردی و نیستی

یعنی بر من پوشانده از آن

جَبْرَتَ وَصَرَعَةَ أَنْعَشْتَ وَمَسَكَنَةً
 که تبارک کردی و افتادنی که بر دوشی *و در دوشی*
حَوْلَتْ كُلُّ ذَلِكَ أَنْعَامًا وَتَطَوَّلَا
 که در آیدی همه اینها از روی انعام و تفضلت
مِنْكَ وَالْجَمِيعَةُ مِنْهَا كَلِمَتِي
 از تو دور همه اینها کوشش کردند از این
عَلَى مَعَاصِيكَ لَمْ تَمْتَعِكِ إِسَاءَاتِي
 بر نافرمانیهای تو باز نه است ترا بگرداری من
عَنْ إِثْمَامِ اجْسَانِكَ وَلَا جِحْرِي
 از تمام کردن احسان خود و منع نکرد مرا
ذَلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاخِيظِكَ
 این از مرتکب شدن چیزهایی که محل غضبت
لَا سُبُلَ حَتَّى تَفْعَلَ وَقَدْ سَأَلْتُ
 پرسیده میشد از آنچه میکنی و هر آنچه بجزئی سؤال کرده شدی
فَاعْطَيْتَ وَلَمْ تَسْأَلْ فَاثْبُدَاتِ
 پس عطا کردی و سؤال کرده نشدی پس تباد کردی
وَأَسْتَمِدُّ فَضْلَكَ فَمَا كُنْتُ
 و طلب کرده بودم فضل تو پس آنکه نموده که

یعنی تو مصلحتی را مقرر کردی بمن از روی
 تفضل و احسان و من با وجود اینها
 کوشش کردم در عصیان
 و نافرمانی

یعنی کار تو و عادت تو همیشه
 انماست و کار و عادت من
 همیشه اینهاست

أَبَيْتَ يَا مَوْلَايَ إِلَّا اجْسَانًا وَأُمَّتِنَا نَا
 سر باز زده ای مولای من مگر از جسمان و تفضل
وَتَطَوَّلَا وَإِنْجَامًا وَأَبَيْتَ الْأَفْحَامَا
 و اگر ارام تو و انعام تو و سر باز زده ام من مگر از آنکه
لِحُجْرَاتِكَ وَتَعْدِيًا لِحُدُودِكَ وَ
 در محراب تو و در گذشتن از حد و در تو
خَفَلَةً عَنِ وَعِيدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ
 مخسری از بیم دادن تو پس جز از این
الْحَمْدُ مَرْمُوقَةٌ دَلِيلُ الْغَلَبِ وَذِي
 ای خدا ای من از آن توانایی که مغلوب نمیشود و خداوند
أَنَاةٍ لَا يَجْعَلُ هَذَا مَقَامًا مِنْ غَيْرِ
 آنست که گشتاب نمیکند این مقام کیست که اعتراض
لِسُبُوغِ النِّعَمِ وَقَابِلَهَا بِالْتَقْصِيرِ
 تمامی نعمت و برابری کرده آنها را با تقصیر
وَشَهِدَ عَلَى نَفْسِي بِالْتَضْيِيعِ لِلَّهِ
 و گواهی داده ام بر نفس خود بفضایح کردن خداوند
فَإِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْحَمْدِ الرَّفِيعَةِ
 برستی بمن نزدی میجویم بسوی تو بعت جبرئیل علیه السلام که بلند است

یعنی نعمت محمدی و رحمت علوی را
 بجز در عیب خود نمیگویم

اینهاست

وَالْعَلَوِيَّةِ الْبَيْضَاءِ وَاتَّوَجَّهَ إِلَيْكَ
 وملت عویلیه السلام که روشنت و توجیه میکنم بسوی تو
 بِهِمَا أَنْ تَعِيدَنِي مِنْ شَرِّكَائِي
 بانها اینکه در پناه گیری از شر جنین
 وَكَذَلِكَ فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يَضِيقُ عَلَيْكَ
 وچنین پس بدستی که این تنگ نیست بر تو
 لَنْ وَجُدَكَ وَلَا يَتَّكَادُكَ
 در جنب تو آگری تو و گران نمیکند ترا
 لَنْ قُدْرَتِكَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 در جنب قدرت تو و تو بر همه چیز
 قَدِيرٌ فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَ
 بغایت توانایی پس بخش مرا ای خدای من از رحمت خود
 دَوَامَ تَوْفِيقِكَ مَا اتَّخَذْتُ سَلْمًا
 همیشه گوی تو توفیق خود آنچه فرا گیرم از از دینی
 أَعْرَجَ بِهِ إِلَى رِضْوَانِكَ وَأَمْسُ بِهِ مِنْ
 که بالاردم بان بسوی خشنودی تو و ایمن کردم بان از
 عِقَابِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 عقاب تو ای مهربانترین مهربانان

یعنی در پناه گرفتن
 بجنب در پناه گیری
 یعنی آنچه از نظر
 داشته باشد

اللَّهُمَّ مَا نَكَ وَكَانَ مِنْ دُعَائِكَ عَلَيْهِ
 بار خدا یا بدستی که تو و بوار دعای آنحضرت سلام
 فِي الرَّهْبَةِ خَلَقْتَنِي سَوِيًّا وَ
 در ترس آفریدی مرا درست تمام و
 وَرَبِّتَنِي صَغِيرًا وَرَزَقْتَنِي مَكِينًا
 و پروردی مرا در کوچکی و روزی دادی مرا کفایت کننده
 اللَّهُمَّ إِنِّي وَجَدْتُ فِيمَا أَنْزَلْتَ
 بار خدا یا بدستی من یافته ام در آنچه فرود فرستاده
 مَرْبُكَ ثَابِتًا وَبَشَّرْتَنِي بِهِ
 از کتاب خود و مرزده داده بان
 عِبَادَكَ أَنْ قُلْتَ يَا عِبَادِي
 بندگان خود را اینکه فرموده ای بندگان من
 الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَنْقُطُوا
 آنانی که اسراف کرده اند بر نفسهای خود نومیستند
 مِنْ رَحْمَتِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذَّنْبَ
 از رحمت خدای بدستی خدای می آمرزد کن تا
 جَمِيعًا وَقَدْ تَقَدَّمْتُ مِنْ مَنِي مَا قَدَّعَلَيْتَ
 همه گنای تو پیش که پیش رفتند است از من آنچه تحقیق است

رِزْقًا
 روزی

وَمَا أَنْتَ عَلَّمِيهِ مِنْ مَنِي قِيَّاسُوا نَا
 و آنچه تو در آنتی بان از من پس دای رسوا من
 مِمَّا حَصَّاهُ عَلَى كِتَابِكَ فَلَوْلَا
 از آنچه شمرده هست از من بر من کتاب تو پس کی بودی
 الْمَوَاقِفُ الَّتِي أَوْقَعْتُ مِنْ عَفْوِكَ
 سو قفها که امید دارم از عفو تو
 الَّذِي شَمَلَتْ كُلَّ شَيْءٍ لَا لَقِيْتُ
 که فرا گرفته هست همه چیز را هر آنی می انداختم خود
 يَيْدِي وَلَوْ أَنَّ أَحَدًا سَطَّاعَ الْهَرَبِ
 دست خود و اگر آنکه کسی میسوزت که گریستن
 مِنْ رَيْبِي لَكُنْتُ أَنَا أَحَقُّ بِالْهَرَبِ
 از پیدور در کار خود هر آنی بودم من سزاوار تر بودم گریستن
 مِنْكَ وَأَنْتَ لَا تَحْفَى عَلَيْكَ فَيَا
 از تو و تو می که نیمان نیست بر تو نیمان می
 فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ إِلَّا آتَيْتُ
 در زمین و در آسمان مگر آورده
 بِهَا وَكُنْتُمْ بِكَ جَارِيًا وَكُنْتُمْ بِكَ
 از او و بسندی تو جزا دهنده و بسندی تو

اول کتابت این دعا
 در روز پنجشنبه در ماه رجب
 در شهر تبریز
 در روز دوازدهم
 در ماه رجب
 در سال ۱۱۱۱
 در روز دوازدهم
 در ماه رجب
 در سال ۱۱۱۱

بغیر خود از آنکه بگوید

حَيِّبًا اللَّهُمَّ أَنْتَ ظَلِمْتَ لِي
 حساب کننده خداوند است که تو ظلمت کننده من
 أَنَا هَرَبْتُ وَمَدْرِكِي إِنْ أَنَا فَرْتُ
 من بگریزم و در پانیده مرا اگر من فرار کنم
 فَهَذَا أَنَا ذَائِمِينَ يَدَيْكَ خَاضِعٌ
 پس اینک من این پیش تو ام خودم
 ذَلِيلٌ رَغِيمٌ إِنْ تَعَذَّبْتَنِي فَإِنِّي
 خوار پنی بر خاک مانده اگر عذاب کنی مرا پس بر من
 لِذَلِكَ أَهْلٌ وَهُوَ يَا رَبِّ مِنْكَ
 سزاوارم و آن ای پروردگار من از تو
 عَدْلٌ وَإِنْ تَعَفُّ عَنِّي فَقَدِيمًا
 عدلست و اگر درگذری از من پس زنده میم
 شَمَلْتَنِي عَفْوِكَ وَالْبَسْتَنِي عَافِيَتِكَ
 فرا گرفته هست عفو تو و پوشانیده مرا عافیت خود
 فَاسْئَلُكَ اللَّهُمَّ بِالْخَيْرِ
 پس سوال میکنم ترا بار خداوند آنچه نیمان کرده شده است
 مِنْ أَسْمَائِكَ وَمِمَّا وَارَدَتْهُ أَحْسَبُ
 از نامهای تو و آنچه پوشانیده از من کرده

این دعا را در روز پنجشنبه
 در ماه رجب
 در شهر تبریز
 در روز دوازدهم
 در ماه رجب
 در سال ۱۱۱۱
 در روز دوازدهم
 در ماه رجب
 در سال ۱۱۱۱

مَرَبِّهَا بِكَ الْاِرْحَمْتَ هَذِهِ
 از جمال تو *انگه رسم کنی این*
 النَّفْسُ الْحَزْرُوعَةَ وَهَذِهِ الرِّمَّةُ
 نفس جزع کند را و این استخوانهای
 لَهْلُوعَةُ الَّتِي لَا تَسْتَطِيعُ حَرَّ
 زاری کند را که در آن یعنی که طاقت ندارد گرمی
 شَمْسِكَ فَكَيْفَ تَسْتَطِيعُ حَرَّ
 آفتاب ترا پس چگونه طاقت دارد گرمی
 نَارِكَ وَالَّتِي لَا تَسْتَطِيعُ صَوْتَ
 آتش ترا و آن نفسی که طاقت ندارد آواز
 رَعْدِكَ فَكَيْفَ تَسْتَطِيعُ
 رعد ترا پس چگونه طاقت دارد
 غَضَبِكَ فَارْحَمْنِي اللَّهُمَّ فَاِنِّي
 خشم ترا پس رحم کن مرا خداوند ای سرور
 اَمْرٍ وَحَقِيرٍ وَخَطِرٍ يَسِيرٍ
 مرد حقیرم و قدر من انگیزست و
 لَيْسَ عِنْدِي مِمَّا يَزِيدُ الْمَلِكَ
 نیست خدا با کردن من از آنچه از او زیاد کند پادشاهی تو

مَسْئَلُ ذَرَّةٍ وَوَعْدَانِ عَذَابٍ
 مسأله یک ذره و وعده عذاب
 شایسته است که ملکات
 از آنچه بیاید که زیاد کردی پادشاهی تو

سَأَلْتُكَ الصَّبْرَ عَلَيْهِ وَاجَبْتَ
 هر آنچه در میخواستم از تو صبر بر آنرا و دوست میداشتم
 أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ لَكَ وَلَكِنْ
 اینکه بوده باشد آن برای تو ولیکن
 سُلْطَانَكَ اللَّهُمَّ اعْظُمُ
 پادشاهی تو خداوند بزرگتر است
 وَمَلَكَكَ أَذْوَمُنْ أَنْ تَزِيدَ
 و سلطنت تو جاوده تر است آنکه زیاد کند
 فِيهِ طَاعَةَ الْمُطِيعِينَ أَوْ تَقْصُرَ
 در آن طاعت اطاعت کنندگان یا کم کند
 مِنْهُ مَعْصِيَةَ الْمَذْنِبِينَ
 از آن کهنکاری کنایه کاران
 فَارْحَمْنِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ
 پس رحم کن مرا ای رحم کننده بر من و مهربانترین
 تَجَاوَزْ عَنِّي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
 در گذار از من ای خداوند بزرگی و کرامتی کردن
 وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْعَلِيمُ
 و بپذیر توبه مرا بدستی که تویی تو توبه پذیرنده و مهربان

وَكَافَرُوا بِعَائِدَةِ اللَّهِ فِي التَّضَرُّعِ وَ
 و بود از دعای آنحضرت علیه السلام در تضرع و
 الْأَسْتِثْنَاءِ نَتَقَرُّ إِلَيْهِ بِحَمْدِكَ وَ
 زاری ای خدای من سپاس
 أَنْتَ لِلْحَمْدِ هَلْ عَلَى حَسْرَةٍ
 تو برای سپاس منراوری برین گویی
 صَنِّعْتَ إِلَيَّ وَسَبَّوْغَ نِعْمَائِكَ
 احسان تو بسوی من و تمامی نعمتهای تو
 عَلَيَّ وَجَزِيلَ عَطَايِكَ عِنْدِي
 برین و بسیار عطا می تو نزد من
 وَعَلَى مَا فَضَّلْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ
 و بر آنچه زیادهای مرا از رحمت خود
 وَأَسْبَغْتَ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَتِكَ
 و تمام کردی برین از نعمت خود
 فَقَدْ اصْطَنَعْتُ عِنْدِي مَا
 پس تحقیق که احسان کردی نزد من آنچه
 يَعْبُرُ عَنْهُ شُكْرِي وَلَوْلَا إِحْسَانُكَ
 عاجز هستم از آن شکر من و اگر نبود احسان تو

إِلَيَّ وَسَبَّوْغَ نِعْمَائِكَ عَلَيَّ مَا
 بسوی من و تمامی نعمتهای تو برین
 بَلَغْتَ اجْزَاءَ زَجْجِي وَلَا إِصْلَاحَ
 نرسیدم بجمع کردن بهره خود و نه بصلاح آوردن
 نَفْسِي وَلَكِنَّكَ ابْتَدَأْتَنِي
 نفس خود و لیکن ابتدا کردی مرا
 بِالْإِحْسَانِ وَرَزَقْتَنِي فِي أُمُورِي
 با احسان و روزی کردی مرا در کارهای من
 كُلِّهَا الْكِفَايَةَ وَصَرَفْتَ عَنِّي
 تمامی کارگذاری و گردانیدی از من
 جَهْدَ الْبَلَاءِ وَمَنْعْتَ مِنِّي
 مشقت بلا و بازداشتی از من
 مَجْدُورَ الْقَضَاءِ إِلَيْهِ فَنَكَمُ
 مذر کرده شده قضا ای خدای من پس
 مِنْ بَلَاءٍ جَاهِدٍ قَدْ صَرَفْتَ عَنِّي
 از بلائی مشقت برنشده که تحقیق گردانیدی از من
 وَكَمْ مِنْ نِعْمَةٍ سَابِغَةٍ أَقْرَبَتْ بِهَا
 و بس از نعمت تمامی که روشن کردی با

نیز قضای که مذر کرده شده است

عَيْنِي وَكَمْ صَنِيعَةٌ كَرِيمَةٌ
 چشم مرا و بیا از حسن بزرگی
 لَكَ عِنْدِي أَنْتَ الَّذِي
 ترا نزد من تویی آنکه
 أَحْبَبْتُ عِنْدَ الْأَضْطِرِّ ارْتَدَعُوا
 اجابت گزیدم نزد بیچارگی دعای مرا
 وَأَقْلَتُ عِنْدَ الْعِثَارِ زَلْتُهُ
 و در گذراندی نزد بس در آمدن از غم من گشودم
 وَأَخَذْتُ لِي مِنَ الْأَعْدَاءِ بَطْلًا
 و گرفتم برای من از دشمنان حق مرا
 اللَّهُمَّ وَجَدْتُكَ بِخِيَالِ حِينٍ
 ای خدای من یافتم ترا بنحیلهنگامی
 سَأَلْتُكَ وَلَا مَنَقِبًا حِينٍ
 که خواستم ترا تو و نه گرفت هنگامی
 أَرَدْتُكَ بَلْ وَجَدْتُكَ لِدُعَائِي
 که اراد کردم ترا بلکه یافتم ترا برای دعای خود
 سَامِعًا وَظَالِمِي مُعْطِيًا
 شنونده و برای مظلومی خود عطا کننده

وَوَجَدْتُ نِعْمًا كَ عَلَى سَابِغَةٍ
 و یافتم نعمتهای ترا بر خود تمام
 فِي كُلِّ شَأْنٍ مَرِشًا تَعْنِي وَ كُلِّ
 در هر حال خود و هر
 زَمَانٍ مَرِشًا تَعْنِي فَانْتَ عِنْدِي
 زمانی از زمان خود بیسر تو نزد من
 مَجْمُودٌ وَصَنِيعُكَ لَدِي مَبْرُورٌ
 ستوده و نیکی تو پیش من بیرون است
 تَحْمَدُكَ نَفْسِي وَسَيَانِي وَعَقْلِي
 سپاسم ترا نفس من و زبان من و عقل من
 حَمْدًا يَبْلُغُ الْوَفَاءَ وَحَقِيقَةَ
 سپاسی که میرسد بوفای و حقیقت
 الشُّكْرِ حَمْدًا يَكُونُ مَبْلُغًا
 شکر سپاسی که بوده شد مقصد
 رِضَاكَ عَنِّي فَجَنِّي مَرِشًا تَعْنِي
 خوشنودی تو از من پس در نیاید دور از چشم خود
 يَا كَهْفِي حِينَ تَغْيِينِي الْمَذَاهِبِ
 ای پناه من هنگامی که خارج کنی مرا راهها

بغیر از سپاس که در حق
 و حقیقت که باقی آورده

بغیر از سپاسی که در حق
 بیام از اینست که تا به نزد
 از تو نشانی

وَيَا مُقِيلاً عَثَرْتَنِي فَلَوْلَا سَتْرُكَ

وای درگذراننده از لغزش من پس اگر نبود پوشش من

عَوْرَتِي لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ

پوشاندنی مرا برآینه بودی از رسوایان

وَيَا مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ فَلَوْلَا نَصْرُكَ

وای قوت دهنده من یاری کردن پس اگر نبود یاری کردن تو

إِيَّاي لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ

مرا برآینه بودی از خلبانان شکست خورده

وَيَا مَنْ وَضَعْتَ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ

وای آنکه گذاشته اند برای او پادشاهان نیر

الْمَدْلَةَ عَلَى عُنُقِهَا فَمَنْ مَنَ سَطْوَاتِهِ

فاری بر گردنهای خود پس ایشان از قهرهای او

خَائِفُونَ وَيَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا

ترسندگان وای سزاوارترین کاری وای

مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحَسَنَى اسْئَلُكَ

آنکه مرا در نامهای نیکو سؤال میکنم ترا

أَنْ تَعْفُو عَنِّي وَتَغْفِرَ لِي فَلَسْتُ

اینکه درگذری از من و بیامرزی مرا از گناهانم

*نیز جویند که برگردان گناه
بگذرانند ۵*

بِرِيًّا فَأَعْتَدِرْ وَلَا بِيْ قُوَّةٍ

بیکانه پس خدایم و نه خداوند قوت

فَأَنْتَصِرْ وَلَا مَفْرَى لِي فَاقْرَأْ سَقِيلاً

پس با استقامت و نه گریزگامی مرا پس بگزم و در خوابم از تو

عَثَرْتَنِي وَاتَّصِلْ إِلَيْكَ مِنْ

که بگذری از لغزشهای من و خدیگویی بسوی تو از

ذُنُوبِي الَّتِي قَدْ أَوْبَقْتَنِي وَجَاحَتِي

گناهان خود که تحقیق هلاک کرده اند مرا و فواید مرا

بِي فَأَهْلَكَتَنِي مِنْهَا فَرَرْتُ إِلَيْكَ

مرا پس سلاک کرده اند مرا از آنجا که میکردم بسوی تو

رَبِّ تَائِبًا فَبَقِيَ عَلَيَّ مَتَعُودًا

ای پروردگامین تو برگشته پس بپذیر تو چرا پناه گرفته

فَاعِدِنِي مَسْتَجِيرًا فَلَا تَخْذَلْنِي

پس پناه ده مرا زینهار جوینده پس خار کن مرا

سَاءَ إِلَّا فَلَا تَحْرِمْنِي مَعْتَصِمًا

سؤال کننده پس محروم مساز مرا حاکم در زند

فَلَا اسْئَلْنِي دَاعِيًّا فَلَا تَرُدَّنِي

پس خار نکن مرا دعا کننده پس گردان مرا

خَائِبًا دَعَوْتُكَ يَا رَبِّ مَسْكِينًا
نامید خوانم ترا ای پروردگار من عالمی که در دنیا
مَسْتَكِينًا مُشْفِقًا خَائِفًا
و نزار می کنسند و ترسند و بیمناک
وَجَلًا فَقِيرًا مُضْطَرًّا إِلَيْكَ أَشْكَو
و پیراکنده و فقیر و بیچاره لبوی تو شکایت
إِلَيْكَ يَا إِلَهِي ضَعْفَ نَفْسِي عَنِ
لبوی تو ای خدای من از سستی نفس خود از
الْمَسَارِعَةِ فِيمَا وَعَدْتَهُ أَوْلِيَاءَكَ
بشتاب کردن در آنچه وعده داده بآن دوستان خود را
وَالْحَائِبَةِ عَمَّا حَذَرْتَهُ أَعْدَاءَكَ
و دور کردن در آنچه بیم داده بآن دشمنان خود را
وَكثْرَ هَمِّهِمْ وَوَسْوَسَةٍ
و از بسیاری اندیشه های من و وسوسه های
نَفْسِي إِلَهِي لَمْ تَقْضِ حَنِيئِي بِسِرِّي
نفس من ای خداوند من رسوا کن مرا بی نهانی من
وَلَمْ تَهْلِكْ لِي بِسِرِّي أَدْعُوكَ
و هلاک کن مرا بکنی بی نیازی من خوانم ترا

یعنی بشت و نغمتهای آن
یعنی زنج و عقوبتهای آن
یعنی بسیاری پنهان

مَشِيئِي وَإِنْ كُنْتُ بَطِيئًا
پس اجابت میکنی مرا و اگر چه بستم در جواب بکنده
حِينَ تَدْعُونِي وَأَسْأَلُكَ كُلَّ
بشکایمی که میخواهی مرا و سؤال میکنم ترا هر
مَا شِئْتَ مِنْ جَوَابِي وَجِثَ
چون میخواهم از حاجتهای خود و میرا
مَا كُنْتَ وَضَعْتَ عِنْدَكَ
که هستم میکندم پیش تو
سِرِّي فَلَا أَدْعُو سِوَاكَ وَلَا
راز خود را پس نمیخوانم سواي ترا و
أَرْجُو غَيْرَكَ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ
امید دارم غیر ترا اجابت میکنم ترا
لَسْمَعُ مَرَشِكِي إِلَيْكَ وَتَلْقَى مِنْ
میشنوی شکوه مرا که شکایت کرد لبوی تو و پیش می آید مرا
تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَتَخَلَّصَ مِنْ
تو کل کرد بر تو و میرسانی مرا
مَرَاتِعِمْ بِكَ وَتَقْرِحَ عَيْنَ لَادٍ
دست ز تو بکنی و برطرف کنی دلارا از مر که پناه آورد

بِكَ الْإِلَهِي فَلَا تَحْرِمْنِي خَيْرَ الْآخِرَةِ

بگو ای خدای من پس محروم ما را از خیر آخرت

وَالْأُولَى لِقِتْلَةٍ شُكْرِي

و دین بجهت گمی شکر من

وَاعْفِرْ لِي مَا تَعَلَّمُ مِنْ ذُنُوبِي

و بیامرز برای من آنچه می دانم از گنایان من

إِنْ تَعَذَّبْ فَإِنَّا الظَّالِمُ الْمَفْرُطُ

اگر عذاب کنز پس من ستم کار تقصیر کننده

الْمُضِيعُ الْآثِمُ الْمُقْصِرُ الْمَضْحَمُ الْعَاقِلُ

ضایع کننده گناهکار کوتاهی کننده تقصیر آزار دهنده و کذا

حَظَّ نَفْسِي وَإِنْ تَغْفِرْ فَإِنِّي

بهره نفس خود را و اگر بیامرزی پس تو

وَمَنْ مِنْ رَحْمَتِ الرَّاحِمِينَ دَعَاكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

و بود از رحمت ترین هم کنندگان تو دعای بخیر علی السلام

فِي الْإِلْحَامِ إِلَهُ تَعَالَى

در مسالمت کردن بر خدای تعالی

يَا اللَّهُ الَّذِي لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي

ای خدای که پنهان نیست بر او چیزی در

الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَكَيْفَ

زمین و نه در آسمان و چون

يَخْفَى عَلَيْكَ يَا إِلَهِي مَا أَنْتَ

پنهان شد بر تو ای خدای من آنچه تو

خَلَقْتَهُ وَكَيْفَ لَا يَخْفَى

آفریده آزا و چگونه ندانی

مَا أَنْتَ صَنَعْتَهُ أَوْ كَيْفَ

آنچه تو ساخته آزا یا چگونه

يَغِيْبُ عَنْكَ مَا أَنْتَ تَدْبُرُ

غیب شود از تو آنچه تو تدبیر کنی

أَوْ كَيْفَ لَسْتَ تَطِيعُ أَنْ يَهْرَبَ

یا چگونه تواند که بگریزد

مِنْكَ مَنْ لَا يَحِقُّ لَهُ إِلَّا بِرِزْقِكَ

از تو آنکه نیست زنده گی بر او را مگر بر روزی تو

أَوْ كَيْفَ يَخُومِنِكَ مَنْ لَا

آیا چگونه در پای می ایستد از تو کسی که

مَدَّ هَبَّ لَهُ إِلَّا غَيْرُ مَلَكَكَ

نیست رای می برود در غیر ملک تو

سُبْحَانَكَ أَحْسَنُ خَلْقِكَ لَكَ
 باکی تراست *ترسیده ترین افراد کان تو مرزا*
 اعلمهم بك واخضعهم لك اعلمهم
 دانایان تراست *و افتاده ترین ایشان مرزا اعلم کن*
 بطاعتك واهونهم عليك
 بطاعت تو *و خوارترین ایشان بر تو*
 مرانت تزرق وهو يعبد غيرك
 آنست که تو روزی دمی در او او برستد غیر ترا
 سُبْحَانَكَ لَا يَنْقُصُ سُلْطَانَكَ
 باکی تو *کم نمیکنند با پادشاهی ترا*
 مِنْ شَرِكٍ بِكَ وَكَذَبَ رُسُلَكَ
 آنکه شرک آورد بتو *و تکذیب کرد رسولان ترا*
 وَلَيْسَ يَنْتَظِعُ مِنْ كَرَمِ قَضَائِكَ
 و نمیشواید *کسی که ناخوش دارد و قضای ترا*
 أَنْ يَرُدَّ أَمْرَكَ وَلَا يَمْتَنِعُ مِنْكَ
 اینکه رد کند امر ترا *و باز نتواند دهنست خود را از تو*
 مِنْ كَذِبِ بَقْدَرَتِكَ وَلَا
 آنکه *تکذیب کرد* *قدرت ترا*

بِقُوَّتِكَ مِنْ عَبْدٍ غَيْرِكَ وَلَا
 قوت نمیشود *دار تو از هر که برستد غیر ترا*
 يَعْتَمِدُ فِي الدُّنْيَا مِنْ كَرَمِ لِقَائِكَ
 زانکه *کی نیاید همیشه در دنیا آنکه ناخوش داشت ملاقات ترا*
 سُبْحَانَكَ مَا اعْظَمَ شَأْنَكَ وَ
 باکی تو *چه بزرگست شأن تو*
 أَقْهَرَ سُلْطَانَكَ وَأَشَدَّ
 چه قهار است *پادشاهی تو* *و سختست*
 قُوَّتِكَ وَأَنْفَذَ أَمْرَكَ سُبْحَانَكَ
 قوت تو *و چه جاریست امر تو* *باکی تو*
 قَضَيْتَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ
 حکم کردی *بر همه* *افزیدگان خود*
 الْمَوْتَ مِنْ وَجْدِكَ وَمَنْ كَفَرَ
 هر که *بیکجا بد آنست ترا* *و هر که کافره*
 بِكَ وَكُلُّ ضَائِقِ الْمَوْتِ
 بود *و همه* *چشمنده از مرگ را*
 وَكُلُّ صَائِرِ إِلَيْكَ فَتَبَارَكَ
 سوی تو *پس درمی تو*

وَقَالَتْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ حَيٌّ
 وَبَرُّهُ *و برتری* نِسْتِ خَدَائِي مَرُّو تَمَنَائِي
 لَا شَرِيكَ لَكَ أَمِنْتُ بِكَ وَ
 نِسْتِ اِنبازِی حُرَّتِ *کردیم تو* صَدَقْتَ رِسَالَكَ وَقِيلْتُ
 اَصْدِيقِ كَرَمِ *فستادگان ترا و پذیرفتم* كِتَابَكَ وَكَفَرْتُ بِكُلِّ
 كِتَابِ تَرَا *و کافر شدم* مَعْبُودٍ غَيْرِكَ وَبَرُّتُ مِمَّنْ
 مَعْبُودِي غَيْرُ تُو *و بیزار شدم* عِبَدِ سِوَاكَ اللَّهُمَّ اِنِّي اَجْبِدُ
 اِسْتِيدَه سِوَايِ تَرَا *خداوند را برستی من* وَ اَمْسِي مُسْتَقِلًّا لِعَمَلِي مُعْتَرِفًا
 وَ شَامِ *در حالیکه که اندک بیدار بودم در آخر وقت* بِذَنْبِي مُقَرًّا بِخَطَايَايَ اَنَا يَا سِرَّالْغَلْبِ
 بِنَجَاهِ خُودِ اَوْ رَا كُنْدَمِ بِنَجَاهِ خُودِ *من سبب بر آوردن* عَلَي نَفْسِي ذَلِيلًا لِعَمَلِي اَهْلَكَنِي
 اِنْفِئْسِ اَخُودِ خَارَمِ

وَهُوَ اِي اَرْدَانِي وَ شَهَوَاتِي حَمِيْنِي
 دِنِوَابَشِشِ مَن بَهْلَاكَ اِنْ تَجَمَّعَتْ وَ اَرَزُو نَامِي مَن حُرْمَتِ
 فَاسْأَلُكَ يَا مُوَلَايَ سِوَالِ مَن
 سِوَالِ مِي كُنْمِ تَرَا اِي مُوَلَايِ مَن *سؤال کردن کسی* نَفْسِي لَاهِيَةً اِطْوَالَ اَمَلِي
 كَرَفَنَسِ اُو خَا فَلَست *بجست زانوی آرزوی او* وَ بَدَنِي غَافِلًا لِيَسْكُونَ عِرْوَقِي
 وَ بَدَنِ اُو بَجَهْمَتِ *بجست آمیدن* رَكَمِي اِنْ وَقَلْبِي مَفْتُونًا بِكَثْرَةِ النِّجَمِ
 وَ دَلِ اُو كَرَفَتِ *بجست* بِيَسْبَارِي نَفْسِي عَلَيْهِ وَ فِكْرِي قَلِيلًا
 وَ فِكْرِ اُو *کست در آنچه* هُوَ صَائِرٌ اِلَيْكَ سِوَالِ مَن قَدْ
 كَرَفَتِ *بجست* بِيَسْبَارِي نَفْسِي سِوَالِ كَرَمِ كَسِي كَبَحْتِي غَلَبَ عَلَيْهِ الْاَمَلُ وَ فِتْنَةُ
 وَ كَرَفَتِ *بجست او را* اَلْهَوَى وَ اسْتَمَكْتُ مِنْهُ النَّفْسِي

میسسی آفت

وَإِيَّاكَ اسْتَعِينُ وَبِكَ أَمِنُ وَ

و از تو یاری میجویم و ب تو میگویم و

عَلَيْكَ اتَّوَكَّلُ وَعَلَى جُودِكَ

بر تو توکل میکنم و بر جود تو

وَعَظْمِ وَكَرَمِكَ أَتَّكِلُ دُعَاءُ عَلِيٍّ

و بود از و کرم تو اعتماد میکنم دعای علی

فِي التَّذَلُّعِ لِلَّهِ عِنْدَ جَدِّ

در خاری نمودن بر خدای عند جد

رَبِّ افْحَمْتَنِي ذُنُوبِي وَأَنْقَطِعَتْ

ای پروردگار من غم من را که با من در بر من بود

مَعَا لَتِي فَلَا حِجَّةَ لِي فَأَنَا إِلَّا

تفاهر من پس نیست چیزی مرا منم

بِإِلِيَّتِي الْمُرْتَهَنُ بِعَمَلِي الْمَتْرُوقِ

بسیار خودم در کردم بر او را خودم تر و پست

لِي خَطِيئَتِي الْمُتَخَيَّرُ عَنْ قَصْدِي

در خطای خودم و متخیرم از قصد خودم

الْمُنْقَطِعُ فِي قَدِّهِ وَقَفْتُ نَفْسِي

مانده از راه او ایستادم در پند خودم

مَوْقِفِ الْأَذِلَّةِ الْمَذْنُوبِينَ

در جای ایستادن خواران گناهکاران

مَوْقِفِ الْأَشْقِيَاءِ الْمُتَجَرِّبِينَ

در جای ایستادن بدبختان و لیر می کنندگان

عَلَيْكَ الْمُسْتَخْفِينَ بِوَعْدِكَ

بر تو سبک کنندگان ب وعده تو

سُبْحَانَكَ أَيُّ جُرْأَةِ اجْتِرَاتُ

ای کی تو ب کدام جرأت دلیبری کرده

عَلَيْكَ وَإِي تَعْدِيرِ غَرَبَتُ

بر تو و کدام فریب دادن در مملکت تو

نَفْسِي مَوْلَايَ أَرْجَمُ كَبُوتِي

نفس خود را مولای من رسم کن ایستادن مرا

لِحُجْرٍ وَجْهِي وَذَلَّةَ قَدَمِي وَعَدَّ

میان روی من و لغزدن مقدم مرا و مهر نهادن

بِحِمْلِكَ عَلَيَّ جَهْلِي وَبِإِحْسَانِكَ

سگوار می نمودی

عَلَى إِسَاعِي فَأَنَا الْمُقَرَّبُ بِذَنْبِي

به بخانه خود

المُعْتَرِفُ بِخَطِيئَتِي وَهَذَا

اعتراف کننده بخطای خود و این

يَدِي وَنَاصِيَتِي اسْتَكِينُ

دست و پیش برهنه زاری میکنم

بِالْقُوَّةِ مِنْ نَفْسِي اُرْجَمُ شَيْئَتِي

بقصاص کردن از نفس همین زخم کن پیری مرا

وَيَفَادُ اَيَّامِي وَاقْتِرَابِ اَجَلِي

و باخر رسیدن روزی مرا و نزدیک شدن اجل مرا

وَضَعْفِي وَمَسْكَنتِي وَقِلَّةِ

وستی مرا دور ویشی مرا و کمی

حِيلَتِي مَوْلَايَ وَارْحَمْنِي اِذَا

چاره مرا ای مولای من و رحم کن مرا چون

نَقَطَعَ مِنَ الدُّنْيَا اَثْرِي وَانْحَجِي

شقیقش را از دنیا نشان من و نیست

مِنَ الْخَلْقِ قَبْلِ ذِكْرِي وَ

از

كُنْتُ فِي الْمَنَسِيْبِيْنَ كَمَنْ قَدْ

بوده

*نفسی را از دنیا که بقصاص کنی از نفس خود
ای نفس من را اسلک کرده ای چون
قصاص از این اتصال کن نفس من را
خیانت کرده ای*

نَسِي مَوْلَايَ وَارْحَمْنِي عِنْدَ

فراموش شده ای مولای من و رسم کن مرا نزد

تَغْيِرِ صُوْرَتِي وَحَالِي اِذَا بَلَغَ

متغیر شدن صورت من و حال من چون گذشتند

جِسْمِي وَتَفَرَّقَتْ اَعْضَائِي

تن من و پاشد اعضای من

وَتَقَطَّعْتَ اَوْصَالِي يَا غَفْلَتِي

و بریده شد پیوندهای من و ای غیری من

عَمَّا يَرَادُ بِي مَوْلَايَ وَارْحَمْنِي

از آنچه اراده کرده است بمن مولای من و رحم کن مرا

اِنَّ حَشْرِي وَنَشْرِي وَاجْعَلْ

در زنده کردن من و برانگیختن من و گردان

اِنَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمَ مَعَ اَوْلِيَائِكَ

در آن روز با ارباب خود

مَوْقِفِي وَ اِنَّ اَجْنَائِكَ مَصْدَرُ

مستان خود و جای برکنش من

وَفِي جَوَارِكَ مَسْكَنِي

مکان مرا

وكان من يارب العالمين **دعا**

و بود از ای پروردگار عالمیان دعای محمد

عليه السلام **استكشاف الهوى**

عليه السلام در طلب رفع کردن اندوه

يا فارح الهوى يا كاشف الغم

ای بخشننده اندوه و رفع کننده غم

يا رحمن الدنيا والاخرة ورحيمها

ای رحمن در دنیا و آخرت و رحیم در دنیا و آخرت

صل على محمد وال محمد

صفت بزرگوار محمد و آل محمد

واقف همتي واكشف غمي

و گشایس ده اندوه مرا و برطرف کن غم مرا

يا واحد يا احد يا صمد يا من

ای یگانه ای یگانه ای بی نیاز ای آنکه

لم يلد ولم يولد ولم يكن له

زایید و زاییده نشد و زاییده نداشت

كفو احد اعظمي و طهرني

این میانوساز

واذهب ببليتي واقرا **ايات الكرى**

و ببرد بیه مرا و بخوان ایت الکرّی

والمعوذتين وقل هو الله احد

و معوذتین و قل هو الله احد

قل اللهم اني اسئلك سؤال

بار خدا بپرستی من سوال میکنم ترا سوال کن

مواشئت فافتة وضعفت

کسی گمنگشت احتیاج او داشت

قوته و كثرت ذنوبه سؤال

قوت او بسیار است گناهان او سوال کن

من لا يجد لفاقتيه مغيثا

کسی که نیاید برای احتیاج خود فریادی

ولا اضعفه مقويا ولا لذنبه

و نه برای گنهی خود قوت دهنده و نه برای گناه خود

خافوا غيرك يا ذا الجلال والاكرام

و گرامی داشتن

اسئلك عملا تحب به من عمل

*میتوان خود بر طبق دعا خود
برای نیاس*

بِهِ يَقِينًا تَتَفَعُّ بِهِ مَنْ اسْتَيْقَنَ
 بِه حَقَّ الْيَقِينِ فِي نَفَاذِ امْرِكِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَقْبِضْ عَلَى الصِّدْقِ نَفْسِي وَ
 اقْطَعْ مِنَ الدُّنْيَا حَاجَتِي وَاجْعَلْ
 فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتِي شَوْقًا
 إِلَى لِقَائِكَ وَهَبْ لِي صِدْقَ
 التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ اسْأَلُكَ
 مِنْ خَيْرِ كِتَابٍ قَدْ خَلَا وَاعْوَدُ

این یقین است که نفع رساندن آن کس که یقین داشته باشد
 این یقین است که نفع رساندن آن کس که یقین داشته باشد
 در روزان شدن امر تو

یعنی وقتی که قبض روح من میکنی
 از رستمان بهم یا مراد
 که کیش بسوی رستی نفس را
 خواهی بخوانی

از خیر
 از خیر

بِكَ مِنْ شَرِّ كِتَابٍ قَدْ خَلَا
 اسْأَلُكَ خَوْفَ الْعَابِدِينَ
 لَكَ وَعِبَادَةَ الْخَاشِعِينَ
 لَكَ وَيَقِينَ الْمُتَوَكِّلِينَ
 عَلَيْكَ وَتَوَكُّلَ الْمُؤْمِنِينَ
 عَلَيْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ رَغْبَتِي
 فِي مَسْأَلَتِي مِثْلَ رَغْبَةِ أَوْلِيَاءِكَ
 فِي مَسْأَلَتِهِمْ وَرَهْبَتِي مِثْلَ
 رَهْبَتِهِمْ

از شر نوشته که تجویز نوشته است
 سؤال میکنم از تو ترس عبادت کنندگان

مر ترا و پستش و فروتشان
 مر ترا و یقین تو کولی کنندگان
 بر تو و تو کولی مؤمنان

بار خدا را بگردان غیبت مرا
 در سؤال من مانند غیبت دوستان
 در سؤال من مانند غیبت دوستان

رهبت

عَمَلًا لَا أَتْرُكُ مَعَهُ شَيْئًا مِنْ
كَارِي كِه تَرَكْنَم *با آن چو کسی را از*
دِينِ خُود بِجَهْتِ تَرَسِ كَسِي اِنْزِ اَوْفَرِدِ كَانِ
دِينِكَ مَخَافَةً أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
اللَّهُمَّ هَذَا جَاجِي فَاعْظُم
فِدَاؤُنَا *این است حاجت من پس بزرگ کن*
فِيهَا رَغَبَتِي وَأَظْهِرْ فِيهَا عَذْبِي
دَرَان رَغَبْتِ مَرَا وَظَاهِرْ مَرَا دَرَانِ عَذْبِي
وَلَقِيْتِي فِيهَا حُجَّتِي وَعَافِي فِيهَا
وَبِيَا مَوْزِمِ اِدْرَانِ حُجَّتِ مَن وَ عَافِي مَرَا دَرَانِ
جَسَدِي اللَّهُمَّ مَنْ أَصْبَحَ
فِدَاؤُنَا *فداؤنا هر که صبح کرد*
لَهُ نَفْسُهُ أَوْ دَجَاءُ غَيْرِكَ فَقَدْ
مَرَاوَرَا اِتْمَادِي بِاَلْمَيْدِي بِغَيْرِ تَوْ *مستند می باشد غیر تو پس تحقیق*
أَصْبَحْتَ وَأَنْتَ تَقِيْتِي وَجَاجِي
كَمَنْ *کرمین*

یعنی در آن حاجت

قت
یعنی کار که حاجت است از آن
کار که حاجت است از آن

فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا فَاقْضِ لِي

بِخَيْرِهَا عَاقِبَةً وَبِحَجَّتِي مُرْتَضًا
بِهَيْرِيْنِ اِنْمَا اِز رُويِ اِنْجَامِ وَرَبَّايِ دِهْرَا اَرْكَرُ اِنْسَانًا
الْفِتْنِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
فِتْنَتَهَا بِرَحْمَتِ خُودِ اِي مَرَا بِنَتْرِيْنِ مَرَا بِنَا
وَصَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَرَحْمَتِكَ وَفِدَايِ بَرَبْرَا *محمد هب*
رَسُولِ اللَّهِ الْمُصْطَفَى وَعَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ
رَسُولِ فِدَايِ كِه بَرَكْرِيْتِه اِسْتِ وَبِرِ اَلِ وَا كِه پَا كَانْدِ

مِمَّا لَقِيَ بَعْضُ نَبِيِّ الضَّعِيفِ الْكَلِمَةَ
اِز اِنْجِيْتِي شُدِه اِسْتِ بَعْضِي نَسْخَايِ صَحِيفِ كَا لِه بُوْدِه اِسْتِ اِنْجِي
أَعْنِي سَيِّدَ الْعَالَمِينَ
اِنْجِيْتِي يَعْنِي حَضْرَتِ اِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ
عَلَيْهِ السَّلَامُ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَجَانِبِكَ

عَلَيْهِ رَحْمَتِ يَكْتُمُ بَسْمَلًا

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَعَالَيْتَ
 سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَالْعِزُّ اَزَارُكَ
 سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَالْعِزَّةُ رِذْوَانُكَ
 سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَالْكِبْرِيَاءُ
 سُلْطَانُكَ سُبْحَانَكَ مَجْدُكَ
 مَا اعْظَمَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ
 فِي الْاَعْلَى السَّمْعُ وَتَرَى مَا تَحْتَهُ
 الثَّرَى سُبْحَانَكَ اَنْتَ سَيِّدُ
 كُلِّ نَجْوَى سُبْحَانَكَ مَوْضِعُ

سبحانك اللهم و تعالی
 است از تعالی و عیبی از تو
 درت فدای تعالی است از تعالی
 و عیبها و تقوا باین
 است

كُلِّ شَكْوَى سُبْحَانَكَ ضَلال
 مَلَأَتْ سُبْحَانَكَ عَظِيمَ الرَّجَاءِ
 سُبْحَانَكَ تَرَى مَا فِي قَعْرِ الْمَاءِ
 سُبْحَانَكَ تَسْمَعُ اَنْفَاسَ الرَّحْمٰنِ
 فِي قَعْوَرِ الْبِحَارِ سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ
 وَزْنَ السَّمَوَاتِ سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ
 وَزْنَ الْاَرْضِيْنَ سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ
 وَزْنَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ سُبْحَانَكَ
 وَزْنَ الظُّلْمَا قِيَمَةُ النُّوْرِ

شاکلی
 سب می کنم ترا ای خدا
 در کردی سب می کنم ترا ای که بزرگ است امیدوار
 سب می کنم ترا ای که در عمق آب
 سب می کنم ترا ای که می شنوی
 سب می کنم ترا ای که می شنوی نفسهای بسیار
 در قعرهای دریا
 وزن آسمانها را
 وزن زمینها را
 سب می کنم ترا
 سب می کنم ترا
 سب می کنم ترا
 سب می کنم ترا

كُلِّ نَجْوَى سُبْحَانَكَ مَوْضِعُ

سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ وَزْنَ الْفَيْءِ وَ

تسبیح یکم ترا میدانی وزن ساق و

لَهُوَ أَسْبَحَانَكَ تَعْلَمُ وَزْنَ

بهارا تسبیح یکم ترا میدانی وزن

الرِّيحِ كَمَا مَرَّ بِثِقَالِ ذَرَّةِ سُبْحَانَكَ

باد را که چند است آن از مقدار ذره تسبیح یکم ترا

قَدُوسٍ قَدُوسٍ سُبْحَانَكَ عَجَبًا

قدوسی قدوسی تسبیح یکم ترا عجب دارم

مَنْ عَرَفَكَ كَيْفَ لَا يَخَافُكَ

از کسی که شناخت ترا چگونه نمیرسد از تو

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ

تسبیح یکم ترا خداوند و شکر بپایان کن

سُبْحَانَكَ رَبِّي الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

تسبیح یکم ترا خدای بلند و بزرگوار

رَوَى الزَّهْرِيُّ عَنْ سَعِيدِ بْنِ

الْمُسْتَيْبِ قَالَ كَانَ الْقَوْمُ لَا يَخْرُجُونَ

بعض خد تعداد ذره است

وزنه بعض متعارف است

و بعض مورد پر است

تقصیر

بعض یکی از تسبیحها

مَنْ مَكَرَتْ حَتَّى يَخْرُجَ عَلَى نَبِيِّ الْحَمِيرِ

سَيِّدِ الْعَابِدِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

فَخَرَجَ وَحَمِيَتْ مَعَهُ فَنَزَلَ فِي

بَعْضِ الْمَنَازِلِ فَوَضَعَا رُكْعَتَيْنِ

فَسَبَّحَ فِي سَجُودِهِ يَعْنِي هُنَا

التَّسْبِيحَ فَلَمْ يَبْقَ شَجَرٌ وَلَا مَدْرٌ

الْأَسْبَحَ مَعَهُ فَفَرَّغْنَا فَرَفَعَ

رَأْسَهُ فَتَالِ يَا سَعِيدُ افْرُخْتَ

فَقُلْتَ نَعَمْ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ فَتَالِ

هَذَا التَّسْبِيحُ الْأَعْظَمُ حَتَّى لَا يَكُونَ

عَنْ جَدِّي عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وآلِهِ قَالِ لَا تَبْتَغِ الذَّنْبَ مَعَ

هَذَا التَّسْبِيحِ وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ

جَلَّ لَهُ مَا خَلَقَ جِبْرِيْلَ لَهُمَهُ

هَذَا التَّسْبِيحِ وَهُوَ اسْمُ اللَّهِ الْأَكْبَرُ

دُعَاءٌ تَجِدُ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَجَلَّى لِلْقُلُوبِ

بِالْعِزَّةِ وَأَحْبَبَ مِنْ الْأَبْصَارِ

تجدید صافی تعالیٰ تبارک و تعالیٰ
دعای تعالیٰ را عظمت بزرگوارا

دین آریست

بِالْعِزَّةِ وَقَتَدَّ عَلَى الْأَشْيَاءِ

بِالْقُدْرَةِ فَلَا الْأَبْصَارُ تَبْتَدُّ

لِرُؤْيَيْهِ وَلَا الْأَوْهَامُ تَبْلُغُ

كُنْهَ عَظَمَتِهِ تَجِبُّ بِالْعِظْمَةِ

وَالْكِبْرِيَاءِ وَأَسْتَعْطَفُ

بِالْعِزَّةِ وَالْبِرِّ وَالْجَلَالِ وَقُدْسِ

بِالْحُسْنِ وَالْجَمَالِ وَتَجِدُّ بِالْفَخْرِ

وَالْبَهَاءِ وَتَحْتَلُّ بِالْحَمْدِ وَالْإِلَاحِ

وَأَسْتَخَاصَ بِالتَّوَرِّ وَالضِّيَاءِ

بهرت و توانایی دار و بر

بقدرت کسین دیدن

برای دین او و در همه چیز

کنه بزرگاری او بزرگی کرده است

و کبریا و در دای خود کرده است

عزت و بزرگی را و مقدس کرده است

و جمال و اظهار شرف کرده است

تجدید بزرگی و افشانه

در روشنی

بهرت و توانایی دار و بر
دین آریست
تجدید صافی تعالیٰ تبارک و تعالیٰ
دعای تعالیٰ را عظمت بزرگوارا

خَالِقُ لَا تُظِيرُ لَهُ وَاحِدًا لَنْدَلَهُ وَ

آفریننده است که نظیری مرورا بیکانه نیست که نیست

وَاحِدًا لَضِدَّهُ وَصَمَدًا لَكُفُوًا

یکسان است که ضد ندارد و بی نیاز است که بقا ندارد

لَهُ وَاللَّهُ لَا تَأْتِي مَعَهُ وَفَاطِرٌ

و خداست که نیست و بی با او و فاطمیت

لَا شَرِيكَ لَهُ وَرَازِقٌ لِمُعِينٍ

که نیست انبازی مرورا و روزی دهنده است که نیست

لَهُ وَالْأَوَّلُ بِلَا زَوَالٍ وَالذَّائِمُ بِلَا

مرورا و از دست بی زوال و دائم بی

فَنَاءٍ وَالْقَائِمُ بِلَا عَنَاءٍ وَالْمُؤَمَّرُ

نست و استاده است بی تعب و امان

بِلَا نِهَائَةٍ وَالْمُبْدِيُّ بِلَا أَمَدٍ

بی نهایت و آفریننده است بی مستحق بی

وَالصَّانِعُ بِلَا أَحَدٍ وَالرَّبُّ بِلَا

وصوت کننده است بی

شَرِيكَ وَالْفَاطِرُ بِلَا كُفُوٍ

انباز

*کلیه است از یک با خودی و با
و تمام کارهای ایشان
بی نهایت*

لَيْسَ

وَالْفَعَالُ بِلَا عِزَّةٍ جَدُّ فِي مَكَانٍ

و بسیار گشته است بی عزتی نیست مرورا احدی در مکانی

وَلَا غَايَةَ فِي زَمَانٍ لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزُولُ

و نه غایتی در زمان بود و خواهد بود

وَلَكِنْ يَزَالُ كَذَلِكَ أَبَدًا هَوْلًا

و همیشه خواهد بود همچون همیشه اوست فدای

الْحَيُّ الْقَيُّومُ الدَّائِمُ الْقَدِيمُ الْقَتَّانُ

زنده که نبود بر است همیشه است و قدیم و توان

الْحَكِيمُ الَّذِي عَيْدُكَ بَيْنَاكَ

و حکیم ای فدای من بند و آل تو ام برستان

سَائِلُكَ بَيْنَاكَ فَقِيرُكَ بَيْنَاكَ

سائل تو برستان است محتاج تو برستان

فَقِيرُكَ بَيْنَاكَ ثَلَاثًا اللَّهُ لَكَ هَبْ

محتاج است برستان سه مرتبه ای فدای من مرزا

الْمُتَرَهِّمُونَ وَإِلَيْكَ أَخَصَّ الْمُبْتَلُونَ

زاس کرده فریاد کنند

رَهْبَةً لَكَ وَرَجَاءً لِعَفْوِكَ يَا إِلَهَ

ای فدای

الْحَقِّ ارْجُمُ دُعَاءَ الْمُشْتَرِحِينَ

حق رحمن دعای فریادرس طلب از

وَأَعْفُ عَنْ جَرَائِمِ الْغَافِلِينَ

و عفو کن از گناههای بجهل آن

وَزِدْ فِي إِحْسَانِ الْمُنِيبِينَ يَوْمَ

و زیاده کن در نیکی کوی کردن با بازگشت کنندگان

الْوَفْدِ عَلَيْكَ يَا كَرِيمُ

که وارد شوند بر تو ای کریم

دُعَاءُ فِي ذِكْرِكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دعای آنحضرت علیه السلام در ذکرت محمد صلیم السلام

اللَّهُمَّ يَا مَنْ خَصَّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ

ای خدا ای آنکه مخصوص ساخته است محمد و آل او را

بِالْكَرَامَةِ وَجَبَّاهُمْ بِالرِّسَالَةِ

بشرف و بزرگواری و عطا کرده است ایشان را رسالت

وَحَصَّاهُمْ بِالْوَسِيلَةِ وَجَعَلَهُمْ

و خاص کرد و خاص کرد ایشان را و ختم بهم

الْأَوْصِيَاءَ وَالْإِمْنَةَ وَعَلِمَهُمْ عِلْمَ

جانشینان پیمان و پشوا یا را و آموزانید ایشان را

مَا كَانَ وَمَا بَقِيَ وَجَعَلَ أَفْعَدَهُ

آنچه بود و آنچه باقیست و گردانید سبب دلها پی

مِنَ النَّاسِ تَهْوَى إِلَيْهِمْ صِلَ

از مردم ما را خواهش دارند به سوی ایشان حرم کس

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الظَّاهِرِينَ وَافْعَلْ

بر محمد و آل او که ما کند و بکن

بِنَامَا أَنْتَ أَهْلَهُ فِي الدِّينِ

با ما آنچه آنچه تو سر او را آتی در دین

وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

و دنیا و آخرت برستی که تو بر همه چیز

حَدِيقٌ وَقَدِيرٌ الصَّالِقِ عَلَامٍ عَلَيْهِمُ

دعای آنحضرت در بعثت تو ای رحمت فرستادن بر آدم علیه السلام

اللَّهُمَّ وَادِّمْ بَدِيْعَ فَطْرَتِكَ وَ

ای خدایا و آفرینش نیت و برود کارهای

هم پیش از او از کل فدای تمام کسی یا فریده است

صدا اول نمبر

وَبَدُّوْ حُجَّتِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَ
وَأَوَّلِينَ حُجَّتِكَ بِرَبِّكَ
بِرِيَّتِكَ وَالذَّلِيلَ عَلَى الْإِسْتِجَارَةِ
بِعَفْوِكَ مُرِعْتَابِكَ وَالنَّاهِجَ
سَبْلَ تَوْبَتِكَ وَالْمُتَوَسِّلَ بَيْنَ
الْخَلْقِ وَبَيْنَ مَعْرِفَتِكَ وَالَّذِي
لَقِنْتَهُ مَا رَضِيَتْ بِهِ عَنْهُ
بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَرَجَمْتِكَ لَهُ وَالنَّبِيَّ
الَّذِي لَمْ يَصْرَعْ عَلَى مَعْصِيَتِكَ وَ

سابق المتدللين بحلق رأسه
پشترین

فِي حُرْمِكَ وَالْمُتَوَسِّلَ بَعْدَ
الْمَعْصِيَةِ بِالطَّاعَةِ إِلَى عَفْوِكَ وَ
أَبْوَالِ الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ أُوذُوا فِي حُرْمَتِكَ
وَكَثُرَتْ سُكَّانِ الْأَرْضِ سَعْيًا
وَالطَّاعَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَنْتَ
يَا رَحْمَنُ وَمَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ
سَمَوَاتِكَ وَأَرْضِكَ كَمَا عَظَّمَ
حُرْمَاتِكَ وَذَلَّلْتَ عَلَى سَبِيلِ مَرْضَاتِكَ

يَا أَرْحَمَ الرَّحِيمِينَ
بسم الله الرحمن الرحيم

في الكرم الاقاليم الهى لا تشمت به

خدای من شادمان من بمن

عدوى ولا تجمع بي حيمى صدق

دشمن مرا و در دلم جمع بمن نزدیک مرا و دوست مرا

الهي هب لي لحظَةً من كحظائك

خدای من بخش مرا آنکریستنی از آنکریستنیهای خود

تكشف بها عني ما ابتليتني

که رفع کنی بان از من آنچه استلا کرده ام

به وتعيدني الى احسب عاداتك

بان و برگردانی مرا بنیسکوترین عادتای تو

عندي واستجب دعائي

زرد من و اجابت کن دعای مرا

ودعاء من اخلصك دعاءه فقد

و دعای کسی که خالص کرده است برای تو دعای خود را این

ضعفت قوتي وقلت جليتي

کست شده است قوت من و گفتم جلیت من

واشتدت خالي وَايَّتُ مِمَّا

و سخت شده است خالی و آیت من

عند خلقك فلم يبق الارجاؤ

زود خلق شدت پس نمانده است مگر امید تو

الهي ان قدرتك على كشف

خدای من از آنکه قدرت تو بر

ما انا فيه كقدرتك على ابتليتني

آنچه من در آنم همچو قدرت شدت بر آنچه گرفتار کرده ام

به وان ذكر عوائدك يوشني

بان و بپرستی کنی یاد من را بنهایی تو این امید مرا

والرجاء ان انعامك وفضلك

و امید در انعام تو و فضل تو

يقويني لاني لم اخل من نعمتك منذ

تقویت میکند برای آنکه خالی نبودم از نعمت تو از آن زمان

خلقتني وانت الهى مفزعى و ملجائى

که آفرید مرا و تو الهی مفزع من و ملجأ من

والحافظى والذات على المحزون

و محافظ من و ذات من بر محزون

على الرحيم في المتكفل برحمته

بر رحمت تو بر من در آنکه متکفل بر رحمت تو

اَلْقَضَائِكَ كَانَ مَا جَلَبْتَهُ وَ

در قضای تو بجز آنچه فرو آوردم و

بِعَمَلِكَ مَا صُرْتُ إِلَيْكَ فَأَعْمَلُ

بعلمت آنچه کرده ام بسوی او پس

يَا أَوْلِيَّيَ وَسَيِّدِي فِيمَا قَدَدْتُ

ای دوست من و خداوند من از آنچه تقدیر کرده

وَقَضَيْتَ عَلَيَّ وَحَمَمْتَ عَافِيَتِي

و تصد کرده بر من و لازم ساخته عافیت مرا

وَمَا فِيهِ صَلَاحِي وَخَلَاصِي مِمَّا

و آنچه در آن صلاح من و خلاصت از آنچه

أَنَا فِيهِ فَإِنِّي لَا أَرْجُو لِدْفَعِ ذَلِكَ

من در آنم پس درستی که من ندارم امید برای دفع آن

غَيْرِكَ وَلَا أَعْتَمِدُ فِيهِ إِلَّا عَلَيْكَ

غیر ترا و نه دارم اعتماد در آن مگر بر تو

فَكُنْ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

پس باش ای

عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّي بِكَ وَأَرْحَمِ

تو

صَغْفِي وَقَلَّةِ حِيلَتِي وَكَشِفِ

مستی مرا و کمی چاره مرا و رفع کن

كُرْبَتِي وَاسْتَجِبْ دَعْوَتِي وَأَقْلَبْ

اندوه مرا و اجابت کن دعای مرا و برگردان

عَشْرَتِي وَأَمِنْزُ عَلَى بَدْلِكَ وَ

نهمش مرا انعام کن بر من بآن و

عَلَى كُلِّ دَاعٍ لَكَ أَمْرَتِي يَا

بر هر که خواندست مرا امر کردی مرا ای

سَيِّدِي بِالذُّعَاءِ وَتَكْفَلْت

خداوند من بدعا و ضمان شدی

بِالْإِجَابَةِ وَوَعْدِكَ الْحَقُّ الَّذِي

اجابت را و وعده تو حقیقت که

لَا خَلْفَ فِيهِ وَلَا تَبْدِيلَ فَضَّلْ

نیست خلف کردن در آن و نیست تبدیلی پس برگزین

عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَبْدِكَ وَعَلَى

سده تو و بر

إِلَى الظَّاهِرِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَعِشَتِي

تا او و فرزندانش

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
وَاسْمَعْ وَاجِبْ يَا عَزِيزُ

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَيْسَ بِرَبِّهِ غَضَبُكَ
الْأَحْمَلُكَ وَلَا يَنْجِي مِنْ عِقَابِكَ إِلَّا
عَفْوُكَ وَلَا يَخْلُصُ مِنْكَ إِلَّا حَمْدُكَ
وَالْتَضَرُّعُ إِلَيْكَ فَهَيْتُ يَا اللَّهُمَّ
فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا تَحْيِي مَيِّتَ
الْبِلَادِ وَبِهَا تَنْشُرُ أَرْوَاحَ الْعِبَادِ
وَلَا تُضَلِّكُنِي وَعَفِّفْنِي لِاجَابَةِ يَارِئِ

فَأَنَّكَ غِيَاثُ مَرَلِغِيَاثِ لَهُ
وَجِرْزُ مَرَلِجِرْزَلُهُ وَأَنَا الْمَضْطَرُ
الَّذِي أُوجِبَتْ إِجَابَتُهُ وَكُشِفَ
عَنِّي وَقُجْ هَمِّي وَأَعِدْجَالِي
إِلَى أَحْسَرِ مَا كَانَتْ عَلَيْهِ وَلَا
تَجَازِيَنِي بِالِاسْتِحْقَاقِ وَلَكِنْ
بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ
شَيْءٍ يَا ذَا الْجَبَلِ وَالْأَكْرَامِ

*پس بیستی که تو فرمایا پس آنی که نیست فریاد می مراد
و نمانه آنکه نیست نهی مراد و من آن بخارام
که واجب ساخته اجابت اورا در نوع کن
آنچه اورست از بدی پس اجابت کن مراد در نوع کن
و کش بیترده و بر که وان حال مرا
بسترن عالی آنچه بود عاقلین
پاداشی مرا مستحق و لیکن
بر رحمت تو که
یعنی پرستند و پاداش*

وَأَرْفَعَنِي وَلَا تَضَعْنِي وَأَصْرُنِي
وَأَرْزُقْنِي وَعَافِنِي مِنَ الْأَلَامَاتِ إِنَّ
يَا رَبِّ أَنْ تَرْفَعَنِي فَدَمْرِي ضَعْفِي وَ
أَنْ تَضَعَنِي مِنْ بَرَفَعَنِي وَقَدْ عَلِمْتُ
يَا إِلَهِي أَنْ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ
ظُلْمٌ وَلَا فِي نِقْمَتِكَ عَجَلَةٌ
إِنَّمَا يَعْجَلُ مِنْ خِيفِ الْفُوتِ وَأَمَّا
يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفِ وَقَدْ
تَعَالَيْتَ عَزْدَكَ يَا سَيِّدِي
عُلُوًّا كَبِيرًا رَبِّ لَا تَجْهَلْنِي

للبداء

لِلْبَدَاءِ غَرَضًا وَلَا لِنِقْمَتِكَ
نَصْبًا وَمَهْلِكِي وَنَفْسِي
وَأَقْلِبْنِي عَثْرَتِي وَلَا تُبْعِنِي
بِالْبَدَاءِ فَقَدْ تَرَى ضَعْفِي
وَقَلْبِي جِيلِي فَصَبِّرْنِي يَا رَفَائِي
يَا رَبِّ ضَعِيفٌ مُتَضَرِّعٌ إِلَيْكَ
يَا رَبِّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ فَأَعِدْ
وَأَسْتَجِيرُ بِكَ مِنْ كُلِّ بَدَاءٍ
فَاجْبِرْنِي وَأَسْتَتِرُ بِكَ يَا سَيِّدِي
فَأَسْتَرْنِي يَا سَيِّدِي مِمَّا أَخَافُ

الْمَغِيثُ وَأَنَا الْمُسْتَغِيثُ وَهَلْ

يَرْحَمُ الْمُسْتَغِيثَ إِلَّا الْمَغِيثُ مَوْلَى

مَوْلَايَ أَنْتَ الْبَاكِي وَأَنَا الْبَائِسُ

وَهَلْ يَرْحَمُ الْبَائِسَ إِلَّا الْبَائِسُ

مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا

الزَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلَّا

الْبَائِقُ الدَّائِمُ مَوْلَايَ مَوْلَايَ

أَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ وَهَلْ

يَرْحَمُ الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَيُّ مَوْلَايَ مَوْلَايَ

أَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَ

هَلْ يَرْحَمُ الضَّعِيفَ إِلَّا الْقَوِيُّ

مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَنِيُّ

وَأَنَا الْفَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَقِيرَ

إِلَّا الْغَنِيُّ مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ

الْكَبِيرُ وَأَنَا الضَّغِيرُ وَهَلْ

يَرْحَمُ الضَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ مَوْلَايَ

مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ

وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَمْلُوكَ إِلَّا الْمَالِكُ

*فرايدرسی و من طلب زياد بر من سنده و ايا
بر من طلب فرايد بر من سنده و فرايد بر من
باقي و من فاني
و ايا بر من بگند فاني را مگر باقي
زائيل و ايا بر من بگند زائيل را مگر
دائمي و من
زائيل و ايا بر من بگند زائيل را مگر
دائمي و من*

*قوي و من ضعيف
اي بر من بگند ضعيف را مگر قوي
و من فقير و ايا
مگر غني
بر من بگند و ايا
مگر بزرگي
خورد و ايا
مگر بزرگي
خورد و ايا
مگر بزرگي
خورد و ايا
مگر بزرگي
خورد و ايا*

دُعَاةٌ عَلِيَّةٌ فِي الْيَوْمِ سَبْتِ

دُعَاةٌ نَبَوِيَّةٌ مَرَّةً اِحْتِجَادُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو الْأَفْضَلَ
بسم خدای که ندارم امید مگر فضل را

وَلَا أَخْشَى الْأَعْدَةَ وَلَا أَعْتَمِدُ
و نترسم مگر عدل او را و ندارم اعتماد

الْأَقْوَلَ وَلَا أَمْسِكُ إِلَّا بِجَبَلِهِ
مگر گفتار او را و نچسبم مگر به پیمان او

بِكَ اسْتَجِيرُ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ
بتو زینهار میجویم ای خداوند عفو و

الرِّضْوَانِ مِنَ الظُّلْمِ وَالْعُدْوَانِ

وَمِنْ غَيْرِ الزَّمَانِ وَتَوَاتُرِ الْأَحْزَانِ

وَمِنْ تَقْضَاءِ الْمُدَّةِ قَبْلَ التَّاهِبِ
و از مقضی شدن مدت پیش از تهب کردن

وَالْعُدَّةِ وَإِيَّاكَ اسْتَرْشِدُ
و بساز راه کردن و از تو راه میجویم

لِمَا فِيهِ الصَّلَاحُ وَالْإِصْلَاحُ
مبوی آنچه در آن صلاح و اصلاح است

وَبِكَ اسْتَعِينُ فِيمَا يَقْتَرِنُ
و بتو یاری میجویم در آنچه مقترن است

بِهِ النَّجَاحُ وَالْإِنْجَاحُ وَإِيَّاكَ
بآن نبروزی و نبروزی دادن و ترا

أَرْغَبُ فِي لِبَاسِ الْعَافِيَةِ
و رغبت دارم در پوشش من عافیت

وَتَمَامِهَا وَشُمُولِ السَّلَامَةِ وَ
و تمام کردن آن و فرا گرفتن سلامت و

دَوَامِهَا وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ
دوام داشتن آن و پناه میبرم از

هَمَّاتِ الشَّيْطَانِ الطَّيْرِ وَاجْتِرَادِ
و پند ز شیطان پرنده و پند گرفتن

سُلْطَانِكَ مِنْ جَوْرِ السَّلَاطِينِ

پادشاهی تو از ستم پادشاهان
فَقَبَّلْ مَا كَانَ مِنْ صَلَواتِي

پس پذیر آنچه بودست از نماز من
وَصَوْمِي وَاجْعَلْ غَدِي وَمَا

و روزه من و بگردان فدای مرا و آنچه
بَعْدَهُ أَفْضَلَ مِنْ سَاعَتِي

پس ازت بهتر ازین ساعت من
وَيَوْمِي وَأَعِزَّنِي فِي عَشِيرَتِي

و روز من و عزیز کن مرا در خویشان من
وَقَوْمِي وَاحْفَظْنِي فِي يَقْظَتِي

و قوم من و نگاهدار مرا در بیداری من
وَتَوْمِي فَإِنَّتَ اللَّهُ خَيْرَ جَافِظًا

و خواب من پس تو خدای بهتر نگاهدارنده
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ

و تو مهربانترین
إِنِّي أَبْرؤُ إِلَيْكَ فِي يَوْمِي هَذَا وَمَا

بدرستی تو من را در روزی که تویی

بَعْدَهُ مِنْ أَحَادِيدِ مِنَ الشَّرِكِ

و آنچه پس ازت است از پادشاهان
وَالْأَحْجَادِ وَأَخْلَصْ لَكَ دُعَائِي

و تمامش را به تو گردانم برای تو دعای خود
تَعِزُّنَا لِلْإِجَابَةِ وَاقِمْ عَلَيَّ عِتْقَكَ

بجست و فریاد من را بجا بیاور و ایستم بر طاعتت
رَجَاءً لِلْإِنَابَةِ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بجست امید داشتن مرا باینکه این رحمت زبیرت محمد
خَيْرَ خَلْقِكَ الدَّاعِي إِلَى جِقِكَ

بهترین خلق تو که خوانده است نبوی حق
وَأَعِزَّنِي بِعِزِّكَ الَّذِي لَا يُضَاهَى

و عزیز کن مرا بعزت خود که نشود
وَاحْفَظْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تُنَامُ

و نگاهدار مرا بچشم خود که نمی‌خوابد
وَآخِمْ بِالْأَقْطَاعِ إِلَيْكَ أَمْرِي

و بر سرش را به تو کار مرا
وَبِالْغَفْوَةِ عَسْرِي إِنَّكَ أَنْتَ

بدرستی که تویی

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

بسیار آمرزنده و مهربان

دعای یونان الاثنین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي لم يشهد احدا

سپاس مریزید که نشانه حاضر مریزید را

حرف قطر السموات والارض

بنگامی که از رویه آسمانها و زمین است

ولا اتخذ معينا حين بر السموات

و تکرّف است مددکاری بنگامی که خلق کرده ایمانها

لم يشرك في الالهية ولم يظلم

نشودت شریک داشته شده در خدای و نشودت ستمکاری

في الوجدانية كلية الا لسن

در یگانگی

عن غاية صفته والعقول عن

از کشته صفت

كنه معرفته وتواضعت

کنه معرفت او و فروتنی کرده اند

الجبابرة لهيبته وعنت الوجوه

جباران مریزیت او را و خاری نمودند رویها

لخشيتته وانقاد كل عظيم

مرزس او را و کردن نهادت مرزکی

لعظمته فلك الحمد متواترا

مرزکی او را پس مرزیت سپاس بی دری

متسقا ومتواليا مستوثقا

پیوسته و بی دری مستحکم

وصلواته على رسوله ابدا وسلامه

و رحمتهای خدای تعالی بر رسول با و همیشه و درود

دائما سرمد اللهم اجعل

در بیم جاودان خداوند

اول يومى هذا صلاحا ووسطه

پایه او را

فلاحا واخره نجاحا واعوذ بك

و از تو پناه می گیرم

کنه

مِنْ يَوْمٍ أَوَّلَهُ فَرَعٌ وَأَوْسَطُهُ جَزَعٌ

از روزی که اول او است و میان او و بنی اسرائیل

وَآخِرُهُ وَجَعُ اللَّحْمِ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ

و آخر او درد است

لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتَهُ وَلِكُلِّ وَعْدٍ

برای هر قسمی که نذر کرده ام و برای هر وعده که داده ام

وَعَدْتُهُ وَلِكُلِّ عَهْدٍ عَاهَدْتُكَ

و عهد داده ام و برای هر پیمانی که بسته ام اورا

تَقَرَّرْتُكَ بِهِ وَأَسْأَلُكَ لِي

پس دعا کرده ام از برای تو ایمان و سوال میکنم ترا در باره

مَظَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدِي فَأَيُّهَا

حقایق بندگان تو نزد من

عَبْدِي مِنْ عِبِيدِكَ أَوْ أُمَّةٍ مِنْ

بند من از بندگان تو یا کنیزی از

إِمَائِكَ كَانَتْ قَبْلِي مَظْلُومَةً

کسی که

ظَلَمْتَهَا إِنِّي أَهْلُ فِي نَفْسِهِ أَوْ فِي

بستم ترا

عِزِّهِ أَوْ فِي مَالِهِ أَوْ فِي أَهْلِهِ

یا در اهل او

وَلَوْ أَنَّ أَوْ غَيْبَهُ اغْتَبْتَهُ بِهَا

و فرزندمان او یا غیبتی که غیبت کرده ایم بان

أَوْ تَجَامَلُ عَلَيْهِ مِمِّيلٌ أَوْ هَوِي

یا چیزی با کرده هم برو یا خویشی

أَوْ أَنْفَةٍ أَوْ حِمِيَةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ

یا تکبری یا رشکی یا ریایی یا

عَصِيَّةٍ غَائِبًا كَأَنَّ أَوْ شَاهِدًا

عصبتی غایب باشد یا حاضر

وَحَيًّا كَأَنَّ أَوْ مَيْتًا هَفَقْتِ

یا زنده باشد یا مرده پس گواه شده

يَدِي وَضَاقَ وَسُوعِي عَرَبِيَّةً

دستم تنگ شده و چاقی من از ریزیدن آن

إِلَى يَدِي وَالتَّحَلُّلِ مِنْهُ فَاسْأَلُكَ

پس سوال میکنم ترا

يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ وَهِيَ

یا آنکه

مُسْتَجِيبَةً لِمَشِيئَتِهِ وَمُسْرِعَةً

اجابت کننده از مرخواست او را و تشابده اند

إِلَى إِرَادَتِهِ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ

سوی اراده او اینکه

وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرْضِيَهُ عَنِّي مَا

و اینکه خوشنود سازی از من آنچه

شِئْتُ وَتَهَبَ لِي مِنْ عِنْدِكَ

خواست و عیشی مرا از نزد خود

رَحْمَةً عِنْدَ أَنْهُ لَا تَنْقُصُكَ

رحمتی دوستی که نیکند کم ترا

الْمَغْفِرَةَ وَلَا تَضُرُّكَ الْمَوْهَبَةَ

اعززش و غیر سازد ضرر ترا بخشش

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أُولِي

ای رحیمترین رحم کنندگان بار خدایا عطا کن مرا

فِي كُلِّ يَوْمٍ اثْنَيْنِ نِعْمَتَيْنِ

در هر روز دو نعمت

مِنْكَ تَنْتَبِهُنِ سَعَادَةً فِي أَوَّلِهِ

از تو از تو

طَاعَتِكَ وَنِعْمَةً فِي آخِرِهِ

طاعتت تو و نعمت در آخر او

بِمَغْفِرَتِكَ يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ وَ

بآمرزش تو

لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ سِوَاهُ

نیست امرزنده کسان سوا ای او

دَعَاؤُهُ فِي يَوْمِ الثَّلَاثَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ حَقُّهُ كَمَا

سپاس مرزدارا و سپاس سزاوار است چنانچه

يَسْتَحِقُّهُ خُذْ كَثِيرًا وَأَعُوذُ

سزاوار است او را سپاس بسیار و پناه میگیرم

بِهِ مِنْ شَرِّ نَفْسِي إِنَّ النِّفْسَ

برستی که نفس مرا بد

لَأَمَانٌ بِالسُّوءِ لِأَنَّ مَا رَحِمَ

آنکه رحمت کند

رَبِّي وَأَعُوذُ بِهِ مِنَ شَرِّ الشَّيْطَانِ
پروردگای من و پناه بگیرم او از شر شیطان
الَّذِي يَزِيدُنِي ذَنْبًا إِلَى ذَنْبِي
که مرا زیاد می کند گناهی بسوی گناهی
وَاجْتَرِزِيهِ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ
و پرهیز میکنم آن از هر ستمگر و دستان
فَاجِرٍ وَسُلْطَانٍ جَائِرٍ وَعَدُوِّ
گناهکاری و پادشاه ستم کننده و دشمن
قَاهِرٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ
قهر کننده بار خداوند بگردان مرا از
جُنْدِكَ فَإِنَّ جُنْدَكَ هُمْ
شکر خود پس برستی که شکر تو ایشان
الغَالِبُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ حَزْبِكَ
غلبه کننده کنند و بگردان مرا از گروه خود
فَإِنَّ حَزْبَكَ هُمُ الْمُهْلِكُونَ وَ
پس برستی که گروه تو ایشان
اجْعَلْنِي مِنْ أَوْلِيَائِكَ فَإِنَّ
بگردان مرا

أَوْلِيَائِكَ لِأَخْوَفٍ عَلَيْهِمْ وَ
دوستان تو نیست ترسش برایشان
لَا هُمْ يَحْزِنُونَ اللَّهُمَّ اصْلِحْ
برایشان اندوخته بشوند خداوند اصلاح کن
لِي دِينِي فَإِنَّهُ عِصْمَةُ أَمْرِي وَ
برای من دین مرا پس برستی که او نگاهدارنده کار منست
اصْلِحْ لِي آخِرَتِي فَإِنَّهَا دَارُ
اصلاح کن برای من آخرت مرا پس برستی که آن برای
مَقَرِّي وَالْيَهَامُ مِنْ مَجَاوِرَةِ اللَّئِيمِ
قرارگاه است دل بسوی از همسایگی بی ایمان
مَفْرِي وَاجْعَلِ الْحَيَاقِ زِيَادَةً
که بر زمین و بگردان حیواه مرا زیادتی
لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَالْوَفَاةَ رَاحَةً
از برای من در هر خیری و وفات را راحتی
لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ اللَّهُمَّ صَلِّ
خداوند بر من رحمت
عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَتَمَامِ
آن مقام

مَحْبُوبٍ أَوْ لَهُ رِضَاةٌ فَأُخْتِمَ
بِإِي مِ نِكَ بِالْغُفْرَانِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ
لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَانًا وَجَعَلَ
النَّهَارَ نَشُورًا لَكَ الْحَمْدُ أَنْ بَعَثْتَنِي
مِنْ مَرْقَدِي وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ
سَرْمَدًا حَمْدًا دَائِمًا لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا
وَلَا يَحْصِي لَهُ الْخَلَائِقُ عَدَدًا اللَّهُمَّ

عِدَّةُ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى اللَّهِ الظَّاهِرِينَ

شمار مرسلان و بر اول او که باشند
الظَّاهِرِينَ وَأَصْحَابَهُ الْمُنْتَجِبِينَ

و پانزگان و یاران او که بر کزید باشند
وَهَبْ لِي فِي الثَّلَاثَةِ ثَلَاثًا لَا تَدْعُ

و بخش مرا درین سه چیز بگذاری
لِي ذَنْبًا لَا تُغْفَرْتُهُ وَلَا غَمًّا

کتابی که آنیکه با مرزی از او و ذنوبی
الْأَذْهَبْتَهُ وَلَا عَدُوًّا إِلَّا

که آنیکه بری از او و ذنوبی که آنیکه
دَفَعْتَهُ بِسْمِ اللَّهِ خَيْرَ الْأَسْمَاءِ

و دفع کنی او را بنام خدای بهترین نامها
بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

نام خدا پروردگار زمین و آسمان
اسْتَدْفِعْ كُلَّ مَكْرُوهِ أَوَّلَهُ

طلب دفع میکند هر
سَخَطَهُ وَاسْتَجِبْ كُلَّ

غضای او باشد و

لَكَ الْحَمْدُ أَنْ خَلَقْتَ فَسَوَّيْتَ
وَقَدَّرْتَ وَقَضَيْتَ وَأَمَّتْ
وَأَحْيَيْتَ وَأَمْرَضْتَ وَأَشْفَيْتَ
وَعَاقَيْتَ وَأَبْلَيْتَ وَعَلَى الْعَرْشِ
أَسْتَوَيْتَ وَعَلَى الْمَلِكِ احْتَوَيْتَ
أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ ضَعُفَتْ
وَسَبِيلَتُهُ وَأَنْقَطَعَتْ حِيلَتُهُ
وَأَقْرَبَ أَجَلُهُ وَتَدَانَى فِي الدُّنْيَا
أَمَلُهُ وَأَسْتَدَّتْ إِلَى رَحْمَتِكَ
فَاقْتَهُ وَعَظَّمْتَ لِتَفْرِيطِهِ

مرة

حَسْرَتِهِ وَكَثُرَتْ زَلَّتَهُ وَعَتَرَتْهُ
وَخَلَصَتْ لِرُجُومِكَ تَوْبَتُهُ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ
وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ وَأَرَزْ زُقَّتِي
شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنِي
صَحْبَتَهُ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَقْضِ
لِي فِي الْأَرْبَعَاءِ أَرْبَعًا

اجعل قوتي في طاعتك
ولتأطى في عبادتك
ورغبتي في قوايك وزهدك
فما يوجب لي اليم عقابك
انك لطيف لما تشاء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُ الَّذِي آتَى اللَّيْلَ
مُظْلِمًا بِقُدْرَتِهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ

بِسْمِ

مُجِيرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَسَانِي

روشن برحمت خود و پوشانید مرا

ضِيَاءَهُ وَأَتَانِي نِعْمَتَهُ اللَّهُمَّ

روشنایی آن و داد مرا در نعمت او خداوند

وَكَمَا ابْقَيْتَنِي لَهُ فَأَبْقِنِي

و چنانکه ابقی هستی مرا و را همین باقی دار مرا

لِمِثَالِهِ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ

از برای مانند های نبی و در نعمت بعثت بر پیغمبر محمد

وَاللهُ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ

و اله و در درون من مرا در این روز و در غیر این روز

مِرَالِيَّ وَالْأَيَّامِ بِارْتِكَابِ

از گناهها و روزها بسبب ارتکاب

الْحَارِمِ وَكَتْسَابِ الْمَنَاسِمِ

حرامها و کسب کردن گناهها

وَأَرْزُقْنِي خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا فِيهِ

و خیر آنچه دروست

وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَأَصْرِفْ عَنِّي

کردن از من

شَرِّهِ وَشَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ
 شَرِّ رَا وَشَرِّ نَجِيهِ دَرُوسْت وَشَرِّ نَجِيهِ بِيْنِ بِنْتِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ
 خَاوِذَا بَرَسْتِي كَرَمِن
 أَوْسَلُ إِلَيْكَ وَبِحَرَمَةِ الْقُرْآنِ
 تَوَسَّلُ بِحَبِيبِي مَبُوتِي وَبِحَبِيبَتِي قُرْآنِ
 اعْتَمَدُ عَلَيْكَ وَبِحَمْدِ الْمُصْطَفَى
 اعْتَمَدُ عَلَيْكُمْ بِرُتُو وَبِحَمْدِ بَرَكَزِيدِهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اسْتَشْفِعُ
 رَحْمَتِ كَنُودِ خُدَايِ بَرُو وَآلِ أُو وَشَفَاعَتِي مَبُوتِي
 لَدَيْكَ فَاعْرِفِ اللَّهُمَّ ذِمَّتِي
 مَبُوتِي تُو بِبِيْنِ بِنْتِ نَسِاسِ خَاوِذَا چَانِ مَرَا
 الَّتِي رَجَوْتُ بِهَا قَضَاءَ حَاجَتِي
 كَرَامِيْدُ شَتَامِ بَانِ بِرَامِكِ حَاجَتِي خُوْدِي
 يَا أَرْجَمِ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اقْضِ
 اِي رَحِيْمَتِي رَحْمَةً
 لِي فِي الْخَيْرِ خَسَالًا لَا يَبْسَعُ ه
 مَرَا دَرِ بَرَسْتِي

هَذَا الْأَكْرَمُ وَلَا يَطِيقُهَا
 أَنَهَارًا كَرَمِ كَرَمِ تُو وَتُوَانِي نَذَارِ دَانِيَا
 إِلَّا بِغَمَّتِي تُو سَلَامَتِي كَمِ قُوِي شَرِيْبَتِي
 عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَةِ اسْتَجِبْ
 طَاعَتِي تُو وَعِبَادَتِي كَمِ نَزَاوَاتِي
 بِهَا جَزِيلُ مَثُوبَتِكَ وَسَعَةٍ فِي
 بَانِ ثَوَابِ سِيَارَتَا وَسَعَتِي دَرِ
 الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ الْجَلَالِ وَأَنْ
 حَالِ اَزِ رُوْزِي مَسَالِ وَآيِكِ
 تَوُؤْمِنْتِي فِي مَوَاقِفِ الْخَوْفِ
 اِيْمِنِ كَرْدَانِي مَرَا دَرِ جَابِيَايِ خَوْفِ
 بِإِمْنِكَ وَتَجْعَلْنِي مِنْ طَوَاقِ
 بَامِنِ خُوْدِ وَبَكْرْدَانِي مَرَا اَزِ بِنْدَانِي
 الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ فِي حِصْنِكَ
 دَرِ بِنْتِ خُوْدِ
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 اللَّهُمَّ

وَجَعَلَ تَوَسُّلِي بِهِ شَافِعًا

و کردان و سید خستن را بود شفاعت کننده

يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَافِعًا إِنَّكَ أَنْتَ

روز قیامت سود دهنده بدستی که تویی

رَحْمُ الرَّاحِمِينَ

رحمت کنندهگان

عَمَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ الْإِنْشَاءِ

سپاس مر خدا یا که اولست پیش از آفریدن

وَالْآخِرِيَّ وَالْآخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ

وزنده کردن و آخست پس از قای

الْأَشْيَاءِ الْعَلِيمِ الَّذِي لَا يَنْبَغِي

چسبیدن

مَنْ ذَكَرَهُ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ شِكْرِهِ

که یاد کرد او

وَلَا يَخْتِيبُ مَزْدَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ

و نوسید نیست و کسی که بخاند او را و قطع نیست و

رَجَاءُ مَنْ رَجَاهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ

امید کسی که امید داشته باشم او را خداوند بدستی که من را کردارم

وَكُنِّي بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ جَمِيعَ

و تو بسی از برای کواهی و کواهی می گویم همه

مَلَائِكَتِكَ وَسُكَّانِ سَمَوَاتِكَ

فرشتگان ترا و ساکنان آسمانهای تو

وَجَمَلَةِ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعِثْتَ

و بردارندگان عرش تو و هر که فرستاده

مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَ

از پیغمبران تو و رسولان تو

أَنْشَأْتَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ

آفریده از اصناف خلق تو

إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا

که تویی تو خدا نیست

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ

نیست تباری

وَلَا تَزِرْ غَلْبِي إِذْ هَدَيْتَنِي
وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبِعَلِّي
مِنْ أَتْبَاعِهِ وَشَبِيعَتِهِ وَأَحْسَنِي
لِي فِي زَمْرَتِهِ وَوَقْفِي لِمَا آدَاءُ
فَرَضِ الْجُمُعَاتِ وَمَا أُوجِبَتْ
عَلَيَّ فِيهَا مِنَ الطَّاعَاتِ وَقَسَمَتْ
لِأَهْلِهَا مِنَ الْعَطَاءِ فِي يَوْمِ الْحِجْرَاءِ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

لَكَ وَلَا عَدِيلَ وَلَا خَلْفَ لِقَوْلِكَ
وَمَرَّةً وَنَمَانْدِي وَنِزْفِ كَرْدِيستِ نَوَلِي
وَلَا تَبْدِيلَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ
وَمَنْ تَبْدِيلِ هَسْتِ دَانِيكِهِ مُحَمَّدٍ رَحْمَتِ كَنَافَتِهِ
عَلَيْهِ وَاللَّهُ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
بِرَبِّهِ وَآلِهِ وَبَنَدِهِ مَشْتِ وَرَسُولِ مَشْتِ
أَدَى مَا جَمَعْتَهُ إِلَى الْعِبَادِ
رَسَائِدِ نَجْمِ حَمَلِ كَرْدِهِ أَوْ رَابِعِي بِنَدِ كَانِ
وَجَاهِدْ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
وَكَارِزَارِ كَرْدِ دَرِ رَاهِ خَدَاغِزِي وَبَنَكِ هَسْتِ
حَقَّ الْجِهَادِ وَإِنَّهُ كَبِيرُ مَا هُوَ
أَجْمَعُ حَقَّ كَارِزَارِ هَسْتِ دَانِيكِهِ وَرُزْدَهُ دَاوَابِ نَجْمِ أَوْ
حَقَّ مَرَاتِبِ الثَّوَابِ وَأَنْذَرِ مَا
حَقَّ هَسْتِ اِزْ ثَوَابِ وَحَمْدِ دَرِ نَجْمِ
هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ الدَّهْمِ
أَوْ رَهْسْتِ اِزْ نَجْمِ
تَبَتَّنِي عَلَى رَيْبِكَ وَمَا أَحْبَبْتَنِي
شَهْمَتِ دَاوَابِ نَجْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ كَلِمَةُ الْمُعْتَصِمِينَ
وَمُقَالَئَةِ الْمُتَحَرِّزِينَ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ
تَعَالَى مِنْ جُورِ الْحَاكِمِينَ وَكَيْدِ
الْحَاسِدِينَ وَبِعِي الظَّالِمِينَ وَآحَدَةَ
فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ اللَّهُمَّ
أَنْتَ الْوَاحِدُ بِلَا شَرِيكَ وَالْمَلِكُ
بِلَا تَمْلِيكَ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ
وَلَا تُتَارَعُ فِي مَلِكِكَ أَسْأَلُكَ

الْبَصْرَةَ

أَزْ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَنْ تُورِ عَنِّي
مِنْ شُكْرِ عِبَادِكَ مَا تَبْلُغُ لِي غَايَةَ
رِضَاكَ وَأَنْ تُعِينَنِي عَلَى طَاعَتِكَ
وَلِزُومِ عِبَادَتِكَ وَأَسْتَحْفَاقِ مَتُونَتِكَ
بِلَطْفِ عَنَانِكَ وَتَرْحُمَتِي بِصَدْرِكَ
عَنْ مَعَاضِيكَ مَا أَحْبَبْتَنِي وَتَوَقَّعْتَنِي
لِيَأْتِنْفَعَنِي مَا أَبْقَيْتَنِي وَأَرْتَنِي
تَشْرِيحَ بِكِتَابِكَ صَدْرِي
وَتَحْطِيبًا لِوَتِي وَزُرِّي وَ

۱۲۲۵
۱

تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و

تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و

تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و

تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و

تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و
تاریخ تولد و حوالی علم نظام و

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

